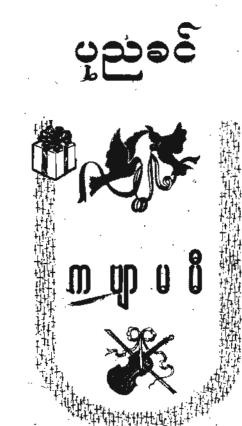

www.burmeseclassic.com

စာမှုခွင့်ပြုချက်အမှတ် ฤ၀၀ จดชี อฤดา ချက်နှာဗုံးခွင့်ပြုချက်အမှတ် - ၅၀၀ ၂၄၈ ၀၅၀၃ စုံနှိစ်ခြင်း - ၂၀၀**၅ ခုနှ**စ်၊ မက်လျ ០លមនាញ្រីម៉ូន အုပ်ရေ **g**od. ៣៛ប៉ុះ വ്യാ വ്യാ **ខុំ ≰ឺ ចំ**သူ ဦးမြင့်သန်း (မြ - ၀၄၉၀၂) စ်ပယ်အော့ဗိဆက် ၁၃၊ ၁၀႔ ကမ်း၊ មត់លាចញាទិញ្ញវិធុ ဒေါ်မိုးသီတာ (ရိုးမိုးစာပေ) ထုတ်ဝေသူ (g- 05080) အမှတ် ၁၃၊ ၁၀၅ လမ်း၊ ဗင်္ဂဏတောင်ညွှန်၊ ဂုန်ကုန်မြို့။

"ဟဲ့ ့ညီလေးရယ် ့ နှင့်ဆံပင်ကလည်း ့ "ဘာဖြစ်လိုလဲ မမကြီးရဲ့" ကြွေရောင်ဖြူလွနေသော၊ ရုပ်အင်္ကျီလက်ရှည်နှင့် နက်ပြာရောင် ပိုးတွဲပုဆိုးကို ပိပိပြားပြားချပ်ချပ်ရပ်ရပ် သေသေ သပ်သပ်ဝတ်ထားသော ညီလေးခင်သည် ခေါင်းလျှော်ပြီးစမို့ ရွာလွင့်ပျော့စင်းနေသော ဆပင်ရှေ့စကို ခေါင်းတစ်ချက်ဆတ်၍ ဝင့်တင်လိုက်ပြီး မမကြီးကို မျက်လုံးဝေ့ကြည့်ရင်း မေးလိုက် ဝါသည်။ "ဘာဖြစ်ရမလဲဟဲ့ ့ ့ဒီလောက်ဖွာလွင့်နေတဲ့ နင့်ဆံပင်ပုံစံ ကြီးက နှင့်ဝတ်ထားတဲ့အဝတ်အစားနဲ့မှ မလိုက်ဖက်တာ ကြီးကို။ မင်္ဂလာဆောင်သွားမှာမို့လို့ ဒီလိုဝတ်ထားရင့်

(a)

ဒီအဝတ်အစားနဲ့ လိုက်ဖက်တဲ့ ဆံပင်ပုမျိုးတော့ ဖြစ်ရမှာ ဖြော်

G

"ဆံပင်က ခေါင်းလျှော်ပြီးစမို့ ဖွာနေတာပါ မမကြီးရဲ့" "ဆံပင်ကလည်း မပျော့သလိုပဲ၊ ခေါင်းလျှော်တုန်းက

conditioner မထည့်ဘူးလား"

"conditionerက ကုန်နေလို"

"ဪ...ကုန်နေ ရင်ပြောပါလား...,ဝယ်ပေးမှာပေါ့၊

ခေါင်းလိမ်းဆီကော ရှိသေးလား"

"ရှိသေးတယ်"

"ရှိသားနဲ့ ဘာလို့ထည့်မသွားတာလဲ၊ နင်စတ်ထားတဲ့ အဝတ်အစားက ဆံပင်ကို ခေါင်းလိမ်းဆီထည့်ပြီး သပ်သစ် ရပ်ရပ် နောက်လှန်ဖြီးထားတဲ့ပုံစံနဲ့မှ လိုက်ဖက်တာ"

"အချိန်မရတော့လို့"

"အမယ်လေးဟယ် ့ ဒါလေး လုပ်လိုက်ရမှာ ဘယ်လောက် ကြာမှာမို့လို့လဲ၊ သူအလွန်ဆုံးကြာလှ ငါးမိနစ်ပဲ၊ မင်္ဂလာ အချိန်ကလည်း တစ်နာရီခွဲနှစ်နာရီအတွင်း ဘယ်အချိန်

သွားသွား ဖြစ်တဲ့ဟာကို၊ သွား...သွား မြန်မြန်လေး သွားလုပ်လိုက်"

ညီလေးခင်က မေကြီးကို ဘာမှငြင်းဆန်ပြောကြား မနေတော့ဘဲ အခန်းထဲ မြန်မြန်ပြန်ဝင်လာပါသည်။ သူပြောသလို လုပ်လိုက်လို့လည်း ကိုယ့်မှာ ဘာမှအပန်းမကြီးတာ မဟုတ်ဟူသော ခဲယူချက်ဖြင့်သာ စိတ်ကို ပေါ့ပေါ့ပါးပါးထားနိုင်ခြင်းမှာ အသား ဘျနေပြီ။

ညီလေးခင်က ဆပင်ကို ခေါင်းလိမ်းဆီထည့်ကာ

သေသေသပ်သပ် နောက်လှန်ပြီး အခန်းထဲကထွက်လာတော့

ခမကြီးက သူ့ကို အသေအချာစိုက်ကြည့်လိုက်ပြီး... "ဟယ်...ခုလိုကျတော့လည်း နည်းနည်းရင့်သွားသလိုပဲ၊

ဘေးခွဲလေးဆို ပိုကောင်းမယ်ထင်တယ်၊ ခွဲကြောင်းလေး

ချပြီး ဖြီးလိုက်ပါလား၊ လာ ့လာ မမကြီးပဲ ဖြီးပေး

မျာကျောင် ELASSIE

မမကြီးက ဘီးတစ်ချောင်းသွားဆွဲယူကာ သူ့နား

ကပ်လာပြီး ဆံပင်တွေကို ညီညာကျနစွာ ဘေးခွဲခွဲ ဖြီးလိုက်ပါ သည်။

"အင်း ့ ခုမှကြည့်ကောင်းသွားတာ"

"ကျွန်တော် သွားတော့မယ် မမကြီး"

"အေး ့ အေး ့ မြန်မြန်ပြန်လာခဲ့နော်"

"ဟုတ်ကဲ့ပါ"

ညီလေးခင်က မ်ကြီးကို နှုတ်ဆက်ပြီး ထွက်ခွာ သွားဖို့ ပြင်ဆဲ...မငေယ်က အပေါ် ထပ်က ဆင်းလာကာ...့

"ဟယ့်္သညီလေႏ္္သလူလို့ပါလား၊ ဘယ်သွားမလ္ဆိုလဲ"

"သူငယ်ချင်း တစ်ယောက်ရဲ့ အစ်ကို မင်္ဂလာဆောင်ပါ

မမငယ်"

"ဟုတ်လာ ဟယ် နှင့်ပုဆိုးအရောင်ကြီးက သိပ် မလှ သလိုပဲ ရွှေဇလားရောင်လေး ဝတ်သွားပါလား၊ နှင်က

ဒီလောက်အသားဖြူတာ၊ ရုပ်ဖြူလေးနဲ့ ရွှေဖလားရောင် ပုဆိုးလေးနဲ့ ဆို ဝင်းနေမှာပဲ"

"သတို့သားနဲ့ မှားနေပါဦးမယ် မမရာ..."

"မမှားပါဘူးဟယ်... ရွှေဖလားရောင်ဆိုတာ သတို့သားမှ ဝတ်တာမဟုတ်ပါဘူး၊ သွား သွား မြန်မြန်လေး သွားလဲလိုက်၊ မမကြီးကလည်း ကလေးကို လိုက်ဖက်တဲ့

အဝတ်အစားလေး ဘာလေးရွေးပေးတာ မဟုတ်ဘူး၊ တဲ့ ညီလေးရေ ကြယ်သီးကြိုးကလေးပါတပ်ခဲ့၊သိလား၊

ဟို ရွှေပါးပါးကလေးနဲ့ လုပ်ထားတာလေ၊ အဲ့ဒီလောက် ဝတိုရင် တုံးလည်းမတုံးဘူး၊ ခမ်းလည်းခမ်းနားတယ်၊

နင်ဝတ်ထားတဲ့ အဝတ်အစားနဲ့ဆို အရမ်းလိုက်ဖက်မှာ" ညီလေးခင် မငြူစူပါ။ အခန်းထဲ တစ်ခါပြန်

လှည့်ဝင်ကာ ပုဆိုးလဲ၊ ကြယ်သီးကြီးတပ်ပြီး ပြန်ထွက်လာပ္ခါသည်။

ဒီတော့မှ အစ်မနှစ်ယောက်က သူ့ကိုသဘောတကျ ပြုံးကြည့်ကြ ရင်း "ကြည့်စမ်း ဘယ်လောက်လှသွားသလဲလို့၊ ငါ့မောင် လောက်လှတဲ့ယောက်ျားမျိုးတစ်ခါမှ မတွေ့ဖူးသေးဘူး" ဟုပြောရင်း သူ့ကိုဖိနပ်ချွတ်ထိ လိုက်ပို့ကြပါသည်။

"ဒါလည်း ကတ္တီပါဖိနပ်ပဲလေ" `

"ဒါက ကြိုးပဲ ကတ္တီပါလေ၊ အောက်ခံခုံက သားရေ မဟုတ်လား၊ ထႇသွားထႇလာ စီးသလိုဖြစ်နေမှာပေါ့ all ကတ္တီပါ လေးညှင်းရောင်ကလေး စီးလေ၊ အဲ့ဒီဖိနပ်က

ံ ငါ့မောင်ခြေထောက်ဖြူလေးနဲ့ဆို ဝင်းနေတာပဲ"

ညီလေးခင်က မမတို့ညွှန်ပြသောဖိနပ်ကိုပြောင်းစီးပြီး ဒရိုင်ဘာမောင်းမည့်ကား နောက်ခန်းမှာ ကြော့ကြော့ကလေး ဝင်ထိုင်လိုက်ပါသည်။

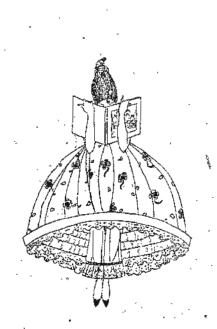
"ညီလေး ့ တာုတာ"

မမကြီးတို့က လက်ပြနှုတ်ဆက်နေတာမို့ သူက အသာကလေး လက်ပြနှုတ်ဆက်ခဲ့ပြီး မင်္ဂလာဆောင်ရှိရာ မဟာ

သန္တိ သုခကျောင်းသို့ ဦးတည်ထွက်ခွာလာခဲ့လေသည်။

米米米

MNN DI

"ကိုးဆယ့်ရှစ်...ကိုးဆယ့်ကိုး...တစ်ရာ... အိုကေ ပြီးပြီ" မေမင်းမောင်သည် လက်ဝှေ့ထိုးသည့်အိတ်ကြီးကို အချက်တစ်ရာတိတိ ထိုးကာ သွေးပူလေ့ကျင့်ခန်းလုပ်လိုက်ပြီး ခဏထိုင်နားဖို့ပြင်ရင်းက နံရံဆီကနာရီဆီ အကြည့်ရောက်သွား ပါသည်။

CLASSIC

"ဟိုက် ်ပြဿနာပဲ၊ မင်္ဂလာဆောင်သွားရဦးမယ်ဟု" မောင်က သူငယ်ချင်းရဲ့ အစ်မ မင်္ဂလာဆောင်သွားရ ဦးမှာကို သတိရကာ ရေချိုးခန်းထဲ ဝုန်းဒိုင်းကျဲပြေးဝင်လာရ ပါသည်။ ရေအမြန်ချိုးပြီး ပြောင်းတလင်းခါ နေသော မျက်နှာကို ပတ်(ဖ်)နှင့် တဖတ်ဖတ်ပုတ်၊ နှုတ်ခမ်းနီ အရောင်ဖျော့ဖျော့ကို အောက်နှုတ်ခမ်းမှာဆိုးပြီး အပေါ် နှုတ်ခမ်းနှင့် ဖိပွတ်လိုက်သွော် အခါ မောင့်ရဲ့ အလှပြင်ဆင်ခြင်းအမှုကိစ္စက ပြီးစီးသလောက်နီးနီး ဖြစ်သွားပါသည်။ မျက်ခုံးတွေကတော့ သူမအစ်ကိုတွေလိုပင်

ထူထဲနက်မှောင်လှတာမို့ မျက်ခုံးမွေးဆွဲဖို့မလို။ ဆံပင်ကလည်း

ပုခုံးထိရုံခပ်တိုတိုပဲမှာ အချိန်ပေးပြီး ရှင်းလင်းဖို့မလိုဘဲ သုံးလေး

ချက် ဖြီးရုံနှင့်ပင် ရှင်းလင်းသပ်ယပ်သွားပါသ**ည်။ ပြီး**တော့ပှ နက်ပြာရင့်ရင့် ဘလောက်(စ်)နှင့် ဝ<mark>တ်နေကျလုံချည်အနက်</mark>ကို

ဝတ်ပြီး အခန်းထဲက အပြေးအလွှားထွက်လာခဲ့ရာ ကိုကြီး ကိုမိုး နှင့် တိုက်မိမလို ဖြစ်သွားပါသည်။

"ဟ…ဟ…သုတ်သီးသုတ်ပြာနဲ့ပါလား ငမောင်၊ ဒါက

ဘယ်သွားမလို့တုန်း"

"မင်္ဂလာဆောင် ့ မင်္ဂလာဆောင်၊ ဘေးကို ့ အမြန်ဖယ်၊

အချိန်နီးနေပြီ"

"ဟင်္ဘ္ဆနင် မင်္ဂလာဆောင်သွားတဲ့ ရုပ်ကလဲ"

"ဘာဖြစ်လဲ"

"ကြောင်ချေးရပ်"

"ဒါ မောင့်စတိုင်လ်ပဲ"

"စတိုင်လ်ကတော့ ဟုတ်ပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် သူများတကာ က နင့်ရုပ်ရည် စုတ်ပြတ်နေတာမြင်ရင် သူ့ အစ်ကိုတွေက ကောင်းကောင်းမဆင်ဘူးလို့ ထင်နေပါ့မယ်၊ တော်ကြာ ငါတို့ သိက္ခာကျနေဦးမယ်" "မထင်ပါဘူး္မ၊ မောင် အလှမကြိုက်တာ အားလုံး

သိပြီးသား" "အမယ် ့္လင္ေမာင် ္လနှင်က မင်္ဂလာဆောင်သွားမယ်သာ

ဆိုတယ် လက်က ဗလာ၊ ဘယ်မှာလဲ လက်ဖွဲ့က..."

"လမ်းမှာ ဝင်ဝယ်သွားမှာပေါ့" "ငါ ကားမောင်းပို့ရမလား"

"မလိုပါဘူး၊ မောင့်ဘာသာသွားမယ်၊ ဟာ ဦညနေ ဘောလုံးပွဲရှိတယ် မဟုတ်လား၊ သေရော္မမီတောင်

မီပါ့မလားမှသိဘူး၊ လောင်းမှာနော် ကိုမိုး၊ ကိုရိုးကော ဘယ်မှာလဲ၊ ဟိုတစ်ခါလောင်းတုန်းက မောင်နိုင်ထားတာ၊

ကိုရိုးက မောင့်ကို ထမင်းလိုက်ကျွေးရမှာ၊ ခုထိမကျွေး သေးဘူး၊ အကြွေးမှတ်ထားတယ်"

"ကျွေးမှာပေါ့ဟာ ့ုသူမအားသေးလို့ နေမှာပါ"

"သူက အမေ့ခံနေတာပါ၊ မသိရင်ခက်မယ်၊ ဘယ်မလဲ ကိုရိုး"

"ထမင်းစားခန်းထဲမှာ"

"အားအားရှိ စားနေတာပဲ၊ ကိုရိုးရေ့ အကြွေးနော် ...

အကြွေးဆပ်ဦး သိလား"

မောင်က ဖိနပ်စင်ပေါ်က ညှပ်ဖိနပ်တစ်ရဲ့ကိုဆွဲထုတ်

ရင်း ထမင်းစားခန်းဘက်သို့လှည့်ကာ ခုနစ်သံချီအော်လိုက်တာမို့ ကိုရိုးက အူယားဖွားယား ပြေးထွက်လာပါသည်။

"ဟေ့ကောင် ့့္လငမောင် ဘယ်လိုဖြစ်လို့ အာပြဲနဲ့အော်နေ

တာလဲ၊ တိုးတိုးလုပ်ပါဟ၊ ဟိုဘက်ခြံက ငါ့ကောင်မလေး

ကြားသွားရင် ငါသိက္ခာကျနေပါဦးမယ်"

"အမယ် ဒါမျိုးကျ တယ်သိ၊ ငါ့ကောင်မလေး ့ုံငါ့ကောင် မလေးနဲ့ ပနာယူပြီးပြောမနေစမ်းပါနဲ့ ကိုရိုးရာ၊ သူမသိ ငါဗိုးဆီဝနဲ့ စခန်းသွားနေရတာ ဘယ်လောက်ကြာပြီလဲ၊

ဟိုတလောလေးကမှ မောင်က အဲ့ဒီအစ်မကို အတင်း မိတ်ဆက်ပြီး ကိုရိုးဆီခေါ် လာလို့ စကားစမြည်လေး ဘာ

လေး ပြောခွင့်ရလိုက်တာ မဟုတ်လား၊ ကိုရိုးအပေါ်မှာ မောင့် ကျေးဇူးတွေ အများကြီး ရှိတယ်နော်၊ ကျေးဇူး

မမေ့နဲ့" "အေးပါဟ…့ မမေ့ပါဘူး"

"မောင်သွားပြီနော်၊ ဘောလုံးပွဲမီအောင် အမြန်ဆုံး ပြွန်လာ

ခဲ့မယ် သိလား"

မောင်က အစ်ကိုနှစ်ယောက်ကို နှတ်ဆက်ပြီး အပြေး အလွှားအိမ်ကထွက်လာပြီးမှ အိမ်ဘက်သို့ မြန်မြန်ပြေးလာပြန် നാ.

"ကိုမိုး ့ ကိုရိုး ့ မောင် ပြန်မလာခင် ဘောလုံးပွဲ လာရင် ရွေနဲ့ကူးထားပေးနော်"

"အေး...အေး...မြောင့်မြောင့်သွားတော်မူပါ ငမောင်ရယ်' မောင်က ကားကို ဂိုထောင်ထဲမှ အမြန်ထုတ်မြီး

အမြန်နှုန်းဖြင့် မောင်းထွက်လာခဲ့ပါသည်။ လမ်းရောက်တော့မှ စတိုးဆိုင် တစ်ဆိုင်ရှေ့မှာရပ်ကာ အယ်လ်ဘမ်ကောင်းကောင်း တစ်ခုဝယ်၊ ပါကင်ထုပ်ခိုင်းပြီး လက်ဖွဲ့ အဖြစ် ယူလာရလေ်သည်။

မဟာသန္တိ သုခကျောင်းရှေ့မှာ ကားတွေပြည့်နေပြီ မို့ မောင်က ကားပါကင်ထိုးဖို့နေရာရှာနေရသေးသည်။ ကားပါကင် ထိုးအပြီးမှာ အချိန်က တော်တော်နောက်ကျနေပြီမို့ မောင်က ကားပေါ် မှအမြန်ဆင်းကာ ဖုတ်ပူမီးတိုက် ခြေလှမ်းများဖြင့် လှည့် အထွက် တစ်ဖက်ကားမှ ထွက်လာသောသူနှင့် အရှိန်ပြင်းပြင်း တိုက်မိသွားပါသည်။

"ജല്

တစ်ဖက်က လွှတ်ခနဲထွက်လာတဲ့ အာမေဍိတ်သံ ဟာ ယောက်ျားသံ၊ ထိုအသံနှင့်တစ်ဆက်တည်းမှာ ထိုသူက တိုက်မိသောအရှိန်ဖြင့် ခွေခနဲလဲကျသွားပါသည်။ ထိုက်မိသည့် အရှိန်ဟာ ပြင်းပေမယ့် မောင်က ဘာမှမဖြစ်ဘဲ သူက ပုံခနဲ လဲသွားတာမို့ မောင်က သူ့ကို တအံ့တသြင့်ကြည့်မိပါသည့်

၁၉

ဘုရားရေ့္အ ေခြာက်ကလေးများလား ့္

မောင်က သူ့ကိုစူးစူးစမ်းစမ်းစိုက်ကြည့်လိုက်မိပါ သည်။ ကြည့်စမ်းပါဦး မြူလွနေတဲ့ ရုပ်အင်္ကျီလက်ရှည်နှင့် ရွှေဖလားရောင်ပိုဆိုးကို ဝတ်ထားပုံက သာမန်ထက်ပိုပြီး တောက် ပြောင်ကြော့မော့နေသည်။ ကြယ်သီးကြီးကလေးလည်း ပါလိုက် သေး။ ချောတာကတော့ မိန်းကလေးတွေ လက်ဖျားခါ ရလောက် အောင် ချောပါသည်။ အသားအရေက ဖြူဆွတ်ကြည်လင်နေကာ မျက်တောင်လေးကော့နေတာ၊ နှာတံကလေးလုံးနေတာ၊ နူတ်စမ်း လေးတွေ စိုရဲနုဖပ်နေတာ၊ အားလုံးခြုံကြည့်လျှင် မိန်းမချော ချောသည့် ယောက်ျားတစ်ယောက်ဆိုတာ သိသာပါသည်။

> "ထလေ ့ မထနိုင်ဘူးလား၊ ဘာဖြစ်သွားလဲ" ဒီလေ့ာက်တောင် နွဲ့ရသလားဟု မေးချင်လှ**သော်**

လည်း မောင်က မျိုသိပ်ရကာ သူ့ ကိုလှမ်းမေးလိုက်ရာ သူက ౣ

"ရ... ရပါတယ်... ဘာမှမဖြစ်ပါဘူး"

ဟုြောရင်းက တကျွတ်ကျွတ် ညည်းတွားကာ မတ်တတ်ထရပ်လိုက်ပါသည်။ ထိုအခါ သူ့ ရဲ့နွဲ့ တဲ့တဲ့ကိုယ်ဟန်ကို အထင်အရားမြင်ရပါသည်။ ခန္ဓာကိုယ်က ကြွက်သားမရှိဘာမရှိ အဖြောင့်အတိုင်း ပိန်သွယ်ရှည်မျှောကာ ပိုးဟပ်ဖြူကလေးလိုပင်။ အမှတ်တမဲ့အဖြင်မှာပင် သူ့ ခြေချောင်းလက်ချောင်းတွေဟာ အရိုး

အကြော့ မပေါ်ဘဲ သွယ်ပြောင်းရှည်လျား သန့်ပြန့်လှပါသည်။ မောင်နဲ့တော့ တခြားစီပါပင်။

"ရှင်က မင်္ဂလာဆောင် လာတာလား"

"ဟုတ်ကဲ့ ့ု ဟုတ်ပါတယ်၊ ဟို ့ ့ ကျွန်တော် ကိုင်လာတဲ့ 🦠 လက်ဖွဲ့ ထုပ်ကလေး ဘယ်ရောက်သွားပြီလဲ မသိဘူး"

"ဟိုမှာလေ ့ ဟိုမှာ"

သူက မောင်ပြတာကိုမမြင်ဘဲ ဟိုဟိုဒီဒီ လိုက်ကြည့် နေတာမို့ ဒုံးဝေးလိုက်တာဟု တွေးရင်း မောင်က သွားကောက် ပေးလိုက်ရပါသည်။

"ကျေးဇူးပါပဲ ခင်ဗျာ့့္"

သူက အလွန်နူးညံ့သိမ်မွေ့သော လေသံတိုးဖျော့ ကလေးနှင့် ယဉ်ကျေးစွာပြောပြီး မောင့်ရှေ့က ထွက်သွားပါသည်။ ထိုအခါ မောင်က သူ့လမ်းလျှောက်ပုံကို မြင်တွေ့လိုက်ရတာမို့ ဟက်ဟက်ပက်ပက်ပင် ရယ်မောလိုက်မိလေသည်။

အလွန်သိမ်မွေ့သော ခြေလှမ်းများဖြင့် လှမ်းသွားနေကာ လမ်း လျှောက်ပုံကလည်း ညင်သာလှတာမို့ မျက်စိထဲမှာ သူ့အသွင်က နွဲ့တဲ့တဲ့ ဖြစ်လို့နေပါသည်။ အာမေဍိတ်သံထွက်သွားတာကအွစ်

သူက လက်ကလေးနှစ်ဖက်ကို ရှေ့မှာယှက်ကာ

ယောက်ျားတန်မဲ့ 'အမေ့' တဲ့။

ကမျာမမှ

မောင်သည် သူ့ ကိုလှမ်းကြည့်ရင်း စိတ်ထဲ ကလိ ကလိနှင့် ရယ်ချင်လှပါသည်။ မောင်က သူ့ နောက်မှခပ်သွက်သွက်

လျှောက်လာခဲ့ရာ နမကြာခင် သူ့ကို ကျော်တက်သွားပါသည်။

မောင်က အင်မတန်လမ်းလျှောက်မြန်သူမို့ သူ့ရဲခပ်စိပ်စိမ် ခြေလှမ်း

ကလေးများလောက်ကိုတော့ အသာကလေး ကျော်ဖြတ်တက်သွား

နိုင်ပါသည်။

ခန်းမရှေ့ရောက်တော့မှ မောင့်က အသာ ချန်နေခဲ့ တာမို့ သူက ဘေးဘီကို သိပ်မကြည့်ဘဲ မျက်လွှာလေး ချကာ

မောင့်ရှေ့ကနေ စိုက်စိုက် စိုက်စိုက်နှင့် ကျော်တက်သွားပါသည်။

နေ စုကစုက စုကစုကနှင့် ကျောဝေကသွားေသည္။ မောင်က နောက်နားကျကျ စားပွဲမှာ သူငယ်ချင်း

တစ်ယောက်နဲ့ အတူ ဝင်ထိုင်လိုက်သည်။ သူ့ ကိုတော့ ရှေ့နား စားပွဲက သူငယ်ချင်းဖြစ်ဟန်တူသူက လှမ်းခေါ် တာမို့ ထိုစားပွဲသို့

လျှောက်သွားသည်။ မောင်က တစ်ချိန်လုံးပင် သူ့ကို လှမ်းလှမ်းကြည့်

နေမိဳပါသည်။ သူစကားပြောနေတဲ့ပုံဟာ အင်မတန်ဣန္ဒြေရလှကာ တစ်ချက်တစ်ချက်မှာတော့ ညာလက်တစ်ဖက်က ဆန့်ထွက်လာ တတ်ပါသည်။ အဲ့ဒီလို ညာလက်တစ်ဖက် ဆန့်ဆန့်ထွက်လာတဲ့ အိုက်တင်နဲ့ ပြောတတ်ဟာတာ အခြောက်ဆန်သောသူတွေမှာသာ

တွေ့ရတတ်ပါသည်။

မောင်ကတော့ ယောက်ျားဆန်သူ။ အစ်ကို နှစ် က ယောက်ကြားမှာ ကြီးပြင်းလာရကာ ယောက်ျားတွေရဲ့ဘဝကို အားကျတတ်သူမို့ မြင့်မြတ်တဲ့ယောက်ျားဘဝကို ရပါလျက်နဲ့ မိန်းမစိတ်ပေါက်ကာ မိန်းမလိုဝတ်စားနေထိုင်ပြောဆိုတတ်သူ များကို တွေ့လျှင် သိပ်ကြည့်မရတတ်ပါ။

မောင်က သူ ကို လှမ်းကြည့်ရင်းကဗင် သိချင်စိတ် ပြင်းပြလာတာမို့ အနားက သူဧယ်ချင်း ချိုလဲ့ဘက်သို့ လှည့်ကာ

"ချိုလဲ့ ့ ဟိုဘက်ကဝိုင်းကို ကြည့်လိုက်စမ်း၊ ဟိုဘက် အစွန့်က ဖြူနွဲ့နွဲ့ကောင်လေးဟာ အခြော့က်ကူလေးလား"

"ဪ. ညီလေးခင်ကို ပြောတာထင်တယ်"

"ဟင် ့ နာမည်ကြီးက ညီလေးခင်တဲ့လား၊ အံ့ပါ့ဟယ်၊

နာမည်ကအစ ယောက်ျား မဆန်လိုက်တာ" "လူကလည်း နင်မြင်တဲ့အတိုင်းပဲလေ၊ ခြောက်မခြောက် တော့ ငါလည်းအသေအချာမသိဘူး၊ နွဲ့ တာကတော့ အမှန်ပဲ၊

သူပုဆိုးဝတ်တဲ့ပုံကအစ မိန်းမထဘီလောက်နီးနီး ချပ်ကပ် နေတာ၊ စကားပြောရင်လည်း တိုးတိုးလေး၊ လမ်းသွားရင် လည်း ဘယ်မှမကြည့်ဘူး ဣနြေရမှရ၊ ရှက်ထတ်တာလည်း

ငါတို့ထက်တောင် ပိုသေး"

"နင်က သူ့ကို ဘယ်လိုသိတာလဲ"

"သူ့သူငယ်ချင်း ကိုဖြိုးက ငါနဲ့ ခင်တယ်၊ အခုမင်္ဂလာ ဆောင်တဲ့ သူတို့သားက ကိုဖြိုးရဲ့ အစ်ကို၊ သူက ကိုဖြိုးနဲ့ အတူပါလာတတ်လို့ သိနေတာ"

"သူ့အိမ်က သူဒီလိုပုံစံဖြစ်နေတာကို မပြုပြင်ကြဘူးလား မသိဘူးနော်"

"ပြုပြင်ဖို့မပြောနဲ့ သူ ဒီလိုပုံဖြစ်နေတာကိုက သူ့အိမ်ရဲ့ စနက်"

"ဟင်္ ဘယ်လိုကြီးလဲ ့ ့ "

"သူ မှာ အစ်မနှစ်ယောက်ရှိတယ်၊ အစ်မနှစ်ယောက်လုံးက ရုပ်ဆိုးဆိုးတွေ၊ သူ တစ်ယောက်ပဲ ချောတာ၊ သူက အိမေ တူလို့ချောတာလေ၊ သူ အစ်မတွေက အဖေနဲ့ တူလို့ရုပ်ဆိုး ကြတာ၊ ကျီးကန်းတွေထဲမှာ ဘဲငန်းရောက်သလိုပေါ့တယ်၊ အစ်မတွေကလည်း သူ ကို အငယ်ဆုံးလေး အလှဆုံးလေး ဆိုပြီး ကဲကြသဲကြ ဖူးဖူးမှုတ်ကြရင်းကနေ ဒီလိုပုံဖြစ်သွား တာ၊ သူကိုယ်တိုင်ကပဲ အလှကြိုက်သလား၊ သူ အစ်မတွေ ကပဲ ဆင်သလားတော့မသိဘူး၊ ဝတ်လိုက်မှဖြင့် ဝမ်းဆက် ကျကျတွေချည်းပဲ၊ ရုပ်အင်္ကျီကပန်းရောင်ဆို ပုဆိုးကလည်း အနီပြေပြေ၊ ဖိနပ်ကနီနီနဲ့ ၊ ရုပ်အင်္ကျီအပြာဆို ပုဆိုးအပြာ၊ ကတ္တီပါဖိနပ်ပါအပြာ၊ တောက်တောက်ပပ ပြောင်ပြောင် လက်လက်တွေလည်း ဝတ်တတ်တယ်၊ ရွှေတွေလည်း သိပ်ဝတ်တာ"

"သူ့အိမ်က စနက်ပါတယ်ဆိုပေမယ့် သူ့ကိုက ပျော့ည့် လိုသာ ဒီလိုဖြစ်ရတာပေါ့တယ်၊ ယောက်ျားဖြစ်ပြီး ဒီလောက် နွဲ့ရတယ်လို့၊ အဲ ဒါမျိုးတွေဆို ကြည့်လို့ကိုမရပါဘူး"

မောင်က သူ့ ကိုကြည့်မရချင်သည့်ကြားကပင် လှမ်း
ကြည့်မိ ပြန်ပါသည်။ မောင်ကြည့်နေဆဲသူက မောင့်ဘက်ကို
သည့် လာတာမို့ မောင်နဲ့မျက်လုံးချင်းဆုံသွားသည်။ မောင်ကတော့
ခကြည့်မလွှဲဘဲ သူ့ ကို စိုက်ကြည့်နေဆဲ သူက ရှက်ရွံ့ဟန်ဖြင့်
ဆိုတ်ခနဲ မျက်လွှာချသွားတော့ရာ မောင်က နှုတ်ခမ်းကလေး
ဆိုက်ကာ ပြုံးလိုက်မိသည်။ လူကြားထဲမှာ မို့လို့ပေါ့၊ လူရှင်းတဲ့
ခရာမှာသာဆို အိုးကမပူ စလောင်းက ပူနေသော သူ့ ကိုကြည့်ပြီး
ခာင်က ဟားတိုက် ရယ်မိမလားတောင် မသိချေ။

ညီလေးခင် လူလောကထဲ ရောက်ရှိလာခြင်းဟာ ညီလေးခင်တို့မိသားစုအတွက်တော့ မင်းသားလေးတစ်ပါး ရောက်ရှိ လာသလိုပင်။ သူ့ ရှေ့က အစ်မတွေဟာ အသားလည်း တော်တော် သိုကာ ရုပ်ရည်တွေကလည်း မလှပခဲ့တာမို့ ဖြူဖြူဖွေးဖွေး ချောချောလှလှညီလေးခင်ကို ကြည့်မဝ ရှမဝ ဖူးဖူးမှုတ်ထားခဲ့ကြ ပါသည်။ သူ့အတွက်ဆို ဘာမဆို ဖြည့်ဆည်းပေးဖို့ အသင့်ရှိကြ ကာ အရိပ်တကြည့်ကြည့်ဖြစ်နေကြပုံများဟာ ပထမတော့ သူ့ကို

ခံရခက်စေသလိုပါပင်။ ဘယ်တော့မဆို သူဟာ သူ့အစ်မတွေ

"မောင်လေး… နင် အခုညှပ်ထားတဲ့ဆံပင်ပုံက နင်နဲ့ မလိုက် 🦽

ပါဘူးဟယ်၊ နားသယ်မွေးရှည်ရှည်ကြီးကို ဖြတ်ပစ်လို့၏

့ဆံပင်ကို တစ်ဖြောင့်တည်းအရှည်ထားလိုက်ပါလာအအဲဒီလို

ပိုင်ဆိုင်သော မင်းသားရုပ်ကလေးလို ဖြစ်ခဲ့ရပါသည်။

ල දකුරේ

ဆံပင်ပုံစံနဲ့ဆို နှင့်ရဲ့မဟာနဖူးလေးလည်းထင်းပြီး စည်းထား

ရင် မျက်နှာကလေးက ရှင်းနေမှာ..."

"ခုခေတ်ကောင်လေးတွေလို အဝတ်အစားတွေကို ဗရုတ် သုတ်ခ ရှုပ်ရှုပ်ပွပွ ဝတ်ဖို့တော့ မစဉ်းစားနဲ့ ညီလေးရေး

အဲဒါမျိုးတွေကိုများ နည်းနည်းမှအားမကျလိုက်ပါနဲ့၊ ကိုယ့် ရုပ်ရည်ဖြူဖြူစင်စင် သန့်သန့်ပြန့်ပြန့်ကလေးနဲ့ဆို ပုဆိုး

ကလေးနဲ့ ရှပ်အက်ျီလေးတွေက ပိုပြီးလိုက်ဖက် ဣန္ဒြေ

ရတာ"

သူ အစ်မတွေရဲ့ဩဇာပေးမှုက ပုံသွင်းမှုတွေကို သူ သိပ်သဘောမကျပေမယ့် နောက်တော့ တဖြည်းဖြည်း နားယဉ်

လာကာ ကြားသမျှဟာ ဘာမှမထူးဆန်းတော့ဘဲ အလိုက်သင့်

ကလေး နာခံတတ်လာပါသည်။ သူက မိဘအကြီးအကဲတွေရဲ့ စကားဆို တစ်သဝေမတိမ်း လိုက်နာလိုသော သားလိမ္မာလေး

လည်း ဖြစ်ခဲ့ပါသည်။

ခင်သက်လယ်နဲ့ ခင်မျက်ခြယ်တို့မှာက မိဘအမွေ အနှစ်တွေလည်းအများကြီး ပိုင်ဆိုင်ထားရကာ ဘာအလုပ်မှလည်း

သိပ် ပင်ပင်ပန်းပန်း လုပ်စရာ မလိုကြတာမို့ ဒီမောင်ကလေး

တစ်ယောက်အပေါ် မှာသာ အာရုံတွေ ပုံအောပေးအပ်ထားကြပါ

သည်။

ညီလေးခင်ကလည်း လိမ္မာရေးချာရှိလှတာမို့ အစ်မ ဆွေအတွက်တော့ စိတ်ချမ်းသာစရာပင်။

ညီလေးခင် လူပျိုပေါက်အရွယ်ကလေး ရောက်လာ ခြန်မှာလည်း- အစ်မတွေက တတွတ်တွတ် သွန်သင်ဆုံးမကြပါ

"ယောက်ျားဆိုတာလည်း အရှက်တို့ ဣန္ဒြေ သိက္ခာတို့ ရှိရတာပဲ ညီလေးရဲ့၊ မိန့်းကလေးလှလှမြင်တိုင်း မျက်စိ မကစားနဲ့၊ ဘယ်မိန်းမနို့မှအရောမဝင်နဲ့၊ သိပ်အရောဝင်လွန်း သိပ်ဂရုစိုက်ပြလွန်းရင် ကိုယ့်မှာတန်ဖိုးမရှိဘဲ ခပ်ပေါပေါ ဖြစ်သွားလိမ့်မယ်၊ သိက္ခာရှိရှိလေးနေ ...ဟုတ်လား"

အစ်မတွေရဲ့ဆုံးမစကားကို သူက အလေးအနက် ထားကာ ဣန္ဒြေရရနေခဲ့ပါသည်။ လမ်းသွားရင် ဘေးပတ်ဝန်း

ကျင်က မိန်းမတွေကို မျက်စီမကစားရဲဘဲ ရှေ့တူရှသို့သာ စိုက် ကြည့်ပြီး သွားတတ်လာသည်။ ဘယ်မိန်းမကိုမှ သူအရောမဝင်ခဲ့၊

ဧကားများများမဖြောခဲ့ပါ။ သူနဲ့ အနီးစပ်ဆုံးဟာ သူ့ အစ်မတွေပဲမို့ ငယ်ငယ်ကလေးကတည်းကဖင် သူက အဝတ်အစားဝတ်လည်း

ချပ်ချပ်ရပ်ရပ် သေသေသပ်သပ်၊ စကားပြောလျှင်လည်း သိမ်သိမ် နေ့ မွေ့ တိုးတိုးဗွဗ္ဗ၊ တစ်ချက်တစ်ချက်မှာ သူ့အပြုအမူ တွေ့ဟုစ်

သူ့ အစ်မတွေနှင့် တူတူသွားတတ်ပါသည်။ သူ့ မှာ ယောက်ခြားလေး

MMM DE

. သူငယ်ချင်းတွေတော့ရှိပါသည်။ သို့သော် သူ့ သူငယ်ချင်းတွေက သူ့နဲ့ စရိုက်မတူကြူ။ သူ့ကို ငပျော့ကလေးဟုသာ သတ်မှတ်ကြ သော သူငယ်ချင်းတွေသာ များသည်။ သူတို့တွေ စိတ်ဝင်စားတာဆို ညီလေးခင်က စိတ်မဝင်စား။ ညီလေးခင် စိတ်ဝင်စားတာဆို သူတို့က စိတ်မဝင်စား။ ဘယ်လိုမှ ရင်းနှီး လုံးထွေးပေါင်းလို့ မရတာမို့ ခပ်စိမ်းစိမ်းပေါင်းသည့် သူငယ်ချင်းတွေသာ သူ့မှာ ရှိခဲ့ပါသည်။ သူ့သူငယ်ချင်းတွေကြားမှာတော့ သူဟာ ဟားစရာ သတ္တဝါမျှသာပင်။

"ညီလေးရာ္.. မင်းကြည့်ရတာ တစ်နေ့တခြား အခြောက် နဲ့ တူတူလာသလိုပဲကွာ"

ဟု သူတို့က ပြောကြလျှင်တော့ ညီလေးခင်က

အပြုံးမပျက်ဘဲ 🚬

"ငါမှ မခြောက်တာပဲကွာ . . . '

ဟု ခဝ်အေးအေး ပြန်ပြောမိတတ်ပါသည်။ ကောင်မ လေးတွေကတော့ သူ့ကိုတွေ့လျှင် ခိုးခိုးခစ်ခစ် ရယ်ကြကာ 'အခြောက်ကလေးတော့်' ဟု ပြောတတ်ကြသည်။

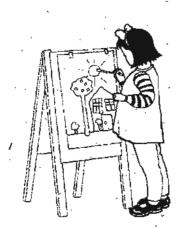
ညီလေးခင်ကတော့ ဘဝကို အေးအေးချမ်းချမ်း ဖြတ်သန်းကုန်ဆုံးခဲ့တာပင်။ အစ်မတွေကိုလည်း သူက မဆန့် ့ကျင်။ ဘယ်သူ့ ကိုမှလည်း ဒေါ်သအာဃာတတွေမရှိ။ သူ့စိတ်က ာကတိစင်ကြယ်သန့် ရှင်းနေတာမို့ သူ မျက်နှာက အသက်ထက် ဆူးစွာ ဖြူစင်နနယ်လှပါသည်။

သူ့ ဘဝမှာ ဘယ်မိန်းကလေးကိုမှ စိတ်မဝင်စားခဲ့။ ဘယ်မိန်းကလေးအတွက်မှ စိတ်မလှုပ်ရှားခဲ့။ သူ့ ဘဝသူလည်း ဘယ်တုန်းကမှ စိတ်မပျက် ဒေါသမထွက်ခဲ့ဖူးပါ။

သို့သော် ခုတော့ ညီလေးခင်ဟာ မိန်းကလေး တစ်ယောက်ရဲ့ရှေ့မှာ ကိုယ်ကိုယ်ကို အားမလိုအားမရ ဒေါသဖြစ်ရ သော...ရက်ရွံ့ရင်ခုန်ရသောသူတစ်ယောက်အဖြစ်သို့ မမျှော်လင့်ဘဲ ဆာက်ရှိလာခဲ့ရလေသည်။

အဲ့ဒါဟာ ထူးဆန်းသော အပြောင်းအလဲတစ်ခု ခြစ်ပါသည်။

WWW.DU

"ကိုမိုးကွ... ဟုတ်ပြီကွ...တောင့်ထားကွ၊ မင်း ဒီကောင်မ လေးကို အရှုံးပေးရင် ညံ့ရာကျမယ်နော်... ဟေ့ကောင်း ငါတို့နိုင်မှ သူ့ကို ခိုင်းချင်ရာခိုင်းလို့ ရမှာ" ကိုမိုးနဲ့ မောင်က မောင်းလှဲနေကြပြီး ကိုရိုးက ကိုမိုး ဘက်မှ အကြိတ်အနယ် အော်ဟစ်အားပေးလျက်ရှိတာမို့ မောင်တို့ အိမ်ထဲမှာ ဆူညံနေပါသည်။ အိမ်မှာတော့ မောင်တို့ မောင်နဲ့မ သုံးယောက်နဲ့ တင် ပွဲစည်နေတတ်စမြဲပင်။ မောင့်အစ်ကိုတွေက မောင့်ကိုဆို မိန်းကလေးတစ်ယောက်လို ဘယ်တော့မှမဆက်ဆဲ။ မောင်ကလည်း အစ်ကိုတွေလုပ်သမျှအတုယူကာ လိုက်လုပ်တတ် စမြဲမို့ မောင်ဟာ မိန်းကလေးနဲ့ မတူဘဲ ယောက်ျားလေးများနှင့် တန်းတူ ကျားကျားလျားလျား ဖြစ်နေတတ်ပါသည်။ "မရဘူးနော်...ကိုမိုး၊ မောင့်ကို အလွယ်တကူ နိုင်လိမ့်မယ့်

မထင်နဲ့ "

(ჟ)

မောင်က အလျော့ပေးမလွယ်သူမို့ ချွေးသီးချွေးပေါက် တွေကျနေသည့်ကြားကပင် အကြိတ်ကာ မောင့်ထက်သန်မာသော ကိုမိုးရဲ့လက်ဖျံကို တောင့်ခံထားသည်။ နာကျင်ညောင်းညာလှသော် လည်း အရှုံးမပေးလိုက်ချင်။ မောင့်ရှုံးရင် သူတို့ခိုင်းတာ လုပ်ပေး ရမှာ၊ မောင်တကယ်ပျင်းပါသည်။

သို့သော် မောင် ကြာကြာတင်းခဲမထားနိုင်ဘဲ လက် က တဖြည်းဖြည်းယိုင်လာသည်။ ကိုမိုးရဲ့အားပေးဘဲကလည်း အသံပိုကျယ်လာသည်။ အဲ့ဒီကိုရိုးဟာ လူကအရိုးချည်းပဲရှိကာ ပိန်လှီပေမယ့် အာဘောင်ကတော့ ကျယ်မှကျယ်။ "ဟုတ်ပြီ…ဟုတ်ပြီ…ကိုမိုး…မိ…ဖိချပစ်၊ ဒီကောင်မလေး မရတော့ဘူး၊ လက်တွေတောင် တုန်နေပြီ"

> "ဒီလိုလွယ်လွယ်နဲ့ မရဘူးလေ" မောင်က ရှုံးတော့မယ်မှန်းသိပေမယ့် အလွယ်တကူ

လျော့မပေးဘဲ အချိန်ကြာကြာ တောင့်ခံနေလိုက်ပြီး မခံနိုင်တဲ့ အဆုံးကျမှ လျော့ပေးလိုက်လေသည်။

> "ဟေး ့္ဟေး ့္ၾကောင်မလေး ရှုံးသွားပြီ၊ အားရလိုက် တာ၊ ကဲ ့္ကကဲ ရှုံးရင် ခိုင်းတာလုပ်မယ်လို့ ကတိပေး ထားတယ်မဟုတ်လား မောင်၊ သွား ့သွား ရွှေဘဲက ဘဲကင် သွားဝယ်"

"ဟာ့္မသွားချင်ပါဘူး"

"အဲမယ် ့ ဒါ သက်သက်ညာညာခိုင်းတာနော်၊ ဘာမှ အပန်းကြီးတာ မဟုတ်ဘူး၊ ကားမောင်းပြီး သွားဝယ်ရုံပဲ ဟေ့ကောင်၊ ငါရှုံးတုန်းကဆို နင်ခိုင်းတာ လုပ်ပေးရတာ ဖွတ်စာပတ်စာကို တက်နေတာပဲ၊ ဗိုက်ဆာပြီ ့့သွားတော့ ဟာ"

"ငါ့ညီမလေး နားပါရစေဦးကွာ ့ မင်းကလည်း၊ ငမောင် နှင့်ခွဲကိုတော့ ငါချီးကျူးတယ်၊ ရှုံးမယ်မှန်းသိပေမယ့် အလွယ်တကူ အလျော့မပေးဘူး၊ အဲဒီစိတ်ဓာတ်ကို ငါကြိုက် တယ်၊ အဲ့ဒီလိုအမြဲစိတ်ဓာတ်ကြံ့ခိုင်ပစေ"

ကိုမိုးက အဲဒီလို ကိုမိုး ဖြစ်သည်။ မောင့်အစ်ကို ခေါ်ယောက်လုံးက မောင့်ကို ယောက်ျားလေးတစ်ယောက်လို ပြုစု ေတောင်ပေးခဲ့တာ ဖြစ်သည်။ ဖေဖေနဲ့ မေမေကလည်း မောင့်ကို ေတာ်အစားဝယ်ပေးရင်တောင် အစ်ကိုတွေနှင့် ဆင်တူ ဝယ်ပေး ဆတ်ခဲ့ပါသည်။ မောင်သည် အစ်ကိုတွေနှင့်အတူ ဘောင်းဘီတွေ ဆီရုပ်တွေ ဝတ်ရင်း၊ အတူ တင်းနှစ်ရိုက်ရင်း၊ ဘောလုံးကန်ရင်း ော်ပြင်းလာခဲ့သည်။ အစ်ကိုတွေက မောင့်ကို သွန်သင်သေးသည်။

"မောင် ထစ်ခနဲ့ရှိ မျက်ရည်ကျတာ၊ အရှုံပေးတာ၊ ပျော့ညံ့ တာမျိုး ငါမကြိုက်ဘူးသိလား၊ လိုချင်တာကို ရအော့စ်သူ၊

www.burmeseclassic.com

3 56 6539ç

နည်းအမျိုးမျိုးနဲ့ကြိုးစားကြည်၊ မျက်ရည်နဲ့အရှုံးပေး**ထဲ** အလုပ်ကို မလုပ်မိစေနဲ့ ...ကြားလား"

အစ်ကိုတွေကို ချစ်ခင်ရင်းနှီးလှသော မောင်ထ အစ်ကိုတွေပြောသမျှကို နာခံခဲ့သည်။ အစ်ကိုတွေရဲ့ ပြောဆိုပြူ ပုံကအစ အတုခိုးကာ ကြီးပြင်းလာခဲ့ရတာဖြစ်သည်။ မောင်သည် အလှအပကို စိတ်မဝင်စား။ ထမင်းဟင်းမချက်တတ်။ အိမ်မှုကို ဆို ဝေးဝေးကရောင်တတ်ကာ စကားပြောလည်း မြန်မြန်သွက်သွင် ကျယ်ကျယ်လောင်လောင်။ နယ်ရင်လည်း မိန်းမရယ်လို့ ဘယ်တော့ မှ ခိုးခိုးခစ်ခစ် ဖြစ်မနေဘဲ အာတပြဲပြဲ အော်ရယ်တတ်ခဲ့ပါသည်။

> "ကဲ ့ မောင် ့ နားချိန်စေ့ပြီ၊ သွားတော့ သွားတော့ အမြန်ဝယ် အမြန်ပြန်လာ၊ ဒီမှာ ဗိုက်ဆာလုပြီကွ"

ကိုရိုးက မောင့်ခေါင်းကို လှမ်းပုတ်လိုက်**တာမီ** မောင်က ကိုရိုးပခုံးကို လက်သီးနဲ့ ပစ်ထိုးခဲ့ပြီး အိမ်ထဲမှ အမြန်

ပြေးထွက်လာခဲ့ပါသည်။

တော်တော် ရယ်စရာကောင်းပြီး စိတ်ပျံက်စရာလည်း ကောင်းလှ သည်။ မောင်သည် မောင်တို့လမ်းကျဉ်းထဲမှ ကားကို ခပ်

မမျှော်လင့်ဘဲ သူ့ကို ဒုတိယအကြိမ်တွေ့ဆုံရပုံက

ဖြည်းဖြည်းမောင်းလာရင်း လမ်းသွယ်ကလေးရဲ့ ထိပ်နားခြံရှေ့မှာ သူ့ကို ကိုးရိုးကားရားပုံစံမျိုးနှင့် ဘွားခနဲ တွေ့လိုက်ရတာဖြစ်သည်။

"အခြောက်က်လေးပါလား"

သူ့ ပုံစံဟာ တစ်ကြိမ်တွေ့ ဖူးရုံနှင့် မှတ်မိသားမိ ရှိနိုင်သော (သူများတကာနှင့်မတူသော)ပုံစံမျိုးမို့ မောင်က အဝေးက

မြင်ရုံနှင့်ပင် မှတ်မိလိုက်ပါသည်။

သူက ခြံဝန်းရှေ့မှာရပ်ထားသော ကားဘေးမှာ ရပ်နေပြီး-သူ့တစ်ကိုယ်လုံး ရေစက်စက်ကျနေသည်။ သူ့က သူ့

၁၆ စည္တစ

ಬಾನೆದಿಕಿಕ್ಟ

27

အဝတ်အစားတွေပေါ်က ရေတွေကို လက်ညှိုးလေးနှင့် မထိခလုတ် ထိခလုတ်တောက်ခါချနေပြီး ထိုရေတွေကို ရွံရှာပုံမျိူး၊ မခံမရပ် နိုင်ပုံမျိုးနှင့် ဆွေ့ီဆွေ့ခုန်နေဟန် ရှိသည်။ ထိုအချိန်တွင် အလွန် ကြီးမားသော Bull dog ကြီးကလည်း သူ့ရှေ့မလှမ်းမကမ်းမှာ ရှိနေကာ ဟိန်းဟောက်မာန်ဖီလျက်ရှိသည်။ သူက ထိုခွေးကိုလည်း သွေးပျက်မတတ် ကြောက်ရွံ့နေပုံရကာ တုန်ယင်နေသည်။ ခွေးက

ဟာ တော်တော် ရယ်စရာကောင်းသည်။ ယောက်ျားတန်မဲ့ ... အေးလေ ့ အခြောက် ဖြစ်ချင်ဖြစ်နေမှာဆိုတော့ ့

မောင်က ကားကို အရှိန်လျော့လာရာကနေ မလှမ်း မကမ်းမှာ ရပ်လိုက်ပြီး စိမ်ပြေနပြေ ကြည့်နေရာကနေ ကားပေါ်

တစ်ချက်ဟိန်းဟောက်တိုင်း သူက တွန့်ခနဲ ဖြစ်ဖြစ်သွားတတ်ပုံ

ကြည့်စမ်းပါဦး ... အဖြစ်မရှိတဲ့ပုံဟာ သိသာလိုက် တာ။ ဒီလိုပုံစံမျိုးနဲ့ ဘယ်အချိန်ထိ ဒီနားမှာရှိနေဦးမှာလဲ။

မောင်က သူ ရှေ့သို့ ခပ်မြန်မြန်လျှောက်သွားလိုက် ပြီး အသံခပ်ဆတ်ဆတ်ဖြင့် ...

"ဒီမှာ ဘာဖြစ်နေတာလဲ"

က ဆင်းလာခဲ့ပါသည်။

ဟု အော်မေးလိုက်ပါသည်။ သူက <mark>မောင့်ကို တွေ့</mark> တော့ အုံဩသယောင် ပါးစပ်အဟောင်းသားကြီးဟ**ြီး ငြိမ်**သွား ပါသည်။ "မေးနေတာမကြားဘူးလား၊ ဘာဖြစ်နေတာလဲ"

သူက မောင့်ကို အားကိုးရာကြီးတစ်ခု တွေ့လိုက် ရသလို မျက်ဝန်းတွေအရောင်တောက်သွားပြီးမှ တုန်ချိချိအသ ကလေးဖြင့်...

"ဒီမှာ ဒုက္ခတွေရောက်နေတာပါခင်ဗျာ ့ ကျွန်တော် ကား ပေါ် ကဆင်းတော့မှ ကျွန်တော့်နားကဖြတ်သွားတဲ့ ကားက ကျွန်တော့်ဘေးက ဗွက်အိုင်ကို နင်းချသွားတာ၊ ဒီမှာကြည့် ပါလား၊ အဝတ်အစားတွေအားလုံး စိုကုန်ပြီ၊ ဒီအဝတ်

အစားတွေက မနေ့ကမှ ကျွန်တော့်အစ်မ ဝယ်လာပေးတာ၊ ဒုက္ခပါပဲ လျှော်လို့တောင် ရပါတော့မလား မသိဘူး၊ ပစ်ရရင်တော့ ဒုက္ခပါပဲ"

"ဝုတ်…ဝေါင်း…"

"အမလေး ့ ့နွေးကြီး၊ အဲ ့ ့ အဲ့ဒီ နွေးကြီးကလည်း ကျွန်တော့်ကို ဒုက္ခပေးနေတာ၊ ကိုက် ့ ကိုက်တော့မလား မသိဘူး၊ ဒုက္ခပဲ၊ ကျွန်တော်က ဒီအိမ်ကို အလှူဖိတ်စာ

လာပေးတာပါ၊ ဘယ်သူမှ မရှိကြဘူးထင်တယ်၊ ခေါ်လို့ အော်လို့လည်း မရဘူး"

"၃တ့် ့ ့ ဝုတ် ့ ့ ဝေါင်း"

"အမလေးဗျာ ့ုလုပ်ပါဦးဗျာ ...

MMN D

မောင်သည် သူ့ရှေ့မှာ ခါးထောက်ရပ်ရင်း သူ့ပုံစံ၊

သူ့ဟန်ပန်ကို စိတ်ပျက်စွာကြည့်နေရာက စိတ်ကုန်လာရကာ ...

"ယောကျီားတစ်ယောက်အတွက် ဒီလောက်သေးကွေးတဲ့

ကိစ္စလေးကို ဒုက္ခလို့သတ်မှတ်ပြီး တစ်ဒုက္ခတည်း ဒုက္ခ

နေတာ ရှင် မရှက်ဘူးလား"

"ခင်ဗျာ

"ကျွန်မှ ပြောတာ မရှင်းဘူးလား"

"ရှင်း…ရှင်းတော့ ရှင်းပါတယ်"

"တကဘည်းနော် ့့အင်္ကျီရေစိုတာပဲ လက်ဓားရှသလို ခုန်ဆွခုန်ဆွ ဖြစ်နေရတယ်လို့၊ ကြည့်လို့ကို မကောင်းတော့

ဘူး"

"ဝှတ်…ဝှတ်"

"နွေး ့့အဲ့ဒီခွေးကလည်း"

"နွေး္တဲ့ဘာဖြစ်လဲ၊ ရှင့်ကိုကိုက်သေးလို့လား၊ ဒီမှာကြည့် ဒီခဲလုံးကိုကောက်ပြီး ဒီလိုပစ်ထည့်လိုက်ရတယ်၊ ဟဲ့ခွေး

သွားစမ်း"

မောင်က မလှမ်းမကမ်းက အုတ်ခဲတစ်လုံးကို ဆတ်

ခနဲ ပြေးကောက်ပြီး ခွေးကြီးကို ပစ်ခတ်ခြောက်လှန့်ထုတ်လိုက် တာမို့ ခွေးက လှည့်ပြေးသွားပါသည်။ ဒီတော့မှ သူက မောင့်ကို 🎆 🚅 တိရသည်။ ဒါကို မဟာသန္တိသုခကျောင်းရှေ့မှာ ပထမအကြိမ့်

သူရဲကောင်းကြီးပမာ ယုံကြည်ကိုးစားဟန်ဖြင့်...

"ကျေးဇူးတင်လိုက်တာဗျာ္ ကျွန်တော့်မှာ ကြောက်ပြီး ဘာလုပ်ရမှန်းမသိ ဖြစ်နေတာ"

"ရှင် ယောက်ျားနော်"

"ခင်ဗျာ…"

"ယောက်ျားလားလို့ မေးနေတာ"

"ဟုတ့်္ ဟုတ်ပါတယ်"

"ဘယ်ယောက်ျားမှ ခွေးဟောင်တာလောက်ကို ဒီလောက်

ဆွေ့ဆွေ့ခုန်မနေဘူးဆိုတာ သေသေချာချာ မှတ်ဆွား၊ အမြင်မတော်လွန်းလို့သာ ကူညီလိုက်တယ်မှတ်ပါ"

ညီလေးခင်သည် ပြတ်သားသော လေသံ၊ ထက်မြက်

ဆာဟန်ပန်တို့ဖြင့် သူ ရှေ့ကနေချာခနဲ လှည့်ထွက်သွားသော ဆွားကျားလျားလျား မိန်းမသားကို တအံ့တဩငေးကြည့်ကျန်ခဲ့

🚭 သည်။ ထိုခဏမှာပင် ထိုမိန်းကလေးနှင့် ဆက်လက်သိကျွမ်း

😎 မင်ခွင့်ရချင်သော စိတ်က ထူးဆန်းစွာ ရုန်းကြွလာခဲ့ရပါသည်။ ခူမရဲ့ ထူးခြားထက်မြက်မှုအရှိန်အဝါက သူ့ကို ဒုတိယအကြိမ်

ြောက် လွှမ်းမိုးသွားခဲ့တာဖြစ်သည်။ ထိုခဏမှာပင် သူ့မှာမရှိ 🖘 အရာတွေဟာ သူမထံမှာ စုပြုံတည်ရှိနေသည်ဟု သူခံစား

🗷 ဇူစဉ်ကတည်းက သူခံစားမိခဲ့တာ ဖြစ်သည်။

တစ်ချိန်တည်းမှာဖင် ယောက်ျားတန်မဲ့ ပျော့နွဲ့ က ခံနိုင်ရည်နည်းလှသော ကိုယ့်ကိုယ်ကိုလည်း ဒေါသထွက်သွားခဲ့ ပါသည်။ 🧣

သူမရဲ့မျက်ခုံးတွေက ထူထဲနက်မှောင်လွန်းကာ မျက်ဝန်းအကြည့်တွေက မိန်းမမဆန်၊ ပျော့ပြောင်းမှုမရှိ။ သို့သော် အဲ့ဒီမျက်ဝန်းတွေထဲက စိတ်အင်အားတွေဟာ သူ ဆီတစ်စဏချင် ဖြာဆင်းလာပြီး ထိုခဏမှာပဲ သူမဟာ သူမရဲ့ Hero ဖြစ်သွားခဲ့ ပါသည်။

သူမပုံစံက မိန်းမတန်မဲ့ အရပ်ရှည်လျားလှကာ

ပခုံးတွေက ခပ်မတ်မတ် ခပ်ကားကား။ လမ်းလျှောက်ပုံကလည်း မြန်ဆန်လွန်းတာမို့ အဝေးကပင် မြင်စေသောပုံမျိုး ဖြစ်သည်။ သူမအမြင် မှာတော့ သူဟာ လူသိမ်လူနတ်ကလေးဖြစ်နေမှာပဲဟု တွေးမိရာ သူ့စိတ်ထဲ အားငယ်သလိုလိုပင် ရှိရလေသည်။

ညီလေးခင်သည် သူမကို ရပ်ကြည့်ကျန်ရစ်ရင်းက သူမနဲ့ နောက်ထပ် မကြံ့ကြိုက်တော့မှာကို အစိုးရိမ်ကြီး စိုးရိမ်လာ ရကာ ရတ်တရက်သူမနောက်သို့ ဖြေးလိုက်လာခဲ့ပါသည်။ သူမက ကားမောင်းထွက်တော့မည့်ဆဲဆဲမို့ သူက ကားပြတင်းဘက်သို့ ငုံ့ကိုင်းကာ

"కేళా…కేళా"

"ဘာလဲ ့ ့ေတြ"

့ထူးသံက မညင်သာ။ သို့သော် သူ သဘောကျပါ

သည်။

"ဟို ့ ကျွန်တော် 'ဒီက' နဲ့ ခင်လို့များရမလားမသိဘူး"

"ဘာပြောတယ်"

"ကျွန်တော်ပြောတဲ့သဘောက 'ဒီက' နဲ့သူငယ်ရျှင<u>်းဖြ</u>စ်ခွင့်

ရမလားလို့ပါ"

"'ဒီက' ဆိုတာ့့္"

"သူ…သူ့ကို ပြောတာပါ"

"သူဆိုတာက..." "ခင်ဗျားလေ့့့ခင်ဗျားကိုပြောတာပါ၊ ကျွန်တော့်စိတ်ထဲမှာ

ခင်ဗျားနဲ့ ခင်မင်ချင်တဲ့စိတ်မျိုး ရုတ်တရက်ဖြစ်လာလို့ပါး ကျွန်တော် ဘယ်မိန်းကလေးကိုမှ ဒါမျိုး မတောင်းဆိုဖူး

ပါဘူး"

"ကျွန်မနဲ့ ခင်ဖို့ ရှင့်မှာ အရည်အချင်းရှိလို့လား"

"ခင်ဗျာ…'

"ကျွန်မ အမြင်အရတော့ ရှင့်မှာ ကျွန်မနဲ့ သူငယ်ချင်း

ဖြစ်ထိုက်တဲ့ အရည်အချင်းမျိုး မရှိဘူး"

"ဪ...သူငယ်ချင်းဖြစ်ဖို့ဆိုတာ အရည်အချင်းတွေ

ဘာတွေ လိုသေးလို့လား"

రీయేంద్ర 9J

> "ကျွန်မအတွက်တော့ လိုအပ်တယ်၊ ရှင့်မှာ အရည်အချင်း မရှိရင် ရှင်က ကျွန်မအတွက် ဝန်ထုပ်ဝန်ပိုးဖြစ်နေမှာပေါ့"--

"య్లో... కోస్తోయా:"

"ဒါနဲ့ နေစမ်းပါဦး . . ရှင်က ဘာဖြစ်လို့ ကျွန်မနဲ့ ခင်ချင်

ရတာလဲ"

"သူ့ဘောကျလိုပါ"

ဘဘ

"ဒီလိုပါ ့္ ခင်ဗျားရဲ့ သတ္တိရှိမှု၊ ထက်မြက်မှုကို သဘော

ကျလို့ပါ"

"ကျွန်မကတော့ သတ္တိမရှိတဲ့ ရှင့်ကို သဘောမကျဘူး' "ဒါဆို သူငယ်ချင်းဖြစ်ခွင့်မပေးနိုင်ဘူးဆိုတဲ့ သဘောလား

ခင်ဗျာ"

"စဉ်းစားမယ်လေ ့ ရှင်အမှုအကျင့်တွေကို ပြပြင်ပြောင်းလဲ မယ် ဆိုရင်ပေါ့"

"ဘယ်လိုပြောင်းလဲရမှာလည်းမသိဘူး"

"ရှင့်ကိုယ်ရှင် ဘာကို ပြောင်းလဲသင့်တယ်<mark>ဆိုတာတောင</mark>် မသိဘူးလား"

"ကျွန်တော် ငယ်ငယ်ကတည်းက ဒီပုံစံအတိုင်းပဲ နေလာ

"ဪ္တနောက်လည်း ဒီပုံစံအတိုင်းပဲ ဆက်သွားတော့ မယ်ပေါ့"

"ခင်ဗျားက မကြိုက်ဘူး ဆိုရင်တော့ ပြုပြင်ပေးပါ့မယ်၊ မကြိုက်တာတွေကိုသာ ပြောပါ"

"မကြိုက်ဘာလွေကတော့ ပြောရရင် မကုန်ဘူး၊ ကဲ 🚃

ကျွန်မံုသွားတော့မလိ်"

"ဒီမှာ ့့ဒီမှာ ဒီဖိတ်စာလေး ယူသွားပါခင်ဗျာ၊ မနက်ဖြန် ကျွန်တော်တို့အိမ်မှာ ကျွန်တော်မွေးနေ့ဆွမ်းကျွေးရှိပါတယ်၊

ကျွန်တော်- ဖိတ်ပါတယ်၊ ဆက်ဆက်လာခဲ့ပါ- ခင်ဗျာ"

မောင်က မှို့ချိုးမျှစ်ရျိုးပြောဆိုနေပေမယ့် သူက စိတ်မဆိုးသည့်အပြင် ယဉ်ကျေးစွာပြောဆိုဖိတ်ကြားနေတာမို့ မောင့်

င်ိတ်ထဲ နည်းနည်းတော့ အားနာသွားရပါသည်။ ပြီးတော့ သူ့ရဲ့ ရိုးသားပုံကလေးကို အသိအမှဘ်ပြုကာ ကရုဏာသက်ရလေသည်။

မောင်က ဖိတ်စာကို လှမ်းယူလိုက်ပြီး ...

"သွားတော့မယ်"

ဟု နှတ်ဆက်ကာ ကားကို ခပ်ဖြည်းဖြည်းမောင်း

အထွက် သူက ကားနှင့်ယှဉ်၍ လိုက်လာပြန်ကာ္

်ကျေးဖူးပြုပြီး နာမည့်နဲ့ လိပ်စာလေးတော့ ပြောခဲ့နိုင်မလွှာ

ခင်ဗျာ"

www.burmeseclassic.com

99

မောင်က အူတီအူကြောင် သူ့ပုံကို ရယ်ချင်စိတ် ပေါက်လာတာမို့ တစ်ဖက်သို့လှည့်၍ ရယ်မိရင်း ...

"ကျွန်မနာမည် မေမင်းမောင်၊ ဒီလမ်းသွယ်ရဲ့အဆုံး ဘယ်

ဘက်အစွန်ကခြဲဟာ ကျွန်မတို့ခြဲပဲ"

"ခုလိုပြောတာကို ကျေးဇူးတင်ပါတယ်ခင်ဗျာ၊ ကျွန်တော့် နာမည် ညီလေးခင်ပါ၊ လိပ်စာက ဖိတ်စာထဲမှာ ပါပါတယ်၊

ဆွမ်းကျွေးကို မမေမင်းမောင်လာရင် ကျွန်တော် ပျော်မိမယ် ထင်ပါတယ်"

့ ခေါ်ပုံကြီးကလည်း မမေမင်းမောင်ရယ်လို့ပဲ။ မောင်

က သူ့ရဲ့စကားလုံးတိုင်းအတွက် ရယ်ချင်လှတာမို့ ကားမောင်း ထွက်ခဲ့ရင်း မျက်နှာက ပြုံးစေ့စေ့ ဖြစ်နေခဲ့ရလေသည်။

ဒီလိုအရွယ် ယောက်ျားတစ်ယောက်ရဲ့ မွေးနေ့ပွဲဟာ အိမ်မှာ ဘုန်းကြီးဆွမ်းကျွေးဆိုတာနှင့်ၿင် တော်တော်ထူးဆန်း

(G)

နေပြီ။ မောင့်ပတ်ဝန်းကျင်မှာတော့ ဒီအရွယ်ယောက်ျားတွေရဲ့ **မွေးနေ့ပွဲဟာ သောက်ကြစားကြ ပျော်ရွှင်မြူးတူးကြနှင့်ပင်**။ မောင်သည် ညီလေးခင်ကို ယောက်ျားတုန်မဲ့

ဒီလောက်နွဲ့ ရသလားရယ်လို စိတ်ပျက် စိတ်ကုန်လှသော်လည်း တစ်ဖက်က သူ့ကို စိတ်ဝင်စားနေမိတာကို ဖုံးကွယ်၍မရပါ။ သူ

ဘာကြောင့် ဒီလိုဖြစ်ရသလဲ . . ။ သူ့မိသားစုပုံစံက ဘယ်လိုလဲ ဆိုတာကိုပင် စပ်စုချင်လာရပါသည်။ ပြီးတော့ သူ့ရဲ့ရိုးသား

ယဉ်ကျေးမှုကို အသိအမှတ်ပြုချင်သည်။ ပြီးတော့ သူ့ အဖြစ်ကို နည်းနည်းလည်း စာနာသနားမိလေသည်။ သူနဲ့သူငယ်ချင်းဖြစ်ရှ

လျှင် ဘယ်လိုထူးဆန်းအံ့ဩဖွယ်တွေကို သိမြင်ခွင့်ရဦးမယ်မသိ။

သူတောင်းဆိုသော သူငယ်ချင်းဖြစ်ခွင့်ကို မောင် ပေးချင်လာပါ သည်။

ထိုနေ့မနက်က မောင်သည် မောင့်ရဲ့ ပင်ကိုယ် ဟန်ပန်အတိုင်းပင် ထွေထွေထူးထူး မပြင်ဘဲ ညီလေးခင်တို့ အိမ် ဘက်သို့ ထွက်လာခဲ့တာ ဖြစ်သည်။

ဘယ်နေရာစိမ်းကိုရောက်ရောက် မတွန့်**ဆုတ်တတ်** မကြောင်တတ်သော မောင်က ကားကို အသင့်ဖွင့်ထားသော နညီလေးခင်တို့ခြံထဲသို့ မောင်းဝင်လာခဲ့ပါသည်။

မောင် ကားပေါ်ကဆင်းပြီး အိမ်ဘက်သို့လျှောက် လာဆဲမှာ မာလီဖြစ်ဟန်တူသူ တစ်ယောက်က မောင့်ဆီပြေးလ

'အမား့္အမာႏ္္သဘယ်ကိုလာတာလဲ"

"ဒီကိုလာတာလေ"

"ဒီအိမ်မှာ အလှူလုပ်နေတာ"

"တို့လည်း အလှူလာတာပဲလေး ဘာဖြစ်လို့လဲ"

'ဪ... ချွန်ဒေါ်က အိမ်မှားဝင်လာသလားလို့ပါ"

"ဘာဖြစ်လို့ဒီလိုထင်ရတာလဲ"

'အမားပုံစံက အလှူလာတာနဲ့ မတူလို့ပါ"

်သြော်္ှအလှူလာတဲ့ပုံစံက ဘယ်လိုပုံစံမျိုးတွေမို့လို့လဲ

"ဒီအိမ်က အမားတွေရဲ့ မိတ်ဆွေတွေ ဘာတွေကတော့ တောက်တောက်ပပ ပြောင်ပြောင်လက်လက်တွေဝတ်ပြီး

လာထတ်ရာယ်ခင်ဗျ"

ဪ___အဲဒီလိုလား။ မောင်က နည်းနည်းရယ်ချင် သွားကာ အိမ်ဘက်သို့ ဆက်လျှောက်လာခဲ့ပါသည်။ ရွှေတွေ စိန်တွေ ဝတ်ရမှာ ဝန်လေးစိတ်ရှုပ်လှသော မောင့်ကိုယ်ပေါ်မှာ တော့ နားကပ်ကလေးတောင် ဝတ်ထားတာ မဟုတ်ပါ။ ဂျင်း ဘောင်းဘီနှင့် တီရှပ်အဖြူလေးဝတ်ကာ ကြိုးရှည်ရှည် အိတ်ကို စလွယ်သိုင်းလွယ်ထားသော မောင့်ပုံစံက အလှူလာတဲ့ပုံစံ မဟုတ် ဘူးတဲ့လား။ အလှူလာတဲ့သူတွေရဲ့ပုံစံဟာ ဘယ်လိုပါလိမ့်။ မောင်က အိမ်ထဲလှမ်းဝင်မည်ပြင်ဆဲ...တောက်

တောက်ပပ ပြောင်ပြောင်လက်လက်တွေကို လှမ်းမြင်လိုက်ရပါ သည်။ အများစုက မိန်းမတွေဖြစ်ပြီး ထိုမိန်းမတွေထဲမှာ ညီလေး ခင်တို့ အရွယ်က သိပ်မပါ။ အသက်သုံးဆယ်ကျော် လေးဆယ် ဝန်းကျင်တွေသာများပြီး ထိုမိန်းမတွေအားလုံးဟာ ရွှေတွေ စိန်တွေ ဖဲတွေ စာတွေကို ဝတ်ထားကြပါသည်။

ဧည့်ခန်းကျယ်ထဲမှာ မွေးပွကော်ဇောတွေ ခင်းဟား

ပြီး စားပွဲဝိုင်းတွေ ချထားသည်။ လူကလည်း တော်တော် များပါ သည်။

မောင် ဝင်လာတာတွေ့တော့ ရုပ်ခပ်ဆင်ဆင် အမျိုး သမီးနှစ်ယောက်က တစ်ယောက်မျက်နှာတစ်ယောက် လှမ်းကြည့် လိုက်ကြသည်။ ပြီးမှ ဇဝေဇဝါမျက်နှာနှင့် ...

"ന്റ്രഠി ... ന്റ്രഠി"

ဟု ဖိတ်ခေါ် လိုက်ပါသည်။ မောင်က ခပ်မတ်မတ် လှမ်းဝင်လိုက်ရင်း...

"မောင်က ညီလေးခင်ရဲ့ ဧည့်သည်ပါ"

"ဪ... ဟုတ်လား၊ ထိုင်ပါကွယ်၊ ညီလေးက အပေါ် ထပ်ဘုရားခန်းမှာ ဘုရားကန်တော့နေလို့ပါ၊ ဒီနေ့က သူ့

မွေးနေ့ဆိုတော့ ဥပုသ်စောင့်တယ်လေ၊ သူ့ က မွေးနေ့တိုင်း ဥပုသ်စောင့်နေကျ၊ ခဏနေ ဆင်းလာပါလိမ့်မယ်၊ အစ်မတို့

နှစ်ယောက်က သူ့အစ်မတွေပါ".

"ဟုတ်ကဲ့"

"မုန့်ဟင်းခါး စားပါဦးကွယ်"

"စားမှာ စားမှာ ဲ့ မောင်က မုန့်ဟင်းခါးဆို သိပ်ကြိုက်"

မောင်က မုန့်ဟင်းခါးကြိုက်လှသူဖြစ်ပြီး ဗိုက်လည်း ဆာနေတာမို့ မုန့်ဟင်းခါးတစ်ပန်းကန်ဆွဲယူကာ အကြော်တွေ ထည့်၊ မုန့်ဖတ်တွေထပ်ထည့်ပြီး အားရပါးရ စားလိုက်ပါသည်။

ခင်သက်လယ်မှာ ကိုယ့်အိမ်ကိုယ့်ရာပမာ သဘော

ထားကာ ရဲရဲတင်းတင်းရှိလှသော ကောင်မလေးကို ကြည့်ရင်း မသိမသာ မျက်မှောင်တွန့်နေရှပါသည်။

မိန်းကလေးရယ်လို့လည်း တစ်စက်မှ ပျော့ပျောင်း ညင်သာမှုမရှိ၊ သွားတာ လာတာ နေတာ ထိုင်တာကအစ အရဲ

ညင်သာမှုရေ၊ သွားတာ လာတာ နေတာ ထိုင်တာဂ ကိုးလွန်းတာမို့ ထိုပုံပန်းကို သိပ်ကြည့်မရချင်။

ကိုယ့်မောင်ကလေးဟာ ယဉ်ယဉ်ကျေးကျေး သိမ် သိမ်မွေ့မွေ့လေးမို့ ဇိုးဇတ်ဗျိုးဗျတ် မိန်းကလေးမျိုးနှင့် အပေါင်း

အသင်းဖြစ်နေတာကိုပင် မနှစ်မြို့ချင်သလို ဖြစ်ရပါသည်။

ညီလေးမှာ ရင်းချာသော အပေါင်းအသင်းရယ်လို့ လည်း သိပ်ရှိလှတာမဟုတ်ပါ။ ရှိစုမဲ့စုအပေါင်းအသင်းနည်းနည်း

ပါးပါးကိုလည်း ခင်သက်လယ်တို့က မသိမရှိစေအောင် စုံစမ်း လေ့လာထားခဲ့တာပင်။ ဘယ်သူ့ ကိုဖြင့် ဝေါင်း၊ ဘယ်သူ့ ကိုဖြင့်

မပေါင်းနဲ့ ဆိုတာကိုလည်း တိတိကျကျ သွန်သင်ပြီးသားပါပင်။ ညီလေးရဲ့အပေါင်းအသင်းဆိုတာ နည်းပါးလှတာမို့ ညီလေး

မွေးနေ့မှာ အစ်မနှစ်ယောက်ရဲ့ အပေါင်းအသင်းတွေသာ များနေ

တတ်စမြဲ ဖြစ်ပါသည်။ "ရဲလိုက်တာနော်"

"အေးလေ ့အုပါရဲ့"

ညီအစ်မနှစ်ယောက်မှာ တစ်ယောက်ကို၏စီယောက်

non

၅၀

မျက်စပစ်ကာ တီးတိုးမှတ်ချက်ချကြပြီး သူမစားပွဲနားက **ခွာလာ** ဆင့်ဆီလျှောက်လာနေပါသည်။ ရုပ်အင်္ကျီ အဖြူလက်ရှည်နှင့် ကြပါသည်။

မောင်သည် မုန့်ဟင်းခါးငုံစားနေရင်းကပ**် ညီလေး** မောက်ကို ရဲ့ အစ်မနှစ်ယောက်ပုံကို အံ့ဩရယ်ချင်နေရသည်။ ဒီခေတ်ကြီးမှာ ဒီလိုအရွယ် မိန်းမတွေကို ဒီလိုအသွင်မြင်ရတာကပင့် ထူးဆန်း ရေတာ စိတ်မချမ်းသာလွန်းလို....။ နေသည်။ ညိုမှောင်လှသောဲ အသားအရည်ပေါ်မှာ စရမ်းရောင် တောက်တောက် ဖဲလုံချည်နှင့် ခရမ်းရောင် ဇာအင်္ကျီကိုဝတ်ထား ဆံပင်ပွကြမ်းကြမ်းတွေကို လက်နှစ်လုံးလောက်ရှိသော ရွှေကနတ်ဖောင်းကြွ ကလစ်ကြီးဖြင့် ညှပ်ထားသည်။ လည်ပင်း မှာဆွဲထားသော နှစ်ကျပ်သားခန့်ရှိ အုန်းဆံကြိုးပုံ ရွှေဆွဲကြိုးကြီး

က ရင်ညွှန့်ကျော်ကာ ခါးနားထိပင် ရောက်လုလု ရှည်လျား ပါသည်။ လက်မှာတော့ တံတောင်ဆစ်နားရောက်လူမတတ် အစုလိုက် အပြုံလိုက်ဝတ်ထားသော လက်ကောက်တွေဟာ သူတို့

လက်အလှုပ်အရှားမှာ တရွင်ချင်မြည်နေပါသည်။ ဒီလိုအစ်မင်တွရဲ့ မောင်ဟာ ဒီလောက်တုံးတာနေတာ အံ့ဩစရာမဟုတ်ပေဘူး။

မောင်က ဒုတိယမြောက် မုန့်ဟင်းခါးကို လက်စ သတ်ခါနီးဆဲဆဲမှာ ညီလေးခင်က အပေါ် ထပ်မှ ဆင်းလာပါသည်။

"ဟာ ့ မမေမင်းမောင် လာတယ်"

သူက မောင့်ကိုတွေ့တော့ အံ့ဩဝမ်းသာသွားပုံနှင့်

ဘင်္ဂရောင် ယောပုဆိုးလေးကို ခပ်ချပ်ချပ်စတ်ကာ လက်ကလေး

ရှေ့မှာယှက်ကာ လျှောက်လာနေပုံကလေးကိုက နှောင်းလှတာမို့ မောင် စိတ်ညစ်သွားရသည်။ သူ့ကို ဒီလိုပုံစံနဲ့

"မမေမင်းမောင် ့ံ့ ့ဲ "ကျွတ်္သအဲဒီအခေါ် အပေါ်ကြီးက အဆင်မပြေလိုက်တာ၊

မောင်လို့ ခေါ်လို့ရတယ်"

"ဟုတ်ကွဲပါ ့ ့ မမောင်"

"မောင်တစ်လုံးတည်း ခေါ်လို့ရတယ်လေ"

"ဟုတ်ကဲ့ပါ မောင့်္.."

ရိုကျိုးလွန်းတာကြီးကို သိပ်ကြည့်မရချင်။

"ကျွန်တော် ့ုဘုရားခန်းထဲမှာ ပုတီးစိပ်နေလို့ ကြာသွား တာ၊ မောင် ရောက်နေတာ ကြာပြီလား"

"သိပ်မကြာသေးပါဘူး၊ မုန့်ဟင်းခါး နှစ်ပွဲ စားပြီးရုံ လောက်ပဲ"

"မောင့်ကို ကျွန်တော် ကျေးဇူးတင်ပါတယ်၊ ပျော်လည်း

ပျော်ပါတယ်"

"ဘာကိုလဲ"

ပညာခင် IJ

"မောင်လာတဲ့ အတွက်ပါ"

္ရသူက မျက်လွှာကလေးချကာ တိုးဖွဖွပြောပါသ

မောင်က ဘေးဘီကို မျက်လုံးဝေ့ကြည့်ရင်း ္

"ရှင့်မွေးနေ့ကလည်း ရှင့်အရွယ် သူငယ်ချင်းတွေလ**ည်** မတွေ့ပါလား"

"သူတို့က စောစောကပဲ ပြန်သွားကြပြီ"

"အင်းလေ ့ လူကြီးတွေကြားထဲဆိုတော့ အနေခက်ခြ 🌉 နေပါသည်။

မှာပေါ့ ရှင့်မွေးနေ့က နှစ်တိုင်းဒီလိုပဲလား၊ သူများတဏ တွေလို သူငယ်ချင်းတွေနဲ့ သီချင်းဆိုကြ၊ မွေးနေ့ ကိတ်ဇေ

လိုးကြ၊ အဲ့ဒါမျိုး မလုပ်ဘူးလား"

"မလုပ်ဖြစ်ပါဘူး၊ ကျွန်တော်က မွေးနေ့ဆို သိလယူတဏ် ပုတီးသက်စေ့စိပ်တယ် ္ပု့"

်သြော် . . ရှားပါးပုဂ္ဂိုလ်ရယ်ပါလား။ မောင်က သူ ဘောတော့ သူလည်း တိတိပပမပြောတတ်ပါ။ သူမကို စ,တွေ့

လက်ထဲက တစ်ရှုံးစကလေးကို ဆုပ်ချေနေတော့သည်။ မောင်က ဆုတ်သော ခံစားချက်ကြီးက သူ့ ကိုအင်အားကြီးမားစွာ လွှမ်းမိုး

"ဒီတစ်ရှူးစကို ဘာဖြစ်လို့ ဒီလောက်ဆုပ်ချေနေတာလဲ 📢သည်။

ဒါမျိုး အမူအရာတွေ မလုပ်စမ်းပါနဲ့"

ကို ဆတ်ခနဲ ဆွဲယူလိုက်ပြီး ့့

့ဟုပြောလိုက်ရာ သူက 'ဟုတ်ကဲ့' ဟုပြောပြီး ခေါင်း

🕶သည်။

"ညီလေးရေ ့ ဆယ့်တစ်နာရီကျော်နေပြီနော်၊ ဥပုသ်သည် က ဆယ့်နှစ်နာရီမကျော်ခင် ထမင်းစားရမှာ ့့သွားစား യ്കോഗേ"

မမကြီးက လှမ်းပြောတာမို့ ညီလေးခင်မှာ ထု,လည်း **ာ**ရင်၊ မောင်တစ်ယောက်တည်းကိုလည်း မထားခဲ့နိုင်ဘဲ အခက်

"ေခါ်နေပြီ ... သွားတော့လေ၊ ကျွန်မလည်း စားလို့ဝပြီ ..့

ပြန်တော့မယ်"

"ဟုတ်ကဲ့ ... ခုလိုလာတာ ကျေးဇူးတင်ပါတယ်ခင်ဗျာ" မောင် ပြန်သွားတော့ ညီလေးခင်ရဲ့စိတ်ထဲမှာ

📬မျိုးကြီး ဖြစ်ကျန်ရစ်ခဲ့ပါသည်။ ဘယ်လိုတစ်မျိုးကြီးလည်း

ကို စိုက်ကြည့်မိတော့ သူက အသာအယာ မျက်လွှာချသွားကာ ဆာည်းက စလို့ ထိုတစ်မျိုးကြီးသော ဘာမှန်းမသိသော ္ ပုံမှန်

သူ့ပုံစံကိုကြည့်ပြီး စိတ်ပျက်လာတာမို့ သူ့လက်ထဲက တစ်ရူးေႏွာခဲ့တာဖြစ်သည်။ ဥပုသ်သည်က ဒါမျိုးတွေ စဉ်းစားနေလို့

ြေစ်ပါဘူးလေဟုတွေးကာ ညီလေးက ထမင်းစားခန်းထဲ ဝင်လာ

33

ထမင်းစားခန်းထိရောက်တော့ အစ်မနှစ်ယော**က်**။

သူ့အနား ဝိုင်းလာကာ...

ီညီလေး ုနေကောင်မလေးက ဘယ်သူလဲ၊ ဘယ်**ကလဲ**

ဘယ်ဘုန်းက ခင်တာလဲ ့ ့"

်ဘဲ အလုံးပေါင်းများစွာ မေးနွန်းတွေက **သုံ့ခ**

တမှ**စပ် ပြေးဝင်လာပါသည်။**

"ခင်တာ မကြာသေးပါဘူး၊ သူ့နာမည်က မေမင်း**မော**

တဲ့၊ ကျွန်တော့်သူငယ်ချင်းတစ်ယောက်နဲ့ တစ်လ**မ်းတည်**

မှာနေတယ်"

"ခင်တာ မကြာသေးတဲ့ ယောက်ျားလေး တစ်ယောက်

အိမ်ကို လာပုံကလည်း ရဲတင်းလိုက်တာ၊ ဗင်လာပြီး 🐲

သောက်နေလိုက်တာများ သူ့အိမ်သူ့ရာလိုမျိုး **အရဲကို**

လိုက်တာ၊ အဲ့ဒီလောက် ရဲတင်းတဲ့ မိန်းကလေးမျိုးစ အပေါင်းအသင်းလုပ်ရတာ ဘယ်လောက်အန္တ ရာယ် မှာ

တယ်မှတ်သလဲ၊ ကိုယ်က ကိုယ့်ဣန္ဒြေလေးနဲ့ ကိုယ် **တ**ည်

တည်ငြိမ်ငြိမ်နေ ရက်နဲ့ သူကအရဲကိုးပြီး ဇွတ်တိုးလာရ

ကိုယ်ပဲ နာမည်ပျက်ရဦးမယ်"

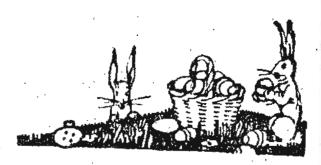
"သူက အရဲကိုးတာမဟုတ်ပါဘူး၊ သတ္တိရှိတာပါ၊ အဲဒီလီ သတ္တိရှိတာကို ကျွန်တော် သဘောကျလို ခင်မိတာ" "မိန်းကလေးပဲ ့ သတ္တိရှိဖို့ မလိုပါဘူး၊ မိန်းကလေးပီသ ဖို့ပဲ လိုတယ်၊ မိန်းမ မပီသ ထောင့်မကျိုးတဲ့ မိန်းမမျိုးကို မျက်စိထဲ ကြည့်လို့ကိုမရတာ၊ ဒါမျိုးနဲ့ အပေါင်းအသင်း လုပ်ရင် သူ့စရိုက်တွေ နှင့်ဆီကူးပြီး နှင့်ပါ မယဉ်ကျေးတဲ့ သူမျိုး ဖြစ်သွားလိမ့်မယ် ့ ကြားလား"

"ဟုတ်ကဲ့ပါ ့ုဟုတ်ကဲ့ပါ" ညီလေးခင်မှာ အစ်မတွေရဲ့ တစ်ယောက်တစ်လှည့်

ဆူပွက်ပြောဆိုနေကြတဲ့အလယ်မှာ အနေခက်လျက်ရှိကာ ခေါင်း တဆတ်ဆတ် ညိတ်နေရပါသည်။ သို့သော် ့ုဘယ်လိုပဲဖြစ်ဖြစ် သူမနှင့်ခင်မင်ခွင့်ကို လက်မလွှတ်နိုင်သော ကိုယ့်အဖြစ်ကို ကိုယ်ပဲ

သိပါသည်။ အစ်မတွေရဲ့စကားကို ပယ်ရှားမိတဲ့အဖြစ်ဟာလည်း ဒီတစ်ကြိမ် ပထမဦးဆုံး ဖြစ်လေသည်။

ညီလေးခင်အတွက်တော့ မောင်ဟာ သူရဲကောင်းပဲ။

"အိမ်ရေ့မှာ အခြောက်တစ်ယောက် လမ်းသလားနေတယ်"

(∙၇∙)

"အေးကွ ့ ငါတွေ့တာကြာပြီ၊ လက်ထဲမှာလည်း ထမင်း ချိုင်တစ်ဖက်နဲ့ ၊ ဒီအိမ်ဘက်ကိုပဲ ကွက်ကြည့်ကွက်ကြည့်

လုပ်နေတာ၊ ဘာဇယားလည္ညီးမသိဘူး"

မောင့်အစ်ကိုနှစ်ယောက်ရဲ့ အသံကြောင့် မောင် ခုက်လုံးပြူးသွားရပါသည်။ မောင်က အိမ်ရှေ့ဘက်သို့ အမြန်ပြေး

ထွက်လာကာ အိမ်ရှေ့ဆီလှမ်းကြည့်မိတော့ လား...လား ညီလေး

ခင်မှ ညီလေးခင်။

် သူက ငါးဆင့်စတီးလ်ချိုင့်ကို တစ်ဖက်**ဆွဲထား**ကာ

ဆောင်တို့ခြံရှေ့မှာ ခေါက်တုံ့ခေါက်ပြန်လျှောက်ရင်းက ခြေဖျား တလေးထောက်ကာ ထောက်ကာ မောင်တို့အိမ်ဘက်ကို လှမ်းမျှော်

ကြည့်နေပါသည်။

MAN DU

ಯಳನಿಕಿತ್ತ

"အဲ့ဒါ ့ မောင့်အသိ ့ မောင့်အသိ ့ ့"

"နင့်အသိထဲမှာ အခြောက်ရှိတယ် ဟား ့ ဟား

မောင်တို့ကူတော့ကွာ အခြောက်နဲ့ လည်း အပေါင်းအသင်း

ဖြစ်လိုက်တာပဲ"

"ကိုမိုးကလည်း အခြောက်တော့ ဟေုတ်ပါဘူး"

"ဘာမဟုတ်ရမှာလဲ၊ အဂေးကမြင်ရဘာတောင် ဒီလောက် သိသာနေတာကိုး၊ ကြည့်ပါလား ့ လမ်းလျှောက်ပုံက နွဲ့တွဲ့

နွဲ့တဲ့နဲ့"

"အစ်မတွေကြားမှာနေပြီး အစ်မတွေပုံသွင်းတာခံရလို့ ဒီလို ဟန်ပန် ဖြစ်သွားတာပါ ကိုရိုးရာ၊ ကြည့်ရတာ gay တော့

ဟုတ်ပုံမရပါဘူး"

"အံမယ့်္နင်သိတယ်ပေါ့"

"ကိုရိုးနော် လျှောက်နောက်မနေနဲ့၊ သူ့ကြည့်ရတာ မောင့် ကို လာရှာထာထင်တယ်၊ မောင်သွားခေါ် လိုက်ဦးမယ်"

"အေး ့ အေး ့ ခေါ် ခဲ့ ့ ခေါ် ခဲ့ စကားပြောကြည့်ရရင်

အပျင်းတော့ ပြေမှာပဲ"

မောင်က ခြံပြင်ဘက်သို့ အမြန်ပြေးထွက်လာခဲ့ပါ

သည်။ မောင့်ကိုတွေ့တော့ သူက ဝမ်းသာသွားကာ ္

"ဟာ ့္မောင်ရာ ့ုကျွန်တော် ရှာလိုက်ရတာ၊ ဒါ မောင်တို့

အိမ် ဟုတ်မဟုတ် မသေချာတာနဲ့ ဝင်လည်း မဝင်ရဲဘူး၊ ခေါ်လည်းမခေါ်ရဲဘဲ ဒီရှေ့မှာရပ်နေရတာ တစ်နာရီလောက် ရှိပြီ"

"ကျွတ် ့့အဲ့ခါတွေ ခက်တာပေါ့ ညီလေးခင်၊ သတ္တိကြောင် စရာမဟုတ်တဲ့ ကိစ္စမှာလည်း သတ္တိကြောင်နေတော့တာပဲ၊ ဟုတ်မဟုတ် ငင်မေးလိုက်တော့ ဘာဖြစ်မှာမို့လို့လဲ၊ အလကား အချိန်ကုန်ခဲ့နေတယ်၊ ပြော ့့ဘာကိစ္စလဲ" "ဒီမှာလေ ့့ အိန်မှာ မြီးရှည်လုပ်စားတာနဲ့ မောင်စားဖို့

လာပို့တာ"

"ကဲ့္ကကဲ့္တသာ္ကလာ ဝင်ဦး"

မောင်က စေ့တားသောခြံတံခါးကို ဆွဲဖွင့်ပေးလိုက် တော့ သူက ကျီးကြည့်ကြောင်ကြည့်နှင့် တွန့်ဆုတ်တွန့်ဆုတ် ဝင်လာသည်။ ကားကိုတော့ ခြံရှေ့မှာပဲ ရပ်ထားခဲ့ပါသည်။ ဗရုတ်ကျဖို့ စောင့်မျှော်နေသော မောင့်အစ်ကို နှစ်ယောက်က သူ့ကိုတွေ့တော့ ပြုံးစိစိရုပ်တွေနှင့် အနားကပ် လာကြတာမို့ မောင်က ညီလေးခင်မမြင်အောင် မျက်စောင်းထိုး

"ကိုမိုး ့ ကိုရိုး ဒါ မောင့် သူငယ်ချင်းပဲ ပြောပါတော့

ညီလေးခင်တဲ့"

ရသည်။

MMN DI

www.burmeseclassic.com

"ဟာ္ၾနာမည်လေးက ချစ်စရာလ်[့]"

"လူလေးအတိုင်းပဲနော်"

"တွေ့ရတာဝမ်းသာပါတယ် ခင်ဗျာ၊ ကျွန်တော် မြီးရှည်

လာပို့တာပါ"

Go

"ဟုတ်လား့္စားရဦးတော့မှာပေါ့"

္ခ်ဳမ္ပြီးရှည်က ဘယ်သူလုပ်တာလဲ"

"ကျွန်တော်ပါခင်ဗျ"

ီဟမ်္ မင်းလုပ်တာ"

"ဟုတ်ပါတယ်…ကျွန်တော်က အချက်အပြုတ်ဝါသနာ

ပါတော့ အိမ်မှာ မုန့်လုပ်စားကြရင် ကျွန်တော်ပဲ လုပ်ပေး တာပါ၊ အစ်ကိုတို့ စားချင်တာရှိရင်လည်းပြောပါ၊ တစ်နေ့

တောက်, ကျွန်တော် လာချက်ကျွေးပါဦးမယ်"

"ဟေး ့္ဟော ့္ၾကောင်းတာပေါ့ ကွာ၊ ကောင်းတာပေါ့ ၊

အိမ်က ငမောင်ကတော့ ဘာမှအသုံးမကျလို့ ငါတို့မှာ တစ်ခါမှ အစားကောင်းစားရတာ မဟုတ်ဘူးကွ"

အစ်ကိုနှစ်ယောက်က ဗရုတ်သုတ်ခ လှောင်ပြောင် ရိပ်စွန်းသော စကားတွေပြောနေပေမယ့် ညီလေးခင်က ရိပ်မိပုံမရပါ။ "ကဲ ့ ညီလေးရေ ့ ကျေးဇူးပုံနော်၊ ရော့ ့ ရော့ ဒီမှာချိုင့်၊

"ကဲ့ ညီလေးရေ ့ကျေးဇူးပဲနော်၊ ရော့ ့ရော့ ဒီမှာရှိုင်၊ လှယ်ထည့်ထားလိုက်ပြီ၊ ပြန်တော့ ဟုတ်လား"

Ga

"ဟာ ့ နင်ကလည်း ငါ့ညီလေးကို အတင်းပြန်လွှတ် တော့တာပဲ၊ နေပါစေဦးကွ၊ ငါတို့နဲ့ စကားလေးဘာလေး

ပြောပါရစေဦး ဟ ့့တဲ့ ့ညီလေးက လိမ္မာပုံရတယ်၊ ယဉ်ယဉ်ကျေးကျေး သိမ်သိမ်မွေ့မွေ့လေး၊ နှင့်လို ဂျွမ်းဒေါ

မဟုတ်ဘူး" "ကိမိုးတို့နော်…"

"ဘာလဲဟ.့့ ဒါနဲ့ ညီလေးက အချက်အပြုတ်ပဲ ဝါအာနာ

ပါတာလား၊ တခြားဘာတွေ ဝါသနာပါသေးသလဲ" "အိမ်မှာတော့ မမကြီးတို့က ကျောက်မျက်ရတနာတွေ

အရောင်းအဝယ်လုပ်ကြတော့ လေ့လာရင်းနဲ့ ဝါသနာ ပါသွားပါတယ်"

"ဟာ ့ ့ ဒါဆို ညီလေးက အလှအပ ရေးရာမှာလည်း မခေဘူးပေ့ါ၊ ဒါဆို ကြည့်စမ်းပါဦးကျ ငါ့ညီမလေးနဲ့ဆို

ဘယ်လို ရတနာမျိုးနဲ့ လိုက်ဖက်မလဲ"

"မောင်က သိပ်မိန်းမဆန်တဲ့ ပလက်တီနမ်ကြီးခပ်သေးသေး လေးတွေနဲ့ပဲ လိုက်ဖက်မယ်ထင် ခင်ဗျ၊ ရွှေတွေ စိန်တွေ့

ညွှတ်နေအောင် ဝတ်ထားရင် သူ့နဲ့ လိုက်ဖက်မှာမဟုတ်ဘို:" "ဟား...ဟား...ငမောင်ရေ...နှင့် သူငယ်ချင်းကို နှင့်

Designer လုပ်ခိုင်းလိုတောင် ရတယ်ထွ

်"ကိုမိုး ့ ့ ကိုရိုး"

မောင်ီက ကိုမိုးကို ဗရုတ်ကျနေတာကို **စိတ်တို** လာတာမို့ ပိတ်အော်ပစ်လိုက်ပြီး ညီလေးခင်ကို အမြန်ခေါ် ထုတ် လာရပါသည်။ ညီလေးခင်ကတော့ ဘာမှမရိပ်မိဘဲ...

"မောင်က ဘာဖြစ်လို့ ကိုယ့်အစ်ကိုတွေကို အော်ရတာ့လဲ၊

ကိုယ့်ထက်အသက်ကြီးတဲ့သူကို ရှိသေမှပေါ့၊ ကျွန်တော်ဆို ကျွန်တော့် အစ်မတွေကို လေသမာမာတောင် မပြောရဲဘူး"

"ဟုတ်ပါတယ် ့ု ဟုတ်ပါတယ်၊ ရှင့်လောက်တော့ ကျွန်မ က မယဉ်ကျေးပါဘူး"

သူက အလွန်ကြည်လင်ငြိမ်းချမ်းသော မျက်နာ လေးနှင့် မောင့်ကို တစ်ချက်ကြည့်ပြီး နှုတ်ဆက်ထွက်ခွာသွားပါ သည်။ မောင်က အစ်ကိုတွေကို စိတ်တိုနေတာမို့ အိမ်ဘက် ပြန်

လှည့်ဝင်လာကာ "တိုမိုး ့ ကိုရိုး"

"ေပာ္ႏွဘာကုန္ႏ"

"ကိုမိုးတို့ ဘာလုပ်လိုက်တာလဲ"

"ဟ_{ု္}ဘာလုပ်လို့လဲ၊ နှင့်ကောင်လေးက ချစ်စရာကလေး

မို့ ကျီစယ်လိုက်တဲ့ဟာကို"

"သူများအားနည်းချက်ကို လှောင်ပြောင်သရော်တာမျိုးကို မောင် မကြိုက်ဘူးနော်" "နင့်ကောင့်ကလေးက ရယ်စရာဖြစ်နေတာကိုး၊ ယောက်ျား

ဖြစ်ပြီး လူဟန်ကပျော့နွဲ့ရတဲ့အထဲ ပုဆိုးဝတ်တာကလည်း ပြားချပ်ပြီး ထဘီဝတ်ထားသလောက်နီးနီးပဲ၊ စကားပြောရင်

လည်း တိုးတိုးညက်ညက်ကလေးမှာ လက်ဖဝါးလေးက လှုပ်ရှားယိမ်းနွဲ့တဲ့ လက်ဟန်ကလေးနဲ့၊ သူက မိန်းမ

ဖြစ်ပြီး နင်က ယောက်ျားဖြစ်ဖို့ပဲ ကောင်းတော့တယ်" အလွန်ဗရုတ်ကျသော ကိုမိုးတို့က သူ့အကြောင်း

မြောကာ ရယ်မောမဆုံးတော့ပေ။ မောင့်စိတ်ထဲမှာ စိတ်မကောင်း

ဗြန်စွာ မှိုင်းညို့လာရပါသည်။ သူ ဒီလိုဖြစ်နေတာကြီးကို မောင့် နိတ်ထဲသဘောမတွေ့ နိုင်သော်လည်း မောင့်အစ်ကိုတွေ လှောင်

ပြောင်တာကိုတော့ မောင်က မခံချင့်။

သူဟာ မောင့်အမြင်မှာတော့ သနားစရာ သတ္တဝါ

ဆားဖြစ်လို့နေရပါသည်။

ww.burne

့ ညီလေးခင်ဟာ မောင့်လို နည်းနည်းလေးမှ သိမ်မွေ့

သင်သာမှုမရှိတဲ့ မိန်းမတစ်ယောက်ကို ဘာ့ကြောင့်များ သဲကြီး

(a)

ကြီး ခင်မင်ခွင့်ရချင်နေသလဲဆိုတာ မောင်စဉ်းစားလို့ မရပါချေ။

သူက မကြာခဏဆိုသလို သူကိုယ်တိုင်ချက်ပြုတ်

ောင်အပ်သော စားစရာတစ်မျိုးမျိုးကို ယူဆောင်ကာ မောင်တို့ ဆိမ်သို့ ရောက်လာတတ်လေသည်။

မောင်တို့အိမ့်မှာက မောင်နမှသုံးယောက်သာရှိတာ

မောင်တို့အိမ့်မှာက မောင်နှမှသု:ယောက်သာရှိတာ ခြင်သည်။. မောင့်ဖေဖေဟာ အစိုးရအရာရှိတစ်ယောက်မို့ နယ်

ဆဂဘသို ့ပြောင်းရွှေ့နေရကာ မေမေကလည်း ဖေဖေနောက်

ဆိုက်ပါနေရတာမို့ ရန်ကုန်အိမ်မှာ မောင်တို့ မောင်နှမတွေသာ

🖚 ရစ်ခဲ့ရတာဖြစ်သည်။ ကိုမိုးက ကားပွဲစားလုပ်ပြီး ကျောင်းပြီး 🖘 မကြာသေးသော မောင်ကတော့ သူတို့ လက်တိုလက်တွေ့ခင်း

MAN DU

ရလေသည်။

နိုင်းသမျှတွေကို စိတ်ရမှလုပ်ကာ များသောအားဖြင့်ကတော့ ယောင်ခြောက်ဆယ်လုပ်နေခဲ့တာ ဖြစ်သည်။ မောင်က ချက်ဖို့ ပြုတ်ဖို့လည်း စိတ်မဝင်စားတာမို့ ဆိုင်မှထမင်းချိုင့်ဆွဲသည့်အခါ ဆွဲ၊ ဝယ်စားသည့်အခါဝယ်စား၊ ကြံသလိုပင်။ အဝတ်လျှော် မီးပူတိုက် ရှင်းလင်းသည့်ကိစ္စလုပ်ဖို့အတွက်တော့ ဟိုဘက်ရပ်ကွက် ထဲက အမျိုးသမီးတစ်ယောက်ကို တစ်ပတ်တစ်ခါလာဖို့ ခေါ် ထာ

ချိုင့်ဆွဲ စားသည့်ဟင်းတွေကို ရိုးအီလာသောအခါ အပြင်စားစရာပေါင်းစုံကို ဝယ်စားရသော မောင်သည် သူ ချက် . ယူလာသော စားစရာတွေကိုတော့ ခံတွင်းတွေ့လှလေသည်။ တစ်နေ့တော့ သူက မောင်တို့အိမ်သို့ ရောက်လာ

> ဟင်းခါး ကြိုက်တယ် မဟုတ်လား၊ ကျွန်တော်တို့အိမ် လာတုန်းက နှစ်ပွဲတောင်စားသွားတာ ကျွန်တော်မြင်တွယ် အဲ့ဒီကတည်းက တစ်နေ့ နေ့ တော့ မောင့်ကို ကျွန်တော် ကိုယ်တိုင် မုန့်ဟင်းခါးချက်ကျွေးမယ်လို့ စဉ်းစားထားတာ

"ဒီနေ့ မောင့်ကို မှုန့်ဟင်းခါးချက်ကျွေးမယ်၊ မောင် မုန့်

ဟုဆိုလေသည်။ မောင်ကတော့ သူ့ ကို ထူးဆန်း သောသူတစ်ယောက်လိုကြည့်နေမိပါသည်။ ယောက်ျားတစ်ယောက် ာ မိန်းမတစ်ယောက်ကို မုန့်ဟင်းခါး ချက်ကျွေးမယ်ဆိုတာ ဘစ်မျိုးတော့ တစ်မျိုးပဲ။

"လိုအပ်တာတွေအတွက် ဈေးဝယ်ထွက်ရမယ်၊ ငါး နှစ်ပိဿာလောက်ဝယ်မယ်၊ ပဲတို့ ဘဲဥတို့လည်း ဝယ်ရမယ်၊ များများချက်ထားတော့ မောင့်အစ်ကိုတွေလည်း စားရတာ ပေါ့၊ အကြော်ကတော့ ဆကာကြီးကြော်ဝယ်ရမယ်၊ အဲ့ဒီ အကြော်က သိပ်ကောင်းတာ၊ အင်း ့ ငှက်ပျောအူဝယ်ရ ဦးမယ်၊ မောင်တို့ မီးဖိုချောင်ထဲမှာ လိုအပ်တာတွေရှိမလား သိချင်တယ်၊ ကျွန်တော့်ကို မောင်တို့ မီးဖိုချောင် လိုက်ပြပါ

"ပြပါ့မယ်…ပြပါ့မယ်"

မောင်က သူ့ကို မီးဖိုချောင်ထဲခေါ် လာခဲ့ရပါသည်။ မိခုန်းတံခါးဝရောက်တော့ ညကစားကာ မဆေးကြော မသုတ် ဆင်ဘဲ ပစ်ထားသော စားကြွင်းစားကျန်တွေ အမှိုက်ဟောင်းတွေရဲ့ က ဟိန်းခနဲ ထွက်လာသည်။ သူက မီးဖိုခန်းဝမှာရပ်ရင်း ဆေါင်းကို ရှံ့ပွရှံ့ပွလုပ်ကာ

"အနံ့ရတယ် ့ ကြွက်တွေဘာတွေများသေပြီး ချောင်မှာ သုပ်နေသလား"

"မဟုတ်ပါဘူး၊ မောင်တို့ မီးဖိုချောင်က ဒီလိုပဲ ရှင်းလင်း

Gn

မယ့် မချဘီ မလာတဲ့ရက်တွေဆို ဒီလိုအနဲ့မျိုးရတယ်၊ ရိုးနေပြီ ့ မထူးဆန်းတော့ဘူး"

"ဖြစ်မှဖြစ်ရလေဗျာ…"

သူရဲ့ယူကြုံးမရသည်းတွားသကြောင့် မောင် ရယ်ချင်

သွားသည်။ မောင့်အတွက် မထူးဆန်းသောကိစ္စတွေဟာ သူ့အတွက် တော့ ထူးဆန်းနေပုံပင်။ သူက ဗေစင်ထဲမှာ မဆေးဘဲပစ်ထည့် ထားသော ပန်းကန်တွေကိုကြည့်ကာ...

> "ဒီပန်းကန်တွေက မဆေးဘဲထားတာ ကြာပြီထင်တယ်" "အင်း…နှစ်ရက်သုံးရက်တော့ ရှိရောပေါ့၊ မနက်ဖြန်ကျ မချဘီ လာမှာလေ၊ သူ လာရင် ဆေးဖို့ထားထားလိုက်တာ

"ဒါဆို အခု ဘယ်ပန်းကန်နဲ့ စားနေလဲ"

"ပန်းကန်အသစ်တွေရှိသားပဲ၊ ဗီရိုထဲမှာလေ၊ အဲဒါတွေ ထုတ်စားနေတာ အလျင်မိပါတယ်"

"မောင်က ပန်းကန်မဆေးတတ်ဘူးလား"

"မောင် မဆေးချင်ပါဘူး၊ မောင်တို့ သုံးယောက်လုံးက ပန်းကန်ဆေးဖို့ပျင်းကြတယ်၊ စားစရာပန်းကန်မရှိတော့ရင်

အပြင်က စားစရာတွေ ဖော့ဘူးနဲ့ဝယ်လာပြီး စားပြီးလွှင့်ပစ် လိုက်တာပဲ

"ဖြစ်မှဖြစ်ရလေဗျာ"

သူက ဒုတိယအကြိမ်မြောက် ညည်းတွားလိုက်ပြီး ခဏမှာ သူ့ရဲ့ ဝါဖန့်ဖန့်အရောင် ရုပ်အင်္ကျီလက်ရှည်ရဲ့ လက် ကြယ်သီးတွေကို ဖြတ်၍ပင့်တင်လိုက်ပြီး ပန်းကန်တွေကို ပယ်ပယ် နယ်နယ်ကိုင်ကာ ဆေးကြောတော့သည်။ မောင်က သူ့ကိုကြည့်ပြီး မျက်လုံးပြူးသွားကာ ္ ့

"ဟာ...ဘာလုပ်တာလဲ...နေပါစေ"

"ရပါတယ်...အပန်းမကြီးပါဘူး၊ အိမ်မှဆို ကျွန်တော့် အစ်မတွေက ညစ်ပတ်တာမကြိုက်ဘူး၊ ကျွန်တော် ငယ်ငယ် ကတည်းက ထမင်းစားပြီး ကိုယ့်ပန်းကန်ကိုယ် စင်စင် ဆေးတတ်အောင် ကျင့်ရတယ်၊ မစင်ရင် ကျွန်တော့်အစ်မ တွေ ဒဏ်ပေးတာခံရတယ်"

သူက ပန်းကန်တွေကို သိမ်းကြွဲးဆေးလိုက်ပြီး မီးဖို ု ရောင်ထဲ ရှုပ်႘နေတာတွေကို ရှင်းလိုက်ရင်း . . .

"ကြက်သွန်နီလည်း နှစ်တက်ပဲတွေ့တော့တယ်၊ ထပ်ဝယ် ရမယ်၊ ချင်းတို့ ကြက်သွန်ဖြူတို့လည်း ဝယ်ရမယ်၊ ကျွန်တော်တို့ ဈေးဝယ်ထွက်ရအောင် မောင်" "ဟို ဟင်းရံဈေးကြီးကိုလား ့ရွံ့တွေဗွက်တွေနဲ့ စွတ်စို

နံစော်နေတဲ့ ဈေးကြီးကို ပြောတာလား"

"ဟုတ်တယ် မောင်"

"အို…စိတ်ညစ်စရာကြီး၊ မောင် အဲဒီလိုနေရာတွေ မသွား ချင်ပါဘူး့ ညီလေးရာ"

"လိုက်ခဲ့ပါ ... ရောက်ဖူးသွားတာပေါ့"

မောင်က အားနာနာနှင့် သူနဲ့ လိုက်ခဲ့ရလေသည်။ သူက ဈေးခြင်းတောင်းကို လက်မှာချိတ်ကာ ရှေ့ကနေ ကော့ကော့ ကော့ကော့သွားနေတော့ရာ မောင့်မှာ သူ့ ကိုကြည့်ရင်း ကျိတ်ရယ် ရသေးသည်။ ကြက်သွန်သည်တွေ့တော့ မောင်က သူ့ကို လှမ်း အော်ခေါ် ရင်း...

"ညီလေး ့ ဒီမှာ ကြက်သွန်သည်တွေ့ပြီး အဒေါ်ကြီး

ကြက်သွန်နီ တစ်ပိဿာပေးပါ"

မောင်က အသာကလေး လက်ညှိုးထိုးစယ်နေရာ

သူက မောင့်အနားရောက်လာပြီး . . "ကြက်သွန်ဝယ်တယ်ဆိုတာ ဒီလိုလက်ညှိုးထိုးမဝယ်ရဘူး

မောင်ရဲ့၊ ဒီမှာကြည့် ့ ့တွေ့လား ဒီလိုလုံးဝိုင်းတာကလေး

တွေကို အနာအဆာ ကင်းမကင်း ကြည့်ပြီး ရွေးယူရ

တယ်"

သူက ကြက်သွန်အလုံးဝိုင်းဝိုင်းလေးကို သွက်လက် စွာ ရွေးချယ်ပြီး ချိန်လိုက်ရာ တစ်ပိဿာကွက်တိ ဖြစ်နေတာမို့ မောင် လက်ဖျားခါသွားရလေသည်။ သူက ယောက်ျားတစ်ယောက်နဲ့ မလိုက်ဖက်တဲ့ အလုပ်တွေမှာတော့ တော်တော်ကျွမ်းကျင်ပုံရလေသည်။ ငါးဝယ် ဆော့လည်း မောင်ကသာ ငါးကြင်းနဲ့ ငါးမြစ်ခြင်း၊ ငါးခူနဲ့ ငါးကျည်းကို ခွဲမသိပေမယ့် သူကတော့ လတ်ဆတ်ပေ့ဆိုသည့် ငါးကို ရွေးချယ်ဝယ်ယူကာ အလေးပြည့်အောင်လည်း မျက်စိ ငေါက်ထောက်ကြည့်နိုင်ပါပေသည်။

အိမ်ပြန်ရောက်တော့ သူက ကျွမ်းကျင်ပိုင်နိုင်စွာပင် မုန့်ဟင်းခါး ဟင်းရည်ချက်တော့သည်။ ဇယ်ဆက်သလို လှုပ်ရှား မေသော သူ့လက်ကလေးတွေကလည်း အရိုးအဆစ်မထင်ဘဲ ရည်သွယ်လှပါသည်။

မောင်က သူချက်ပြုတ်နေတာကို အထူးအဆန်း သဖွယ် ထိုင်ကြည့်နေမိသည်။ မောင် ဘာမှလည်းကူမလုပ်တတ်။ သူကလည်း အကူအညီမတောင်းချေ။

ခဏနေတော့ မုန့်ဟင်းရည်နဲ့ဟာ မွေးထွက်လာပါ

သည်။

"မောင် ထမင်းစားပွဲမှာ သွားထိုင်နေး ကျွန်တော်လာပို့ ပေးမယ်"

မောင်က ထမင်းစားပွဲမှာသွားထိုင်နေပြီး မကြာခင် သူက အငွေ့ထောင်းထောင်းထနေသော မုန့်ဟင်းရည်ပန်းကန်၊

www.burmeseclassic.com

ರಿ ಹಾಕ್ಕ

မုန့်ဖတ်ပန်းကန်၊ အကြော် ဆီချက် နံနံပင် အစုံအလင်ကို မောင့် ရှေ့မှာ သပ်ရုပ်စွာ တည့်ခင်းကျွေးမွေးလေသည်။ မောင်က အားရပါးရင့်စားနေတော့ သူက မောင့်ရွေ

မှာ<mark>ထိုင်ကာ မေ</mark>ာင့်ကို ငေးကြည့်နေခဲ့ပါသည်။ "ရှင် မစားဘူးလား"

"ကျွန်တော်က မုန့်ဟင်းခါး မကြိုက်ဘူး"

"ဟင် ... ရှင်မကြိုက်ဘဲနဲ့ ဒီလောက်ပင်ပန်းခံ ချက်ပြွစ် ရသလား"

"မောင့်ကို စားစေချင်လိုပါ"

သူက စပ်တိုးတိုးပြောပြီး ခေါင်းငုံ့နေတော့ရာ မောင်က သူ့ကိုစိုက်ကြည့်ရင်း စိတ်ထဲမှာ ထူးဆန်းသလို စံစား ရလေသည်။

ဒီလို ဗိုင်းကောင်းကျောက်ဖိ ယောက်ျားလေး တင်

ယောက်က မောင့်ကိုမှ ဂရုစိုက်ရသတဲ့လေ ့ ့ ။ လောကကြီးဟာ ပြောင်းပြန်အချိုးတွေကျနေတော့

သလားဟု တွေးကာ မောင်က ရယ်ချင်မြီ။

"ကျွန်တော် မနေ့က မောင်တို့အိမ်ရေ့ကို ရောက်သေး တယ်၊ မောင့်ကို ကော်ဖီလိုက်တိုက်မလို့ဘဲ၊ ဘယ်သူမှ မရှိတာနဲ့..."

(9)

့"ဒီလက်က_…့ဒီလက်က_…ကဲ့…"

ညီလေးခင်က စကားပြောရင် ညာလက်ကောက်ဝတ်

ကလေးကိုလှည့်ကာ လက်ဖဝါးလေးကို ဆန့်ထုတ်လိုက်တာမို့ မောင်က သူ့လက်ကို ဆတ်ခနဲ လှမ်းရိုက်လိုက်မိလေသည်။

"ဟင်္္ဘာဖြစ်လိုလဲ"

"ရှင့်လက်ဟန်ကြီးကို ကြည့်မရလိုပေါ့၊ အဲ့ဒီလို လက်ဟန် ကို ကြပ်ကြပ်လုပ်၊ ရှင့်ကို သူများက အခြောက်လို့ထင်လိမ့်

မယ် ညီလေးရဲ့....

"ကျွန်တော် အကျင့်ပါနေလို့ပါ"

မှားမိမှာပင်။

• နိုင်တော့ချေ။

"အကျင့်ပါနေလည်း သတိထားပြီး ဖျောက်ပေါ့၊ အဲဒီလို ဟန်ပန်ကြီးနဲ့ဆို ရှင်နဲ့တွဲပြီးတော့ကို မသွားချင်တော့ဘူး၊ မောင်နဲ့ အူငယ်ချင်း ဖြစ်ချင်ရင် ရှင့်အကျင့်ကို ပြင်" "ဟုတ်ကဲ့ ့့မောင် မကြိုက်ရင် ပြင်ပါ့မယ်" "အဟမ်း ့ ပြီးတော့ ပြောရဦးမယ်"

'ေတြလေ ့့မောင်"

မောင်က ပြောသင့်မပြောသင့် စဉ်းစားနေပြီးမှ

စိတ်နှလုံး ဒုံးဒုံးချကာ မျက်နှာစပ်လွှဲလွှဲနှင့်ပင် ... "ဟိုဒင်း...ရှင့် ပုဆိုးဝတ်ပုံက..."

"ခင်ဗျာ့္ ဘာဖြစ်လို့လဲ"

"နည်းနည်းများ မိန်းမ ဆန်နေသလားလို့"

"ဟုတ်ကဲ့ ့ ကျွန်တော် ပြင်ပါ့မယ်"

သူက မောင့်ကိုပြောပြီး မလှမ်းမကမ်းသို့ ထသွား ကာ ပူဆိုးပြင်ဝတ်လိုက်လေသည်။ သူပုဆိုးဝတ်လာပုံက ခြေသလုံး တစ်ဝက်ခန့်အထိ တိုတက်စွေစောင်းနေတာမို့ မောင်က စိတ် ပျက်ပျက်နှင့် ဘာမှမပြောဘဲ နေလိုက်ရသည်။

မောင်တို့ ကော်ဖီသောက်ပြီး ပြန်ဟန်ပြင်တော့ မောင်က မောင်ဈေးဝယ်ထားသော အထုပ်နှစ်ထုပ်ကို သူ့လက်ထဲ အမြန်ထည့်ပေးလိုက်တာမို့ သူ့လက်နှစ်ဖက်က ရှေ့မှာယှက်မနေ

သို့သော် ဘယ် လိုပဲဖြစ်ဖြစ် သူ့ပုံစံဟာ ကျားကျား လျားလျား ယောက်ျားသားကြီးပုံမျိုးတော့ မပေါက်သေးပါ။

ပျော့နွဲ့နွဲ့ကိုယ်ဟန်ဟာ အများသတိပြမိစရာဖြစ်နေ

ဆဲ၊ မျက်နှာက မှုန်စက်နေအောင် ချောမောပြေပြစ်နေတာကြီး ကပင် သူ့ကိုယောက်ျားမပီသရာ ရောက်စေသည်။ ဘယ်သူ မဆို သူ့ ကိုတွေ့လျှင် အခြောက်ကလေးများလားဟု ထင်ယောင်

သူ့ အပြင်အသွင်သဏ္ဌာန်ကို ပြင်လို့ရသည်ဆိုဦး တော့၊ သူ့ စိတ်ဓာတ်က ပျော့နွဲ့ နေဆဲဆိုလျှင်လည်း ဘာမှအကြောင်း ထူးမည်မထင်ပါ။

သူက မောင့်ကို တွယ်တာအားကိုးလှတာကြောင့် မောင့်စိတ်ထဲက ကသိကအောင့်ဖြစ်ရသည်။ မောင့်ကို ကြည့်တဲ့ သူ မျက်ဝန်းတွေက နူးညံ့သိမ်မွေ့လှပါသည်။ တစ်ခါတစ်ခါ မောင်နဲ့ မျက်လုံးချင်းဆုံခိုက် ဖျတ်ခနဲမျက်လွှာချကာ ရှက်ရုံ့နေပုံ ကြီးကို မြင်ရတော့ မောင်က 'အိုးကမပူ စလောင်းကပူ' ဟု တွေးကာ ရယ်မောရလေသည်။

ဘယ်လိုပဲဖြစ်စေ မောင်နဲ့ ညီလေးခင်တို့ရဲ့ ခင်မင်မှု သံယောစဉ်ကတော့ ခိုင်မာလာခဲ့ပြီဖြစ်ပါသည်။

ထိုနေ့က မောင်သည် မိုးချုပ်ခါနီးမှ အခွေအပ်ဖို့ သတိရကာ ဟိုဘက်တစ်လမ်းကျော်က အခွေဆိုင်သို့ တစ်ယောက် တည်း လမ်းလျှောက်ထွက်လာခဲ့ပါသည်။ မောင်က ဟိုနား ဒီနား သွားရုံလောက်နှင့်ဆို ကားမယူချင်ဘဲ လမ်းလျှောက်သွား ရတာကိုသာ နှစ်သက်သည်။ မောင်က ဘာကိုမှ သိပ်မကြောက် တတ်သူမို့ တစ်ယောက်တည်း ခပ်ရဲရဲလျှောက်သွားတတ်စမြဲပင်။ အဲ့ဒီနေ့ကတော့ နေ့လယ်ခင်းက မိုးတွေ အဲ့အဲ့ သည်းသည်းရွာချထားပြီး ကောင်းကင်တစ်ခုလုံး မှောင်ရီမှိုင်းပြ နေခဲ့တာ ဖြစ်သည်။

နေဆဲ လမ်းတစ်ခုလုံးပြည့်အောင် ဗရုတ်သုတ်ခ ယောက်ယက် ခတ်၍ လျှောက်လာနေသော ကောင်လေးသုံးယောက်ကို လူမ်ိုးမြင်

မောင်က လူရှင်းသောလမ်းမှာ ခပ်မတ်မတ်လျှောက်

(၁၀)

70

လိုက်ရပါသည်။ တဖြည်းဖြည်း သူတို့နှင့် နီးလာတာမို့ မောင်က ခပ်ကျဉ်းကျဉ်းလွှမ်းရဲ့ဘေးနားကနေ လျှောက်လိုက်ပြီး ရှောင်ဖယ် ပေးလိုက်သော်လည်း သူတို့က မောင့်ဘက်သို့ လျှောက်လာကြ သည်။ မောင်က ထောင်းခနဲ ဒေါသထွက်သွားသော်လည်း ရန် မဖြစ်ချင်တာမို့ တစ်ဖက်သို့ရောင်၍လျှောက်လိုက်တော့ သူတို့က လိုက်လာပြန်သည်။ ပြီးတော့ မောင့်ရှေ့မှာသုံးယောက်တန်းစီကာ လမ်းပိတ်ထားလိုက်တာမို့ မောင်က ဝေါ့ကင်းရှူး(စ်)ဝတ်ထားသော ခြေထောက်တစ်ဖက်ကို ဆောင့်ချမိကာ 👝

"ဟုဲ ... နင်တို့ ဒီါဘာလုပ်တာလဲ"

ဟု အော်လိုက်ရာ သူတို့က မချိုမချဉ်မျက်နှာတွေ

٩¢٠..

"ဟ ့ ့ ဒေါသကြီးပဲ"

"ကြောက်နေ ရပါလား"

"မိန်းကလေးပဲကွယ် ...စကားအပြောအဆို နူးညံ့မှ ချစ်စရာ

ကောင်းတော့မှာပေါ့"

"အခုလည်း ချစ်စရာကောင်းပါတယ်ကွ ့ မင်းတို့ကလည်း

တဲတဲ့...

"နင်တို့ ဘာကောင်တွေလဲ့ ့့ဘာလာကြောင်တာလဲ၊ သေ သွားချင်သလား၊ ဖယ်ကြစမ်း ့ုငါ့ရှေ့က ့ု"

"ဟ ့ ့စွာလှချည်လား"

သူတို့ကိုယ်နှစ်ဆလောက်ကြီးသည့် ဘောင်းဘီပွကြီး ဆွာကို ဝတ်ထားကာ လူဟန်ပျော့နွဲ့လှသော ကောင်လေးတွေကို ဘယ်ကောင်ကစပြီး တွယ်ရရင်ကောင်းမလဲဟု မောင်က စဉ်းစား တာ လက်သီးကျစ်ကျစ်ဆုပ်ထားဆဲ။ ညီလေးခင်ရဲ့ကားက မောင့် မြင်ကွင်းထဲသို့ ဘွားခနဲ့ ဝင်လာပါသည်။ ညီလေးက မောင့်ကို မြင်တော့ ကားရပ်လိုက်ပြီး ကားပေါ်က ကမူးရှူးထိုး ဆင်းချလာ ပါသည်။

> "မောင်္…ဘာဖြစ်တာလဲ၊ ဘာဖြစ်နေကြတာလဲ၊ ဒီကောင် တွေက ဘာတွေလဲ"

ကျွတ် ့ ရှုပ်ကုန်တော့မှာပဲ။ ကိုယ့်ပြဿနာကိုယ်ရှင်း ရမယ့်ကိစ္စမှာ ညီလေးခင် ဝင်လာတာမို့ သူတို့အာရုံတွေက ညီလေးခင်ဆီ ရောက်သွားကြသည်။ သေတော့မှာပဲ ့ညီလေး CO00

"အုံမယ် ့ုုကေတ်ကွက်ကလေးကလှတယ်ဟေ့၊ မင်းသမီး ကို လူဆိုးတွေက နောင့်ယှက်နေတုန်း မင်းသားက ရောက်လာ၊ လူဆိုးတွေနဲ့ချ၊ ရုပ်ရှင်တွေထဲကအတိုင်းပဲ၊ ဒါပေမယ့် ရုပ်ရှင်တွေထဲမှာက မင်းသားကပဲနိုင်တာနော်မ အပြင်မှာတော့ ဟဲ ့ ့ ဟဲ ့ ့ အခြောက်ကလေးရယ် ့္ကွဲမိုင်း လောက်ကတော့"

ကမျာမစီ

"ခင်ဗျားတို့…"

"ဟာ...အခြောက်ကလေး ဒေါပ္မသွားပြီဟေ့၊ ကျွတ်...

ကျွတ် သီနားပါတယ်ကွာ"

"ကိုယ့်ပုံ ကိုယ်ပြန်ကြည့်မှပေါ့ကွ၊ ခါချဉ်ကောင်မာန်မကြီး

ချင်စမ်းပါနဲ့ "

နှစ်ယောက်ကညီလေးရှေ့သို့တိုးလာပြီး တစ်ယောက် က မောင့်လက်ထဲက ပိုက်ဆံအိတ်ကို ဖျတ်ခနဲလုယူလိုက်ပါသည်။ နေ့တိုင်းလက်ဝှေ့ထိုးကျင့်ခဲ့သော မောင်က ဆော်ပလော် တီးလိုက် ချင်ပြီဖြစ်သော်လည်း ညီလေးက ကန့်လန့်ဖြစ်နေတာမို့ သူ့ကို ငံပြီး မလှုပ်ရဲ။ ထိုခဏမှာ ညီလေးက သူ့ရုပ်အင်္ကျီလက်နှစ်ဖက် ကို မ,တင်လိုက်ပြီး မောင့်ရေ့မှာ နွဲ့တဲ့တဲ့ လာရပ်ကာကွယ် လိုက်ရင်း...

"မင်းတို့တွေ ့သူ့ ကိုထိဖို့တော့ မကြိုးစားနဲ့ ၊ ပြန်ပေးစမ်း

အဲ့ဒီ ပိုက်ဆံအိတ်ကို"

"မပေးပါရစေပါနဲ့ လား အချစ်ကလေးရာ"

"မပေးရင် ချတယ်ကွာ"

ညီလေးက ရုတ်တရက် သူတို့ကြားထဲပြေးဝင်သွား ကာ တကယ်ပဲချလိုက်လေသည်။ တကယ့်ကို ရိုက်ချလိုက်တာ။ လက်သီးနဲ့ ထိုးတာမဟုတ်ဘဲ သူ့လက်နုနုကလေးနဲ့ ကျောကုန်း ကိုသာ အုန်းခနဲရိုက်ချပစ်လိုက်တာမို့ ဟိုက ပရွက်ဆိတ်ကိုက် ဆလောက်ပင် အမှုထားဟန်မရှိဘဲ သူ့ကိုဆောင့်တွန်းပစ်လိုက် ဆာသည်။ သူက ခွေခနဲ လဲအကျမှာ တစ်ယောက်က ပြန်ဆွဲထူပြီး သက်သီးနှင့် ထိုးချလိုက်သည်။

"အမလေး...ညီလေးတော့ သေပါပြီး ဟဲ့ နင့်တို့ သူ့ကို လုံးဝမထိနဲ့၊ သတ္တိရှိရင် ငါ့နဲ့ချလေား...လာခဲ့" "ဟာ...သူတို့ဥစ္စာက ပြောင်းပြန်ကြီးကွ၊ ဟား...ဟား" "ညီလေး...လာ...လာ...နင်ငါ့နောက်မှာနေ၊ ဒီမှာခဏ

မောင်က တစ်ဖက်ကိုလည်း ကြိမ်းဝါးရင်း တစ်ဖက် ဘလည်း ရှေ့တိုးလာကြပြီမို့ ညီလေးကို အမြန်ဆုံးဆွဲထူကာ ဆာင့်နောက်ဘက်ကို ပို့လိုက်ရသည်။ သူက ကုန်းရုန်းထလာသေး

ထိုင်နေ၊ ဝင်မပါနဲ့ ကြားလား"

a⊃⊃...

"ဟာ ့ု မောင်တစ်ယောက်တည်း မဖြစ်ဘူး၊ မောင့်ကို ကျွန်တော် ကာကွယ်ပေးမယ်"

"ဟဲ့ ... ငါပြောလိုက်ရရင် မကောင်းရှိတော့မယ်၊ ငါ့ကို ကာကွယ်မယ်တဲ့၊ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုလည်း ပြန်ကြည့်ဦး၊ နင် ဝင်ရုပ်မှ ငါ ပိုဒုက္ခရောက်မယ် ... အသာနေ"

မောင်က သူ့ကို စိတ်တိုတိုနှင့် ဆောင့်တွန်းထား

1838 de 252256

ပစ်ခဲ့ပြီး ရှေ့သို့လှည့်၍ ရင်ဆိုင်လိုက်သည်။ မောင့်ရှေ့တိုးလာ တစ်ယောက်ရဲ့မေးရိုးကို မောင်က မိမိရရ လှမ်းထိုးလိုက် အခါ ကျနိုနစ်ယောက်က တွန့်သွားလေသည်။ မောင်သွာ လမ်းဘေးက အုတ်ခဲတစ်လုံးကို ပြေးကောက်ကာ

"နှင့်တို့ ဘာကောင်တွေလဲ၊ ငါ့ကို နှင့်တို့နှောင့်ယှ**က်တို့** ခံနေမယ့် မိန်းမလို့ထင်မနေနဲ့၊ နေ့တိုင်းလက်**ဝှေ့ထိုးက** လာတာ၊ နှင့်တို့လို ပိန်နွဲ့နွဲ့ခန္ဓာကိုယ်တွေကို အ**သာ** လှဲသိပ်ပစ်လိုက်လို့ရတယ်။ ဒီမှာ တွေ့တယ်မဟုတ်**ထ** အုတ်ခဲ စာမိသွားမယ်၊ ငါ့ပိုက်ဆံအိတ်ပြန်ပေး"

လမ်းထိပ်နားဆီက လူတချို့လည်း လျှောက် နေတာမို့ တစ်ယောက်က ပိုက်ဆံအိတ်ကို မောင့်ထံပစ်ပေးလို သည်။ ထိုခဏမှာ ညီလေးခင်က ငယ်သငယ်ရင်းပါအောင် ကူ အော်လိုက်ပါသည်။

"အမယ်လေး ့ုကား ့ုကား၊ မောင်ရေ ့ ကျွန်တ

ကား ့္ အမလေးဗျ"

"ချွမ်း"

"ంస్లై"

မောင်က လန့်ဖျပ်ကာ လှည့်အကြ**ည့် ချလွမ်** ကားမှန်ကွဲသံကြီးကို ကြားလိုက်ရပါသည်။ သူတို့ထဲက 🚾 ယောက်က ညီလေးရဲ့ကားမှန်ကို အုတ်ခဲနှင့်ရိုက်ခွဲပြီး ထွက်ပြေး သွားလေပြီ။

မောင်သည် အုတ်ခဲကိုလွှတ်ချပြီး ညီလေးထံ ပြန်ပြေး လာရသည်။

ညီလေးက ကုန်းရုန်းအော်နေတာမို့ သူ့ကိုပါ သမ သွားသလားဟု စိုးရိမ်ကာ...

"ညီလေး ညီလေး ဘာဖြစ်သွားသေးလဲ၊ ရှင့်ကိုပါ ထုသွား လို့လား၊ ဘယ်ထိသွားသေးလဲ ပြောစမ်း၊ ဒုက္စပဲ ... မောင်က ပိုက်ဆဲအိတ်လုတဲ့ငနဲဆီ အာရုံရောက်နေတာနဲ့ ကျန်တဲ့လူတွေဆီ အာရုံမရောက်ဘဲ ဖြစ်သွားတာ" "မဟုတ်ဘူး ... မဟုတ်ဘူး၊ ကျွန်တော့်ကို မထိဘူး၊ ကားပဲ ကားကိုပဲ ထိတာ"

"ဟဲ့ ့ ကား**ထိ**တာပဲ၊ နှင့်ခေါင်းကွဲ သလို လှိမ့်အော်နေရ သလား**ဟုံ၊ ငါ**တကယ် စိတ်တိုလာပြီ"

မောင်က ဒေါသထွက်လာကာ ကြုံးအော်လိုက်တာမို့ သူက မျက်နှာလေးငယ်လျက် ငြိမ်ကျသွားကာ ...

"ကားမှန်ကကွဲသွားတော့ အစ်မတွေ ဆူမှာစိုးလိုပါ"

"ဆူတော့ ဘာဖြစ်သလဲ ဟင်၊ ဒီအရွယ် ရောက်နေပြီ ကလေးကြီး လုပ်ပြီး ပျော့ညံနေတာ၊ အဲဒါတွေ ကြည့်မရ

nnn!Ö

ĐÇ

တာပေါ့၊ ရှင့်ကိုယ်ရှင် စဉ်းစားစမ်းပါ ညီလေးရဲ့၊ ယောက် ဖြစ်ပြီး ဒီလောက်အဖြစ်မရှိတာ ္ပါ

"စဉ်းစားကြည့်စမ်း ့ ့ခုကိစ္စမှာ ရှင်က မောင် မကာကွယ်နိုင်တဲ့အပြင် မောင်က ရှင့်ကို ပြန်ကာကွင် ပေးနေရတယ်၊ ရှင်ဟာ မောင့်အတွက် တကယ့်ကို ဝန်ထူ

ဝန်ပိုးပဲ" ်ဒီလိုတော့ မပြောပါနဲ့ ဗျာ၊ ကျွန်တော်က ရန်မ**ြစ်ခု** လို့ပါ၊ ကျွန်တော့် အစ်မတွေက ကျွန်တော်ငယ်**ငယ်လေ** ကတည်းက ဆုံးမထားတာ၊ ရန်ကိုရန်ချင်း မတုံ့ပြန်ရဘ တဲ့၊ ရန်ဖြစ်တယ်ဆိုတာ အရမ်းအောက်တန်းကျ**တာတဲ့** "ဪ္ဍဒါဆို ရန်ဖြစ်လိုက်ရတဲ့ ကျုပ်က အောက်တန် ကျသွားရောပေါ့ ... ဟုတ်လား၊ အံ့ပါဟယ် ... အစ်မှ မှာတဲ့ အတိုင်း ပုံသေမှတ်ရတယ်လို့၊ ကိုယ့်မတရားလ လုပ်တဲ့ သူကို ခေါင်းငုံ့ခံနေရမှာလား ငကြောက်ရဲ့" "ကျွန်တော် မကြောက်ပါဘူး၊ မကြောက်လို့သာ စော🖝 ပိုင်းက မောင့်ကို ကာကွယ်ပြီး ဟိုကောင့်ကို ချလိုက်တာ ഠി"

"ချတယ် ဟုတ်လား၊ ရှင်ချတာက ပန်းနဲ့ပေါက်သလောဇ ကလေးလေ၊ ပျားအုံကို တုတ်နဲ့သွားယွရုံကလေးဆွတေ့ ဟိုက ဝိုင်းတုပ်ကြတော့မှာပေါ့၊ ပြီးကျတော့ ကြောက် လိုက်တာ တုန်ချိနေတာပဲ၊ လက်တွေတောင် အေးလို့၊ ဟိုက ကားမှန်ရိုက်ခွဲဖို့ ပြေးလာတာတွေ့ ရင်လည်း အမြန် ပြေးပြီး တားဆီးဆွဲလွဲလိုက်ပါလား၊ ဘာဖြစ်လို့ အော်ရုံ အော်နေသလဲ"

"မောင်ပဲ ပြောထားတယ်လေ၊ ဝင်မပါနဲ့ဆို၊ ကျွန်တော် ဝင်ရှုပ်ရင် မောင် ပိုဒုက္ခရောက်မယ်ဆို"

"သေပါလား ငအရဲ့၊ ငတုံးရဲ့၊ ငကြောက်ရဲ့၊ ငဖျင်းရဲ့၊ နလပိန်းတုံးရဲ့

"ကျွန်တော့်ကို ဒီလောက် 👝 ဒီလောက် မပြောပါနဲ့ မောင် ရာ၊ ကျွန်တော် ့ု့ကျွန်တော် မောင့်အတွက် စိုးရိမ်ပါတယ်၊ ကာကွယ်ပေးချင်ပါတယ်၊ မောင့်အပေါ် စေတနာ မေတ္တာ အပြည့်အ၀ ရှိပါတယ်း မောင့်အပေါ် အကာအကွယ်မပေး နိုင်တဲ့ အတွက်လည်း ကိုယ့်ကိုယ်ကို ဒေါသဖြစ်ရပါတယ်၊ မောင်စိတ်ဆိုးတဲ့အတွက်လည်း ကျွန်တော်ဝမ်းနည်းပါတယ်၊ ကျွန်တော့်ကို ပျော့ည့်တဲ့ ငတုံးအေဆိုပြီး အပေါင်းအသင်း

မလုပ်ဘဲတော့ မနေပါနဲ့၊ ကျွန်တော့်ကို မထားခဲ့ပါနဲ့ မောင်း ကျွန်တော် မောင်နဲ့မခွဲနိုင်ဘူး၊ ကျွန်တော် ကျွန်တော် မောင့်ကို ... မောင့်ကို သိပ် ... သိပ်ချစ်နေ မိုး

၈၆ စည္သခင္ခဲ

"ဘາາຸ

မောင်သည် ရုတ်တရက် အံ့အားအသင့်ကြီးသင့်ကာ အလန့်တကြား အော်လိုက်ပြီး သူ့ကိုစို<mark>က်ကြည့်</mark>နေလိုက်မိလေ သည်။ လူက ကိုယ့်နားကိုမှ မယုံနိုင်လောက်အောင် ဇဝေဇဝါကြီး ဖြစ်သွားရပါသည်။ ဘာပြောတာပါလိမ့်။ သူကတော့ ခေါင်းကြီး ငိုက်စိုက်မျကာ မျက်နှာနီရဲလျက် တုန်ယင်နေသည်။ "ဟဲ့ ့့ဘာပြောလိုက်တယ်" မောင်က မေးလိုက်ရာ သူက မောင့်ကို မရဲတရဲ မျက်လွှာပင့်ကြည့်ပြီးမှ အားတင်း၍ အရဲကိုးလိုက်ဟန်ဖြင့်္

' "ကျွန်တော် ...ကျွန်တော် ...မောင့်ကို ချစ်တယ်" မောင်သည် သူ့ကို မျက်လုံးပြူးကြီးဖြင့် စိုက်ကြည့် နေမီရာမှ ဗြုန်းခနဲ ရယ်ချလိုက်မိကာ...

"ဟင်္က္တရှင်က မောင့်ရည်းစားလုပ်**ရင်သေ**းတယ်ပေါ့လေ ဟုတ်လား ညီလေး၊ **ကိုယ့်ကိုယ်ကိုလည်း** ပြန်စဉ်းစား ပါဦး၊ မိန်းကလေး **တွစ်ယောက်ရဲ့ ချစ်သူ**ဖြစ်ထိုက်တဲ့ အရည်အချင်း ရှိရဲ့လား**ဆိုတာ၊ ယောက်ျားဆို**တာ ဤယ် ချစ်တဲ့ ကိုယ့်ချစ်သူမိန်းကလေးရဲ့ရှေ့ကနေ မားမားမတ်မတ် ရုပ်တည်နိုင်ရတယ်၊ အကာအကွယ်ပေးနိုင်ရတယ်၊ ကိုယ့် ချစ်သူမိန်းကလေးက အားငယ်နေ့ရင် ဖေးမအားပေးနိုင်တဲ့ စိတ်ဓာတ်အင်အား ရှိရတယ် ္ပ၊

"ခုတော့ မောင်က ရှင့်ကို ပြန်ဖေးမနေရတယ်လေ၊ ရှင့်ကိုကာကွယ်ပေးနေရစာယ်လေ၊ ဒီလိုလူမျိုးကို မောင်က ဘယ်လိုချစ်သူရွေးရမှာလဲ၊ စဉ်းစဉ်းစားစားလေးလည်း မြှော စမ်းပါဦးတော့"

သူက မောင်ပြောသမျှ ခေါင်းငုံ့ခံကာ ငြိမ်သက် 📫 က ဗျတ်ခနဲ မျက်လွှာပင့်ကြည့်လိုက်ရာ သူ မျက်ဝန်းထဲမှာ ော်ရည်တွေပြည့်နေတာကို တွေ့ ရလေသည်။ ကျွတ် ့ အဲ့ဒါတွေ ည်ပျက်စရာကောင်းတာပေါ့ ယောက်ျားဖြစ်ပြီး ...

မောင်သည် သူ့ကို စိတ်ပျက်သွားရသည့်ကြားကပင် ညီရည်ပြည့်သော မျက်ဝန်းတွေကိုကြည့်ရင်း ရင်ထဲလုပ်ခနဲ 🛂 ခါသွားရပါသည်။

"မောင်္္ ကျွန်တော့်ကို ကြိုက်သလောက်ပြောပါ၊ နှိမ်ပါ၊ ရန်တွေ့ပါ၊ အထင်သေးပါ၊ မောင်ပြောတာဆွေဟာ အမှန် တွေပဲမို့ စိတ်ဆိုးစရာအကြောင်းမရှိပါဘူး၊ မောင့်ကို ကျွန်တော်စိတ်မဆိုးဘူး၊ စိတ်မနာဘူး၊ ဒါပေမယ့် စိတ် မ**ကောင်းတေ**ာ့ဖြစ်တယ်၊ မောင်ပြောတဲ့အတိုင်းဖြစ်နေတဲ့၊ အသုံးမကျတဲ့ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုလည်း ရှက်တယ်၊ ဒေါ်သ ထွက်တယ်္ႏု

"ကျွန်တော်ဟာဘယ်လောက်ပျော့ညံ့ပြီး ယော့ကျိား

မဆန်တဲ့ယောက်ျားဖြစ်နေပစေ ့ မောင့်ကိုတော့ စစ်စစ် မှန်မှန် ချစ်မိနေတာကို အသိအမှတ်ပြုပေးစေချင်ပါတယ် ့ ့၊ "မောင့်ကို ကျွန်တော် မဟာသန္တိ သုခကျောင်းရှေ့ မှာ စ,တွေ့ခဲ့တာ၊ ထလေ ့ မထနိုင်တော့ဘူးလားလို့ ပြောသွားတဲ့မောင့်ကိုမြင်ပြီး စိတ်လှုပ်ရှားခဲ့ရတာ၊ အဲ့ဒီ ကတည်းက ကျွန်တော် မောင့်ကို အမြဲအမှတ်ရနေခဲ့တယ်။

"ကံကောင်းထောက်မလို့ မောင်နဲ့ပြန်တွေ့လိုက်ရတော့ ကျွန်တော့်လောက်ပျော်တာ မရှိတော့ဘူး၊ မောင်နဲ့ ဝေးသွား မှာကို ကြောက်ခဲ့တယ်၊ မောင် ကျွန်တော့်ကို အထင်မကြီး

ဘုရားမှာ မောင်နဲ့ ပြန်ဆုံခွင့်ရဖို့ နေ့တိုင်းဆုတောင်း

မှန်း မချစ်နိုင်မှန်းလည်း သိပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော် ချစ်နေတာကြီးက ပျောက်ပျက်မသွားပါဘူး၊ ဘယ်တော့မှ ပျောက်ပျက်သွားမှာ မဟုတ်ပါဘူး"

ညီလေးခင်သည် တဖြည်းဖြည်း အသံတိုးဖျော့သွား ကာ ခေါင်းငုံငြိမ်သက်နေတော့သည်။ မောင်က စိတ်မသက်မသာ

ဖြစ်စွာ သက်ပြင်းချမိလျက် ...

ရဲတယ် 📖

"ရှင့်ကို မောင် ခင်ပါတယ် ညီလေး၊ ဒါပေမယ့် ချစ်သူ အဖြစ်တော့ စဉ်းစားလို့မချဘူး၊ မမျှော်လင့်စေချင်ဘူး၊ မျှော်လင့်ရင် ရှင်ပဲ စိတ်ပင်ပန်းလိမ့်မယ်၊ ရှင့်ကို မောင့် ချစ်သူအဖြစ် မောင့် အစ်ကိုတွေကလည်း လက်ခံကြမှာ မဟုတ်ဘူး"

"ရှင်ပဲ စဉ်းစားကြည့်လေ ့ မောင့်အစ်ကိုတွေက တကယ့်

"ဘာဖြစ်လိုလဲ"

ယောက်ျားပီပီသသ ကျားကျားလျားလျားတွေ၊ မောင့်ကို လည်း ယောက်ျားတစ်ယောက်လိုမျိုး သူတို့နဲ့ အတူယှဉ်တွဲ ကြီးပြင်းစေခဲ့တာ၊ ရှင့်လို ပျော့ပျော့နွဲ့နွဲ့ ယောက်ျားမျိုးနဲ့ ဘယ်လိုလုပ် ယှဉ်တွဲမြင်နိုင်မှာလဲ၊ ရှင်နဲ့ မောင် ရိုးရှိခင်နေ လို့သာ အစ်ကိုတွေကကြည်ဖြူနေတာ၊ ရှင်သာ မောင့်အပေါ် ဒီလိုစိတ်ထားမှန်းသိရင် ရှင့်ကို လက်ခံကြတော့မှာမဟုတ် ဘူး၊ မောင့်အချစ်ကို ရဖို့ဆိုတာကြီးကိုသာ ရှင့်စိတ်ထဲ ကျားကုတ်ကျားခဲ ဖြစ်နေရင် ရှင်နဲ့ မောင်တို့ဆက်ဆံရေးကို

"ဒီလောက်တော့ မရက်စက်ပါနဲ့ မောင်ရယ် ့ မောင်လက်ခံ နိုင်တဲ့ အခြေအနေအထိ ကျွန်တော့်ကိုယ် ကျွန်တော် ပြုပြင်ရင်း မောင့်ကို ဘယ်လောက်စောင့်ရစောင့်ရ စောင့်ပါ မယ်၊ မောင့်အစ်ကိုတွေ လက်ခံလာအောင်လည်း ကျွန်တော် ကြိုးစားပါ့မယ်" 80

"ခက်ပါလား ညီလေးရယ် ့ မောင်စိတ်သစ်လာပြီး ကဲ ့

ကဲ ့ ့သွားတော့ ့ ့ ပြန်တော့၊ ရှင့်ကြည့်ရတာ ပင်ပန်း လူပြီ၊ အိမ်ကျရင်လည်း ကားမှန်ကွဲ တဲ့အတွက် အစ်မတွေ

လုပ္ပြဲ၊ အမကျရင်လည္း ကားမှန်က္မွ တဲ့အတွက် အစမ္ေပ ဆူတာခံရဦးမယ် မဟုတ်လား"

"ဟို…ကျွန်တော် မောင့်အတွက် ကြာစံချက်လာပို့တား

အဲ့ဒီချိုင့်လေးတော့ ယူသွားပါဦး" "မယူတော့ပါဘူးဟယ်၊ စားချင်စိတ်လည်း မရှိတော့ပါဘူး"

မောင်က စိတ်ရှုပ်ရှုပ်နှင့်ပင် အင်္ကျီအိတ်ထဲလက်နှိုက်

ရင်း သူ့ရှေ့က လှည့်ထွက်လာခဲ့ပါသည်။

စက်္က ခက်လှချည်ရဲ့ ညီလေးခင်ရယ်္က ။

နောက်တစ်နေ့တွင် ညီလေးခင်သည် အတတ်နိုင် ဆုံး ပု**ဆိုးကို** ယောက်ျားနှင့်ဟူအောာင် ဝတ်တတ်ရန် မှန်ရှေ့တွင်

အကြိမ်ကြိမ် လေ့ကျ**င့်ပြီးလျှင် မောင်တို့**အိမ်သို့ အရဲကိုး၍ လာ လေသည်။

<u>.</u>"

ညီလေးခင်**သည် မောင့်ကို အ**သည်းထဲစွဲမြဲလွိုက်လှဲ ကြီး လောင်နင်းမ**ာ်သက်ပြီး အာ**မတို့ သည်းခံဖို့တို့လည်း

ဋ္ဌာ ချစ်ခဲ့မိပြီမို့ မောင်နှင့်မ**ာ်သက်ပြီး ဘာမဆို** သည်းခံဖို့ကိုလည်း ဆုံးဖြတ်ထားခဲ့သည်။ မော**င်က သူ့ရဲ့ယောက်**ျားမပီသမှုကို သည်း

ခေဲသော်လည်း သူကတော့ **မောင့်ရဲ့မိန်းမ**ပီသမှုတွေကို အပြစ်ဟူ၍ မြှူမျှပင် မမြင်ချေး

သူ ရောက်သွားတော့ မောင့်အစ်ကို နှစ်ယောက်ကို သာ တွေ့ရပြီး မောင့်ကို မတွေ့ရချေ။ မောင့်အစ်ကိုတွေကတွေ့

ဆုံးစံအတိုင်း သူ့ ကို ပြုံးစေ့စေ့ ရုပ်တွေဖြင့် ဆီးကြိုကြလေ့သည်။

CJ.

"တဲ့ ့့တဲ့ ့့ညီလေးပါလား၊ အလည်လာတာလား၊

ဒီတစ်ခါတော့ ဘာစားစရာမှ မပါခဲ့ဘူးလား"

"ဟုတ်ကဲ"

"ငမောင်တစ်ယောက်တော့ မရှိဘူးကျွ၊ ဒီကောင်က အိမ် သိပ်ကပ်ချင်တာမဟုတ်ဘူး၊ ဒီကောင်ခြေငြိမ်သွားအောင်

ယောက်ျားပေးစားလိုက်ရင် ကောင်းမယ်ထင်တယ် ဘယ့်

နယ်လဲ"

"ဟို ့ မပေးစားပါနဲ့ ဦး"

ညီလေးသည် မောင့်အစ်ကို ကိုမိုးစကားကို အတည် မှတ်ကာ ရုတ်တရက်ထူပူသွားပြီး ပျာပျာသလဲ့ တားဆီးလိုက်ရာ ,

ကိုမိုးက မျက်မှောင်တွန့်ရင်း... "ဘာဖြစ်လိုလဲကွ"

"ဟိုလေ ့ကျွန်တော် ့ကျွန်တော် ့ ."

"ဘာလဲကွ ့့ ရဲရဲပြောစမ်းပါ"

"ကျွန်တော်လေ ့ ့ကျွန်တော် မောင့်ကို ချစ်နေမိလို့၊ မောင့်ကို အဆုံးရှုံး မခံနိုင်လို့"

"ဘာ္ ဘာ ့ မင်းက မောင့်ကို ချစ်တယ်ဟုတ်လား၊

ဟား...ဟား၊ ကိုရိုးရေ...ညီလေးခင်က ငမောင့်ကိုချစ်လို့

တဲ့ကျွ၊ မင်းနှမကို ချစ်တဲ့ကောင်ကို လာကြည့်စမ်းပါဦးကွ

ကိုမိုးက ဗြုန်းခနဲ့အသံကျယ်ကြီးနှင့် ထအော်လိုက်

တာမို့ ကိုရိုးက အိမ်ထဲမှ ပြေးထွက်လာကာ...

"ဘယ်မှာလဲကွ ့ ဘယ်သူလဲ"

"కేళ్గాయి....బ్రోయి: ఇర్ట్ స్ట్రామ్..."

"ဪ္ညညီလေးခင်ကိုး ့္ ဟား ့္ ဟား"

ကိုရိုးက ခွက်ထိုးခွက်လှန် ဗိုက်နှိပ်ရယ်နေတာမို့ မောင်က မျက်နှာတစ်ခုလုံး ထူပူရှိန်းဖိန်းကာ ရက်ရွံ့လာရပါသည်။

"မင်းလားကွ ့္ ငါ့ညီမကိုချစ်တာ၊ လာပါ ့ ရှေ့တိုးခဲ့စမ်း

ပါဦး၊ သေသေဈာဈာ ကြည့်ရအောင်" "ဟဲ ့ ့ ဟဲ ့ ့ ချစ်တော့ ချစ်စရာလေးကွ၊ ရုပ်ချောလေး"

"ဒါပေမယ့် ့ုမင်းတို့ နှစ်ယောက် ချစ်သူဖြစ်ရင် အခေါ် အဝေါ်ကအစ ကသိကအောက် ဖြစ်နေမှာနော်၊ မင်းက ငါ့ညီမကို မောင်ရေလို့ခေါ်၊ ငါ့ညီမက မင်းကို ခင်ရေလို့

ခေါ်၊ ပြီးတော့ ငါ့ညီမက ကျားကျားလျားလျား အလုပ်တွေ လုပ်ပြီး မင်းကိုရှာကျွေး၊ မင်းက ငါ့ညီမဲကို ထမင်းချက်

ကျွေး၊ အိမ်မှုကိစ္စတွေ ကြုံးလုပ်၊ ဟား ့ုဟား"

ညီလေးခင်သည့် ကိုမိုးရဲ့လှောင်ပြောင်သရော်မှုတွေ

ကို ခေါင်းငုံ့ခံရင်းကပင် ကိုမိုးတို့ရှေ့မှာ ရတ်တရတ် ဒူးတုပ်ဆိုင် ချလိုက်ရင်း...

"အစ်ကိုတို့ကို ကျွန်တော် အနူးအညွှတ်တောင်းပန်ပါ**ာယ်** ခင်ဗျာ၊ ကျွန်တော်မောင့်ကိုချစ်မိတာဟာ အစ်ကိုတို့အ**ာွက်** ရယ်စရာ ဖြစ်ချင်ဖြစ်နေမှာပါ၊ ကျွန်တော်ရင်ထဲက စိတ်ရင်း အမှန်ကို အစ်ကိုတို့ နားမလည်နိုင်ကြလိုပါ....၊

"ကျွန်တော့်ပုံစံကို အစ်ကိုတို့ လက်မခံနိုင်မှန်း ကျွန်တော် သိပါတယ်၊ ကျွန်တော့်ကို ပြင်ဆင်ခွင့်ပေးပါ၊, ကျွန်တော် အစ်ကိုတို့ လက်ခံနိုင်တဲ့အခြေအနေရောက်အောင် ကိုယ့် ကိုယ်ကို ပြုပြင်ပါ့မယ်"

"သိပ်စိတ်ကူးမယဉ်စမ်းပါနဲ့ ညီလေးခင်ရာ၊ လူတစ်ယောက် ရဲ့ ပင်ကိုဗီဧဆိုတာ မျောက်ဖျက်ရခက်တယ်ကွ၊ ပြုပြင် လည်း ခဏပဲ တစ်ချိန်ကျ ပြန်ပေါ်လာမှာပဲ၊ မင်းအစ်မ တွေရဲ့ ဆုံးမစကားတွေ အမှုအကျင့်တွေကို မင်းနှစ်နှစ်ဆယ် ကျော်ခံယူခဲ့ပြီးသား၊ အဲ့ ဒါတွေက မင်းရဲ့စိတ်ထဲနှလုံးထဲမှာ တအိအိစိမ့်ဝင်နေခဲ့ပြီးသား၊ တော်ရုံနဲ့ ဖောက်ထုတ်ပစ်လို့ ရနိုင်တာမှ မဟုတ်တာ...၊

"ငမောင့်ကို ခုချိန်မှာ မိန်းမပိပီသသ နူးနူးညံ့ညံ့လေး ဖြစ်အောင် လုပ်ဖို့မလွယ်တော့သလို မင်းကိုလည်း ယောက်ျား ပိပီသသ ကျားကျားလျားလျားဖြစ်အောင်လုပ်ဖို့ မလွယ် တော့ဘူး...၊ "ငါတို့နေရာက မင်းစဉ်းစားကြည့်ပေါ့ကွာ၊ ကိုယ့်ညီမရဲ့အိမ်ထောင်ဘက်ကို ကိုယ်ညီမကို စောင့်ရောက် ကာကွယ်နိုင်မယ့် စိတ်ဓာတ်ခိုင်မာပြီး အရည်အချင်းအစွမ်း အစရှိတဲ့ ယောက်ျားပီပီသသလူမျိုးနဲ့သာ လက်ထပ်စေချင် တာပေါ့၊ မင်းလို အပေါ် ယံအသွင်ကော အတွင်းစိတ်ပါ ပျော့ညံ့တဲ့ သူမျိုးနဲ့ ဘယ်သူက သဘောတူနိုင်မလဲ" အပြင်က ပြန်လာခဲ့ပြီးဖြစ်သော မောင်သည် မောင့်

နေသော ညီလေးကို အတွေ့မှာ ခေါင်းနပန်း ကြီးသွားရပါသည်။ မောင်သည် သူတို့ထဲ ခပ်သွက်သွက် လျှောက်သွားလိုက်မိရင်း

အစ်ကိုတွေရှေ့မှာ ခေါင်းငုံ့ထိုင်ကာ ချွေးသီးချွေးပေါက်တွေ ကျ

"ဘာဖြစ်တာလဲ၊ ဘာဖြစ်နေကြတာလဲ၊ ညီလေး ရှင်က ဘာလုပ်နေတာလဲ့၊ ထစမ်းပါ"

ငမောင်ရ၊ အဲ့ဒါ ငါတို့ကို လာအသနားခံနေတဲ့ပုံလေ" "ကျွတ်…ညီလေးတို့၏တော့ လုပ်ချလိုက်ပြန်ပြီ၊ အဲဒီလို အူကြောင်ကြောင်လုပ်တာတွေ မောင်နဲ့ မဖြစ်တာပေါ့" "မင်းမို့လိုက္မွာ…မှန်းစရာရှားလို့ ငမောင့်ကိုမှမှန်းရတယ်လို့၊

"မပြောချင်တော့ဘူးဟေ့ . . ဒီမှာ သူက နင့်ကိုချစ်လို့တဲ့ဟ

ငမောင်က မင်းကို လက်ခံပါလိမ့်မယ် အားကြီးကြီး " "လူကြည့်တော့ ငမောင့်လက်သီးတစ်ချက်စာပွဲရှိတဲ့ဥစ္စာ" "မင်းကြည့်ရတာ ငမောင့်ကိုပဲ အားကိုးမှီနွဲ့ချင်နေမယ့် ပုံပါကွာ ညီလေးရာ"

"မင့်များ လက်ခံလိုက်မိရင် ငါ့ညီမတော့ တစ်သက်လုံး ရန္းကျွေးရတော့မှာ..."

"ဘာကိစ္စမဆို ဖြစ်နိုင်မဖြစ်နိုင် စဉ်းစားပြီးမှပြောရတယ်ကျ ဒီကိစ္စမဖြစ်နိုင်ဘူးဆိုတာ မင်းကလွဲပြီး အားလုံးသိတယ်၊ လူတိုင်းကို လိုက်မေးကြည့်"

သူက မောင့်အစ်ကိုတွေ မှိုချိုးမျှစ်ချိုးဝိုင်းပြောသမျှ ကို ခေါင်းငုံ့ခဲ့နေတော့ရာ မောင်သည် သူ့ကိုစိုက်ကြည့်ရင်း အါသစိတ်ကနေ သနားစိတ်သို့ တဖြည်းဖြည်းကူးပြောင်းလာ ပါသည်။ ကိုမိုးတို့က ဗရုတ်ကျလှသော ငလောင်တွေမို့ သူ့ကို လက်ညှိုးထိုးကာ ဟားတိုက်နေကြဆဲ ့ မောင့်စိတ်ထဲ မ**ဲချင်** ဖြစ်လာကာ ...

> "ကဲ ့ ့ကိုမိုးတို့ တော်လောက်ပြီ၊ တစ်ဖက်သားကို ဒီလောက်လည်း ပြောဆိုမနေကြနဲ့"

"အဲမယ် ... နင်က နာတယ်ပေါ့လေ ... ဟား ... ဟား

ທາ:..."

"နာတာမဟုတ်ဘူး၊ လူတစ်ယောက်ရဲ့ခံစားချက်ကို ရိုး🎉 သားသား စာနာတာ၊ သူလည်း သူ့အားနည်းချက်နဲ့သူဝဲ အားနည်းချက်ကို ဒီလောက်ဖိနင်းပြောနေရင် ခံစားရမှာပေါ့၊ ကဲ ့ ညီလေးခင် ့ ရှင်ကလည်း ထတော့လေ၊ သိပ် နားထောင်ကောင်းလို့ ဆက်နားထောင်နေတာလား၊ သွား တော့ ့ု ပြန်တော့၊ ရှင့်အစား မောင် တော်တော် စိတ် ညစ်တယ် သိလား"

မောင်က သူ့အင်္ကျီကုပ်ပိုးစကိုဆွဲဆက် ထူမလိုက် ဆာာမှ သူက မထချင်ထချင် ထလာပါသည်။ မောင်က သူ့ကို ဆာင့်အစ်ကိုတွေရှေ့ကနေ အမြန်ဆွဲကာ ခေါ် ထုတ်လာရပါသည်။ "ရှင်တော်တော် အရူးထပါလား ညီလေးရဲ့၊ မောင့်အစ်ကို

တွေကိုပဲလာပြောရတယ်လို၊ စိတ်မှနဲ့ ရဲ့လားမသိဘူး" "လာတုန်းကတော့ ပြောမလို့မဟုတ်ပါဘူး၊ သူတို့က မောင့်ကို ယောက်ျားပေးစားရင် ကောင်းမလားလို့ ပြောနေ

သူက ရှက်စနိုးအမူအရာကြီးဖြင့် လက်ထဲက တစ်ရှူး

ကြတာနဲ့ စိုးရိမ်ပြီး ဖွင့်ပြောလိုက်မိတာပါ"

🗪 လေးကို ဆုပ်ချေရင်း ခေါင်းကြီးငိုက်စိုက်ချနေတော့ရာ မောင် 📼ည် သူ့ကို သနားလည်းသနား ရယ်လည်းရယ်ချင်လာသည်။ 🖚 ရုတ်တရက် မျက်ရည်တွေ ပြည့်နေသော မျက်ဝန်းများဖြင့်

👫ကြည့်လာကာ တောင်းပန်တိုးလျှိုးသော အသံကလေးဖြင့်

"မောင် ့ ့ကျွန်တော့်ကို နည်းနည်းလေးတောင် စုခွ်းစား

ලග දැනුරේ

ු පාශ්වලෙනු . . ලිලි

ပေးလို့ မရဘူးလားဟင်း ကျွန်တော် အခြောက်မဟုတ်ပါဘူး။ ဒါကိုတော့ယုံပါ၊ ကျွန်တော်လေ ့ ကျွန်တော် မောင့်ကို စ,တွေ့ကတည်းက မောင့်ရှေ့ရောက်ရင် ရင်တွေ တအား ခုန်လာပြီး ရှက်နေခဲ့တာ၊ ပြီးတော့ မောင် ကျွန်တော့်နား ရောက်လာရင် ကျွန်တော်စိတ်ထဲမှာ အင်အားရှိလာသလို ခံစားရတယ်"

မောင်သည် ရုတ်တရက်စိတ်တိုလာကာ...

"အဲ့ဒါ ရှင် မောင့်ကို အားကိုးတာလေ ညီလေးရဲ့၊ သူများ စိတ်အင်အားကို လိုက်မှီနေမယ့်အစား ကိုယ့်ဟာကိုယ် အင်အားရှိအောင် ကြိုးစားပါလား"

မောင်က အော်လိုက်ရာ သူက 'ကြိုးစားပါ့မယ်' ဟု တုန်တုန်ယင်ယင်ပြန်ပြောရင်း ခေါင်းငုံ့သွားလေသည်။ မောင်သည် မောင့်ကို ကျားပိန်တွယ် တွယ်နေသည့် ညီလေးကို ကြည့်ရင်း စိတ်လည်းရှုပ်း ရယ်လည်းရယ်ချင်၊ ငီလည်းငိုချင်၊ သနားရင်းကစဲ အမြင်ကွေကတ်လာကာ

> "ဒီပုံအတိုင်းကတော့ လုံးဝကိုမဖြစ်ဘူး၊ ဒီလိုပုံစံကို မောင့် အပေါင်းအသင်းတွေရှေ့ချပြလည်း မေမင်းမောင်တို့ကတော့ ကြိုက်စရာရှားလို့ gay မှ ကြိုက်တယ်လို့ဝိုင်းပြောကြမှာ သေ့ချာတယ်၊ ကဲ သွားတော့ သွားတော့၊ မောင်

ဒါ့ထက်ပို့ဒေါသထွက်မလာခင် ဘာမှဆက်မပြောတော့ဘဲ သွားပေတော့"

"မောင်က သွားဆိုလည်း သွားပါမယ်"

"ဘာမှဆက်မပြောနဲ့ လို့ ပြောထားတယ်နော်" "မပြောတော့ပါဘူး၊ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော် လုံးဝဇွဲမလျော့

ဘူး"

"သေလိုက် ုု့"

မောင်က ဒေါသဖြင့် အော်လိုက်ရာ ညီလေးက ဆာ်ခနဲတုန်တက်သွားပြီးမှ မောင့်ရှေ့က ခပ်ကုပ်ကုပ်လှည့်ထွက် နှာတော့သည်။ အခြောက်က လာတော့အလာကြီးပဲဟု မောင်က ဆီတိုစွာ တွေးလိုက်မိပါသည်။

www.philie

.

(oj)

ညီလေးခင်က ခွဲနပဲတော့ အလွန်ကြီးသူ ဖြစ်လေ သည်။ မောင်က ဘယ်လောက်ဟောက်ဟောက် သူကမဖြံပေ။ သူ့မျက်နှာဟာ နည်းနည်းလေးမှပင်အပြီးမပျက်။ မောင်က သူ့ကို အိမ်ထဲအဝင်မခံလျှင် သူက ခြံထဲတံခါးဝမှာ ငုတ်တုတ်ကလေး အ စာမေ့တမော ထိုင်နေလေသည်။ တစ်ခါတော့ မောင် အပြင်ထွက်ဖို့ ခြံတံခါးကိုဖွင့်လိုက်ရာ ခြံတံခါးကို မှီထိုင်ကာ အိပ်ပျော်နေပြီ ဖြစ်သော ညီလေးက မောင်ရှေ့သို့ ခွေခနဲကျလာတာမို့ မောင့်မှာ ခီတံညစ်ညစ်နှင့်ပင် ရယ်ရသေး၏။ မောင်သည် သူ့ခွဲကိုတော့

"ခက်ပါလား ညီလေးရယ်္အဒါက ဘယ်လိုဖြစ်ရပြန် တာလဲ၊ အဓိပ္ပာယ်မရှိ ဒီလိုဒုက္ခခံမနေစမ်းပါနဲ့"

ဩချရကာ . . .

"ကျွန်တော် ဒီနားမှာနေရရင် စိတ်ထဲမှာ နွေးထွေးပြီး

MAN 100

အှားရှိနေလို့ပါ၊ မောင်နဲ့ မတွေ့ရလည်း ကိစ္စမရှိပါအ ထိုင်နေရုံ သက်သက်ပါပဲ"

အဲဒီလို နုတာတွေနဲ့ မောင်နဲ့ မဖြစ်တာပေါ့။ မောင် သည် သနားစုရာအသွင်နှင့် သူ့ကို စိတ်လည်းကုန်ကာ ထပ်ြီး နာကျင်အောင်လည်း မပြောရက်ချေ။ နောက်တော့ မောင်က သူ့ကို ဥပေက္ခာ ဖြုထားလိုက်လေသည်။

မောင်က အရေးမလုပ်ဘဲနေလျှင် ခပ်လှမ်းလှမ်းကသာ ငေးကြူ တတ်မြဲ။ တစ်ခါတစ်ခါ မောင်စားဖို့ စားစရာတွေလုပ်လာဏ္ဍ မောင်တို့ခြံတံခါးဝမှာ ချိုင့်ကိုတင်ထားခဲ့ပြီး ပြန်သွားတတ်🥊 ဖြစ်သည်။ တစ်နေ့တော့ ကိုမိုးက ထိုချိုင့်ကို မြင်သွားကာ 🌉

"ဟာ ့ ့ခြံတံခါးဝမှာ ချိုင့်တစ်လုံးပါလားဟေ့၊ ဘယ်ချွ လာချိတ်သွားလဲမသိဘူး"

သူက မောင့်ရဲ့ဥပေက္ခာကိုလည်းမှုတာမဟုတ်နေ

ဟုဆိုကာ ထိုချိုင့်ကို သွားယူဖွင့်ကြည့်လေသည်။ "ဟ ့ု့ ရခိုင်မုန့်တီတွေကျွ၊ မနည်းဘူး၊ မွှေးနေတာပဲ 🧾 ဘယ်သူ ကျန်ခဲ့တာလည်း မသိဘူး၊ စားရက်ကြုံတော့ မုတ်ဆိတ်ပျားစွဲတာပဲဟေ့ . ့ ဧကန္တ တော့ ချိုင့်ကို အုဏ် တံတိုင်းပေါ် ခဏတင်ပြီး ထဘီပြင်ဝတ်တဲ့ မိန်းမ တွင် ယောက် မေ့ကျန်ခဲ့ထာပဲ ဖြစ်ရမယ်၊ ကိုရိုးရေ ့္ လာဟေ့ စားရအောင်၊ တစ်ယောက် တစ်ဝက် ့ ့ "

ကိုမိုးက အားပါးတရ စားမည်ဟန်ပြင်<mark>ဆဲ မေ</mark>ာင့်က တိုမိုးရှေ့ သွားရပ်လိုက်ရင်း ...

> **"အဲ့**ဒါ ့့ **ဘယ်မိန်းမကမှ** ကျွန်ခဲ့တာမဟုတ်ဘူး၊ ကိုမိုး တို့ ယောက်ဖတော်ရမှာ သေမလောက်ကြောက်တဲ့ ညီလေး ခင် လာထားသွားတာ ... '

ဟု ပြောလိုက်ရာ ကိုမိုးက ပါးစပ်နားမှာ ရွယ်လက်စ နွန်းကို လေထဲမှာ တန့်လိုက်ရရင်း ့့

> "ဟင် ့ ့ ဒီကောင်က ဘာကိစ္စ္စ္စလာထားသွားရတာလဲ" "စားစေချင်လို့ နေမှာပေါ့ ၊ မောင်ကလည်း သူ့ကို မခေါ် တော့ မောင် မသိအောင် လာထားသွားတာလေ" "ဒီကောင်က လူကသာ နွဲ့တာ శွဲကထော့ကြီးသား ္ ုး နွီးမှပဲ ့္ ဘာလုပ်ရမှန်းတောင် မသိတော့ဘူး၊ လွှင့်ပစ်

> လိုက်ရရင်လည်း နှမြောစရာ၊ ဟာ ့ုု ဘာဖြစ်လဲဟာ **စားတယ်ဟာ ့္ သူ့မုန့်စားတိုင်း** သူ့ကို ယောက်ဖတော် ၢရတာမှ မဟုတ်တာ"

ကိုမိုးက လေထဲမှာတန့်ထားရသော ဇွန်းကို ပါးစပ်ထဲ **ခပ်မြန်မြန်ထည့်လိုက်လေသည်။ ပြောင်စင်အောင် စားပြီးတော့**မှ ခြံဝက လူရိပ်လူခြည်ကိုကြည့်ကာ ယူခဲ့သောနေ ရာမှာပင် မြိုင့် **အလွတ်ကို သွားထားလိုက်သည်။ သိ**ပ်မကြာခင်မှာပဲ လွက်ကလေး

တစ်ဖက်က အုတ်တံတိုင်းပေါ် လှစ်ခနဲပေါ် လာကာ ချိုင့်ကို ပြန်ဆွဲ ယူသွားလေသည်။

ညီလေးခင်သည် အားတက်လာပုံရကာ နေ့တိုင်း နေ့တိုင်း မုန့်အမျိုးမျိုးလုပ်ယူလာပြီး ချိုင့်ကို လာလာထားသွားဖြဲ့ ကိုမိုးတို့ကလည်း မသိချင်ယောင်ဆောင်ကာ ယူစားပြီး ချိုင့်ကို

သွားပြန်တင်ထားမြဲ။ သူတို့ချင်းတော့ နားလည်မှုတွေရကာ အချိန်

အဆက်ကို မိနေကြလေသည်။ ပြီးတော့ ကိုမိုးတို့က စပ်<mark>ဖြဲဖြဲနှင့်</mark> ပြောကြသေးသည်မှာ ...

> တော့ သနားစရာကောင်းနေပါပြီကွာ၊ ဒါပေမယ့် သနားတာ က သပ်သပ်၊ သနားရုံနဲ့တော့ ယောက်ဖမတော်နိုင်**ဘူး** ငမောင် ့ ့ နင်လည်း သနားပြီး မညွှတ်မိစေနဲ့ ကြားလား

"ဟဲ ့္ ဟဲ ့္ စားလို့တော့ တကယ်ကောင်း၊ ဒီကောင်

"ညွှတ်ချင်းညွှတ် ကိုမိုးတို့ပဲညွှတ်မှာ၊ ကိုမိုးတို့သာ သူ လာထားသမျှ ပါးဖြဲနားဖြဲ စားနေကြတာလေ ... "

မောင့်အစ်ကိုတွေသည် ကွယ်ရာမှာတော့ ညီလေး ကျွေးသမျှစားပြီး ခြံတခါးဝနားမှာ ညီလေးကို တွေ့လျှင်တော့ မျက်နှာတွေက ခပ်တင်းတင်းနှင့် မသိချင်ယောင် ဆောင်ကာ

နှတ်မဆက်ဘဲ နေကြလေသည်။ ညီလေးသည် သူမို မမောနိုင်ဘဲ မောင့်နောက်**ကို** သာ လိုက်နေတော့ရာ မောင် တက်နေသည့် အင်္ဂလိပ်စာသင်တန်း ရေ့အထိပါ ကားတစ်စီးဖြင့် တကောက်ကောက် လိုက်ပါလာတတ်

လေသည်။ သူက မောင့်အနား ရစ်သီရစ်သီလုပ်နေတာမို့ မောင့် သူငယ်ချင်းတွေကပင် သူ့ကိုသတိထားမိလာကာ ...

"ဟဲ့ ... ဟိုအခြောက်ကလေးဟာလေ ငါတို့နားဝဲ ဝေ့လည် လည် လာလုပ်နေတာ ကြာပြီ၊ တို့အုပ်စုထဲက ဘယ်သူ

ကိုများ မျက်စိကျနေသလဲ မသိဘူး ... " "ဟိဟိ ...သူ မျက်စိကျတဲ့သူတော့ ကံစမ်းမဲပေါက်တော့

မှာပဲ၊ ကံဆိုးသူမောင်ရှင်ပဲ"

မောင်သည် နည်းနည်းတော့ ရှက်မိကာ အသာ ကလေး ရေငုံနေလိုက်ရာ မောင်တို့ ငါးယောက်အုပ်စုမှာ ဟိုလူ့

နိုးနိုး ဒီလူ့နိုးနိုး ထင်မြင်ချက်တွေ ပေးနေကြလေသည်။

တကယ်ပါ ့ ညီလေးပုံစံဟာ အရင်အတိုင်း ဘာမှ မပြောင်းလဲ ့ ့ ။ သူပြောတော့ဖြင့် ပြုပြင်ပါ့မယ်သာ ဆိုတယ်

မောင့်မျက်စိထဲတော့ ဘာမှထူးခြားမလာပေ။ မိန်းကလေးတစ် ယောက်လို နှာတလုံးလုံး ... နွတ်ခမ်းက နှင်းဆီဖူးလို ခပ်ငုံငုံ ... ၊

မျက်တောင်ကော့ကော့နှင့် မှုန်စက်နေအောင် လှသော သူ မျက်နှာ ကပင် သူ့ကို မိန်းမဆန်စေတာ ဖြစ်သည်။ မျက်နှာပေါ်မှာလည်း

အမွေးရယ်လို့ တစ်မျှင်တစ်စမရှိရလေအောင် ဂရတစိုက် ရိတ်သင်

ထားတတ်သေးရာ သူ့မျက်နှသူဟာ ဝက်ခြံတစ်လုံးတလေပင် 📲 ရဘဲ ပြစ်မျိုးမှဲ့မထင်။

ိ်အပြောင်းအလဲဆိုလို့ ပုဆိုးဝတ်ပုံကသာ အရ**င်လွှ** ပိပိပြားပြားမဟုတ်ဘဲ မသပ်မရပ် ပွယောင်းယောင်း တိုတုတ်တု**တ်** ဖြစ်လာတာပဲ ရှိသည်။ လက်ဟန့်ကလေး ရှိသေးသလားဆိုတာကို တော့ မောင်ကစကားပြောမကြည့်တာမို့ မသိပေ 🌉 🗷

ညီလေးခင် ကားပေါ် ကဆင်းပြီး မောင်တို့အနားသို့ လျှောက်လာပြီဆိုလျှင် မောင့်သူငယ်ချင်းတွေဟာ တစ်ယောက်နှင့်

တစ်ယောက် လက်တို့ပြီး ရယ်မောလို့မဆုံးနိုင်ပေ။

အဖုအထစ်မရှိ ့့ အဖြောင့်အတိုင်း လုံးတုံးတုံး ရှည်မျောမျော ခန္ဓာကိုယ်ဟာ လမ်းလျှောက်တိုင်း သိမ်မွေ့ခြင်း လွန်ကဲကာ နွဲ့လိုပင်နေပြန်ရာ သူ့ကိုမှ အခြောက်မထင်လျှင် ဘယ်သူ့ကိုများ အခြောက်ထင်ပါ့မလဲ 👯 ။

> "ဟဲ့ ့ ့ ဟဲ့ ့ ့ ကြည့်စမ်း ့ ့ ငါတို့ဘက်ကို ခိုးခိုးကြည့် နေတဲ့ ပုံကို ကြည့်လိုက်စမ်း"

> "ဟော ့ ဟော ့ ငါတို့ လှမ်းကြည့်နေတာမြင်ပြီး ရှက် စနိုးနဲ့ ခေါင်းငုံ့သွားပြီ ...

> ညီလေးခင်သည် မောင်တို့ သူငယ်ချင်းအုပ်စုကြားမှာ

ရေပန်းစားကာ ဟာသမြောက်လျက် ရှိလေသည်။ -

"သူ့ပုံစံနဲ့ များ ငါတို့ကို လာပိုးရတယ်လို့ဟယ် 👝 ငါတို့ . ထဲမှာ ပျော့ပျော့နွဲ့နွဲ့ တစ်ယောက်မှ မပါဘူး ... ၊ ဒီကောင့် ကြည့်ရတာ မောင့်လက်သီး တစ်ချက်စာပဲ 👝 '

မောင်သည် သူတို့ပြောသမျှကို ကျောခိုင်းထားရင်း ကပင် ကျိတ်၍ရယ်သည့်အခါ ရယ်ရပြီး ညီလေးကို ဒေါသဖြစ် သည့်အခါ ဖြစ်မိလေသည်။

တစ်နေ့တော့ မောင့်သူငယ်ချင်းတွေသည် သူ ကို ပညာပြဖို့ စုပေါင်းတိုင်ပင်ကြကာ ့

"ကြည့်နေ 🚃 သူ နောက်မလာရဲအောင် ငါတို့လုပ်ပြမယ်" ထိုနေ့က ညီလေးက ကားပေါ် ကဆင်းပြီး မောင်တို့ ဆီ လျှောက်လာဆဲ ရတနာတို့အုပ်စုက္ သူ့နဲဘေးမှာ ဝိုင်းကြီး ပတ်ပတ် သွားရပ်လိုက်ကြပြီး

- "ဟယ် ့္ အခြောက်ကလေးတော့ ့္

"ကြည့်စမ်း ... တကဲယ်ပဲနွဲ့ လိုက်တာ ... " 'တို့များကတော့ ယောက်ျားဆိုရင် ကျားကျားလျှားလျားမှ

သဘောကျတာ 🚅

"နွဲ့ လည်း ဘာဖြစ်လဲဟဲ့ ့ ့ မီးဖိုချောင်ထဲ ထည့်ထားလိုက် ပေါ့၊ ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ် ပြုစုစေ ... အမိန်တော် ...

"ဝါးး ... ဟား ... ဟား ... "

ရုတ်တရက်ကြီး သူ့ကို ဝိုင်းဟားပြီး ဝါးခနဲရယ်ရ လိုက်ရာ ညီလေးသည် ထိုနေရာမှာပင် ခြေစုံရပ်ရင်း အသား တဆတ်ဆတ်တိုန်၍နေလေသည်။ သူ့နဖူးပေါ်မှာ ချွေးသီးဆွေး ပေါက်တွေ အသီးအသီးထ,ကာ ပေါက်ခနဲ ပေါက်ခနဲ့ ပြုတ်ပြုတ် ကျလာသည်။ ခြေလှမ်းတွေကိုလည်း မရွှေ့ရဲ ... သူ့ ကို ဝိုင်းထားကြ သော ရတနာတို့အုပ်စုကိုလည်း မော်မကြည့်ရဲဘဲ ခေါင်းကိုသာ တွင်တွင်ငုံထားရာက အတစ်ချက်ကြိတ်ကာ မခံမရပ်နိုင်ပုံနှင့် 📈

ဟု တုန်ခိုက်အက်ကွဲသကြီးနှင့် မျက်စိမှိတ်အော်လို**က်** ရာ ထိုမြင်ကွင်းကို အစအဆုံး လျှမ်းမြင်လိုက်ရသော မောင့်အသည်း နလုံးတွေပင် တဆတ်ဆတ်တုန်၍သွားလေသည်။

"ကျွန်တော် အခြောက်မဟုတ်ဘူး"

ရတနာတို့အုပ်စုမှာလည်း နောင်တရသွားသော မျက်နာကလေးတွေ ကိုယ်စီဖြင့် သူ့ ကိုကြောင်ကြည့်နေဆဲ မောင် က သူ့ဆီ ပြေးထွက်သွားကာ ရတနာတို့ အလယ်ကနေ အမြန် ဆွဲထုတ်လာခဲ့ပါသည်။ "ဟယ် ့ မောင့် အသိလား ့ ့ '

"ဒါဆို မောင့်ကို ပိုးနေတာပေါ့"

"ကြည့်စမ်း . . မောင်က ငါတို့ကို မပြောဘဲ မြုံနေတယ် . .

"အံမယ်လေး ္ ့ သူ့ပုံနဲ့များ မောင့်ကို ပိုးရတယ်လို့ ္ယ့

"တဲ့ ... မပြောကြပါနဲ့တော့ ... သနားပါတယ်၊ သူ့ကြည့် ရတာ တော်တော် စိတ်ထိခိုက်သွားတဲ့ပုံပဲ ... " မောင်သည် တစ်ယောက်တစ်ပေါက် ထင်မြင်ချက်

ဆွေ ပေးနေသော သူငယ်ချင်းတွေကို ဘာမှပြန်ဖြေရှင်းမနေအား

ဘဲ ညီလေးကိုသာ သူတို့နှင့်လွတ်ရာဆီ ဆွဲခေါ် လာခဲ့ကာ 👝 "ညီလေး ့္ ရှင့်မျက်နာကို အဲဒီလို ငိုမဲ့မဲ့ကြီး လုပ်မထားနဲ့ ၊ ပြင်စမ်း ... ပြင်စမ်း ... ၊ အဲဒီလောက် မတုန်လှုပ်နဲ့ လေ

> စိတ်ကို ငြိမ်ငြိမ်ထားမှပေါ့၊ ချွေးတွေလည်း ပေါက်ပေါက်ကျ နေတာပဲ၊ ရော္ ့ ဒီမှ၀ တစ်ရူး သုတ်လိုက်ဦး၊ ရော့ ့ ့

ရော္ ့ဒီမှာ ရေသန့်ပါတယ် ့့သောက်ချလိုက်"

သူက ရှက်ရွံ့တုန်လှုပ်နေဆဲမို့ မောင်က ဖျှောင်းဖျ အားပေးကာ ပုံမှန်အတိုင်း ပြန်ဖြစ်အောင် လုပ်ရလေသည်။

သို့သော် သူက ချက်ချင်းပုံမှန်ဖြစ်မလာပေ။ ခုံတစ်ခုံ ပေါ်မှာ ခြေထောက်တင်ထိုင်ကာ မျက်နှာကို ဒူးပေါ်မှာအပ်ထား

ရင်း တဆတ်ဆတ်တုန်ရီနေသည်။ ပါးစပ်ကလည်း ကယောင် ရောက်ချား တတွတ်တွတ် ပြောလျက်ရှိပါသည်။

"ကျွန်တော် အခြောက်မဟုတ်ဘူး၊ ကျွန်တော် အခြောက် မဟုတ်ဘူး၊ ကျွန်တော့်ကို ဒီလိုမွေပ်စွဲကြပါနဲ့ဗျာ၊ တော့င်းပန်

ပါတယ်ဗျာ"

မောင်သည် ညီလေးအဖြစ်ကို ငေးကြည့်ရင်း မျက် ရည်ဝဲလာရလေသည်။ ထိုခဏတွင် မောင်က ဆုံးဖြတ်ချက်ကို ချမိကာ 🕠

် "ညီလေး ဒီမှာကြည့်စမ်း၊ မောင့်ကို ကြည့်စမ်း ့ ့ မောင်

ပြောတာကို နားထောင်စမ်း"

"ရှင့်ပုံစံကို မဖြောင်းသရွေ့ ဒီလို အထင်ခံနေရဦးမှာပဲ ညီလေးရဲ့၊ ရှင့်ရဲ့ပုံစံကို လူတကာက အံ့ဩရလောက်အောင်

သူက မောင့်ကို မရဲတရဲ မော့ကြည့်လာပါသည်။

လုံးဝပြုပြင်ပြောင်းလဲပစ်ရမယ်၊ ရင် ဘာမှအားမငယ်နဲ့တော့၊ ရှင့်ကို ပြုပြင်ပေးဖို့ မောင် တာဝန်ယူတယ်၊ ရှင် လိုက်နာ နိုင်ဖို့၊ ခွဲရှိဖို့ပဲလိုတယ်"

သူက ရုတ်တရက် မျက်လုံးတွေ အရောင်လက်လာ ကာ ခုံပေါ်တင်ထားသော ခြေထောက်တွေကို ဗြုန်းခနဲ အောက် ပြန်ချလိုက်ရင်း အားတက်သရောပုံမျိုးဖြင့် 🔒

"မောင် ့္ တကယ်ပြောတာလား"

"တကယ်ပေါ့ "

"ဟား ့ ဝမ်းသာလိုက်တာ မောင်ရာ၊ ကျွန်တော်လည်း ဒီဘဝကို စိတ်ညစ်လှပါပြီ၊ မောင်သာ ပြုပြင်ပေးမယ်ဆိုရင် ဘယ်လောက်ခက်ခဲ့ပါစေ လိုက်နှာနိုင်ပါတယ်"

သူက ကလေးတစ်ယောက်လို ပျော်ရွှင်မြူးတူးနေ ဘာ့တာမို့ မောင့်မှာ စိတ်ညစ်ညစ်နှင့် ပြုံးခဲ့ရလေသည်။

米米米

('ap) **♦ ♦** ♦

နောက်တစ်နေ့တွင် မောင်က ညီလေးကိုခေါ် ကာ =ctel တစ်ခုရှိ health club သို့ သွားလေသည်။ မောင့်နောက်က

ာ်ကုပ်ကုပ်ပါလာသော ညီလေးသည် အားကစားခန်းမထဲသို့

ဆာုက်သောအခါ ကျီးကြည့်ကြောင်ကြည့်ဖြစ်၍နေသည်။ ခန်းမထဲ ချင် လမ်းလျှောက်စက်များ၊ အလေးပြားများ၊ အလေးပြားချိပ်ဆွဲ

ေားသော ကိရိယာများ၊ စက်ဘီးနင်းစက်၊ အိပ်ထမတင်လုပ်သည့် 🗓 ့ ့အစရှိသဖြင့် စက်ပစ္စည်းများ သူ့နေရာနှင့်သူ ရှိနေပြီး လူ

🖘 းငါးယောက်ခန့် ကစားနေကြလေသည်။

မောင်က ညီလေးကို ခဏထားခဲ့ပြီး နည်းပြဆရာဆီ ဆာင်တစ်ယောက်တည်း သွားကာ

"ဆရာ ့ ကျွန်မ ဟိုတစ်ယောက်ကို လာအပ်တာပါ၊

ဟိုနားမှာရပ်နေ့တာ ဆရာမြင်တယ် မဟုတ်လား"

"မြင်တယ် ... မြင်တယ်"

MMM DI

"သူ့ကိုကြည့်ပါဦး ဆရာ၊ ဘာတွေလိုအပ်မလဲလို့ ..." "လိုအပ်တာကတော့ အားလုံးပဲ၊ သူ တော်တော်လည်း

ပိန်တယ်"

"ဆရာ ့ သူ့ကို ကျွန်းမာကြဲ့ခိုင်ပြီး ဗလတွေဘာတွေတက်

ပြီး ယောက်ျားနဲ့ တူအောင် ပြုပြင်ပေးလိုက်ပါ ဆရာ သူက မလုပ်နိုင်လည်း ညှာမနေနဲ့ ၊ မောင်းသာ မောင်းပါ

"စိတ်ချ ့ စိတ်ချ"

မောင်က ဆရာကို ပြောခဲ့ပြီးမှ ညီလေးထံ ပြ

လျှောက်လာပြီး ...

"ညီလေး ... ဆရာသင်တဲ့အတိုင်း လိုက်နာ ... ကြားလား

"ဘာတွေလုပ်ရမှာလဲ မသိဘူး" ျ

"ခုကတည်းက တွန့်ဆုတ်တွန့်ဆုတ် လုပ်မနေစမ်းပါနဲ့ ဗလတွေဘာတွေ တက်လာအောင် ကစားရုံပါပဲ"

"ဟမ်္္ ဗလဟုတ်လား၊ ဟို့္ဟို မောင်ဗမာကြီး**တွေလို**

ဗလကြီးတွေ တွေနေအောင်တော့ မကစားရဘူးနော်" "ဪ ့ အဲ့ဒီလောက်ကြီးလည်း မလိုပါဘူး၊ တော်နို့

သင့်ရုံလောက်ပေါ့၊ မောင် အကောင်းစီစဉ်ပေးနေတာ အထွန့်မတက်စမ်းပါနဲ့၊ ကဲ ့လာ ပေါင်အရင်ရှိန်ကြည့်

ရအောင်"

"ဟင်္ ဘာလို့ချိန်မှာလဲ"

"ရှင့်အရပ်နဲ့ ရှိသင့်တဲ့ ပေါင်ချိန် ရှိ,မရှိချိန်ပြီး လိုအပ်ရင် ဖြည့်ကစားရအောင်ပေါ့၊ အမေးအူမြန်းကလည်း ထူလိုက် တာ"

ပေါင်ချိန်ကြ**ည့်ပြီး**သော် နည်းပြဆရာက ညီလေးကို

ည်ရင်း . .

"အရပ်ကတော့ ရှည်ပါတယ်၊ ဒီအရပ်နဲ့ကြွက်သား ကျစ် ကျစ်လျစ်လျစ်နဲ့စာရင် ပေါင်ချိန်ကနည်းနေလို့ အချိုးမကျ တာပါ၊ နောက်ထပ် ဆယ့်ငါးပေါင်လောက် တက်လာရင် တော်တော် အဆင်ပြေ ကြည့်ကောင်းသွားမယ်၊ ဒီမှာက ပိန်တဲ့သူတွေကို ဝအောင်၊ ဝတဲ့သူတွေကို ပိန်အောင် သူ့ အချိန်အဆနဲ့သူ ကစားခိုင်းနေတာပဲ၊ ထိရောက်ပါတယ်၊ သူသာ ထိထိရောက်ရောက် လိုက်နာနိုင်ရင် တစ်လလောက် နဲ့ သိသာလာမယ်"

"ကြားတယ်မဟုတ်လား ့ တစ်လလောက်နဲ့ သိသာလာ

မယ်တဲ့"

"ဆယ့်ငါးပေါင် ့ ဆယ့်ငါးပေါင်တက်ဖို့ဆိုတာက လွယ်ပါ မလား"

"ဖြစ်ပြီ ့ုဘာမှမလုပ်ရသေးဘူး အားလျော့တဲ့စကားကွ

အရင်ပဲ၊ အဲဒါတွေ မောင်နဲ့ မဖြစ်တာ"

"ဟုတ်ကဲ့ပါ ...ဟုတ်ကဲ့ပါ၊ ကျွန်တော် ကြိုးစားပါ့မ**်** ခင်ဗျာ္တူ..."

မောင်သည် သူ့ကိုထားခဲ့ပြီး မှန်နံရံတွေရဲ့အပြင် ဘက်တစ်နေရာကနေ ချောင်းကြည့်မိလေသည်။ သူ့ပုံစံက အတော် ကိုးရိုးကားရားနှင့် ရယ်ဖို့ကောင်းလှလေသည်။ အလေးဖြာ ပေါ့ပေါ့လေးတွေလည်း သူမနိုင်။ ခဏလောက် အလေးမြီး ဖတ်ဖတ်ဆာ မောပန်းနေတော့ရာ နည်းပြဆရာကပင် သူ့ကို စိတ်မရှည်နိုင်ချေ။

မောင်သည် သူ့ကိုလှမ်းကြည့်ရင်း စိတ်တိုလာရကာ ခန်းမထဲ ဝင်ချသွားပြီး . . .

"ဟဲ့ ့ ့ ဒီလောက် ပျော့ရသလား၊ ဒီလောက်တောင် မှ ့ နိုင်ဘူးလား ညီလေးရဲ့၊ ရှင့်ကိုက ပျော့လွန်းတာ၊ နည်းနည်း

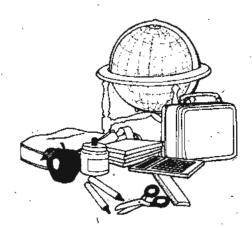
ပါးပါးအပင်ပန်းခံမှပေါ့၊ မႇစမ်း ့ ့ဒီအလေးပြားတွေပါ အကုန်မ၊ အခုမ ့ ့"

"ဟ ့္ ဟ ့ေနေပါဦး ကလေးမရဲ့၊ ဒီလောက်ဖိအားမ**ေ** ပါနဲ့၊ စစ္ခချင်း အကျင့်မရှိသေးတော့ ဒီလိုပေါ့၊ အစပိုင်း နည်းနည်းကနေ ဖြည်းဖြည်းချင်း တိုးလုပ်သွားမှ ခံနိုင်ရည် ရှိတော့မှာပေါ့၊ ဗလဆိုတာ တစ်နေ့တည်း တက်အောင်

လုပ်လို ရတာမှမဟုတ်တာ"

နည်းပြဆရာက မောင့်ကို ဖျောင်းဖျလွှတ်လိုက်တာမို့ ဆင် ခန်းမထဲက ပြန်ထွက်လာရလေသည်။ သူကလည်း မောင် သည့်နေမှန်းသိတာမို့ မောင့်ကိုဖားကာ ရှိသမျှ အလေးတွေ ဆားလုံးကို တဆတ်ဆတ် တုန်မတတ် စွတ်ရွတ်မနေတော့ရာ သုံးပြဆရာပင် အခက်တွေ့ပုံဖြင့် ခေါင်းကုပ်နေရလေသည်။

米米米

(၁၄)

"မြတ်စွာဘုရား ့ ့ ဒါတွေ အကုန်စားရရင် သေရောပေါ့

မောင်ရာ၊ ကျွန်တော် အဲဒီလောက်များများ မစားနိုင်ပါဘူး" "မရဘူး ့ အရင်က အစားနည်းလည်း အခု ဒါတွေ အကုန်စားရမယ်"

ညီလေးသည် စားပွဲပေါ် က စားစရာတွေကို မျက်လုံး

ြူးကြည့်ရင်း ရင်ထဲကပင် ပျို့၍လာလေသည်။ စားစရာတွေဟာ ည်းနည်းနောနော မဟုတ်ချေ။ ကတ်ကြေးကိုက်က တစ်ပွဲ၊ မင်းကြော်က တစ်ပွဲ၊ ဘဲကင်က တစ်ခြမ်း၊ ဝက်သားက တစ်ပွဲ၊ ကြာသားက တစ်ပွဲ၊ အစိမ်းကြော် ပန်းကန်ပြားကြီးက လည်း သုံ့မောက်နေသည်။ အသားကင်ချောင်းတွေချည်းပဲ တစ်ပန်းကန် စြည့်ရှိနေသည်။ ပြီးတော့ ထမင်းစားပြီး အချိုတည်း ဖို့ရာ

ဆာသည်။

"ဒါ ့ ဒါတွေကို ကျွန်တော်တစ်ယောက်တည်း စားရမှာ လား"

"ဟုတ်တယ်လေ ့ ရှင်စားနေကျအတိုင်း ကြောင်စာ ့ကလေးပဲ စားနေလို့ကတော့ ဘယ်လောက် ကစား ကစား - ဝမလာတဲ့အပြင် ပင်ပန်းပြီး ပိုတောင် ပိန်သွားဦးမယ်

များများစား၊ များမျာ ကစားမှ မြန်မြန် ဝိတ်တက်လာမှာ**ေ** ပြီးတော့ တစ်နေ့ကို နွားနို့ တစ်ပိဿာ သောက်ရမ**ယ်**

ဘုရား...ဘုရား။ ညီလေးသည် စိတ်ထဲမှ ဘုရား တ,မိကာ မောင့်ကိုလည်း မလွန်ဆန်ရဲဘဲ စားပွဲပေါ်က စားစစား တွေကို ကြီးစားပန်းစား စတင်စားသောက်လေသည်။ မောင်စာ လည်း သူ့ရေ့တည့်တည့်မှာထိုင်ကာ သူ့ကို မျက်စေ့ ဒေါက်ထောက် ကြည့်နေတာမို့ လိမ်ညာလို့လည်း မရနိုင်ဘဲ အမှန်အကန် စားဖြ နေရသည်။ မောင်ကလည်း တတွတ်တွတ် တွန်းအားပေးလျက် ရှိပါသည်။

> ကုန်အောင် စားလိုက်၊ ထမင်းကြော်က ဘာလို့ကျန်ရေ တာလဲ၊ ကုန်အောင်လက်စသတ်လိုက်တော့လေ၊ ဟိုဘဏ် က ဟင်းတွေလည်း ထည့်ပါဦး၊ ပြီးရင် ငှက်ပျောသီးလည်း စား၊ ဖရဲသီးလည်း စား၊ ပန်းသီးလည်း ရှိတယ်နော်

"စား္ ့စား ့့အားရပါးရစား၊ ရော့ ့ ့ဒီဘဲကင်ဇုဏ

ညီလေးသည် မောင်ပြောသမျှ ဆင်ခြေမကန်ဘ

စားရင်းစားရင်း လည်မျို့မှာနှင့်လာသည်။ ခဏနေတော့ ဝေါ့ခနဲ့ မချိမဆန့်အသံကြီး ထွက်လာကာ ထိုးအန်ချလိုက်ရာ မောင့် ခြေထောက်တွေပေါ် တဖတ်ဖတ် ပြုတ်ကျသွားတော့သည်။ "အမလေး ့ပေကုန်ပြီ ့ပေကုန်ပြီ"

မောင်က ရွံရှာစွာ ဆွေ့ဆွေ့ခုန် အော်ဟစ်နေတော့ ရာ ညီလေးက တစ်ရှူးစတွေ လုံးထွေးထုတ်ယူကာ ပျာပျာသလဲ သုတ်ပေးရင်း...

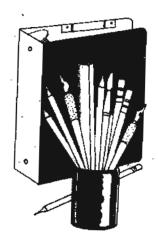
> "တောင်းပန်ပါတယ် တောင်းပန်ပါတယ် မောင်ရယ်၊ ကျွန်တော်လည်း မောင် စားခိုင်းတဲ့အတိုင်း စားရင်း မထင် မှတ်ဘဲ ဒီလိုဖြစ်ရတာပါ"

> "မောင် စားခိုင်းတွာဆိုပြီး ရှင်က မောင့်ကို အပြစ်တင်ချင် သေးလို့လား၊ မောင် စားခိုင်းတာက ဘယ်သူ့ အတွက်လဲ"

"ကျွန်တော့် အတွက်ပါ…ကျွန်တော့် အတွက်ပါ" ညီလေးခင်မှာ မောင် စိတ်ဆိုးမှာကို သေမလောက်

ကြောက်ရတာမို့ ပျာပျာသလဲ ချော့မော့ရလေသည်။ နောက်နေ့ များတွင်လည်း မောင် ကျွေးသမျှကို တတ်နိုင်သမျှ မငြင်းမဆန်ဘဲ ကြိုးစား၍စားရလေသည်။ သိပ်မခံမရပ်နိုင်ပြီဆိုလျှင်တော့ မောင်

မသိအောင် ဝမ်းနှုတ်ဆေးလေး သောက်ပြီးမှ အားရပါးရ စားပြ ရပါသည်။

(იე) **ბ ბ ბ**

"ဟဲ ့္ ဟဲႏ္ု့ ဒီမှာ တွေ့တယ်မဟုတ်လား ္ ့ ဗလ ့္

യ ... "

ညီလေးက သူ့လက်မောင်းတွေကို ဗ–ဗလ အင် အားပြည်လို မြှောက်ထားရင်း မစို့တပို့ တက်လာစပြုလာသော ဗလတွေကို ပြကာ ကြွားလေသည်။

မောင်က ဖိအားပေးသည့် နေရာမှာ အလွန်တော်ပြီး

ညီလေးကလည်း ကြိုးစားပြချင်သူမို့ တစ်လအတွင်းမှာပင် ငါးပေါင် တက်လာပြီး ညီလေးပုံစံက သိသိသာသာ ကြည့်ကောင်းလာလေ သည်။

မောင်က သူ့ကို တော်ရုံနှင့် မာန်တက်သွားမှာ စိုး တာမို့ နွတ်ခမ်းကို မဲ့ကာ ...

"ဒီလောက်ကလေးနဲ့ ယစိမူးမနေပါနဲ့၊ ဘာမှလည်း သို့ဆာ

တာ မဟုတ်ဘဲနဲ့ ... ၊ အများကြီး ကြိုးစားဖို့ လို့သေးတာ"

၁၂၄

"ဒီလောက်ဆိုလည်း ယော်ကျ်ားနဲ့ ထော့ တူလာပါပြီ

မောင်ရ" "အမလေး ့ံ ဒီလောက်ကြီးလည်း မဟုတ်သေးပါဘူး၊

အများကြီး နွဲ့နေသေးတာ 🚃

မောင်က သူ့ကို- တစ်ချက်ကလေးမှ မချီးမွမ်းလေ

သူက ကြိုးစားလေ ဖြစ်လေသည်။ ညီလေးသည် မောင့်ကိုတော့ မျက်နာလိုအားရ အမြီလုပ်ချင်သူဖြစ်ရာ မောင့်ရှေ့မှာ အစားတွေ

အများကြီး စားပြခြင်း၊ အလေးပြားတွေ အများကြီး မ,ပြခြင်း တို့ဖြင့် မောင့်ကို ဖားလေသည်။

တစ်နေ့တော့ သူက အလေးပြားတွေ မႇပြီး ချွေး ပြိုက်ပြိုက်ကျ မောပန်းနေသောပုံစံနှင့် မောင့်ရှေ့မှာ မျက်နှာငယ်

လေးနှင့် ထိုင်ချလိုက်ရင်း သက်ပြင်းမောကြီးကို မှုတ်ထုတ်လျက် "တစ်ခါ တစ်ခါကျတော့ ဒီလိုပင်ပန်းခံနေတာဟာ ဘာ

အတွက်လဲလို့ တွေးမိတယ် မောင် ...

"ဆိုစမ်းပါဦး ္

"တစ်ခုခု လုပ်တယ်ဆိုတာ တစ်ခုခုအတွက် ဖြစ်မှ ပိုပြီး အမိပ္မွာယ်ရှိတော့မှာပေါ့ ၊ ဥပမာ ့္ မောင်က ကျွန်တော် ယောက်ျားပီပီသသ ကျားကျားလျားလျားပုံ ပေါက်လာရင် ကျွန်တော့်ကို ပြန်ချစ်မယ်လို့ မျှော်လင့်ချက် ပေးထားတာ ધીઃ .

"အဲမယ် ္ "

"ကျွန်တော်ပြောတာ မဟုတ်လို့လား၊ လူဆိုတာ မျှော်လင့် ချက် ရှိနေမှ အဓိပ္ပာယ်ရှိတဲ့ ဘဝကို ရနိုင်တာ" "လိုရာ ဆွဲပြောမနေပါနဲ့၊ အစောကြီးကတည်းက ရှင့်ကို 🗀

ဒါတွေ ဒါတွေ လုပ်ရင် ပြန်ချစ်ပါမယ်လို့ အရိပ်အမြွက် တောင် ပြောခဲ့တာ မဟုတ်ဘူး၊ အမှတ်မှား မနေနဲ့ဦး ...

"အမှတ်မမှားချင်ပါဘူး၊ အမှတ်မှန်ချင်ပါတယ်၊ ကျွန်တော့် ကို အမှန်ကိုပဲ မှတ်ခွင့်ပေးပါလား အမာင် ... "

"စကားကို ကွေ့ဝိုက်ပြီး လိုရာရောက်အောင် ပြောမနေစမ်း

်ကျွန်တော် ပြောင်းလဲသွားရင် ပြန်ချစ်ပါလား မောင်" "မချစ်နိုင်ပါဘူး၊ ဒီလိုလုပ်ခိုင်းနေတာ ရှင် ကောင်းဖို့ အတွက်ပဲ၊ အများအလယ်မှာ ရှင် လှောင်ပြောင်ခံနေရမှာ စိုးလို့ သနားလို့ ဒီလောက် ကရိကထခံနေတာ၊ ရှင့်ဘာသာ

ရှင် ကောင်းဖို့ ရှင်လုပ်ရတဲ့ကိစ္စကို မောင်က ပြန်ချစ်မှ လုပ်မယ်ဆိုပြီး မလုပ်ဘဲနေလည်း ရှင့်သဘောပေါ့ ... "

"ရက်စက်လိုက်တာ မောင်ရာ 👝

ညီလေးက ရုတ်တရက် ဖြူဖျော့ခွေခေါက်ကု ်က်နှလုံး ညှိုး၍းသွားသည့်ပုံ ပေါက်သွားတော့သည်။ အဲဒီလို အားနွဲ့နွဲ့ကြီး ဖြစ်ဖြစ်နေတာကိုလည်း မောင်က မကြိုက်ပေ . , ။ မောင်သည် သူ့ကို ဒီအတိုင်းထားလျှင် ဒီပုံအတိုင်းသွားတော့မှာ မို့ ဆိုက်ကို သုံးလိုက်ရပါသည်။

> "ဒီမှာ ... ပြောတာနားထောင် ညီလေး၊ ရှင့်ကို အချိန် ခြောက်လ ပေးမယ်၊ ဒီ ခြောက်လအတွင်း ရှင်နဲ့ မောင် မတွေ့ဘဲ နေရမယ်"

"ဟာ ္ မခွဲနိုင်ပါဘူး"

"မခွဲနိုင်လည်း သေလိုက်တော့၊ ပြောတာကို နားထောင်၊ ဒီ ခြောက်လအတွင်းမှာ ရှင့်ကိုယ်ရှင် လူရယ်စရာမဖြစ်အောင် အခြောက်လို့ အထင်မခံရအောင် အမူအရာ အသွင်အဖြင့် အပြောအဆိုက အစ လုံးဝမနွဲ့ အောင် လေ့ကျင့်ပေတော့၊ ခြောက်လပြည့်တဲ့နေ့ကျ ရှင် မောင့်ဆီလာခဲ့ ... အဲ့ဒီအခါ ကျမှ မောင့်စကားကို ရှင် လိုက်နာ မလိုက်နာ ဆင်ခြင် သုံးသပ်ပြီး ... "

"ချစ် . . . ချစ် . . . ပြန်ချစ်မယ်ပေါ့ . . . "

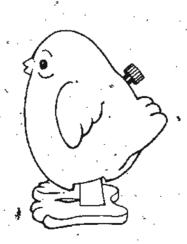
"ဒီမှာ ့ အချစ်ဆိုတာ ကလေးကစားစရာများ မှတ်နေ သလား၊ နှင့်ကိုငါချစ်တယ်, ငါ့ကို နှင်ချစ်မလားလို့ အော်နေရုံနဲ့ ပြီးမလား၊ ရှင်က ပြန်ချစ်ပါပြောတိုင်း အေးပြန်ချစ်မယ်လို့ ပြောလိုက်ရုံနဲ့ အချစ်ဖြစ်သွားမလား၊

အချစ်ဆိုတာ စိတ်ထဲမှာ သူ့အလိုလို တစိမ့်စိမ့် ဖြစ်ပေါ် လာတဲ့ အရား ပြန်ချစ်ခိုင်းတိုင်း မချစ်နိုင်သလို မချစ်ခိုင်း တိုင်းလည်း မချစ်ဘဲနေလို့ရတာ မဟုတ်ဘူး၊ အဲ့ဒီအခါကျ မှ မောင့်စိတ်ထဲ ဘယ်လိုခံစားရတယ်ဆိုတာ စဉ်းစားပြီး ရှင့်ကို ချစ်တယ်, မချစ်ဘူးဆိုတာ ဆုံးဖြတ်နိုင်မယ်၊ ရှင့်ကို လိမ်ညာပြီး မျှော်လင့်ချက်တွေလည်း ပေးမထား ချင်ဘူး၊ ရှင့်ကိုယ်ရှင်လည်း ပြန်စဉ်းစားလိုက်ဦး၊ ရှင် 👝 မောင့်ကို ့ချစ်တယ်ဆိုတာ ဘယ်လိုမျိုးလဲ၊ မောင် သိသလောက်တော့ မျှော်လင့်ချက်ရှိမှ ချစ်တာဟာ အချစ် မဟုတ်ဘူး၊ ဘာ မျှော်လင့်ချက်မှ မရှိဘဲလည်း ချစ်နေနိုင်တာကမှ တကယ့် အချစ်ပဲ၊ ရှင် ့ ့ အဲဒီလို အချစ်မျိုးနဲ့ မောင့်ကို ချစ်နိုင်လို့ လား ..

ညီလေးက မောင့်ကို အကြာကြီး ငေးစိုက်ကြည့် နေလိုက်ပြီးမှ ခေါင်းကို ဆတ်ခနဲ ညိတ်ကာ "မောင် စောင့်ကြည့်နေလိုက်ပါ၊ နောက် ခြောက်လကြာမှ

မောင်နဲ့ ကျွန်တော် တွေ့မယ် ... "

米米米

ဘာမျှော်လင့်ချက်မရှိဘဲ ချစ်နေနိုင်တာကမှ တကယ့် အချစ်ဟု မောင်က ဆိုသောအခါ ညီလေးသည် ထားခဲ့မိသော မျှော်လင့်ချက်တွေကို မေ့ပစ်ကာ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ပြုပြင်ပြောင်းလဲ စစ်ရန်သာ ပို၍ ကြိုးစားအားထုတ်လေသည်။ လမ်းလျှောက်ရင်လည်း မလှုပ်တခြောက်၊ နည်းနည်း လေး အပင်ပန်းခံလိုက်ရုံနဲ့ မောပန်းနေ့တတ်သော ညီလေးသည် ကျန်းမာကြံ့ခိုင်သော ယောက်ျားပီပီသသ ယောက်ျားမျိုးဖြစ်ရန် သာ အချိန်ရှိသမျှ ကြိုးစားအားထုတ်နေတော့သည်။ ဟောဟဲဆိုက် မောပန်းနေသော်လည်း ညီလေးက အား မလျော့ချေ။ ညီလေး

ဆင်းပျက် ဖြစ်သွားလျှင် မောင့်ရဲ့မျက်နှာလေးကို မြင်ယောင်ကွာ

အမောဖြေလိုက်လေသည်။ ကြက်ဥ၊ နွားနို့ အစရှိသည့်နည့်လေး

(OB)

၁၃၀` ಲಿಯಾಂದ

ဒုက္ခလည်း အင္လွာန်ကြီးလေသည်။

နောက်ထပ် သူကြိုးစားအားထုတ်ရသည်မှာ သူ တွင် စွဲမြဲအကျင့်ပါနေပြီဖြစ်သော လက်ဟန်ကလေးကို ကြိုးစားဖျောက် ဖျက်ရခြင်း ဖြစ်သည်။ သူသည် တစ်နေ့တွင် တစ်နာရီခန့် 🥦 ရှေ့တွင် စကားပြောလေ့ကျှင့်ရ၏။ သူ့မျက်နှာထားကို ချို့သာ ပျောင်းညွှတ် ပျော့နွဲ့ မနေဘဲ ယောက်ျားပီပီသသ တည်တည်ကြည် ကြည် မျက်နှာထားမျိုးဖြစ်ဖို့၊ စကားပြောရင်း လက်ဟန်ကလေ ပါမလာဖို့ သူ အထပ်ထပ် လေ့ကျင့်နေခဲ့ရသည်။

သို့သော် နှစ်ပေါင်းရည်ကြာ စွဲမြဲခဲ့ပြီဖြစ်သော 🚭 လက်ဟန်ကလေးက ပါပါလာတတ်တာမို့ သူ့ညာလက်ဖဝါးကို အင်္ကြီအော်က်နားစနှင့် တွဲချည်ကာ ထိန်းချုပ်လိုက်ရလေသည်။

ံး "ရှင့် လမ်းလျှောက်ပုံဟာ သိပ်နွဲ့တာပဲ"

ဟု မောင်က ပြောထားတာမို့လည်း သူက 💝 လျှောက် ကျင့်ရပြန်လေသည်။ နွဲ့မှာ်စိုးတာမို့ Fashion TVထဲက မော်ဒယ်လ်တွေလို ခပ်မတ်မတ်ထောင့်တောင့် လမ်းလျှောက်ပုံ၏ အတုခိုးလျက် မှန်ရှေ့မှာ တစ်နေ့ အခေါက်တစ်ရာ လျှောက်ထေ သည်။

မကြိုက်တကာ့ မကြိုက်ဆုံး စားစရာများကို ကြိတ်မှိတ်မျိုရသည် လေးရဲ့ အစ်မနှစ်ယောက်ကလည်း ညီလေးရဲ့ မူပျက်မှုတွေကို မိခဲ့တာ ဖြစ်သည်။

> တစ်နေ့ ညီလေးခင်က အခန်းတံခါးကို Lock မချ 🖹 မှန်ရှေ့တွင် လမ်းလျှောက်ကျင့်နေဆဲ လျှော်ဖို့အဝတ်တွေ သိမ်းသော ကောင်မလေးက ညီလေးကို မြင်သွာ.ကာ ခင်သက် ော်တို့ဆီ အလန့်တကြား သွားရောက်တိုင်တန်းလေသည်။ "အစ်မ 👝 အစ်မ 👝 ကိုကြီး ညီလေးရယ် ရုပ်ရှင်မင်းသား လုပ်မလို့လားမသိဘူး၊ မှန်ရှေ့မှာ လှမ်းလျှောက် လေ့ကျင့် နေတာ ဘွေ့တယ်"

ခင်သက်လယ်နှင့် ခင်မျက်ခြယ်မှာ ကောင်မလေး 🕰 ဝိုင်းလာကာ မျက်လုံးပြူးကြီးတွေဖြင့် စိုက်ကြည့်ရင်း 🚬 "ဘယ်လို ... ဘယ်လိုကျင့်နေတာလဲ ... သေသေချာချာ ပြောပြစမ်း "ဟိုအရင်ကလို သိမ်သိမ်မွေ့မွေ့ လျှောက်တာမျိုး မဟုတ်

တော့ဘူး အစ်မ , , ခပ်မတ်မတ်တောင့်တောင့် မြန်မြန်ဆန် ဆန် လျှောက်နေတာ၊ ဟိုလေ ့ မော်ဒယ်လ်ဘွိုင်းတွေ જૈલીઃ .

ခင်သက်လယ်တို့ ညီအစ်မမှာ တစ်ယောက်တို ညီလေးသည် ထိုသို့ ခွဲနဘဲနှင့် လေ့ကျင့်နေဆဲတွင် သောက် အဖြေထုတ်သလိုမျိုး လှမ်းကြည့်မိကြပါသည်။

၁၃၂

သမျာမစို

ççc

ညီလေး စင်းသားဖြစ်ချင်တဲ့ ကိစ္စဟာ သူတို့အဖိုတော့ အစိမ်ခြ ပါပင်။ ကြားလည်း မကြားမိသောကိစ္စ ဖြစ်ပါသည်။ ခုတ ညီလေး ပုံစီပြောင်းလာတာကို မသိမသာ အကဲခတ်ရင်း 💒 နည်းနည်းတော့ ထူးဆန်းနေပါသည်။ ညီလေး ပုံစံဟာ အ ရိုကျိုးမှနေဘဲ အနည်းငယ် မာထန်လာသည်ဟု ထင်ကာ

တိုင်းမကျ ဖြစ်ရပါသည်။ တစ်သက်လုံးက ခေါက်ရိုးကျိုးလာ ပုံစံဟာ ခုမှပဲ ထူးထူးခြားခြား ပြောင်းလဲနေသလိုမို့ ဘာအခြေ များပါလိမ့်ဟု တွေးကာ ဦးနှောက်ခြောက်ကြရလေသည်။

> "တစ်ခုခုတော့ တစ်ခုခုပဲ မမသက်လယ်" "ဟုတ်တယ် 🛒 ငါလည်း အဲ့ဒီ တစ်ခုခုကိုပဲ စဉ်း🚾

တာ မျက်ခြယ် ...

ကြည့်နေတဲ့ဟာ၊ သူ ဝပုံက ရိုးရိုးမဟုတ်ဘူး၊ exeော္ခယ် အော်ရယ်ဖူးလို့လဲ 👝 ။ ရုတ်တရက်ကြီး ပြောင်းလဲ တွေ လုပ်လို့ ထွားကျိုင်းတောင့်တင်းလာတဲ့ပုံမျိုး၊ တဏ ဘော ယုံတောင်မယုံနိုင်စရာ 🔒 🗈

တော့တာ၊ ငါ့မောင် အနုံအ,အလေးကို ဘယ်သူက 🌉 လုပ်ပါဘူး 🔆 မြှောက်ပေးလိုက်သလဲ မသိပါဘူး"

သူ ပြောတာ ဆိုတာ၊ အမူအရာကအစ အရင်လို မယဉ် ကျေးတော့ဘူးလို့ ငါတော့ ထင်တယ် မျက်ခြယ် ... အမှောင့် ဝယောဂ တစ်ခုခုတော့ ဝင်ပြီ ထင်ပါရဲ့ဟယ် ...

အစ်မနှစ်ယောက်မှာ ညီလေးအတွက် ရတက်မအေး ရကာ ညီလေး အရိပ်အကဲကိုသာ မသိမသာ အကဲခတ်

လေသည်။ ညီလေးရဲ့ လမ်းလျှောက်ပုံကအစ မိုးမိုးမတ်မတ် ဆန်ဆန်ကြီးမို့ မျက်စိထဲ ကြည့်မရနိုင်အောင် ဖြစ်ကြရပါ

ာ်တဆိတ် ချဉ်းကပ်လာရာ ဗြုန်းခနဲ့ ထွက်ပေါ် လာသော 'ခုတလော ညီလေး ဝလာတာကို မမ သတိပြုမိ**လာ ေ**ဘဟားဟားကြောင့် ရင်ထဲ အသည်းထဲ တုန်က္နာ အထူး "မပြုမိဘဲ နေမလား၊ ငါ့မောင်လေးကို ဒီလောက် 🚅 ဖြစ်သွားရပါသည်။ ညီလေးဟာ ဘယ်တုန်းက ဒီလောက်

တစ်နေ့ ... ညီလေးက ဖုန်းပြောနေဆဲ ခင်သက်လယ်

မင်းသားလုပ်ချင်လို့များ ကျိတ်ကြံနေသလားမသိဘူး ဟား ့ ဟား ့ မင်းပြောသလိုဆို ငါက ခုချက်ချင်း လမ်းလျှောက်တွေ ဘာတွေတောင် ကျင့်တယ်**ဆိုတာ ေ**်းသား ထ,လုပ်လို့တောင် ရနေပြီပေါ့ ... ၊ သိပ်မမြှောက် "ပုဆိုးဝတ်ပုံက အစ ကြည့်ပါလား၊ အရင်ကနဲ့မှ 🕶 📲 ကွာ၊ ဟဲ 👝 ဒီလိုပါပဲ၊ ဘာမှ ထွေထွေထူးထူး

ဘုရား ... ဘုရား ... မင်းသားတောင် လုပ်ဦးမလို့

೨၃၄ ನಿಕ್ಕಾಂ

သစ္မီ ၁၃၅

ဆိုပါလား . . ။ တစ်သက်လုံးက ပိပြားငြိမ်ဝပ်စွာ နေ လာ ညီလေးဟာ နူမှ ဘာရောဂါဘွေ ထ လာပါလိမ့်။

ခင်သက်လယ်သည် ရင်ထဲ ဘုရားတဲ့ ကာ ညီင ဖုန်းပြောအပြီးကို စောင့်ရလေသည်။ ခင်မျက်ခြယ်ကလ အစ်မဖြစ်သူရဲ့ အရှိပ်အကဲကို လှမ်ကြည့်ရင်း အနားရောက်လ သည်။

ညီလေးက ဗုန်းပြောအပြီး တစ်ဖက်သို့ အလှည်း အစ်မနစ်ယောက်ရဲ့ မျတ်နှာအပျက်ပျက်ကို အနီးကပ် မြင်း လိုက်ရတာမို့ ရင်ထိတ်သွားရပါသည်။ "ညီလေးရယ် ့ ဘယ်လိုများ ဖြစ်ရတာလဲဟင် ့

မမကြီးက ရင်ဘတ်ဖိကာ္မမေးလိုက်တာမို့ ခ

အူကြောင်ကြောင် ဖြစ်သွားရကာ ... "ဘာ ... ဘာဖြစ်လို့လဲ မမကြီး ... "

> "နင် ခုန အော်ရယ်လိုက်တဲ့ အသံဟာ ငါ့ နား သံရည်ပူနဲ့ လောင်းချလိုက်သလိုပဲ ဆိုးလိုက်တာ အရင်က ဒီလိုမဟုတ်ပါဘူး ညီလေးရယ် ... အရင် ကိုယ့်ဣန္ဒြေလေးနဲ့ ကိုယ်နေနေတာ မဟုတ်လား၊ မ ကိုယ့်မောင်လေးအတွက် စိတ်ချမ်းသာလိုက်ရတာ

> > "ခုတော့ ကြည့်စမ်း . . . ရယ်လိုက်**တ**ာ

အသံပြဲနဲ့ ... သွားတာလာတာကအစ ထောင့်မကျိုးတော့ တာ၊ ပုဆိုးဝတ်တဲ့ပုံကို ကြည့်ပါလား ... သပ်သပ်ရပ်ရပ်ကို

မရှိတော့တာ သိပ်သိသာတယ်၊ ပြင်စမ်း ... ပြင်စမ်း ...

အဲ့ဒီပုဆိုးကို ခုချက်ချင်း ပြင်ဝတ်စမ်း ... " "ဟာ ... မမကြီးကလည်း အရင်တုန်းက ပုဆိုးစည်းတဲ့ပုံက ကျွန်တော် ငယ်ငယ်လေးကတည်းက မမကြီးတို့ သင်

ထားတဲ့အတိုင်း ဝတ်လာတာဆိုတော့ မိန်းမဆန်ဆန်ကြီး, အခြောက်ကြီးနဲ့တူနေတာပေါ့၊ အဲ့ဒါကြောင့် ပြင်ထားတာ"

"ဟဲ့ ... ခက်ပါလား၊ အဲဒါ ့မိန်းမဆန်တာ မဟုတ်ဘူး၊ ဣန္ဒြေရတာ ... ယဉ်ကျေးတို် ..."

"ခက်ပါလားဗျာ ... "

"အဲမိယ် ... အဲမယ် ... ကြည့်စမ်း ... ကြည့်စမ်း ... နင် ငါတို့ကို ဘယ်တုန်းက ဒီလို ငြိုငြိုငြင်ငြင် ပြန်ပြောရူး လို့လဲညီလေးရဲ့ ... "

"ငြိုငြင်တာ မဟုတ်ပါဘူး မမကြီးရယ်၊ ကျွန်တော့်အထင် တော့ ယောက်ျားလေးဆိုတာ သိပ်ဣန္ဒြေကြီးနေဖို့ မလိုဘူး ထင်လို့ပါ၊ နည်းနည်းပါးပါး ဣန္ဒြေမရလည်း သိပ်တော့ အရေးမကြီးလှဘူး မဟုတ်လား"

"တဲ့ ့ ့ အရေးမကြီးဘဲ နေမလား ့ အမျိုးကောင်းသွား

NNN'S

လား ့္ ပေါက်လွှတ်ပဲစားလား ခွဲခြားတဲ့ နေရာမှာ အဲ့ဒီ

ဣန္ဒြေက သိပ်အရေးပါတာ...'

ညီဇီလ:ခင်မှာ အစ်မတွေကြားမှာ မလှုပ်သာ မလွန့် သာ ဖြစ်ရကာ ချွေးပြန်လာပါသည်။ တစ်သက်လုံးက မတော်လှန်ခဲ့ သော အစ်မတွေနဲ့ လည်း အတိုက်အခံ မပြောချင် ... ဘယ်လိုလုပ် ရပါ ...။

"နှင့် လမ်းလျှောက်ပုံကလည်း ခုတလော တစ်မျိုးကို တစ်မျိုးပဲ၊ နည်းနည်းမှ ထောင့်မကျိုးဘူး၊ အရင်ကဆို ဒိအိမ်မှာ နင်ကခြေလှမ်းအညင်သာဆုံး၊ ကြောင်ခြေလှမ်း များလို တကယ့်ကို ဖွဖွလေး … ညင်ညင်သာသာလေး … ခုတော့ ပြေးဟယ် လွှားတယ် ခြေသံ တခုန်းခုန်းနဲ့ ဘာ ဖြစ်နေမှန်းကို မသိတော့ဘူး၊ နှင့်အချိုးတွေကို ကြပ်ကြပ် ပြင်ပါ ညီလေးခင် …"

မမကြီးရဲ့ ဩဝါဒတွေ ရပ်နားသွားလျှင် မမငယ်က ရှေ့တစ်လှမ်းတိုးလာကာ ညီလေးမျက်နာကို စေ့စေ့စပ်စပ်စိုက် ကြည့်ရင်း

"အရေးကြီးတာ တစ်ခု ပြောစရာရှိသေးတယ် ညီလေး ... မမတို့ မောင်နှမ သုံးယောက်ဟာ တကယ့်ကို ဣန္ဒြေရရ သန့်သန့်စင်စင် နေလာကြတဲ့ သူတွေချည်းပဲ၊ မမတို့ နှစ်ယောက်က ဆန့်ကျင်ဘက် ယောက်ျားလေးတွေနဲ့ အရောတဝင်မနေသလို ညီလေးကလည်း ဆန့်ကျင်ဘက် မိန်းကလေးတွေနဲ့ အရောတဝင် မနေအောင် သွန်သင်ခဲ့ တယ် ယောက်ျားလေးဆိုတာ ကိုယ့်တန်ဖိုးလေးနဲ့ကိုယ် နေတတ်ရတယ်၊ မိန်းကလေးတွေနဲ့ သိပ်အရောဝင်လွန်းရင် တန်ဖိုးကျတယ် ၂၂ ၊

"မင်းသား လုပ်ပြီဆိုတာနဲ့ မင်းသမီးထည်လဲနဲ့ တွဲရတော့မယ်၊ မင်းသမီးတွေတင် မဟုတ်ပါဘူး၊ ဇာတ်ပို့ ဇာတ်ရုံနဲ့ လည်း တွဲရတော့မှာပဲ၊ စိတ်ထဲက မပါလည်း ချစ်စကားတွေ ပြောရ၊ ကြင်နာယုယပြရနဲ့ ဘယ်လောက် စိတ်ရုပ်စရာကောင်းပြီး ဘယ်လောက် ဣန္ဒြေပျက်ယွင်း ..."

ညီလေးသည် မမလေးရဲ့ စကားကို နားမလည်

"နေ ့ နေပါဦး ့ မမလေးရယ်၊ မမလေးက ဘာကို ဦးတည်ပြောနေတာလဲ၊ ကျွန်တော် တကယ် နားမလည် တာပါ၊ ဒီ မင်းသားကိစ္စကြီးက ဘယ်က ဘယ်လို ပါလာ ရတာလဲ ဆိုတာ ့ "

"နင် မင်းသားလုပ်မယ့် ကိစ္စကို ငါက ကန့်ကွက်နေတာ့

လေ ညီလေးရဲ့ ...

၁၃၈

"ခင်ဗျာ ့္ ကျွန်တော့် မင်းသားလုပ်မယ်လို့ ဘယ်တုန်းက ပြောမိပါလိမ့် ... "

"အသိအာကြီးပါး ညီလေးရယ် ္ ့ဘူးမကွယ်ပါနဲ့။ နင့် အခန်းထဲမှာ လမ်းလျှောက်ကျင့်နေတာ စကားမြော ကျင့် နေတာတွေကို အေးတုတ် ပြန်ပြောလို့ ငါတို့ သိပြီးပါပြီ" "ဟာ ့့ အဲ့ဒါက အဲ့ဒီလို မဟုတ် ့့

. "ကဲ ... ကဲ ... ထားလိုက်ပါတော့၊ ရှက်လည်း မနေနဲ့တော့ ဟုတ်လား၊ လူငယ်ဆိုတာ ဒီလိုပဲ ဟိုဟာဖြစ်ချင် ဒီဟာ ဖြစ်ချင် စိတ်က ဂဏာငြိမ်တာ မဟုတ်ဘူး၊ ပြီးတော့လည်း ပြီးသွားတာပဲ့၊ ဒါ လူငယ်သဘာဝပဲ၊ ရှေ့တိုးမမိုက်ရိုင် ပြီးတာပဲ...."

အစ်မ နှစ်ယောက်က ထင်မိထင်ရာ ထင်လျက် ဩဝါဒတွေ ရွှေမိန့်တော်မူသွားကြတာမို့ ညီလေးမှ ကိုယ့်န့ဖူးကိုယ် ပြန်ရိုက်မိရင်း စိတ်ဓာတ်ကျရလေသည်။

တကယ်လည်း တစ်သက်လုံးကတည်းက မတော် လှန်ဝံ့သော ညီလေးသည် အစ်မတွေ ချပေးသော ပုံစံခွက်ထဲမှာ အသားကျနေခဲ့ရသူ ဖြစ်တာမို့ ခုချက်ချင်းကြီး ဝူးဝူးဝါးဝါး ထ, လုပ်လို့လည်း မဖြစ်။ ဒီပုံစံကိုလည်း ပြုပြင်ပြောင်းလဲ ရုန်းထွက် ပစ်လိုက်ချင်ပြီမို့ အကြံရခက်လိုက်လေသည်။

သို့သော် ့္ တစ်ဖက်က ချစ်ခြင်းက အားကောင်း

- မောင်းသန် ရှိလှတာမို့ ညီလေးက စိတ်မ**လျှော့**ချင်ပေ။

ညီလေးသည် ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ယောက်ျားနဲ့ တူ သထက်တူအောင် ကြိုးစားလေသည်။ သူ့ ရဲ့မျက်နာဟာ ချောမွှတ် လွန်းကာ ဆံပင်ၿပီးစင်းပျော့ပျော့တွေကလည်း သူ့ကို နုနယ်စေ တာမို့ သူ့ဆံပင်တွေကို တိုတိုထောင်ထောင်ပုံစံ သွားညှပ်ပစ် လိုက်သည်။ ပုဆိုးဝတ်ပုံ ပိပြားတာနဲ့ မပိပြားတာ ကိစ္စကလည်း အငြင်းပွားလူဘာမို့ ပုဆိုးမလတ်တော့ဘဲ ဘောင်းဘီတို, ရှည်တွေ သွားဝယ်ဝတ်လိုက်ပြန်သည်။ ဘောင်းဘီဝတ်ပြီမို့ ရွှေကြယ်သီး ကြိုးတပ် ရုပ်အကိုအစား လူငယ်ဆန်သော အဆင်လှလှ အရောင် အသွေး တောက်ထောက်မပ တီရှပ်များ ့ ရှပ်အင်္ကျီများကိုပါ ဝယ်ဝတ်ရလေသည် 📲 ြီးတော် 🚃 ချော့မွေ့လှသော သူ့ မျက်နာကို အနည်းငယ် ကြမ်းတမ်းကာ ယောက်ျားပီပီ အရိုင်း ဆန်ဆန်ပုံမျိုး ဖြစ်လိုလှတာမို့ နှတ်ခမ်းမွှေး ့ှ မှတ်ဆိတ်မွေးတွေ ကို မရိတ်ဘဲ ထားလိုက်လေသည်။

အဲဒီမှာ အစ်မတွေနှင့် ပြဿနာ တက်ရတော့တာ

ဖြစ်သည်။

"အမယ်လေး ့ှ အမယ်လေး ့ှ ဒါက ဘယ်လိုပုံစုံလွဲစာင် ဘယ်လိုဖြစ်ရတာလဲ၊ မပြောကောင်း ပြောကွောင်း ထောင်

ರ್ಡಿ ಯಾ

ထွက်ကျနေတာပဲ၊ မျက်နှာပေါ်မှာ အမွေးအမျှင် ဗလပွနဲ့၊ စုတ်တိစုတ်ဖတ် ဖြစ်နေလိုက်တာ ... ၊ ကြည့်စမ်း ဘောင်းဘီ ကလည်း တိုနန့် နန့် ကလေးရယ် ... ဒူးခေါင်းတောင် သိပ် မဖုံးချင်ဘူး။ အင်္ကျီကလည်း မျက်စိနောက်စရာ ... ဆံပင်

ကလည်း ဘုန်းကြီးလူထွက် ဆံပင်မျိုး၊ ဒုက္ခပါပဲဟယ် ... ငါ့နယ် သေသာ သေလိုက်ချင်တော့တာပါပဲ ... မမကြီးရေ

လာပါဦး၊ ဒီမှာ မမကြီး မောင် ဖြစ်ပုံကို ကြည့်ပါဦး ... " သူ ဘာလုပ်လုပ် အပြောလွေတ်နိုင်ချေ။ အလွန်စိတ်

ပျက်စရာ ကောင်းသော်လည်း ငယ်ကြောက်မို့ နှတ်လှန်မထိုးရဲ။ ထိုနေ့မှ အစပြုကာ ညီလေးခင်ရဲ့ အစ်မတွေသည်

ညီလေးကို ဂရုတစိုက် စောင့်ကြည့်ကြတော့သည်။ တစ်နေ့တစ်နေ့ သူ့ အခန်းရှေ့မှာ ပတ္တရောင်လှည့်နေကာ သူ အခန်းထဲမှာ ကြာ ကြာ အောင်းမိတာနဲ့ တံခါးကို ဝုန်းခိုင်းထုနက်ကာ ဝင်လာကြ

ပြီး သူ့ကို မယုံသင်္ကာ စစ်ဟယ် ဆေးဟယ် လုပ်ကြလေသည်။ သူ့မှာ စိတ်ဖြောင့်လက်ဖြောင့်ပင် မအိပ်ရတော့အောင် ခွဲနပဲနှင့်

အနောင့်အယှက်ပေးကြပုံက ဩချရလေသည်။ အစ်မတွေသည် တစ်နေ့တော့ သူမရှိနိုက် သူ့အချွန်း

ထဲသို့ ရှာဖွေရေးဝင်ကာ သူ လမ်းလျှောက်ကျင့်တဲ့အခါ ကြည့်သည့် မှန်ချပ်ကြီးနှင့် သူ့အလေးပြားများကို သိမ်းသွားကြပြန်သည်။ သူ ထမင်းစားလျှင်လည်း အနားကနေ ထိုင်စောင့် နေကြကာ

"ညီလေး ့ ထမင်းစားတာ များလှချည်လား၊ အစားဆို တာ တော်သင့်ရုံလေး ချင့်ချိန့်ပြီး စားရတယ်၊ စားလွန်း အားကြီးရင်လည်း ဥပဒ်ရောက်တတ်တယ်၊ ထမင်းတွေ

အားကြီးရင်လည်း ဥပဒ်ရောက်တတ်တယ်၊ ထမင်းတွေ ဒီလောက်အများကြီး မစားနဲ့ လေ ့ အသားတွေလည်း သိပ်မစားနဲ့၊ အသီးအရွက်ကလေးသာ များများစား၊ ဒါမှ ကျန်းမာရေးနဲ့ ညီညွှတ်တယ်"

ညီလေးသည် ဝချင်လို့မှ များများမစားရဲ . . ။ အစ်မတွေရှေ့ဆို ထမင်းစားရတာ လည်ချောင်းထဲမှာပင် နင်ပြီး

နှင့်နေရာ အစ်မတွေ အလစ်မှာမှ ခိုးစားရလေသည်။ အစ်မတွေသည် သူ့ကိုပဲ မျက်စိဒေါက်ထောက် ကြည့်နေကြကာ နွားနို့သောက်လည်း သောက်ပြန်ပြီ၊ ထမင်းစား

လည်း စားပြန်ပြီ၊ ပါ္ဂီစပ်က မနားတမ်း ပွစိပွစိ ပြောနေကြတာ မို့ ကြာတော့ နားကွေ မခံနိုင်အောင် အူငြီးလာရသည်။ ညဘက်များ သူ့အပြင်ထွက်လျှင် အစ်မတွေက

စိတ်မချနိုင်ဘဲ ခြဲထဲက မာလီကုလားကို သူနဲ့အတူ အဖော်လိုက်ဖို့ ထည့်ပေးတတ်တာမို့ သူ အလွန်စိတ်ညစ်ရလေသည်။ မှာလီရဲ့

အသံမှာ ပြာအက်ပြီး ငယ်သံပါနေရာ ... 'အားကိုလေး' ကားကို

၁၄၂ ဗု<u>ဆ</u>ခင်

လေသည်။

යාක්තමේ පදිර

မြန်မြန်မမောင်းပါနဲ့၊ ချွန်ဒေါ် ကြောက်တယ်' ဟု ကြောက်အား လန့်အား အော်ပြော့တိုင်း သူ့မှာ စိတ်ညစ်ရသည်။ ကားမူးတတ် သော မာလီဟာ ကားပေါ်ထိုင်လိုက်လာရင်း ခေါင်းက ချာချာ လည်နေလျက် ့ တစ်ခါတစ်ခါ အများပင် အလိုက်သေးတာမို Aircon ဖွင့်ထားသော ကားထဲမှာ အံဖတ်နဲ့က ကြိုင်လှောက်နေ

သူ အိမ်ပြန်နည်းနည်းနောက်ကျလျှင် အစ်မတွေက အိမ်တံခါးဝမှာ အပူသည်ရပ်ကလေးတွေနှင့် ငုတ်တုတ်ထိုင်ကာ သူ့ကို မျှော်ကြသည်။ သူပြန်လာပြီဆို ... ဆီးကြိုအပြစ်တင်ကြကာ သူတို့ ဘယ်လောက်စိတ်ပူရကြောင်းတွေကို ရုပ်လုံးကြွလာအောင် ပြောကြပြန်သေးသည်။ ထိုလုပ်ရပ်များ ... အပြုအမူအပြောဆိုများ သူ့အပေါ် လွှမ်းမိုးခြယ်လှယ်မှုများကို ယခင်က စိတ်ထဲ ဘယ်လိုမှ

ကောင်းမှန်း သိလာခဲ့ပြီ။ စိတ်ကျဉ်းကြပ်ခဲ့ရီပြီ။ သူ့ရဲ့ အစွမ်းအစ တွေသည် အစိမတွေရဲ့ လွှမ်းမိုးမှုအောက်မှာ မျာက်ဆုံးနေသည် ဟု ထင်လာခဲ့ပြီ။ သို့သော် ့ အစိမတွေက သူ့ကို ချစ်လုပြီး သူကလည်း အစိမတွေကို ချစ်လှတာမို့ အစ်မတွေ စိတ်ဆင်းရဲ

မနေဘဲ အသားကျနေခဲ့ပြီးသော်လည်း ခုတော့ သူ စိတ်ပျက်ရ

ရမည့် အလုပ်မျိုးကိုတော့ သူ မလုပ်ချင်ပေ။ သူ့ရဲ့အပေါ်ယံဆွင်ပြင်သာ မြောင်းလဲလာပေမယ့် စိတ်ကတော့ အစ်မတွေရဲ့ အုပ်ချုပ်မှုအောက်မှာ စပ်ရွံ့ရွံ့သာ ရှိနေ ရဆဲ ဖြစ်ပါသည်။

မောင့်ကို လွမ်းဆွတ်စိတ်ကလည်း တဖြည်းဖြည်း

အဟုန်ပြင်းလာခဲ့သည်။ မောင့်ကို လွမ်းတိုင်း သူ တိတ်တခိုး သွားချောင်းကြည့်ခဲ့ရသည့် နေ့တွေကလည်း မနည်းခဲ့ဈေ။ ညညဆိုလျှင် သူက မာလီကုလားကို အဖော်သဟဲ

ပြုရကာ မောင်တို့ခြံရေ့သို့ လာမြံ ့ ့ ။ မောင့်ရဲ့ အရိပ်ကလေးကို ဆွေ့ရနိုး စောင့်ကြည့်ခဲ့မြဲ ဖြစ်သည်။

ညီလေးသည် မောင်တို့ခြံ အုတ်တံတိုင်းရှေ့တွင် ခာလီကုလားရဲ့ ကုန်းပိုးမှုကို ခံယူပြီးသကာလ အုတ်တံတိုင်း

အမြင့်ပေါ် မေးတင်ကာ ခြံထဲသို့ လှမ်းကြည့်ရက် ...

BURMESE CLASSIC "ဟော ့ ဟိုမှာ ့ မောင် ့ ၊ မောင်ရေ ့ လွမ်းလိုက် ရတာကွာ၊ ခြောက်လ မြန်မြန် ပြည်ချင်ပြီ၊ တွေ့ချင်လုပြီကွာ၊ စကားပြွောချင်လုပြီကွာ၊ မောင့်ရဲ့ ဆရှာလုပ်မှုတွေကို ခံယူချင်လုပြီကွာ ့ "

ညီလေးသည် ခြံထဲမှာ တစ်ယောက်တည်း ဘတ်စ် တက်ဘော ကစားနေသော မောင့်ကို အတွေ့တွင် အရူးအမူးဖြစ် သွားကာ ပါးစပ်က အရူးလို ရေရွတ်ဆဲ အောက်က မာလီကုလွှား တ ဒူးတဆတ်ဆတ် တုန်နေလေသည်။ "ဟရေး ့ ့ အားကိုလေး ့ ၊ ချွေးနော် ့ ချွန်အေါ် ထို နွေးကြည့်နေတယ်၊ ချွန်ဒေါ် ့ သူ့အကြည့်ကို မခံနိုင်ဘူး ရင်တွေခုန်လာတယ်"

မာလီကုလားက အသံပြာပြာနှင့် တစာစာပြော သော်လည်း ညီလေးက မကြား ... ။ တစ်ဖက်ခြံထဲက ထွက်လာ သော အယ်လ်ရေးရှင်းခွေးကြီးကတော့ အစွယ်အမွေးသားဖြင့် မာလီကို စိုက်ကြည့်ကာ မာန်ဖီနေလေသည်။ ညီလေးကတော့ အုတ်တံတိုင်းပေါ် မေးတင်ကာ မောင့်ကို ငေးနေဆဲ ... ။ "ဝုတ် ... ဝေါင်း ..."

"ဟမရေးဗျ ... "

နွေးက ရှေ့တစ်လှမ်းတိုးကာ ဟိန်းဟောက်လိုက် ရာ မာလီက ငယ်သံငယ်ရင်းပါအောင် အော်ရင်း ကိုယ်လွတ်ရန်း ပြေးတာမို့ ညီလေးမှာ အုတ်တံတိုင်းကို မေးချိပ်ပြီးမှ အောက်ဆို ဘိုင်းခနဲ ပြုတ်ကျရလေသည်။

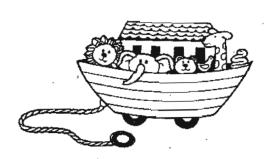
စိုးလှတာမို့ ဖိနပ်နှစ်ဖက်ကို အမြန်ကောက်ယူ ခါးကြားထိုးအာ ခွေးလက်ကလွတ်အောင် ရပ်ထားသော ကားဆီ မာရသွန်ဖြေးရ သည်။ ဒုက္ခရောက်ရသော်လည်း မောင့်မျက်နှာလေး မြင်ခဲ့ရဖြို့ ထိုဒုက္ခက အလွန်ချိုမြိန်လေသည်။

ညီလေးသည် ့သူ့ အဖြစ်ကို မောင် မြင်မှာလည်း

ဒီလိုနဲ့ပဲ လတွေအလီလီကုန်ခဲ့ကာ ညီလေးခင်သည် အစ်မတွေရဲ့ လွှမ်းမိုးခြယ်လှယ်မှုကို ကြံ့ကြံ့ခံရင်း မောင်ကို လွှမ်းဆွတ်ရင်း ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ပြုပြင်ပြောင်းလဲရင်းကပင် ကျားကျားလျားလျား ယောက်ျားအသွင်သို့ ကူးပြောင်းလာခဲ့ရပါ သည်။

米米米

· www.bur

ထိုနေ့ ညနေခင်းက မောင်တို့ မောင်နှမသုံးယောက် သည် ခြံထဲတွင် စားပွဲကလေးချကာ 'ချက်(စ်)' ထိုးနေခဲ့ကြတာ ခြံသည်။ အတူကစားနေရင်းကပင် ကိုမိုးက သတိတရ ပြောသည်

(27)

BURMESE CLASSIC "ဒါနဲ့ ငမောင် ့ ဟိုကောင် ပျောက်လှချည်လား ့ ျ

ယောက်ျားများ ရသွားပြီလား ... "

မောင်က ပထမတော့ နားမလည် ့္ ၊ ကိုမိုးက

📴 ြီးဖြီးရုပ်နှင့် . . .

"ဟဲ ့ ့ တဲ ့ ့ ဆောရီး ့ ့ ဆောရီး ့ ့ မှားလို ့ ့ မိန်းမများ ရသွားပြီလားလို့ မေးတာပါဟ ့ ့ ခင်ခင်လေ ့ ့ ညီလေး

ခင်ကို ပြောတာ ... "

မောင်က ကိုမိုး ကျောကုန်းကို လှမ်းထုလိုက်ရင်း

"ကိုမိုးတို့ကတော့ သူများတကာကို မှိုချိုးမျှစ်ချိုး ပြောတဲ့ နေရာမှာ နှစ်ယောက်မရှိဘူး"

"ဪ ့ ငါ့ညီမလေးရဲ့ သံပေစာဇဉ်ကလည်း ကြီးရှာ ပါပေ့ကွယ်၊ ဒီလို နွဲ့တဲ့တဲ့ကလေးကိုမှ သတိတရရ ့ ့ "ကိုမိုးနော် ့ သူများတကာ အားနည်းချက်ကို ဖိမဖြော ပါနဲ့လို့ မောင် ဘယ်နှခါပြောရမလဲ ့ ၊ ကိုမိုးတို့ ကြည့်

နေကြပါ ့ နောက်တစ်ခါ ညီလေးခင်ကို တွေ့ရင် ကိုမိုးတို့ အရမ်းအသြပ်း မူးမေ့လဲသွားရလောက်အောင် ပြောင်းလဲ

နေလိမ့်မယ် ... "

"ങരു' ... "

မောင်က ယုံကြည်မှုအပြည်ဖြင့် ပြောလိုက်လေသည်။ ညီလေးဟာ မောင့်စကားကို နားထောင်လိမ့်မယ်ဆိုတာ မောင် ပဉ်ကြည်သည်။ ၆ လအတွင်း သူ့ကိုယ်သူ အသည်းအသန် ပြောင်းလဲပြုပြင်နေလိမ့်မည်။ မောင်နဲ့ ခွဲခွာစဉ်က မောင့်ကို ကတိပေးခဲ့သော သူ့မျက်ဝန်းတွေထဲက မခံချင်စိတ်နှင့် သံယောင့် ကို မောင်က ယုံကြည်စိတ်ချလေသည်။

မောင် သူ့ကို နေ့စဉ် သတိရနေခဲ့တာကိုတော့ ဝန်ခံရမည်ပင် ... ။ သူ့ကို သိယောဇဉ် ရှိမိလျှင်တောင် အရင်လို အားနွဲ့နွဲ့ ပုံစံမျိုးကိုတော့ ဘယ်မိန်းကလေးက ချစ်သူအဖြစ် သက်ခဲရဲမှာလဲ ... ။ သူပြောင်းလဲတော့မှသာ မောင်က စဉ်းစား ဆးလို့ ရမည်ပင်။ သူသာ မျှော်လင့်ချက်မရှိတဲ့ကြားက မောင့်ကို ခွစ်နေသေးတယ်ဆိုရင်ပေါ့ ... ။

ဒါနဲ့ ဒီနေ့ ဘယ်နှရတ်ပါလိမ့် ... ။ ညီလေးနဲ့ ဆွေ့ဖို့ ကတိပြုခဲ့တဲ့ နေ့ကိုများ ရောက်တော့မလား ... ။ မောင်က နတ်တရက် သတိရလာကာ ... လက်ပတ်နာရီကို ငုံ့ကြည့်လိုက် မီလေသည်။ ဟာ ... ဒီနေ့ ခြောက်လပြည့်တဲ့နေ့ပဲ ... ။ မောင်သည် စိတ်ထဲ အနည်းငယ်တော့ လှုပ်လှုပ်ရှားရှား ဖြစ်သွားကာ အရပ် ကို မှားရွေ့လိုက်မိလေသည်။

"ဟ ့္က ငမောင် ့္က အရုပ်ရွေ့တာကလည်း နလပိန်းတုံး ကျနေတာပဲ၊ နင် စိတ်နဲ့ ကိုယ်နဲ့ မှ ကပ်ရဲ့လား၊ ဪ ့္ သိပြီ ့္က ခင်ခင့်ကို သတိရသွားလို့ ထင်တယ်၊ ဟဲဟဲဟဲ ့္ လွမ်းစရာရှိရင် နာစရာနဲ့ ဖြေမှပေါ့ဟာ ့္တ ဟာ ့ု " ကိုမိုးက ပြောရင်းက 'ဟာ' နှစ်လုံးဆင့်ကာ ခါးစပ်ကြီး ဟသွားတာမို့ မောင်က ကိုမိုး မျက်လုံးကြီးတွေ ပြူး

က်သွားသော အရပ်ဆီ လှည့်ကြည့်လိုက်မိပါသည်။ ခြံဝန်းဝမှာ ရပ်နေသူက အလွန်ကြည့်ကောင်းသော

ဘျားကျားလျားလျား ယောက်ျားတစ်ယောက် ဖြစ်ပါသည်။ အရပ် ဘလည်း ရှည်လျားမြင့်မားလှကာ ပခုံးအနည်းငယ်ကား၍ ကျွစ်

WWW. DILL

လျစ်သော ကိုယ်ဟန်ရှိ၏။ ဆံပင်တိုတိုထောင်ကလေးကြောင်ချောမောသော မျက်နှာက ပို၍ပေါ်လွင်နေသည်။ ပါးမြိုင်းနှစ်မ်းစိမ်း ... နှိုတ်ခမ်းမွေး မတိုမရှည်နှင့် မေးစေ့မှာ မုတ်ဆိတ်နေစု မည်းမည်းကလေးလည်း ရှိသေးသည်။ သူ့မျက်နှာ နေယ်မှုကို ထိုအမွေးအမှင်တွေက တစ်မျိုးထိန်းကွပ် ရင့်ကျောင်စေပါသည်။

"బీయా..."

မောင်သည် အံ့ဩစွာ ကျေနပ်စွာပင် ခပ်**တိုးတို့** ခေါ်ရင်း ပြုံးလိုက်မိပါသည်။

"ညီလေးခင် ... အဲ့ဒါ ညီလေးခင်လား ... "

"သိပ်ဟုတ်တာပေါ့ ... "

ကိုမိုးတို့ရဲ့ တအဲ့တဩအမေးကို မောင်က ဂု**ဏ်ထူ**

င့်ကြွားစွာ ဖြေလိုက်သေး၏။ "တွေ့တယ် မဟုတ်လား၊ မောင့် သူငယ်ချင်းကို အ**ခြောက်**

လို့ ပြောချင်ကြသေးလား ... ညီလေး ... လာလေ ... စင်

လာခဲ့၊ ခြံတံခါးက စေ့ရုံပဲ စေ့ထားတာ ... တွန်း**ဖွင့်ဝင်ခဲ့**ီ

မောင် လှမ်းခေါ်လိုက်တဲ့ တစ်စဏမှာပေါ့ 📜

စတိုင်လ်ဘောင်းဘီပုံကျကျ အဖြူလွလွကလေးနှင့် တီရှပ်ဖြူဖြ ပေါ်မှာ ရုပ်အင်္ကျီနီညိုအကွက်ကျဲကျဲ်ထပ်ဝင်ထားသော အ**လွ**န် ညည်ကောင်းနေပြီဖြစ်သော ညီလေးခင်က ခြဲတံခါးကို တွန်းဖွင့် ငြီး ခြံထဲသို့ အလွန်လှပဖြောင့်စင်းသော ခြေလှမ်းများဖြင့် လှမ်း သာခဲ့လေသည်။ ထိုခဏမှာပဲ ကိုယ်ကျိုးနည်းခဲ့ရတာ ဖြစ်ပါသည်။ "ဟား ... ဟား ... လမ်းလျှောက်ပုံကြီးကလည်း ဖက်ရှင် TV ထဲက မော်လ်ဒယ်ဘွိုင်းတွေနဲ့ ချွတ်စွတ်ပဲ ..."

ာ ကိုမိုးနဲ့ ကိုရိုးရဲ့ ပြိုင်တူအော်ရယ်လိုက်သကြီးက တစ်ခဲနက် ထွက်ပေါ်လာသည်။ မောင်သည် ဘုရားတမိကာ

ညီလေးလျှောက်လာတဲ့ ပုံစံကို တအုံတသြကြီး တွေစိုက်ကြည့်နေ သိုက်မိပါသည်။ ရပ်နေတုန်းက အကောင်းသား ... လျှောက်လာ

သိုက်တော့မှ သူ့ ပုံစံဟာ အလွန်ရယ်စရာကောင်းသွားပါသည်။

ဘကယ့်ကိုပဲ ဖက်ရှင် TVထဲက မော်လ်ဒယ်ဘွိုင်းတွေကို အတု နိုးထားလေရော့သလား။ နွဲ့သာမနွဲ့တော့ပေမယ့် မတ်မတ်တောင့်

ဆာာင့် ဖြောင့်ဖြောင့် တည်တည်ကြီး တစ်ရှိန်ထိုးလျှောက်လာပုက

ဘယ်လိုမှ အပြင်လောကနှင့် အံမဝင်။ ဒီလို လမ်းလျှောက်ပုံမျိုး ဟာ stage ပေါ်မှာသာ လျှောက်သင့်တာ မဟုတ်လား ့ ။

ညီလေးခင်ကတော့ အလွန် လျင်မြန်စွာပင် မောင့်

ရှေ့မှောက်သို့ ရောက်လာခဲ့ပြီ။ ကိုမိုးတို့ကတော့ တခွိခွိတဟီးဟီး နယ်နေဆဲ ... ။ ညီလေးက မော်လ်ဒယ်တွေ ရပ်သလို မောင်

ချေ့မှာ ခြေတစ်ဖက်ကို ခပ်စွေစွေ မြောင့်တန်း၍ ရှပိုလိုက်ရင်း

၁၅၂ ့ ဗည္ေင့

လက်တစ်ဖက်က ဘောင်းဘီအိတ်ကို နှိုက်ထားကာ သူ့ကိုယ်ချ တော့ အလွန် စမတ်ကျလုပြီအထင်နှင့်

"မောင်⁹့ ကျွန်တော့်ကို အံ့ဩနေပြီ မဟုတ်လား"

ဟု မေးလိုက်ရာ ကိုမိုးတို့နှစ်ယောက်က ရိုး🗪 ရယ်လိုက်ရင်း မောင့်အနားက ထ ထွက်သွားကြလေသည်။ မောင် သည် ဒေါသတွေ ထောင်းထောင်း ထႇလာကာ ...

"အေး ့ ့ အံ့ဩတယ်၊ အလွန့်အလွန်ကို အံ့ဩရပါတ**ယ်**

"ဒီလောက်ဆို မောင် ကျွန်တော့်ကို စဉ်းစားပေးလို့ ရ 🔔

"နည်းနည်းမှကို စဉ်းစားမပေးချင်တော့တာ . . .

"ဟင် ့္ ဘာဖြစ်လို့လဲ ့ ့ "

"ရှင့်ကိုယ်ရှင် ပြန်ကြည့်ဦးလေ ညီလေးရဲ့ ... ဘာပုံပေါက် နေသလဲဆိုတာ၊ ရှင် လမ်းလျှောက်ပုံက သူများတကာ

လမ်းလျှောက်ပုံနဲ့ တူသလားဆိုတာ 🚎

"မောင်ပဲ ကျွန်တော့် လမ်းလျှောက်ပုံက နွဲ့တယ်ဆိုလို့ ခုလိုပုံ လျှောက်နိုင်အောင် မှန်ရှေ့မှာ တစ်နေ့ အခေါက်

တစ်ရာ လျှောက်ပြီး လေ့ကျင့်လာခဲ့ရတာ ...

"ဘယ်သူ့လမ်းလျှောက်ပုံကို နမူနာယူပြီး လျှောက်တာ

"ဖက်ရှင် TV ထဲက မော်လ်ဒယ်တွေ လျှောက်တဲ့ ပုံကို နမူနာယူတယ်လေ 🚬 "

"ထင်သားပဲ ့္ ထင်တယ် ့္ ထင်တယ် ့ ့"

မောင်က စိတ်ပျက်လက်ပျက် အကြည့်မျိုးဖြင့် ညီလေးကို စိုက်ကြည့်လိုက်ရာ ညီလေးက ရှက်ကိုးရှက်ကန်း မျက်နှာထားဖြင့် ခေါင်းငုံ့သွားလေသည်။ ရှက်တတ်တာကတော့ အရင်အတိုင်းပဲ ရှိနေပါသေးသည်။

"စိတ်ပျက်ရပါလား ညီလေးခင် ္ ့"

"ဘာဖြစ်လို့လဲ … ' "ကိုယ့်ကိုယ်ကို မသိဘူးလား၊ ရှင် လမ်းလျှောက်ပုံက

သူလို ကိုယ်လို လူတွေနဲ့ တူသလားဆိုတာ ...

"နွဲ့တော့ မနွဲ့တော့ဘူးလေ ့ ့ "

"ခုဟာက ပိုဆိုးတယ်ဟဲ့ ... သိရဲ့လား ... ၊ စိတ်ကို မရှည် တော့ဘူး၊ ဘယ်လို အူကြောင်ကြောင်နိုင်တဲ့ ယောက်ျား

မျိုးမှန်း မသိဘူး၊ ဒီလိုလူကို ဘယ်သူက ချစ်နိုင်မလဲ 👝 ၊ ချစ်မိရင် ချစ်တဲ့သူတောင် အဟားခံရဦးမယ်"

"မောင့်ကို ဘယ်သူက ဟားရဲသလဲ၊ ကျွန်တော် မခံဘူး"

"အံမယ် ့္ လာ လာချည်သေး၊ ဒါမျိုးကျတော့ 'ကိုတတ်ပ ပဲ၊ ရှင် ဒီလိုပြောနေတာ ကိုမိုးတို့ကြားလို့ကတော့ ရိုက်ထွှဲ၏

ကြလိမ့်မယ် ... "

აეç

"မောင့်အတွက်ဆို. အရိုက်ခံရဲပါတယ် ... "

"ပြောရဲလိုက်တာ 🛒 "

"မောင်ရာ ့ မောင့်ကို ကျွန်တော် သိပ်ချစ်ပါတယ်`့

အရမ်းချစ်ပါတယ် ့့ကျွန်တော့်ဘက်က တစ်ခုခု မှားယွင်း

နေခဲ့ရင်လည်း မောင့်ကိုချစ်တဲ့စိတ်နဲ့ မှားယွင်းတယ်ဆိုတာ လေးကို နားလည်ပေးစေချင်ပါတယ်၊ အခု ... ကျွန်တော့်

လမ်းလျှောက်ပုံကို မောင် သဘောမကျဘူးဆိုရင် ကျွန်တော်

ပြင်ဆင်ပါ့မယ် ... "

"ရှင့်ဘာသာ ပြင်နေရင် အချိုးမပြေတဲ့ပုံပဲ ထွက်လာမှာ ပေါ့ ုုံ

"အဲဒါဆို ကျွန်တော် ဘယ်သူ့ဆီမှာ သွားပြင်ရမလ် 🛒 "

· မောင်သည် ညီလေးခင်ရဲ့ သနားစဖွယ် မျက်**နာ** ကလေးကို ကြည့်ရင်း ဟိန်းဟောက်မာန်မဲ၍လည်း မပြောချင်။

စိတ်ပျက်လှသော်လည်း သနားရင်းစွဲကလည်း ရှိတာမို့ ပို့မယ့်ပို့ ကူးတို့အထိ ပို့ပါတော့မယ်လေဟုသာ ဆုံးဖြတ်ရင်း 👯

"မောင့်ဆီမှာပဲ ပြင်တော့ ့ု့"

"ဗျာ ့္တတ ့္တတကယ် ပြောတာလား"

"ဟုတ်ပ ့္ ့'

မောင်က အသံကျယ်ဖြင့် အော်လိုက်ရင်း ခန္ဓာကိုယ် ကို တစ်ပတ်လှည့်လိုက်ရာ အိမ်ထဲဘက်ဆီက ကိုမိုးတို့ရဲ့ အဟမ်း အဟမ်း အသံကို ကြားရလေသည်။

(oe)

"ဒီလက်က ဘယ်လိုဖြစ်လို့ တောင့်တောင့်ကွကွကြီး ဖြစ် နေရတာလဲ ... "

မောင်က ပါးစပ်ကလည်း ပြောရင်း ညီလေးရဲ့ လက်ကို ကြိမ်လုံးသေးသေးလေးဖြင့် လှမ်းရိုက်လိုက်ရလေသည်။

ညီလေးကလည်း မောင် ပြောသမျှ နာခံကာ သူ့ရဲ့ ခေါင်း ခါး ခြေ လက်တွေကို အချိုးကျအောင် ပြုပြင်၍ လမ်းလျှောက်လေ့ကျင့်

လေသည်။

မောင်သည် မောင်တို့အိမ်နှင့် သိပ်မဝေးလှသော ဘောလုံးကွင်းဟောင်းလေးသို့ သူ့ကိုခေါ် သွားကာ တစ်နေ့ နာရီ

က်ခန့် လမ်းလျှောက်လေ့ကျင့်ပေးရလေသည်။ အချိုးမကျတာ , တွေ့လျှင် ရိက်ဖို့ ကြိမ်လုံးသေးသေးလေး တစ်ချောင်း ဆောင်ထား

ရ၏။ သူကလည်း မောင့်ရဲ့ အပြောခံ အဆိုခံ အရိက်ခံဘဝဖြင့် ချေးဒီးဒီးကျအောင် လမ်းလျှောက်ကျင့်မြဲ ဖြစ်လေသည့်မ

May by

မောင်သည် ညီလေးရဲ့ ရိုးသားပြီး အချိုးမကျ ဖြစ် ရပုံများကို စိတ်ပျက်ပျက်နှင့်ပင် ကရဏာလည်း သက်ရသည်။ အများတကာ ယောက်ျားတွေနှင့် မတူဘဲ ပျော့နွဲ့ အချိုးမကျသော မောင်ဖြစ်သူကို နည်းလမ်းမှန်မှန် ဆုံးမပြုပြင်မှု မရှိသော ညီလေးရဲ့ အစ်မတွေကိုလည်း စိတ်တိုမိ၏။ မြင့်မြတ်သော ယောက်ျားဘဝကို ရထားပါလျက် မိန်းမသားဟန်ပန်မျိုး ဖြစ်ရတဲ့ အဖြစ်ဆိုတာ ဘယ်လောက် ဆိုးသလဲ ...။

မောင်နဲ့ ညီလေးရဲ့ ကြိုးစားအားထုတ်မှုကြောင့်ပင် ညီလေးသည် မကြာခင်မှာပင် ယောက်ျားအသွင် စင်စစ်သို့ ပြောင်းလဲလာရလေသည်။

တစ်နေ့ ထိုဘောလုံးကွင်း အဟောင်းလေးထံမှ မောင်တို့ နှစ်ယောက် လမ်းလျှောက်ပြန်လာဆဲ ့ ညီလေးက ချေးတပြန်ပြန် အဆီတဝင်းဝင်းဖြင့် နည်းနည်းလေးမှ ကြည့်ချင် စရာ မရှိသော မောင့်ကို ငေးကြည့်လျက် ပြောသည်မှာ ့ ...

"ကျွန်တော်တို့ မောင်နှမသုံးယောက်က သိပ်ချစ်ကြတာ မောင်… ၊ ကျွန်တော်ဆို အစ်မတွေကို ချစ်လည်းချစ်တယ်၊ ကြောက်လည်းကြောက်တယ်၊ အစ်မတွေ စကားဆို မြေဝယ် မကျ နားထောင်ခဲ့တယ်၊ သူတို့ စိတ်ချမ်းသာရင်ပြီးရော ့့ သူတို့ကို မဆန့်ကျင်ဘဲ နေခဲ့တယ်၊ မောင်နဲ့ တွေ့တော့မှ အစ်မတွေကို ဆန့် ကျင်ချင်တဲ့စိတ်မျိုးတွေ ပေါ် လာခဲ့တာ၊ မောင်က ကျွန်တော့်ဘဝအတွက် အရမ်းအရေးပါတဲ့ မိန်း ကလေးတစ်ယောက်ပါ၊ မောင့်ကြောင့်သာ ကျွန်တော် ပြောင်းလဲခဲ့ရတယ် ... ၊ မောင်နဲ့သာ မတွေ့ ရင် အရင် ပုံစံအတိုင်း တစ်သက်လုံးသွားတော့မှာ၊ မောင့်ကို ကျေးရူး လည်း တင်တယ်၊ ချစ်လည်းချစ်တယ်၊ ခုချိန်မှာ ကျွန်တော် အကြောက်ဆုံးက မောင် ကျွန်တော့်ကို စိတ်ပျက်ပြီး စွန့်ခွာသွားမှာကိုပဲ ... "

သူ့ရဲ့နူးညံ့ရီဝေသော မျက်လုံးတွေနှင့် ယဉ်ကျေး သာ စကားတွေက မောင့်ရဲ့ခပ်မာမာ အသည်းညှာကို မထိတရိ ဘလှုပ်သွားလေသည်။

"ဘာမျှော်လင့်ချက်မှ မရှိလည်း ချစ်နေနိုင်တာဟာ တကယ့် အချစ်လို့ မောင် ပြောခဲ့တယ်၊ ကျွန်တော် အဲ့ဒီလို အချစ် မျိုးနဲ့ မောင့်ကို ချစ်ခဲ့ပါတယ်၊ မမျှော်လင့်ဘဲနဲ့လည်း သူ့ အလိုလို ပြည့်ဝလာတဲ့ ဆန္ဒတွေ ရှိတတ်တယ်မဟုတ်လား မောင်"

"ကေားကို လိုရာဆွဲပြောတဲ့ နေရာမှာတော့ စူပါပဲ ... " မောင်က ညီလေးကို မျက်စောင်းထိုးလိုက်မိရာ

လေးက တောက်ပစွာပြုံးလိုက်ရင်း 👝

WW. Dist

"ကြည့်စမ်း ... မောင်လည်း မိန်းမနဲ့ တော်တော်တူလာပြီ" ဟူ ပြောလိုက်တာမို့ မောင်က ရှက်သွားကာ လက်ထဲက ကြိမ်လုံးလေးနှင့် သူ ကျောကို လှမ်းရိုက်လိုက်ပါသည်။

(9c)

"အစ်ကို ဆီမှာ ကျွန်တော် ဒုတိယအကြိမ် အယူခံဝင်ပါ တယ် ခင်ဗျာ ... ၊ မောင်နဲ့ လိုက်ဖက်အောင်, အစ်ကိုတို့ လည်း လက်ခံနိုင်အောင် ကျွန်တော့်ကိုယ် ကျွန်တော် ပြုပြင်ပြောင်းလဲပြီးပါပြီ၊ အတတ်နိုင်ဆုံး မောင့် စိတ်ကြိုက် ဖြစ်အောင် ကြိုးစားရင်း အစ်ကိုတို့ စိတ်တိုင်းကျဖြစ်အောင် လည်း ကြိုးစားသွားပါမယ်၊ ရိုးသားစွာနဲ့ မောင့်မေတွာကို ရအောင်လည်း ဆက်ကြိုးစားသွားချင်ပါတယ်၊ အစ်ကိုတို့ အနေနဲ့လည်း ကျွန်တော့်အပေါ် ကြည်ဖြူပေးဖို့ တောင်းပန် ပါတယ်"

ညီလေးခင်သည် မောင့် အစ်ကိုနှစ်ယောက်ရဲ့ ရှေ့ တွင် ရိုကျိုးစွာရပ်ရင်း ပြောလာတာမို့ အစ်ကိုနှစ်ယောက်ကိ ညီလေးကို ခြေဆုံးခေါင်းဆုံး အပြစ်ရှာသော မျက်ဝန့်းများဖြင့်

ကြည့်လိုက်ကြလေသည်။ ဗရုတ်ကျလှသော မောင့်အစ်ကိုတွေသည် လက်ပိုက်ရပ်နေရင်းကမှ ခြေတစ်လှမ်းစီ နောက်ဆုတ်ကာ ညီထော အား ကုန်ပစ္စည်ိဳးတစ်ခုကို အကဲဖြတ်ကြည့် ကြည့်သလုံမြို့

ကြည့်လိုက်ရင်း ...

"အင်း ့္ ဆိုးတော့ မဆိုပါဘူး ့့့ "

အစ်ကိုနှစ်ယောက်နဲ့ ညီလေးနဲ့တော့ ခက်တော့တာ ပါပဲဟု တွေးကာ မောင် စိတ်ညစ်ရ၏။ ညီလေးက မောင့်ထို့ ချစ်ရုံမဟုတ်၊ မောင့်အစ်ကိုတွေရဲ့ ကြည်ဖြူလိုလားမှုကိုပါ လောအ တကြီး လိုချင်သူ ဖြစ်ပါသည်။

"အင်း ့ ဒါပေမယ့် ့ ့ "

"ခင်ဗျာ ့ ဘာဖြစ်လို့လဲ မသိဘူး"

"ဒါပေမယ့် စောင့်ကြည့်ရမယ့် သဘောမှာ ရှိတယ်" "အဟဲ ့ု့ အစ်ကိုကလည်းဗျာ ့ု့ အစ်ကိုလည်း မြင်သားဇဲ

ကျွန်တော်က အရင်လို ခပ်နွဲ့နွဲ့ ယောက်ျားမျိုးမှ မဟုတ် တော့တာ၊ ဒီမှာကြည့် ကျွန်တော့်ဘော်ဒီလည်း ပြောင်းလဲ

လာပြီး အခြောက်နဲ့တူတဲ့ ဟန်ပန်လည်း လုံးဝမရှိတော့

ဘူး . . .

မောင်သည် အစ်ကိုတွေရှေ့မှာ ပျာပျာသလဲ မ**က္ကင်**

တိုင် တက်ပြနေသော ညီလေးကို ငေးကြည့်နေရင်း နူးညံ့သော

ာ်ခံစားမှုတစ်ခုက တစိမ့်စိမ့်ဝင်ရောက်လာလေသည်။ ညီလေးရဲ့ က်ရှိုင်းတဲ့အချစ်ကို မောင် ခံစားလို့ရနေခဲ့ပြီ။ မောင်က ကိုယ့် ားချက်ကို ကိုယ်ယုံကြည်သူ ဖြစ်ပါသည်။

အဲ့ဒီအခိုက် ... အဲဒီလို ယုံကြည်နေတုန်းအခိုက်မှာ

တစ်ဖက်ခြံက အယ်လ်ဇေးရှင်း ခွေးကြီးဟာ ခြံစည်း သစ်ပင်တွေကြားထဲမှ မောင်တို့ခြံထဲသို့ လွှားခနဲ ခုန်ဝင်ကာ 📬 ဖီဟိန်းဟောက်လိုက်လေသည်။

"အမလေး ့ ့ နွေးကြီးဗျ ့ှ

့ အခြေအနေက ရုတ်တရက် ပြောင်းလဲသွားခဲ့တာ သည်။ ကျားကျားလျားလျားအသွင်ဖြင့် ရပ်နေခဲ့သော ညီလေး ည် ရုတ်တရက် ငယ်သံပါအောင် အော်ကာ မောင့်ထံသို့ ပြေ:

ာ်လာလေသည်။

"မောင် ့ ့ မောင် ့ ့ လုပ်ပါဦး ့ ့ ခွေးကြီး ့ ့ ကိုက် ့ ့

ကိုက်တော့မယ်"

ညီလေးသည် မောင့်နောက်သို့ ပြေးကပ် ကာဘာယူ ာ်ရင်း တုန်တုန်ချိချိပြောနေတော့ရာ အစ်ကိုနှစ်ယောက်ရဲ့ ်သံကျယ်ကြီးက ဝါးခနဲ ထွက်လာသည်။ ထိုရယ်သံကို 🕵

啶 ပြန်လန့်ကာ လှစ်ခနဲ ပြန်လှည့်ပြေးသွားသည် 🤫

"ဟား ့္ ဟား ့္ တကယ်ကောင်ကွာ၊ ့ ဒါလား ယောက္ရွာ်း . . ၊ အရေးကြုံရင် ကိုယ့်အားကိုယ်မကို ငါ့နှမဝဲ ရှေ့တန်းတင်နေမယ့် ကောင်၊ မင်း ဘာ ့ အပြင်ပန်း အသွင်အပြင် ဘယ်လောက်ပြောင်း**ပြော** အရေးကြုံရင် ငါ့နှမပဲ ပြေးအားကိုးမယ့် စိတ်ကြီးချ ပြောင်းမှ မပြောင်းတာ 🚃 "ဒီပုံနဲ့များ ... အယူခံလာဝင်ရဲရတယ်လိုက္မွာ ... အံ့ရော 📜 "ငမောင်ရေ ... သနားတာတစ်ခုတည်းနဲ့ တော့ လက် လိုက်နဲ့ဟ၊ တစ်ဘဝလုံး ငါးပါးမှောက်သွားလိ**မ့်မယ်** မောင်သည် ဒီတစ်ကြိမ်မှာတော့ ညီလေးကို အေါ်အ

ဖြစ်ရလေသည်။ အစ်ကိုတွေရှေ့မှာလည်း မောင် အရှက်အိုခြ သည်။ ကိုယ့်ကို ချစ်တယ်ဆိုတဲ့ ယောက်ျားဟာ အရေးကြွှဲဧ ကိုယ့်ပဲ ပြေးအားကိုးတတ်သော ပျော့ပျော့ညှံညံ့ ယောက်ျား ဖြစ်ရသတဲ့။ ခွေးကိုက်မှာကိုတောင် ဒီလောက်ဖြစ်နေရင် သေဆော များ ကြုံရလျှင် မောင့်ကို ကာဘာယူပြီး တစ်ခါတည်းမှ အသက်ထွက်သွားမလား မသိချေ။

တခါခါ ခေါင်းတခါခါဖြင့် လှည့်ထွက်သွားကြလျှင် မောင်သည် ဆင့်ရှေ့မှာ အကြာကြီးငြိမ်တွေရပ်တံ့နေပြီးမှ တရွေ့ရွေ့ ထွက် မောင့်နောက်မှာ တုန်ချိနေသော် ညီလေးထံ ချာခနဲ လှည် သွားတော့သည်။

မျက်နှာချင်း ဆိုင်လိုက်လေသည်။

'ညီလေးခင် ... သွားတော့ ... နောက် ဘယ်တော့မှ မလာ

ခဲ့နဲ့၊ နှင့်ကို လုံးဝ စဉ်းစားမပေးနိုင်ဘူး သိလား ္ုံ

"ဟာ ့္ဘာ္ဘာ ့္ဘာဖြစ်လိုလဲ ့ ့ "

"ရှင်က အပေါ်ယံ အသွင်အပြင်သာ ပြေားတာ 👝 စိတ်က ပြောင်းမှမပြောင်းဘဲ ညီလေးရဲ့၊ ယောက်ျားဖြစ်ပြီး တစ်ခုခု ဆို မောင့်ကိုပဲ အားကိုးနေတာ ဘယ်လောက်ရှက်စရာ ကောင်းသလဲ၊ မောင့်အစ်ကိုတွေ ရှေ့မှာမှ ဒီလို ရုပ်ပျက် ဆင်းပျက် ဖြစ်သွားရတယ်လို့၊ တော်ပြီ ... မောင် ဘာမှ

မပြောချင်တော့ဘူး၊ မောင့်ကိုလည်း စကားတစ်ခွန်းမှ ထပ်မပြောနဲ့တော့၊ ရှင် သွားတော့ ... '

"မောင် ့္ ကျွန်တော့်ကို ့္ ကျွန်တော့်ကို မချစ်နိုင်ဘူးလား എാ"

"မချစ်ဘူး ့္ လုံးဝ မချစ်ဘူး၊ ရှင့်လို ပျော့ညံ့တဲ့ ယောက်ျား မျိုးကို မောင် ဘယ်တော့မှ မချစ်ဘူး"

ညီလေးခင်သည် ပါးစပ်ကလေးဟကာ မောင့်ကို အစ်ကိုနှစ်ယောက်က မျက်နှာတွေရှံ့မဲ့ကာ လင်္က ခေါ်ကြည့်နေရင်းက ခေါင်းငိုက်စိုက်ကျသွားလေသည်။ သူက

မောင်သည် သူ့ကျောပြင်ကို လှမ်းငေးရင်း စိတ် လည်း ညစ် ... ဝမ်းလည်းနည်းကာ ငိုချင်လာရလေသည်။ ဘာဖြစ်လို့ ဒီလောက်တောင် ပျော့ညံ့ရပါသလဲ ညီလေးရယ် ... ။

米米米

(jo) ♦ **♦** ♦

"ခုက္မွပါပဲတယ် ့ အခြေအနေက တစ်နေ့တခြား ဆိုးဆိုး လာတယ်"

"တလောက ထမင်းအထပ်ထပ် စားတဲ့သူက ခု ဘယ်လို ဖြစ်ပြီး မစားနိုင် မသောက်နိုင် တမိုင်မှိုင်ဖြစ်နေရတာလဲ"

"ကြည့်စမ်း ... တက်ကြွလွန်းလို့ တို့တွေတောင် ကြည့်မရ ဖြစ်ခဲ့တာ မဟုတ်လား၊ ခုတော့ လှုပ်တောင်မလှုပ်တော့ဘူး၊

သူ့အခန်းကို သွားချောင်းစမ်းပါဦးဟယ် မျက်ခြယ်ရယ် ... "

"ချောင်းပြီးပါပြီ မမကြီးရဲ့၊ သုံးခါချောင်းတာ သုံးခါစလုံး အိပ်နေတာပဲ တွေ့တယ်"

"တကယ်ရော အိပ်ပျော်တာ ဟုတ်ရဲ့လား၊ ညကလည်း

တချွတ်ချွတ်နဲ့ ခြဲထဲလမ်းဆင်းလျှောက်နေတာ ည ၂ နာနှို

လောက်ကြီးမှာ 🚃

ညီလေးခင်ရဲ့ အစ်မတွေသည် ရုတ်တရက် ညီလေး ရာသီဥတု ပြောင်းလဲသွားခြင်းကို နားမလည်နိုင်ဖြစ်ရကာ အရို

တကြည့်ကြည့်နှင့် စိုးရိမ်သောက ရောက်ကြရလေသည်။ သိပ်မကြာခင်ကလေးကမှ ထမင်းတွေ စားလွန်းလို့

တားမြစ်ခဲ့ရသော ညီလေးသည် ခုတော့လည်း ကြောင်စာလောဏ် ကလေးသာ မစို့မပို့ တို့တို့တိတိစားပြီး စားပွဲမှ ထသွားတတ်၏။

တဟားဟား အော်ရယ်၍ ကြည့်မရဖြစ်ခဲ့သော ညီလေးသ**ယ်** အသံပင်မထွက်တော့ဘဲ စိတ်နှလုံးချုံးချုံးကျကာနေ၏။ **ထိုသို့**

မြောင်းလဲလေ အစ်မတွေမှာ ကြိမ်မီးအုံးလေ ဖြစ်ကြရသည်။
"ကဲ ့ ဘယ်လိုလုပ်ရင် ကောင်းမလဲ၊ ဒီအတိုင်း လွှတ်
ထားလို့တော့ မဖြစ်ချေဘူး မျက်ခြယ် ့ ့"

"ဗေဒင်လေး ဘာလေး မေးကြည့်ရင် ကောင်းမလား မမကြီး"

"အေး ့ ကောင်းသားပဲ"

အနောင့်အယှက် ရှိသည်' ဟူ၏။

အစ်မနှစ်ယောက်သည် ကြံရာမရသည့်အဆုံးတွင် ဗေဒင်ဆရာပေါင်းစုံထံ မနားတမ်း သွားရောက်မေးမြန်းလေသည်။ ကျိုက္ကလို့ ဘုရားတွင် အလွန်မှန်သော ဗေဒင်ဆရာမှ ရှိသည် သတင်းကြားနှင့်ပင် မနက်အစောကြီး ထ,သွားမေးကြရ၏။ ဗေဒင် ဆရာတော်တော်များများ၏ ဟောကြားချက်မှာ ့ 'မိန်းကလေး "ရည်းစားပူ မိနေတာများလား ... သူ ကြိုက်တဲ့ ကောင် မလေးက သူ့ကို လှည့်စားသွားလို့လား"

"သူ့ ထက်လည်ဝယ်တဲ့ မိန်းမတစ်ယောက်ယောက်ရဲ့ ဖြား ယောင်းမှုကိုပဲ ခံလိုက်ရသလား"

အစ်မတွေသည် သို့လော သို့လော တွေးမိကြကာ ညီလေးကို မရရအောင် ချော့မော့မေးဖို့ ဆုံးဖြတ်ကြပါသည်။ အိမ်ရောက်တော့ အိပ်ရာပေါ်မှာ မှောက်ရက်ကြီး

အိပ်နေသော ညီလေးအနားသို့သွားကာ ...

"ညီလေး ့ ဒီအချိန်ကြီး မအိပ်နဲ့ လေ၊ ထဲ,ပါဦး ့ ့ မမ တို့နဲ့ စကားပြောရအောင် ့ ့"

ညီလေးက ခေါင်းစုတ်ဖွားနှင့် ပျင်းရိပျင်းတွဲ ထ_နထိုင် ကာ ခေါင်းကိုတော့ ငိုက်စိုက်ချထားသည်။

> "ညီလေး ... နင် အခု ဘာတွေဖြစ်နေတာလဲ ... မမကြီးတို့ ကို အမှန်အတိုင်း ပြောစမ်းပါ"

"ဘာမှမဖြစ်ပါဘူး"

"မညာပါနဲ့ ဟယ်၊ နှင့်ရုပ်က အပူသည်ရုပ် ပေါက်နေတာ အသိသာကြီးပါ၊ နှင့် အမှန်အတိုင်းပြောမှ တို့က နှင့်

စိတ်ချမ်းသာအောင် ကူညီဆောင်ရွက်ပေးနိုင်မှာပေါ

"မမကြီးတို့ ကူနိုင်မယ့်ကိစ္စ မဟုတ်ပါဘူး . . .

తీయతిర్హ

"ဘာကိစ္စမိုလိုလဲ ... ပြောသာပြောပါဟယ် ... ကိုယ်ချစ်တဲ့ ကိုယ့်မောင်လေးအတွက် မကူညီနိုင်တဲ့ကိစ္စဆိုတာ မရှိအ ရပါဘူး"၅

"ထားလိုက်ပါတော့ မမကြီးရာ ္ ့ ကျွန်တော့်ကိုက ပျော့

ညံ့လို့ ဒီလိုဖြစ်ရတာပါ"

"အမယ် ့္ ငါ့မောင်လေးကို ပျော့ညံ့တယ်လို့ ဘယ်သူက ပြောသလဲ ... "

"ဘယ်သူပြောပြော နာစရာတော့ မရှိပါဘူး၊ တကယ်လည်း

ပျော့ည့်နေခဲ့တာပဲ ...

"ဒီလို မပြောပါနဲ့ ဟယ် ္ ့ ယဉ်ကျေးသိမ်မွေ့တာကို မျော့ ညှံတာလို့ နာမည်တပ်လို့ မရပါဘူး၊ တချို့တွေကသာ ရိုင်းတာကို ထက်မြက်တာလို့ နာမည်တပ်ချင်ကြတာ"

"ကျွန်တော် ပျော့ည့်တာ ကျွန်တော် သိပါတယ်၊ ကျွန်တော် ပျော့ညံ့လိုသာ သူ ကျွန်တော့်ကို အထင်သေးပြီး ငြင်းပပ် လိုက်တာပေါ့"

"ဟင် '

ညီလေးသည် ငြင်းဆန်ရင်းကပင် စကားထဲက ဇာတိပြလာတာမို့ ညီအစ်မဲနှစ်ယောက်မှာ တစ်ယောက်ကိုတစ်

ယောက် 'ထင်တဲ့အတိုင်းပဲဟေ့' ဟူသည် အကြည့်မျိုးဖြင့် လှမ်း ကြည့်လိုက်ကြပါသည်။

်ငါ့မောင်လေးလို အရက်မသောက် ဖဲမရိုက် အပျော်အပါး မ**လိုက်တဲ့ လူမျိုးကိုများ ဘ**ယ်သူက ငြင်းသလဲဟင် 🚃 ပြောစမ်း"

"မပြောတော့ပါဘူး မမရာ ့ဲ့ စိတ်ညစ်ပါတယ်ဆိုဗျာ"

"ဟဲ့ ... ပြောစမ်းပါဆိုဟယ်"

ညီလေးက ဘာမှပြန်မဖြေတော့ဘဲ အိပ်ရာထဲ ဘုန်းခနဲ ပြန်ပ**စ်လှဲကာ စောင်ကိုခေါင်းမြီးခြုံ**ထားလိုက်သည်။ အစ်မတွေ ကလည်း ခေသူမဟုတ်ရကာ စောင်ကို မရအရဆွဲနွာကာ ညီလေး ကို ဆွဲထူလိုက်ကြရင်း ...

"ပြောစမ်းပါတဲ့ ့ ့ညီလေးရဲ့၊ ဘယ်လို မိန်းကလေးကများ . **ေါ့မောင့်ကို ငြင်းသလဲဆိုတ**ာ သိချင်လို့ပါ 🚃 "

"မသိချင်ပါနဲ့ . . . '

"သိချင်တယ်တဲ့ ့္ သိချင်တယ်၊ မသိလို့မဖြစ်ဘူး ့္ မခဲ ချင် ဖြစ်လိုက်တာဟယ် ... ဒီလောက် လိမ္မာယဉ်ကျေးတဲ့ ငါ့မောင်လေးကို ငြင်းတယ်ဆိုကတည်းက မောင်လေးရဲ့

ဘုန်းကံနဲ့ မထိုက်တန်လို့သာ ဖြစ်ရမှာပေါ့

"ကဖယ်တာလေ ... ကံက ဖယ်ရှားပေးလိုက်တာ၊ ထိုက် တန်တဲ့သူဆို သူ့အလိုလို ရောက်လာမှာပဲ"

"မောင့်ကို ဒီလိုမပြောပါနဲ့ဗျာ"

"ဘာ ့ မောင် ဟုတ်လား၊ ဘယ်က မောင်လဲ ့ "
"ဟာ ့ ့ ဒုက္ခပါပဲ ့ ဒီပါးစပ်ကလည်း လွှတ်ခနဲ ထွက်
သွားမိတယ်။"
"ဟဲ ့ ့ ပြောဆို ပြော ့ ့ ခုပြော၊ မပြောလို့ မဖြစ်ဘူး"
"ခက်တာပဲ ့ ့"
"မခက်ဘူး ့ ပြော"
"မေမင်းမောင်ဗျာ၊ မေမင်းမောင် ့ "
"ဟယ် ့ "
အစ်မနှစ်ယောက်မှာ အာမေဍိတ်သံရှည်ကြီး ဆွဲကာ
ရင်ဘတ်ကို ကိုယ်စီဖိထွားလိုက်ကြပါသည်။

"ဒီကောင်မလေးလား ... " "ဟို ... ထောင့်မကျိုးတဲ့ ခပ်ရဲရဲ ကောင်မလေးလား" "ဒီလိုကောင်မလေးကိုများ နင်က ကြိုက်တယ် ... ဟုတ်

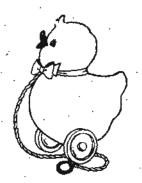
လား၊ နှင်တော့ အာရုံမှောက်မှားပြီ ထင်တယ်" "မမတို့ကလည်းဗျာ ဒီလိုတော့ မပြောကြပါနဲ့၊ မောင်က အင်မတန် ပွင့်လင်းထက်မြက်တဲ့ မိန်းကလေးပါ ..."

"ရှေ့နေ လိုက်မနေစမ်းပါနဲ့၊ ဒီကောင်မလေးများတော့ စ,တွေ့ကတည်းက ကြည့်မရတာပါ၊ နှင့်မွေးနေ့တုန်းက လာသွားတယ် မဟုတ်လား၊ အလှူလာတဲ့ပုံက ဘောင်းဘီ ရှည်နဲ့ သူ့အိမ်သူ့ ရာလို ရဲရဲတင်းတင်း ပြောဆို စားသောက် နေတာ တို့တောင် ဧည့်မခံလိုက်ရပါဘူး၊ ရဲတင်းလိုက်တာ တရားလွန်တယ်၊ ဒီလို မိန်းကလေးမျိုးနဲ့ ငါ့မောင်လေးနဲ့ တန်ကို မတန်ဘူး၊ ယောက်ျားလေးက ဣန္ဒြေရသလောက် မိန်းကလေးက ရုပ်မျာ ရုပ်မျာ"

"မဟာဗျာနဲ့ ... မမကြီး ပြောတာနားတောင်၊ အဲဒီလို မိန်းကလေးမျိုးအတွက် ခံစားမနေနဲ့ ... သူ့ထက်သာတာ ရှာပေးမယ် ... ကြားလား ... "

အစ်မနှစ်ယောက်မှာ ပြဿနာရဲ့ စစ်မြစ်ကိုသိပြီမို့ သူထို့ မောင်ကလေး အားတက်စေဖို့ ရာ နှစ်သိမ့်ပေးလိုက်ကြလေ သည်။

"ဟာဗျာ . . . '

မိန်းကလေးမှန်ရင် စကားနည်းမှ ... ၊ မျက်လွာ ကလေးချကာ ချကာ သိမ်မွေ့ တိုးသက်စွာ စကားဆိုတတ်မှ ... ၊ လမ်းလျှောက်ရင်လည်း ညင်ညင်သာသာနဲ့ ဖြည်းဖြည်းကလေးမှ၊ လူကြီးသူမရှေ့ရောက်လျှင် မပြောရဲ မဆိုရဲ ရိုကျိုးဝပ်တွားနေမှ၊ အိမ်မှုကိစ္စ နိုင်နိုင်နင်းနင်း မိန်းမ ပီပီသသကလေးမှ ... ၊ အိမ်တွင်း ဇုန်းမှ ... မှ ... စသဖြင့် သတ်မှတ်ချက်တွေ ထားခဲ့သော ညီလေးခင်ရဲ့ အစ်မနှစ်ယောက်မှာ ထိုသတ်မှတ်ချက်များနှင့် အကြောင်းညီညွှတ်သော မိန်းကလေးမျိုးကို အပူတပြင်း ရှာဖွေ ကြတော့သည်။ သူတို့ မောင်လေးရဲ့ ပူပုံပန်းကို သူတို့ မကြည့် နက်နိုင်... ။ သူတို့ သဘောမကျသည့် မိန်းကလေးမျိုးအတွက်နဲ့

🕯စားနေ ရရှာသည့် အဖြစ်ကိုလည်း ဘဝင်မကျနိုင်ပေ။

နှစ်ရက် သုံးရက်အတွင်း အပူတပြင်း လှုပ်ရှားကြ

(၂၁)

၁၇၆ ဗူဆုခင်

ပြီးသောအခါ အစ်မနှစ်ယောက်မှာ ညီလေးရှေ့မှောက်သို့ ဓာတ်ပုံ အယ်လ်ဘမ် တွစ်ထပ်ကြီးဖြင့် ရောက်လာကြကာ ...

"ညီလေး ... ဒီမှာကြည့်စမ်း ... ၊ ဒါတွေအားလုံး အ**ချော** အလှ ထိပ်ခေါင်တွေချည်းပဲ၊ ကျောင်းတုန်းက Queen ရခဲ့တဲ့ သူတွေချည်းပဲ၊ အားလုံး မိန်းမပီပီသသ ယဉ်ယဉ် ကျေးကျေးတွေချည်းပဲ၊ ဒီတစ်ယောက်ဆို စကား ပြောတာ ဆိုတာ သိပ်နူးညံ့သိမ်မွေ့တာ၊ တိုးတိုးနဲ့ ညင်ညင့်သာသာ လေး ပြောတတ်တာ ... သိပ်နားထောင်လို့ ကောင်းတာပဲ"

ညီလေးသည် သူ့ရှေ့က ဓာတ်ပုံတစ်ထပ်ကို စိတ် ပျက်စွာ ကြည့်ရင်း အစ်မတွေကို ရွတ်ချင်စိတ် ပေါက်လာပါသည်။ "ကျွန်တော်က နားမပါးဘူး မမကြီး၊ နည်းနည်း နားလေး ချင်သလိုတောင် ဖြစ်နေတယ်၊ သူနဲ့အဆင်ပြေမှာ မဟုတ်

"ဟင် ့္ဘာဖြစ်လို့လဲ ့ ့"

"သူက တိုးတိုးလေးပြောနေရင် ကျွန်တော်က အရမ်း သတိထားပြီး နားစွင့်နေရမှာ ... ၊ သူ့စကားကို ပြည့်ပြည့် စုံ ကြားဖို့အတွက် ကျွန်တော် ပင်ပန်းနေမှာပေါ့ ... " "ဒါဆို ... ဒီတစ်ယောက်ကို ကြည့် ... ၊ သူက ဗမာစာ၊ တရုတ်စာ၊ ကုလားစာ၊ ထိုင်းစာ၊ ရှမ်းစာ၊ ယူရိုပီယမ်စာ၊ ပန်းသေးချက် အားလုံးချက်တတ်တယ်၊ ဗမာစာမှာတောင်မှ အောက်ပြည်အောက်ရွာမှာ ချက်တဲ့ စတိုင်လ်၊ အညာဒေသ မှာ ချက်တဲ့ စတိုင်လ် ... အမျိုးမျိုးကွဲအောင် ချက်နိုင်တယ်၊ ကိတ်မုန့်လည်း လုပ်တတ်သေးတယ်၊ ရွှေချည်ထိုးတာ၊ ကျောက်ကျောက်မြဲတာ ... အချိုပွဲအားလုံးလည်း ကျွမ်းကျွမ်း ကျင်ကျင် လုပ်တတ်တယ်၊ အချက်အပြုတ် ဝါသနာပါ

"ကျွန်တော်မှ စားသောက်ဆိုင် မဖွင့်ချင်တာ ... "

"ဟယ<u>ິ</u>..."

"မမကြီးတို့ပြောတဲ့ မိန်းမက စားသောက်ဆိုင် ဖွင့်စားဖို့ ယူရင်သာ အဆင်ပြေတာ ... နို့မို့ဆို သူ့အရည်အချင်းတွေ အလကား အကျိုးမရှိဖြစ်နေမှာပေါ့ ..."

"ဟဲ့ မိန်းမဆိုတာ အချက်အပြုတ် အိမ်မှုကိစ္စ ကျွမ်းကျင် နိုင်နင်းရတယ် ... ဒါမျိုးက ဒီခေတ်မှာ ရှားပါးပစ္စည်း၊ ကိုယ့်ယောက်ျားနဲ့ ကိုယ့်သားသမီးတွေအတွက်တင် မကဘူး၊ အိမ်ကို ဧည့်ကောင်းစောင်ကောင်းလာရင် အိမ်ရှင်မကိုယ် တိုင် ချက်ကျွေးတယ်ဆိုတာ ဘယ်လောက်ဂုဏ်ယူစရာ ကောင်းသလဲ၊ ဧည့်သည်တွေက ကျေးဇူးတွေတင်ပြီး နင့်ကို မိန်းမအရတော်တယ်လို့ ချီးကျူးအားကျနေကြဦးမှာလို

nnypl

"ကျွန်တော် ကိုယ်တိုင်လည်း ချက်တတ်နေတာပဲ မမေ ဈေးလှည်းဝယ်တတ်တယ်၊ ချက်လည်း ချက်တတ်တ ကိုယ့်ဘာသာ ချက်စားလည်း ရပါတယ်" "ဒါက မိန်းမှ မရခင်လေ ... မိန်းမရရင်တော့ မိန်း ချက်ပစေပေါ့ ... "ကျွန်တော်က ကိုယ်ချစ်တဲ့သူစားဖို့ ကိုယ်တိုင် ချက်တွေ ချင်တာ ... " "နှင့်ဟာလေ ့္ တမင် ကပ်ဖဲ့ပြော့နေတယ်၊ အိမ်မှုဏိ လည်း စိတ်မဝင်စားဘဲ ရုပ်ပျာရုပ်ပျာ မိန်းကလေး🧲 သာ ရရင် နင် တစ်နေ့တစ်နေ့ မီးဖိုထဲက မထွ**က်ခဲ့** စိုးရိမ်လို့ ဒီလိုမိန်းကလေးမျိုးကို ရှာပေးရတာ" 'မမတို့က ဒါပဲမြင်တာကိုး၊ ဒီလောက်ပဲ တွက်ချက်တ ကြတာကိုး ... ၊ အဲဒီလို မိန်းမ ပီပီသသ မိန်းမမျိုး ဟာ အင်မတန်မှ အလှအပကြိုက်ကြတော့ အဝတ်အ တွေ အမျိုးမျိုးဝယ်ဝတ်၊ စိန်တွေ ရွှေတွေ သီးနေအေ ဝတ်၊ မိတ်ကပ်တွေ နှတ်ခမ်းနီတွေကို သောင်းချီပေးထ ဆဲပင်ကို သိန်းချီပေးပြီး ဖြောင့် ... ၊ မျက်နှာပေါင်း တင်၊ အဲဒါတွေအတွက် ပိုက်ဆံတွေ သောက်သောင် ကုန်မှာကျတော့ မမကြီးတို့က မမြင်ဘူးမဟုတ်လ မောင်ဆိုရင် ဆံပင်ကလည်း ခပ်တိုတိုပဲ၊ ဆံပင်အတွ

ဘာမှကုန်ကျစရာ မလိုဘူး ္ပ္ ၊ မျက်နာကလည်း အမြဲ ပြောင်တလင်းခါနေတာပဲ၊ မိတ်ကွပ်ဖိုးလည်း ကုန်စရာမလို ဘူး၊ သူ အဝုတ်အစားလည်း မမက်ဘူး၊ ရွှေဆိုလို့လည်း တစိုးတစိတောင် မဝတ်ဘူး၊ ဘယ်လောက် အကုန်အကျ သက်သာစေတဲ့ မိန်းမမျိုးလဲ 🚃

ညီလေးက တမင်ရွတ်ပြောပြီး ငြိမ်ထိုင်နေဆဲ မလေး က သူ့ ခေါင်းကို ဒေါက်ခနဲ လှမ်းခေါက်လိုက်ရင်း 👝

"နင် တမင်ရွတ်ပြီး ပြောနေတာ္ ငါသိတယ်ဟဲ့ 🚃 " "ကျွန်တော် ့္တာ့မောင့်ကိုပဲ ချစ်တယ် မမကြီးရာ ္တာ့မောင် ကသာ ကျွန်တော့်အတွက် အသင့်တော်ဆုံးဆိုတာ မမကြီး တို့ လက်မခံနိုင်ဘူးလား၊ မောင်က သတ္တိရှိတယ် 🔒 သွက် လက်တယ် ... ပြတ်သားတယ် ... ကျွန်တော့်မှာ မရှိတာ တွေ အားလုံး မောင့်မှာရှိတယ်၊ မမကြီးတို့ပြောတဲ့ မိန်း ကလေးတွေမှာရှိတဲ့ အရည်အချင်းမျိုးကတော့ ကျွန်တော့် မှာလည်း ရှိတာပဲ"

"နင့်ဘာသာ သေအောင်ချစ်နေလည်း မေမင်းမောင်ကမှ[့] န**င့်ကိုမချစ်ဘဲ၊** နှင့်မှာ မာနမရှိဘူးလား၊ ဘာလို့ တမ်းတမ်း စွဲနေမလဲ၊ သူ့ထက်သာတာ တစ်ယောက် ကောက်ယူလိုက် ပေါ့ ... "

၁၈ဝ စည်တွင်

"မယူချင်ပါဘူး၊ သူ့ကိုပဲ ကျွန်တော်ချစ်တယ်၊ သူ့**ကို** စောင့်မွယ် ့ှ ၊ ကျွန်တော် အေးအေးဆေးဆေး နေပါ**ု** ဗျာ ့ု့"

ဘယ်တုန်းကမှ အစ်မတွေကို ဆန့်ကျင်ခြင်းမရှိ သော ညီလေးခင်သည် ယခုတစ်ကြိမ်မှာတော့ အစ်မတွေရဲ့ဆန္ ကို ပြတ်သားစွာ ငြင်းပယ်လိုက်ပြီး သူ့ဆန္ဒကို ပြတ်ပြတ်သားဆင ပင် ကြေညာလိုက်တော့သည်။

အစ်မတွေသည် ချစ်စွာသော မောင်ကလေးရဲ့

ပြတ်သားမှုကိုလည်း အဲ့လည်း အဲ့ဩကြ၊ ရင်ထုမနာလည်း ခြံ ကြ ...၊ မေမင်းမောင်ကိုလည်း သဘောမကျ ...၊ ညီလေးဆီ အသည်းကွဲနေတာကိုလည်း မကြည့်ရက်နိုင် ဖြစ်ကြရကာ **တက်** တွေ တစ်ပွေ့တစ်ပိုက်ဖြင့် ဘာလုပ်လို့ ဘာကိုင်ရမှန်းမ^{ှာ} ခြေမကိုင်မိ လက်မကိုင်မိ ဖြစ်နေကြရလေသည်။

အချစ်ဝေဒနာဟာ ဒီလောက်ကြီး ကြီးမားပြင်းထန် ကြောင်း ညီလေးခင်က ခုမှပင် သိရလေံသည်။ မျှော်လင့်ချက်

ာင်းမဲ့ခြင်းတည်းဟူသော ခံစားချက်က လူကို အင်အားမရှိ ချာ့တော့နုံးခွေနေအောင် နှိပ်စက်ကြပြီး ရင်ထဲမှာတော့ မီးစနှင့်

(H)

င် အင်အားမဲ့ရာမှ တစ်ဖန်-အသက်ဝင်လာပြန်ကာ ဟိုပြေးဒီပြေး သျှာက်ပြေးနေချင်တော့သလို ခြေမကိုင်မိ လက်မကိုင်မိ ဂယောင်

🗷 ထိုးခံရသလို ပူလောင်ပြင်းပြလှပါသည်။ ထိုပူလောင်မှုကြောင့်

ချာက်ချား ဖြစ်ရပြန်သည်။ လူက အားမရှိသလို အိပ်ရာထဲခွေလှဲ ခိပ်နေလိုက်၊ တစ်ဖန် ပြန်ထ,လာကာ ဂဏှာမငြိမ့် ဖြစ်သွားလိုက် ခြင့် ဆောက်တည်ရာလည်း မရနိုင်ပေ။

အရက်ဆို အနံ့ရရုံနှင့် ခေါင်းမူးလာတတ်သော၊

ကေရက်အနံ့ ရလျှင် အသဲက်အောင့်ထားတတ်သော၊ ဘုဇ္ဇနာ

១ត្យ

ာစ်ကြိမ်သာ ဘီယာသောက်ဖူးပြီး ထိုတစ်ကြိမ်မှာ တစ်ငုံသောက် ရုံနှင့် ခါးသက်လှူသော အရသားကို မုန်းတ္ပီးလှကာ ပါး**စပ်ထဲက** အကြွင်းအကျန်ကို အမြန်ပြေးလွှားပလုတ်ကျင်းချပြီး ရင်ထဲပူလောင် မဆုံး ရှိလှတာဂ်မို့ ရေအေးအေးတစ်ဘူးလောက် မော့ချပြီးမှ ပစ္စစ် သကြားလုံးလေး ငုံထားခဲ့ရသော ္မ ၊ ကာရာအိုကေဆိုင်က မိန်းကလေးများကို နှဖချင်းစာနာသနားငဲ့ညှာလှစွာ ကာရာအိုကေ ဆိုင်ဆို မျက်စောင်းထိုး၍ပင် မကြည့်ခဲ့ဖူးသော၊ ကိုယ်ခေါင်းကို တစိမ်းမိန်းမကိုင်လျှင် ဘုန်းနိမ့်သည်ဟုအယူရှိကာ ဘယ် Beaus salon မှာမှ ခေါင်းသွားမလျှော်ဖူးသော ညီလေးခင်သည် သူ့နဲ့ အသည်းကွဲမှုကို ဘယ်လိုအပျော်အပါးမျိုးဖြင့် ထွက်ပေါက်**ရှာ**ေ မှန်း မသိရှာပေ။ နောက်ဆုံးတော့ ညီလေးခင်သည် မြတ်စွာဘုရာ

သခင်ကိုသာ သတိရကာ တစ်နေ့တစ်နေ့ ဘုံရားခန်းထဲက မကွက်တော့ဘဲ ဘုရားရှိခိုးလိုက်၊ ဂါတာရွတ်လိုက်၊ ပု**တီးစိပ်လိုက်** ဖြင့်သာ အချိန်ကုန်တော့သည်။

ဒီလောက်နှင့် မကျေနပ်သေးသော ညီလေး<mark>မင်သည</mark>် နေ့တိုင်း ဥပုသ်စောင့်ကာ ညစာလည်း မစား။ အသားဆို လုံးစ မထိတော့ဘဲ သတ်သက်လွတ်စားခြင်းကလည်း မောင်နဲ့ ပြေလည် အဓိဋ္ဌာန်ကြောင့်သာပင်။ တစ်နေ့တစ်နေ့ တတွတ်**တွင်္**

ဆုတောင်းလိုက်ရတာလည်း မြတ်စွာဘုရားသာ သက်ရှိထင်ရှား ို့သားလျှင် နားငြီးလောက်ပြီ။

အစ်မနှစ်ယောက်သည် မျက်လွှာကလေး ချကာ ခုကာဖြင့် ပါးစပ်ကလည်း အမြဲမပြတ်ရွတ်ဖတ်သရုံရွာယ်နေတတ် သာ ညီလေးခင်ကို ကြည့်ရင်း ကြည့်ရင်း တစ်စုံတစ်ရာအတွက် အစိုးရိမ်ကြီး စိုးရိမ်လာကြွရပါသည်။

"ဘုန်းကြီးများ ဝတ်တော့မလို့လား မသိဘူးနော်" "ဒုက္ခပါစဲဟယ် ... သူ ကြည့်ရတာ ပုထုဧဉ်နဲ့ တောင် မတူ တော့သလိုပဲ ...

"ဘာဖြစ်လို့လဲ မမကြီးရဲ့ ...

်"ပုထုစဉ် အသည်းကွဲတာ ဒီလိုမှ မဟုတ်တာ 🛒 " "သူ့ကြည့်ရတာ ဘုန်းကြီးတစ်ပိုင်းပါပဲ၊ ဘုန်းကြီးတောင် မှ သူ့လို အချိန်ပြည့် ပုတီးစိပ်နိုင်၊ သတ်သက်လွတ် စား နိုင်၊ ရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ်နိုင်ပါ့မလား မသိဘူး ...

"ဘာသာစာရားကို လေးစားကိုင်းရှိုင်းတာကိုတော့ သိဆောင် ကျပါရဲ့ဟယ်၊ ဒါပေမယ့် ... ငါ့မောင်လေး ဒီအုရွယ်လေးနဲ့ လူ့ဘောင်ကို အပြီးအပိုင် စွန့်ခွာသွားရင်တော့ ငါ ရင်ကျိုး ရလိမ့်မယ် ... "

"ကျွန်မလည်း ဒီအတိုင်းပါပဲ မမကြီးရယ် 🚬 အဟင့်

အင့် ္

့ "ငိုချင်နေရတဲ့အထဲ နင်က ငါ့ရှေ့ လာငိုနေရပြန်ပြီ…

အိ ့္ ဟင္န် ့ုံ "

အစ်မနှစ်ယောက်မှာ ပြောရင်းက မျက်ရည်လေ တစမ်းစမ်းဖြစ်လာကြရပြန်သည်။ ညီလေးအတွက် သူတို့မှာ

ကြရာမရနိုင်ပေ။

လိုက်သေးသည်။

ညီလေးခင်သည် ခြံထဲရှိ သဇင်တိုင်နှင့် သစ်ခွ**စင်** များမှ ပန်းများကို ကိုယ်တိုင်ခူးကာ ဘုရားပန်းလည်း မပြတ်က**်ရှာ** လေသည်။ ကိုယ်တိုင် ဆွမ်းချက်ကာ ဆွမ်းတော်လည်း က**်သည့်** အပြင် ဆွမ်းခံကြွသည့် ဘုန်းကြီးများကိုပင် ဆွမ်းထွက်လောင်း

> အစ်မတွေသည် ညီလေးရဲ့ အရိပ်အကဲကို **စောင့်** ခုတ်ကြလုံး စီးရိပ်သကွဲကို စီးရိပ်လာမိသော **ကစ်ဇ**န

ကြည့် အကဲခတ်ကြရင်း စိုးရိမ်သထဲက် စိုးရိမ်လာမိသော **တစ်နေ့** တွင် ညီလေးရဲ့သဘောထားကို မေးမြန်းတီးခေါက်ကြလေသည်။

. "ညီလေး... နင် ဒီလိုပဲ နေတော့မှာလား"

"နင် \dots စိတ်ဆင်းရဲနေသလား ညီလေး \dots "

အစ်မနှစ်ယောက်ရဲ့ မေးခွန်းကို ကြားရခိုက်တွင် ညီလေးက မျက်လွှာချလျက် ငြိမ်သက်စွာ ဖြေသည်မှာ ...

"အရာရာဟာ ကံတရားအတိုင်းပါပဲ၊ လူတွေဟာ ကံစီမံရာ

အတိုင်း လက်ခံကြရတာပဲ ... ၊ အတိတ်က ပြုခဲ့ဖူး**တဲ့**

အကုသိုလ်ကံ တစ်ခုခုကြောင့်သာ ဒီဘဝမှာ ရ်တာမလို လိုတာမရတဲ့ ဆင်းရဲကို ခံစားကြရတယ်၊ တရားနဲ့ ဖြေနိုင် ဖို့သာ ကြိုးစားနေပါတယ် ... ၊ သံသရာဆိုတာ ရှိနေသရွေ့ ဒီသံသရာကြီးမှာ ကျင်လည်နေရတဲ့ လူတွေမှာလည်း ဒုက္ခဆိုတာကို မခံစားချင်ဘဲ့ ခံစားနေကြရဦးမှာပဲ ... " "အဲမယ်လေး ... သေချာပါပြီး ဒီပုံအတိုင်းဆို မကြာခင်

ဘုန်းကြီးဝတ်တော့မှာပဲ၊ သေချာတယ် ... သေချာပါတယ်"

ညီလေးရဲ့ စကားတွေအဆုံးမှာ ခင်သက်လယ်တို့

ညီအစ်မက တိတ်တဆိတ် ညည်းတွားလိုက်ကြပါသည်။ ညီလေးသည် အစ်မတွေရဲ့ စိတ်ပူပန်မှုကိုလည်း

ဂရမပြုနိုင်ပေ။ အချိန်ရှိသရွေ့ မောင့်ရဲ့ "မချစ်ဘူး ... လုံးဝ မချစ်နိုင်ဘူး" ဆိုသော အသံတွေကသာ သူ့ အနားမှာ ပုံတင်ထပ်

လွန်းတာမို့ ဘုရား တရားကိုသာ ကိုးစားဖြေဖျောက်နေရလေသည်။

မောင်က သူ စိတ်ကို ပျော့ညံ့သည်ဟု ဆိုခဲ့သော် လည်း သူ ဘယ်လိုပြုပြင်ရမှန်းမသိချေ။ ဒီစိတ်နဲ့ ဒီကိုယ်ဟာ

မရ၊ စဉ်းစားမရလေ ဘုရားကိုသာ ကိုးစား၍ အေးချမ်းမှုရှာရလေ ပင်။ သူ စိတ်ညစ်လာလျှင် ပုတီးတချောက်ချောက်သံက ပို့၍

ပို၍ စိပ်လာရလေသည်။

MAN DU

ညီလေးရဲ့ အစ်မတွေကတော့ 'ဒီလိုနေလို့ မဖြစ် တော့ဘူး' ဟု ဆုံးဖြတ်ချက်ချကြကာ ညီလေးခင် ပုံမှန်အတိုင်း ပြန်ဖြစ်လာဖို့ ခေါင်းချင်းဆိုင်၍ တိုင်ပင်ကြလေသည်။

"သူ့ကြည့်ရတာ ဖြူဖျော့နုံးခွေလာသလိုပဲ မျက်ခြယ် 🛒 "

"ဟုတ်တယ် ... ဒီလို မရွှင်လေန်းပုံမျိုးကိုလည်း မကြည့် ရက်ဘူး၊ ဘုန်းကြီးလည်း မဝတ်စေချင်ဘူး ...

"ထမင်းလည်း သိပ်မစားတော့ လူက အားနည်းနေတာ့ သိပ်သိသာတာပဲ၊ နှုတ်ခမ်းလေးတွေကောင် ဖြူဖျော့နေ

တယ်။ ငါ့မောင်လေးတွော့ ဒုက္ခပါပဲဟယ် 👝 "

"ခုချိန်မှာတော့ သူ့အတွက် ဆေးတစ်မျိုးပဲ ရှိတော့တယ်"်

"ဘာဆေးလဲ ့ ့ "

ညီအစ်မနှစ်ယောက်သားမှာ တစ်ယောက်ကိုတစ် ယောက် အဓိပ္ပာယ်ပါပါ စူးစိုက်ကြည့်လိုက်ကြပြီးနောက် ဆုံးဖြတ် ချက်တစ်ခုကို အသံတိတ် ချမှတ်လိုက်ကြပါသည်။

米米米

"သုံးရာတစ် ့ ့သုံးရာနှစ် ့ ့သုံးရာသုံး ု ့သုံးရာလေး ...

အား ့ုံ မောလိုက်တာ"

မောင်သည် လက်ဝှေ့ထိုးသော အိတ်ကြီးကို စိတ်

(·J&)

လိုက်မာန်ပါ အဆက်မပြတ် ထိုးကြိတ်ရင်းက ချွေးပြိုက်ပြိုက်ကျ လျှက်- ရှိလေသည်။

မောင်က ညီလေးခင်ကို သတိရလွမ်းဆွတ်လာတိုင်း လက်ဝှေ့အိတ်ကြီးကိုသာ သဲကြီးမဲကြီး ထိုးကြိတ်ရင်း စိတ်ကို ထွက်ပေါက်ပေးရသည်။ မောင် ဒီလို ထိုးကြိတ်နေတာ ညီလေးကို လွမ်းထို့ပါဟုဆိုလျှင် ဘယ်သူထုံနိုင်မလဲ ... ။ မောင့်လွမ်းပုံက ကဗျာမဆန်ပေ။

မောင်သည် သူ့ကို နှင့်နှင့်နာနာ ပြောကာ ငြင်းမယ် လိုက်မီခြင်းအတွက် ကြောကွဲမဆွုံးအောင် ရှိရသော်လည်းဆိုတွော့

မငိုချင်။ မောင်က မောင့်အစ်ကိုတွေရဲ့ လေ့ကျင့်ပေးမှုကြောင့်ပင် မျက်ရည်မလွယ်သော စိတ်ဓာတ်ကြံ့ခိုင်သော မိန်းကလေးတစ် ယောက် ဖြစ်ခဲ့ရသည်။

မောင်သည် မောင့်ကို အားကိုးကာ ပျောည့်လှသော

ညီလေးခင်ရဲ့ စိတ်ဓာတ်ကို မနှစ်သက်လျက်ကပင် သူ့နှလုံးသား ကိုတော့ ချစ်ခင်စုံမက်နေမိပါသည်။ မှ

မောင် ငြင်းလိုက်ပြီးကတည်းက ပေါ်မလာတော့

သော ညီလေးခင်တို ဒေါသလည်း ဖြစ်မိသည်။ စိတ်ဓာတ်ကြံ့ကြံ့ ခိုင်ခိုင်နဲ့ ထပ်ပြီးကြိုးစားရင် မောင်က သတ်ပစ်မှာမိုလိုလား။ သူ့ကိုက သတ္တိနည်းလွန်းတာ ဖြစ်သည်။

မောင်သည် ကိုယ့်စကားနှင့်ကိုယ်မို့ သူ့ကိုလည်း

ကိုယ်က စ,မချော့လိုက်ချင်။ ညီလေးဟာ စ,ကတည်းက ပျော့ ညံ့ချင်ရတဲ့အထဲ မောင်ကသာ ချော့လျှင် ရှိရင်းစွဲထက် ပိုပျော့ည့် သွားဖို့သာ ရှိသည်။ ကျွံမိသည့် စကားကို ဘယ်လိုနှုတ်ရမှန်းမသိွ

တာမို့ မောင်သည် ဘေးကြပ်နံကြပ်ရိုက်၍ နေရပါသည်။ သူကတော့ မောင့်ကို ဘယ်လိုလွမ်းသည်မသိ၊

မောင်ကတော့ သူ့ကိုလွမ်းတိုင်း Hip Hop သီချင်းတွေ အကျယ်ကြီး ဖွင့်ကာ လိုက်အော်ဆိုခြင်း၊ တစ်ယောက်တည်း ဘတ်စကက်ဘော ကစားခြင်း၊ လက်ဝှေ့အိတ်ကြီးကို တဗုန်းဗုန်း ထုနှက်ခြင်းတို့

ဖြင့် စိတ်ကို ထွက်ပေါက်ပေးရသည်။

မောင်သည် သူ ပျော့ညံ့ပုံကြီးကို သဘောမကျသော် လည်း သူ့ရဲ့ သည်းခံတတ်မှု၊ လိမ္မာယဉ်ကျေးမှုတွေကိုတော့ နှစ်

သက်နေခဲ့သည်။ မောင့်မှာ မပြည့်စုံတဲ့အရာတွေသည် သူ့ထမှာ ပြည့်စုံနေခဲ့တာဖြစ်သည်။ ယောက်ျားနဲ့ မိန်းမ စုံမက်လိုအပ်ကြ

တာဟာ ကိုယ့်မှာမရှိသည့် အရာတွေကို သူထဲမှာ ရှာဖွေရင်း စိတ်ဝင်စားကြရာမှ အစပြုကြသည်ဟု မောင်ထင်သည်။ လူဆိုတာ

ကိုယ်မစွမ်းနိုင်သည့် အရာတွေကို စွမ်းဆောင်နိုင်သူကို အထင်ကြီး ကိုးစားမြဲဖြစ်ပါသည်။ သူနဲ့ကိုယ် နှစ်ယောက်ပေါင်း၍ ပြည့်စုံမှု

တစ်ခု ဖြစ်လာဖို့ကို မျှော်လင့်ကြမြဲဖြစ်သည်။ အဲ့ဒါဟာ ချစ်သူ တစ်ဦးချင်းစီမှာ ရှိကြသော သဘာဝကျသည့် အတ္တလည်းဖြစ်

သည်။

မောင်သည် ညီလေးကို ကဗျာမဆန်သော နည်းလမ်း များဖြင့် လွမ်းဆွတ်နေမိဆဲ တစ်နေ့တွင် ညီလေးရဲ့ အစ်မနှစ်ယောက်

့ က မောင်တို့အိမ်သို့ ရှောက်ရှိလာခဲ့လေသည်။

ထိနေ့က မောင်က လက်ဝှေ့ထိုးနေခဲ့တာ ဖြစ်ပြီး

ပြတင်းပေါက်မှတစ်ဆင့် သူတို့ဝင်လာတာကို လှမ်းမြင်လိုက်ရတာ ဖြစ်သည်။ မောင်သည် ရင်ထဲ ထိတ်ခနဲခုန်ကာ လက်ဝှေ့ထိုးခွန

တာကို ရပ်ပစ်လိုက်တာမို့ လက်ဝှေ့အိတ်က မောင့်မျက်နှာကို ဘုန်းခနဲ လွှဲရိုက်ကာ မောင် လဲကျသွားသည်။ မောင့်က အသား

MAN

နာတာကို ဂရုမစိုက်နိုင်အားဘဲ အမြန်ကြုံးထက်ာ အိမ်ရေ့သို့ ပြေးထွက်လာဖြီး ကြို့ဆိုလိုက်သည်။

"အစ်မတို့ပါလား ့ှ ဘယ်က လှည့်လာကြတာလဲ ့ှ လာ

ഗി ... ഗാഗി**"**

မောင်က အိမ်ရှင်ပီပီ ဝတ္တရားမပျက် ကြိုဆိုလိုက် သော်လည်း သူတို့ကဘာမှပြန်မပြောဘဲ မရယ်မပြုံးမျက်နှာထား ကြီးဖြင့် မောင့်ကို ခပ်ရွံ့တွန့်တွန့် စိုက်ကြည့်နေကြလေသည်။ ထိုအခါကျမှ မောင်က ကိုယ့်ရုပ်ရည်ကို ဗြုန်းခနဲ သတိရသွား သည်။ ဆံပင်ခပ်တိုတိုကို ခေါင်းပတ်အဖြူကလေးပတ်လျက် ချွေးတွေ့ရွဲနှစ်နေကာ စွပ်ကျယ်သာသာအင်္ကို၊ အားကစားဆောင်းဆီ နှင့် လက်မှာလည်း လက်စေ့ထိုးသည့် လက်အိတ်ကို စွပ်ထား သေးတာမို့ မောင့်ပုံစံက အပျိုကြီးတွေ မျက်စိထဲမှာ ဘဝင်မဲကူ စရာ ဖြစ်နေပေမည်။ မောင်က အရှက်ပြေ တစ်ချက်ရယ်ရင်း 🚬

"အဟဲ ... ဒီလိုပုံကြီးနဲ့ ကြိုရတာ အားတော့နာပါတ**ယ်**

မောင်က ရေချိုးခါ နီး သွေးပူလေ့ကျင့်ခန်း လုပ်နေတာပါ

"အမြဲ ဒီလိုပဲ လုပ်သလား ... "

လိုက်ပြီး

"ဟုတ်ကဲ့ ... လုပ်ဖြစ်ပါတယ် ... "

အကြီးမကြီးက နှတ်ခမ်းကို သိသာသာကြီး မဲ့ပစ်

"ညည်းနယ်အေ ့ . မိန်းကလေးဖြစ်ပြီး ဒါမျိုးတွေ လုပ်ရ တယ်လို့ ့ လန့်စရာ"

"ဖာင် ့္ လန့်စရာ ့့္"

"အေးလေ ့ ့ လန့်စရာပေါ့၊ မိန်းမကြီးက လက်ဝှေ့ထိုး

နေတဲ့ ဉွဲစွာ"

"အစ်ကိုတွေလုပ်တာ လိုက်လုပ်ရင်း အကျင့်ဖြစ်သွားတာ

"အကျင့်ဖြစ်သွားလည်း ဆက်မလုပ်ဖြစ်အောင် အစ်ကိုတွေ တားမြစ်ရမှာပေါ့၊ ငါပြောတာ မဟုတ်ဘူးလာ

မျက်ခြယ်ရယ် ...

"ဟုတ်တာပေါ့ မမကြီးရယ် ္ ့ "

မောင်သည် သိပ်လည်း မရင်းနှီးဘဲ ဆရာလာလုပ် နေသော ညီလေးရဲ့ အစ်မတွေကို အထူးအဆန်းသဖွယ် ကြည့် နေမိဆဲ သူတို့ညီအစ်မချင်းက အသံကိုနှိမ့်ကာ စပ်တိုးတိုး ပြော လိုက်ကြသည်။

"ဒီပုံမျိုးများ ကြိုက်ရတယ်လို့ဟယ် 👝 မိန်းကလေးပါဆိုတာ ကြိမ်တွယ်ပြောရမယ့်အဖြစ် ... "

ခပ်တိုးတိုးဆိုပေမယ့် မောင်ကတော့ ကြားပါသည့်။ ထိုစဏမှာ မောင့်အစ်ကိုနှစ်ယောက်က အပြင်မှ ပြန်ရှောက်လာ

നാ

"ဟေ့ကောင် ငမောင် ့ ဘယ်က ဧည့်သည်တွေ ရောက်နေ တာလဲ ့ "

"ဟယ် ... ကြည့်စမ်း ... မိန်းကလေးကို ခေါ်ပုံက ငမောင်

တဲ့၊ တစ်စက်မှ ယဉ်ကျေးသမှုမရှိဘူး ... အံ့ပါရဲ့ ... ႆ

သူတို့ချင်း ခပ်တိုးတိုးပြောနေဆဲ ကိုမိုးတို့က သူတို့ ရှေ့မှာ ရပ်လိုက်တာမို့ မောင်က စိတ်ညစ်ညစ်နှင့်ပင် မိတ်ဆက် ပေးလိုက်ရပါသည်။

"ကိုမိုး ့ ကိုရိုး ့ ဒါ ့ ညီလေးခင်ရဲ့ အစ်မတွေပါ၊

အစ်မ ... ဒါ ... မောင့် အစ်ကိုတွေပါ့"

မောင့်အစ်ကိုတွေသည် ညီလေးအစ်မတွေရဲ့ မျက်နှာ

ကြော တင်းတင်းကို ကြည့်ကာ မျက်နှာတွေက မချိုမချဉ် ဖြ**်** သွားကြတာမို့ ဘာတွေများ ဗရတ်ကျတော့မလဲဟု တွေး**ကာ**

မောင် ရင်ထိတ်လာသည်။ ကြည့်ရတာ အခြေအနေမကောင်း။ "အစ်မကြီးတို့ ခုလို တကူးတကလာရတာ ဘာကိစ္စများ

ပါလိမ့် ... "

"ကိစ္စကို မပြောခင် တစ်ခုတော့ မေးပါရစေ ... မင်းတို့ နှမကလေးကို မင်းတို့က ဘာဖြစ်လို့ ငမောင်လို့ ခေါ်ကြတာ

റ`…്

"ဪ ့ ဒါလား၊ ကျွန်တော့် ညီမလေးက အစ်မကြီးတို့

မြင်တဲ့အတိုင်းပဲလေ ... ၊ မိန်းမဆိုပေမယ့် ပျော့ပျော့နွဲ့ နွဲ့ မှ မဟုတ်တာ၊ သူက စိတ်ဓာတ်ခိုင်ခိုင်မာမာ ကျားကျား လျားလျားနဲ့ အမြံ ဒီလိုပုံစံပဲ၊ တချို့ အားနွဲ့တဲ့ ယောက်ျား

တွေနဲ့ မယှဉ်သာလောက်အောင် သတ္တိလည်းရှိသေးတယ်း ဒါ့ကြောင့် ကျွန်တော်တို့က သူ့ကို ယောက်ျားလှေးစာရင်း

ထဲ သွင်းပြီး ငမောင်လို့ပဲ ခေါ်တယ် ... " "မိန်းမဆိုတာ မိန်းမပီပီပုံမျိုးပဲ ဖြစ်ရမှာပေါ့"

"ဒါပေါ့ ့ ့ ခါပေါ့ ့ ့ ယောက်ျားဆိုတာလည်း ယောက်ျား ပိပိပုံမျိုး၊ ယောက်ျားပိပ် စိတ်မှာတ်မျိုးပဲ ဖြစ်သင့်တာပေါ့၊

ဒါနဲ့ အစ်မကြီးတို့ အခုလာတဲ့ကိစ္စက ကျွန်တော်တို့ ညီမ လေးကို ကျွန်တော်တို့ ငမောင်ခေါ်တဲ့ကိစ္စနဲ့ ဘာများ

သက် ဆိုင်နေပါသလဲ ... " "အဟမ်း ... ဒါကတော့ မင်းတို့ အခေါ် အဝေါ်ကြီးက

နားထဲမှာ ထောက်လွန်းလို့ ပြောရတာပါ" "ကလော်မလား ခင်ဗျ ..."

"ဘາ ... "

"ဪ ့ နားထဲမှာ တစ်ခုခုထောက်နေတယ်လို့များ ကြား လိုက်မိသလားလို့ နားကလော်မလား မေးတာပါ"

"မလိုပါဘူး ... ၊ ဒါနဲ့ နေစမ်းပါဦး ... မင်းတို့ ညီမက်

အခုလိုပဲ အမြဲ လက်၄ေ့ထိုးသလား 📜

"ထိုးတယ်လေ ့္ ဘာဖြစ်လိုလဲ၊ အစ်မကြီးတို့ကိုများ

ထိုးမို့လိုက်သလား"

"မထိုးမိပါဘူး၊ ငါတို့က အမြင်မတော်လွန်းလို့ ပြော ပါ"

"မိန်းကလေးက ယောက်ျားလေးလို ကစားတာ

ယော်ကျ်ားဖြစ်ပြီး နွဲ့တဲ့တဲ့ဖြစ်နေတာနဲ့ စာရင် အများ တော်တာမို့လို့ ဒီအတိုင်း လွှတ်ထားရတာပါ ခ**င်ခွာ**

"မင်းတို့ စကားကို ဆင်ခြင်ပြောစမ်းပါ ... '

"ပြောမိတဲ့အထဲမှာ ဘာများ အမှားပါသွားလို့လဲ ခင်္င "ငါနော် ... ငါ တော်တော် ဒေါသဖြစ်လာပြီ မျက်နှိ ဒီလို ဗရုတ်သုတ်စတွေနဲ့ စကားဆက်မပြောရင့် ကော

မယ်"

ညီလေးခင်ရဲ့ အစိမကြီးက လှည့်ပြန်မ**ည်ပြ** အစ်မငယ်က စွတ်အတင်း ပြန်ဆွဲထားသည်။

"သည်းခံလိုက်ပါ မမကြီးရဲ့ ညီလေးကိစ္စ အဆင်

သာ အရေးကြီးပါတယ်၊ ညီလေးကိစ္စကိုသာ **ပြောင်္** "သူတို့က ငါ့မောင်လေးကို စောင်းမြောင်းပြောနေကြ

ဟဲ့၊ ငါ သည်းမခံနိုင်ဘူး"

"ကဲပါ ့ မမကြီးရယ်၊ မျက်ခြယ် တောင်းပန်ပါတ လာရင်းကိစ္စကိုသာ ပြောကြည့်ပါ" မမကြီးမှာ လှည့်ပြန်ဖို့ရာ ခြေလှမ်းပြင်ပြီးမှ ညီလေး ရဲ့ မျက်နှာငယ်လေးကို ပြေးမြင်ယောင်ကာ အားတင်းလိုက်ရင်း မောင့်အစ်ကိုတွေဘက်သို့ လှည့်ရင်ဆိုင်လိုက်ပါသည်။

"ဒီမှာ ့ မင်းတို့ ညီမကို ငါတို့နဲ့ ဧဏထည့်လိုက်ပါ ့ ့"

့"ခင်ဗျာ ့္ ဘာလုပ်ဖို့လဲ ခင်ဗျ ့့့"

"အိမ်ခဏခေါ် သွားမလို . . . "

"ဘာကိစ္စလဲ မသိဘူး ... "

"ငါ့မောင်လေး နေသိပ်မကောင်းလို့ ... "

"ဟာ ့ အစ်မကြီးတို့ အမှတ်မှားနေပြီ ထင်တယ်။ - ငမောင်ကု ဆရာဝန်မဟုတ်ဘူး ခင်ဗျ ့ ့ "

"ဆရာဝန်မဟုတ်မှန်း သိတယ်း ဒါပေမယ့်'သူ ခဏလိုက် တွေ့ပြီး အားပေးနှစ်သိမ့်ရင် ငါ့မောင်လေး နေကောင်းနိုင်

မယ်. ထင်လို ... '

"ဟာ ... မထင်နဲ့ ... မထင်နဲ့ ၊ အစ်မကြီး ဒီလိုထင်ရင် မှားသွားမယ်၊ ငမောင်က စကားပြောရင် နည်းနည်းမှ

နူးညံ့ညင်သာတာ မဟုတ်ဘူး၊ လူနာက သူ့အသံကြားမှ အသက်ထွက်သွားပါဦးမယ် ခင်ဗျာ ..."

မောင်သည် အစ်ကိုတွေရဲ့ ဗရုတ်ကျမှုကို တားမြွစ် ချင်သော်လည်း မတားရဲ။ မောင်တားမှ ပိုဆိုးမှာကို ကြွောက်ရ

လေသည်။ မောင်ကတော့ ညီလေး နေမကောင်းဘူးဟူသော

nyj

www.burmeseclassic.com

၁၉၆ ဗုည္ႀခင္မ်ိဳ

စကားကို ကြားကတည်းကပင် ညီလေးအစ်မတွေ ဘယ်လော

သဘောဆိုးဆိုး ညီလေးဆီ အပြေးလိုက်သွားလိုက်ချင်ပြီ။

"ဟေ့ ့ ့ ဒီမှာ၊ မင်းတို့ မသိလို့ ပြောနေတာလား၊ 🚅 ချင်ယောင်ဆောင်ပြီး ပြောနေတာလား"

"ဘာကိုလဲ ခင့်ဗျာ ့္

"အေး ့ မင်းတို့က တကယ်မသိဘူးဆိုတော့လည်း ငါ

.က ရှင်းရှင်းပဲ ပြောရတော့မှာပေါ့၊ ငါတို့ မောင်က 🚅 တို့ ညီမကို သနားစရာကောင်းလောက်အောင် ကြိုက်ခ

ရာတယ်လေ၊ မင်းညီမ စိတ်နဲ့ မစားနိုင် မအိပ်နိုင် တရားတွေကျပြီး ဘုန်းကြီးတောင် ဝတ်တော့မယ့် အခြေ

အနေမှာ ရှိတယ်လေ"

"ဟာ ့ ့ ဒါဆို ကျွန်တော်တို့ ပစ္စည်းလေးပါး **ဒါယ**

ခံလိုက်မယ်" 'အဲဒါကြောင့် မင်းညီမအနေနဲ့ ခဏတစ်ဖြုပ**် လိုက်**

ဖျောင်းဖျပေးဖို့ မေတ္တာရပ်ခံတယ်ဟေ ့ ့ ့ "

'အစ်မကြီးက မေတ္တာရပ်ခံတယ်သာဆိုတယ် အသံ အပေါ်စီးက ဖြစ်နေတယ်"

"မင်းတို့ ထည့်လိုက်မလား ့္ မထည့်ဘူးလား**ဆိုတာ**

ပြောပါ၊ ငါတို့ဘက်က ဒီလောက်ပြောနေရတာ လွန်လ

လည်း အမိန့်ပေးချင်သေး ... "

"ဒါကတော့ မင်းတို့ကမှ အချိုးမပြေဘဲ'

"ကိုမိုး ့ှ တော်ပါတော့ ့့"

အိမ်ထဲဝင်နေ ...

င်ချေ။ ကျောင်းတုန်းကတည်းက ထိုမိုးတို့ဟာ သူတို့ မျက်စိထဲ

ငတ်စမြဲမို့ ညီလေး အစ်မတွေ နှိပ်ကွပ်ခံရမှာကို မောင်က မြင်နေရပါသည်။

်ဴဒါနဲ့ ... ခင်ဗျားတို့ ညိမလေး ... အဲ ... မောင်လေးက

တော်တော်ပဲ အခြေအနေဆိုးလား" "တော်ရုံလောက်နဲ့တော့ ငါတို့က မင်းတို့ဆီမှာ ဒီလောက်

ခခယယ လာပြောမနေပါဘူး ...

"သေချာတာပေါ့ ... လွန်တာကတော့ တော်တော်လွန်နေ ပြီ၊ ကျွန်တော် ညီမကိုလည်း ခေါ် ချင်သေး၊ အပေါ်စီးကနေ

აცე

"နင်အသာနေ ့္ လူကြီးတွေကြား ဝင်မပါနဲ့၊ သွား ့္ သွား

မောင်က ဝင်ရောက်ဟန့်တားသော်လည်း မအောင်

ချိုးမပြေလှဘဲ အလွန်မောက်မာသော် မိန်းမများကို စကားအရာ င့် ဖြစ်စေ ့ ့ တစ်နည်းနည်းဖြင့် ချောက်ချလို့ဖြစ်စေ နှိပ်ကွပ်

"ဪ ့ ဪ ့ ဒီလိုလား၊ အားတော့နာပါတယ်

ခင်ဗျာ၊ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော်တို့က ကျွန်တော်တို့ရှိ

ုညခင် ၁၉၈

ညီမလေးကို ယောက်ျားသနာ ရှိတဲ့ အိမိကို တစ်ယောက်

တည်း မထည့်လိုက်ချင်ပါဘူး"

"မင်းတို့ညိဳမှက ဒီလောက် ကျားကျားလျားလျားဖြစ်နေတာ

ဘာကြောက်စရာရှိသလဲ ... "

"အစ်မကြီးတို့ပဲ ခုနက ပြောတော့ မိန်းမဆိုတာ မိန်းမ ပီပီပုံမျိုးပဲ ဖြစ်ရမယ်ဆို၊ ကျွန်တော်တို့က အစ်မကြီးတို့

စကားကို ချက်ချင်းလက်ငင်း နားထောင်လိုက်တာပါ၊

အစ်မကြီးတို့ အကြံပြုတဲ့အတို် လိုက်နာပြီး မိန်းကလေး ကို မိန်းကလေးလို အုပ်ထိန်းလိုက်တာပါ"

"မင်းတို့ တမင်သက်သက် ကပ်သပ်ပြောနေတာပဲ၊ ဒီမှာ ဟေ့ ့ မင်းးတို့ ဘာလိုချင်သလဲ ပြော၊ တို့က တို့မောင်လေး

စိတ်ချမ်းသာဖို့ဆိုရင် စည်းစိမ်ကို ပုံအောပေးရရင်တောင်

ပုံအောပေးနိုင်တယ်"

'ဪ ့ အစ်မကြီးတို့က တော်တော်ချမ်းသာတယ် ထင် တယ်၊ အင်း ့္ ထင်တော့ ထင်ပါတယ်လေ ့ ဥပဓိတွေ ကြည့်ကတည်းက သိသာပါတယ်"

ညီလေးရဲ့ အစ်မနှစ်ယောက်မှာ မျက်နှာကို ပင့်နိုး

ကာ ငြိမ်သက်သွားကြတာမို့ မောင် ရယ်ချင်သွားသည်။

"သိပ်ချမ်းသာတော့လည်း ဘာပေးရ ပေးရ အပန်းမကြီး

ပေါ့နော် ့ ့ ကိုရိုး ့္

"သေချာတာပေါ့ ့ ကိုမိုးရ"

"မဆိုးဘူးကွ ... လူမမာ တစ်ခါမေးရနဲ့ ဘာပေးရပေးရ

ಲಾರ್ಗಿಂಡ್ಡ

၁၉၉

ဆိုတာ ... "

"အများကြီးတော့ မတောင်းတော့ပါဘူး၊ အစ်မကြီးတို့ နှစ်ယောက် ဝတ်ထားတဲ့ စိန်တစ်ဆင်စာစီ ချွတ်ပေးခဲ့ရင် ကျေနပ်ပါပြီ ...

အစ်မနှစ်ယောက်မှာ ကိုယ့်စကားနှင့် ကိုယ်မိကာ

ဆက်ပြောရမှန်း မသိဘဲ အိုးအိုးအအ ဖြစ်သွားကြပါသည်။ ဆို့ခန္ဓာကိုယ်က စိန်တွေဟာ သိန်းရာချီပြီးတန်မည်ပင်။ ပါးကို

င်ရောင်စေသော စိန်နားကပ်ကတင် ဆယ်သိန်းထက် မနည်း။ ာ်သန်းလောက်နီးနီး ရွှေဆွဲကြိုးမှာ တပ်ဝတ်ထားသော စိန်

င်းကြီးကပင် သိန်း၂ဝအထက် ရှိမည်ဖြစ်ကာ စိန် လက်ကောက်၊

စာက်စွပ်တွေ နှစ်ယောက်စာ ပေါင်းလိုက်လျှင် သိန်းတစ်ရာရဲ့ င်္ကေမှာသာ ရှိနေပါသည်။ ပြောတုန်းကတော့ ဘာရယ်မဟုတ်

🖛ကြေးရေးကို ဂရမစိုက်ပါဘူးဆိုသည့် ပုံနှင့် ကိုယ့်ရဲ့ငွေကြေး

သာမှုကို ကြွားဝါမောက်မာလိုက်တာပင်။ တစ်ဖက်ကလည်း ပြောလာလိမ့်မယ်လို့ မထင်။ ခုတော့ ထိုနှစ်ယောက်က ခပ်

တည် တောင်းဆိုနေလေပြီ။

်ကျွန်တော့်တို့က ဒီလောက်နဲ့ပဲ ရောင့်ရဲတတ်ပါတယ် ခင်ဗျာ ... "

ವಿಶಾಂಧ

"ജ് ുൂ ദിനത്തു"

"သာများ အခက်အခဲရှိလို့လဲ ဧင်ဗျာ ... "

"မင်းတို့ ဘယ်လိုလူတွေလဲဟင်၊ ခါလေး အကူအညီတောင်း

့မိတာနဲ့ ဒီလောက်တောင်းဆိုရဲကြသလား ... "

ိ"ဪ ့ အစ်မကြီးပဲ စကားခေါ်ခဲ့တာလေ"

"တော်ပြီ ... တော်ပြီ၊ မင်းတို့လို ဗရုတ်သုတ်ခတွေနဲ့ စကားမပြောချင်ဘူး၊ ညီးလေးနယ် ... ဘယ်နယ်ကြောင့်

်ဒီလို အချိုးမပြေတဲ့သူတွေနဲ့ လာပတ်သက်မိသလဲ မသိ**ာ** ဘူး၊ ငါ့မောင်လေး ကန်မိုနေတယ် တင်တယ်၊ ယ**တြာ**

ရေးပေးလိုက်တာကမှ ပိုကောင်းဦးမယ်"

"ဒါဆိုလည်း အစ်မကြီးတို့ သဘောပါ၊ အစ်မကြီး**ပို့** ပြန်ရင် ငမောင့်ကို မထည့်နိုင်ပေးယုံ ညီလေးစင်အ**တွက်**

ပစ္စည်းတစ်ခုတော့ လူကြုံပါးလိုက်ချင်ပါတယ်"

"ဘာပစ္စည်ဴးလဲ ... "

အစ်မနှစ်ယောက်မှာ သိချင်စိတ်ဖြင့် အားစိုက်ကာ

မျက်လုံးတွေ ပြူးလာသည်။

"ညီလေးခင်ရဲ့ ဝေဒနာကို အကြွင်းမဲ့သက်သာသွားစေမ**ယ့်** ပစ္စည်းပါ၊ ဒါပေမယ့် အဲ့ဒီပစ္စည်းကို ညီလေးခင်ကလွဲ ရင်

ဘယ်သူမှ ကြည့်လို့ရေသူး၊ အစ်မကြီးတို့ လုံးဝဖွင့်မကြည့်

ဘဲ ယူသွားပေးပါး ညီလေ်းခင်လက်ထဲကို သေသေချာချာ ထည့်ပေးပါ"

"ကောင်းပြီလေ ့္ ပေးလိုက်ပေါ့" း

ခင်သက်လယ်က မျက်နာ ခပ်တင်းတင်းဖြင့်ပင် သူတို့ပေးလိုက်မည့် ပစ္စည်းကို လုံးဝမသိချင်သည့်ပုံမျိုးဖမ်းကာ ပြောလိုက်ရင်း ေ ဲှာတော့ ဘာများပါလိမ့်ဆိုတာ သိချင်စိတ်

စောနေသည်။

မောင်ကတော့ ကိုမိုးတို့ ဘာတွေ မဟုတ်တရုတ် လုပ်မလိုလဲဟူ တွေးကာ ရင်တိတ်နေဆဲ ကိုမိုးက အိမ်ထဲလှည့်ဝင် သွားသည်။ ခဏနေတော အထုပ်ကလေးတစ်ထုပ်ကို ရိုရိုသေသေ ကိုင်လျက် ပြန်ထွက်လာကာ

"ဒီမှာပါခင်ဗျ ့ ကျေးဇူးပြုပြီး အစ်မကြီးတို့ အရင်ဖွင့် မကြည့်ပါဘူးလို့တော့ ကတိပေးသွားပါ"

"ေပးတယ်ဟေ့ ့ ့ ပေးတယ်"

ခင်သက်လယ်က အထုပ်ကို ခပ်မြန်မြန်ပင် လှမ်းယူ လိုက်ပြီး ညီမဖြစ်သူ၏ လက်ကိုဆွဲကာ ကိုမိုးဘို့ရှေ့မှ အမြန်ဆုံး

ထွက်နွာလာခဲ့ါသည်။

WAN DILL

လာခဲ့သော ခင်သက်လယ်သည် သီချင်စိတ်ကို မအောင့်အည်းနိုင် တော့သည့် အဆုံးတွင် ကားမောင်းနေသော ညီမဖြစ်သူကို ကား ရပ်ဖို့ ပြောလိုက်ပါသည်။ ခင်မျှက်ခြယ်ကလည်း ကားရပ်လိုက် ပြီး မြွေမြွေချင်း ခြေမြင်စွာပင် ... "မကြီး ... ဟိုအတုပ်ကို ဖွင့်ကြည့်မလို့ မဟုတ်လား၊ မျက်ခြယ်လည်း မကြီး မပြောခင်ကတည်းက တစ်နေ ရာ မှာ ကားရပ်ပြီး ဖွင့်ကြည့်မယ် စိတ်ကူးနေတာ" "အေးပါ ... ငါသိပါတယ်၊ ဒါကြောင့် နင်ပါကြည့်ရအောင် ကားရပ်ခိုင်းလိုက်တာ ..."

ကြည့်လို့ ကောင်းပါမလား မသိဘူး ... "

"ရပ် ့္က် ရပ် ့္ကာအဲဒီရှေ့နားမှာ ကားခဏရပ်လိုက် ့္က "

လက်ထဲကအထုပ်ကို ငုံ့တကြည့်ကြည့်နှင့် လိုက်ပါ

Joc

ರಿಯಾರ್ಲಿ

"ဘာမှန်း ညာမှန်း မသိဘဲ ညီလေးလက်ထဲကို ထည့်လို့ ဖြစ်မလားဟယ်၊ ကိုယ်က အရင်ဖွင့်ကြည့်ပြီးမှ ညီလေး လက်ထဲ ထည့်သင့်မကည့်သင့် ဆုံးဖြတ်ရမှာပေါ့၊ သူတို့က ဗရုတ်သုတ်ခတွေလေ ... သူတို့ပြောတိုင်း ယုံရတာမှ မဟုတ် တာ"

"အင်းလေ ... ဒါလည်းဟုတ်တာပါပဲ"

ခင်သက်လယ်က အထုပ်ကို ပတ်ထားသည့် စက္ကူ တွေကို ခပ်သွက်သွက် ခွာလိုက်ပါသည်။

စက္ကူတွေ ကွာသွားတော့ လေးထောင့်သေတ္တာပုံး သေးသေးလေး ပေါ်လာလေသည်။ ခင်သက်လယ်သည် သိချင်စိတ်

ပြင်းပြစွာဖြင့် ထိုသေတ္တာသေးသေးလေးကို ခပ်သွက်သွက် ဖွင့်

လိုက်ရာ... "ဟိ ဟိ ... ဟိ ... ဟား ... ဟား"

"ജ്ഞാ: __"

້"ທິທິທິ ຼຸ ຫາະຫາະ"

သေတ္တာလေးမှာ အချင်းချင်း နောက်ပြောင်သည့်

ပစ္စည်းလေးဖြစ်ပြီး ထိုသေတ္တာထဲမှ စပရိန်တွန်းအားဖြင့် သရဲလိုလို ပြူးပြီပြီ ပြောင်စပ်စပ် အရုပ်ကလေးက ခင်သက်လယ်ရဲ့ မျက်နှာ ရှေ့သို့ လွှတ်ခနဲ တွန်းကုန်ထွက်လာပြီး လှောင်ပြောင်သော ရယ်မောသံက အဆက်မပြတ် ထွက်နေတော့သည်။ ಎನ್ಡ್ಕ್ 100

ခင်သက်လယ်မှာရတ်တရက် အငိုက်မိကာ လန့်ဖျတ် သွားပြီးမှ ရင်ဘတ်ကိုဖိမိကာ ဒေါသစိတ်က တလိပ်လိပ် တက်လာ သည်။

"ကြည့်စမ်း ့<u>ကြည့်စမ်း ့</u> အယုတ်တမာကောင်လေးတွေ၊ ငါတို့ကို ဒီလို စ,စရာလားဟင် ့ ့"

"ဟိဟိဟိ ့ ဟား ့ ဟား ့ "

"ဟဲ့ ... ရယ်သံကြီးက ထွက်နေတုန်းပဲ၊ နားငြီးလိုက်တာ၊ လွင့်ပစ်လိုက်စမ်း"

"သေတ္တာပြန်ပိတ်လိုက်ရင် အသံပျောက်ပါတယ် မမကြီးရဲ့၊

ဟင် ့ ့ ဒီမှာ စာရွက်လေး တစ်ရွက် ့ ့ " "ပြစမ်း ့ ့ "

ခင်သက်လယ်က အမြန်ဆွဲယူပြီး ဖြန့်ဖတ်လိုက်

မကြီးမငယ်နဲ့ သိပ်စပ်စုကြတာပဲ၊ ရှက်လည်းမရှက်ဘူး ...

"ကြည့်စမ်း ... ကြည့်စမ်း ... ဒါမျိုး နောက်စရာလားဟင်၊ ဒါ ငါတို့ကို တမင်သက်သက် သရော်မော်ကား လုပ်လိုက်

ഞ…'

မမကြီးမှာ စာရွက်ကို ဆွဲဆုတ်လွှင့်ပစ်လိုက်ရင်း ဒေါသဖြင့် ဆတ်ဆတ်တုန်နေသည်။

www.burmeseclassic.com

၂၀၆ రమేంక్ట

> "ကားကို ပြန်လှည့်စမ်း မျက်ခြယ် ... ဒီကောင်တွေ ဒီအတိုင္ရွဴး လွတ်ထားလို့တော့ မဖြစ်ဘူး၊ ခေါင်းမတော် အောင် ပြောလိုက် ဆိုလိုက်ရမှ ကျေနပ်နိုင်မယ်" "သတိထားပါဦး မမကြီးရယ်၊ ဒီကိစ္စက ပြောင်ထု**တ်ခြေ** ရင် မျက်ခြယ်တို့ပဲ သိက္ခာကျဦးမှာ၊ မျက်ခြယ်**တို့** ခိုးဖွင့်ကြည့်ထားတာလေ ့္ မမကြီး သွားရန်တွေ့တော့ စပ်စုတာတွေ ဘူးပေါ်သလိုပေါ်ပြီး အဟားခံရမှာ၊ အသာ လေး မသိချင်ယောင်ဆောင်နေလိုက်မှ ဖြစ်မှာလေ ... ီ ညီမဖြစ်သူက သတိပေးတော့မှ ခင်သက်လယ်မှာ

အောင့်သက်သက်နှင့်ပင် ဒေါသကို မျိုချရကာ ... "မဖြစ်ဘူး ့ ့ မဖြစ်ဘူး၊ ဒီလိုဟာမျိုးတွေနဲ့တော့ အမို

တော်လို့ မဖြစ်ပါဘူး ... "

ဟု ကယောင်ကတမ်း ရေရွတ်နေလေသည်။

"ကိုမိုး ့ု မင်း ဘာပေးလိုက်တာလဲ ့ု့ " "ဟိုသေတ္တာလေးကွာ ့ ... Fancy ဆိုင်က ဝယ်လာတာ .အဖုံးဗွင့်ရင် သရဲရုပ်ကလေးထွက်ပြီး ရယ်တဲ့ဟာ"

"မင်းဥစ္စာကို ညီလေးခင်က ဘာလုပ်ရမှာလဲ ့့ နောက် တာလား"

"ကိုရိုးရာ ့ မင်း ငါ့ညီဖြစ်ပြီး မတုံးနဲ့လေကွာ၊ အဲ့ဒီသေတ္တာ ကို ညီလေးခင်တောင် ဖွင့်ခွင့်ရမှာမဟုတ်ဘူး၊ ဟို မမကြီး တွေက အရင်ဖွင့်ကြည့်ကြမှာ၊ သူတို့ကို မဖွင့်ဖို့ ကတိ တောင်းနေတဲ့ အချိန်ကတည်းက သူတို့မျက်လုံးကြီးတွေက စပ်စုစိတ်နဲ့ လက်လက်ဖြာနေတာ ငါသိသားပဲ၊ မဖွင့်ဖို့ လေးလေးနက်နက် ကတိတောင်းတာဟာ ဖွင့်ကြည့်ဖို့ တိုက်တွန်းတာထက် ပိုပြီးထိရောက်တယ်ကျွှုေလောက်

တောင် သူတို့မောင်အပေါ် လွှမ်းမိုးချုပ်ကိုင် ချယ်လှယ်ချင်တဲ့ အစ်မတ္ဆေက သူတို့မောင်ရဲ့ လက်ထဲကို ငါတို့ပစ္စည်းကို အလွယ်တကူ ထည့်ပါ့မလား၊ ငါက သူတို့ရင်ကို တည့်တည့် ထိမှန်စေမယ့် စာကလေးတစ်ကြောင်းတောင် ရေးထည့် ပေးလိုက်သေးတာ၊ ခုလောက်ဆို ဆွေ့ဆွေ့ခုန်နေပြီး ဘယ်လောက် ဆွေ့ဆွေ့ခုန်ခုန် ငါတို့ကိုလည်း လာရန် မတွေ့ရဲ၊ သူတို့စိတ်နဲ့ သူတို့ ဒုက္ခရောက်နေကြပြီး ဟား ... ပေးတို့ကို ဒိုလိုအပေါ်စီးကနေ သဟောက်သဟ လာလုပ်လို့တော့ ရမလားကွာ"

ကိုမိုးတို့ နှစ်ယောက် ဟားတိုက်ရယ်မောနေ ကြ**ခိုန်** တွင် မောင်က အသာလေး လစ်ထွက်လာခဲ့မိလေသည်။ မောင် ညီလေးကို တွေ့ ချင်လှပြီ ... ညီလေးအ**တွက်** စိတ်ပူလှပြီ။ ပြီးတော့ ဒီလောက်ပျော့သံ့ရမလားဟုလည်း ညီ**ငေး** ကို ရန်တွေ့လိုက်ချင်သည်။ မောင်သည် ညီလေးကို စိတ်တိုသည့် ကြားက ကရုဏာသက်နေပြီး ရော့မော့ရုံငံသည့် ကြားက**င်**

မောင်သည် တက္ကစီငှားကာ ညီလေးတို့ အိ**မ်ရှေ့သို့** ရောက်လာခဲ့လေသည်။ ညီလေးရဲ့ အစ်မတွေလည်း ရောက်တာ ကြာသေးပုံမရ။ အိမ်ရှေ့မှာ ကားရပ်ထားတာ တွေ့လေသ**ည်**။

ဒေါ်သတကြီး အော်ဟစ်ရန်တွေ့ပစ်လိုက်ချင်သည်။

မောင်သည် အိမ်ထဲသို့လည်း ဝင်မသွားချင်တာမို့ ညီလေးတို့အိမ်ရဲ့ ဝရန်တာဘက်ဆီ လှမ်းမျှော်ကြည့်လိုက်မိဆဲ ဝရန်တာဘက်သို့ ထွက်လာသော ညီလေးကို လှမ်းမြင်လိုက်ရ လေသည်။ မောင်သည် ညီလေးကို တွေ့တွေ့ချင်း ကရုဏာ တသက်သက်နှင့်ပင် ရယ်ချင်သလို ငိုချင်သလို ဖြစ်ရလေသည်။ သိသီသာသာ ပိန်သွယ် ညှိုးလျှော်နေသော ညီလေးသည် အညို ရောင် ယောပုဆိုးနှင့် ရုပ်အင်္ကျီဖြူလေးကို ဝတ်ကာ ပုတီးတစ်ကုံး လက်မှာကိုင်၍ ပုတီးစိပ်ရင်း ဝရန်တာမှာ ညင်သာစွာ ခေါက်တုံ့ ခေါက်ပြန် လျှောက်နေသည်။ မျက်လွှာကိုလည်း အသာချ၍ထား လေသည်။

မောင်က စိတ်ရှုပ်ရှုပ်နှင့် ခေါင်းတစ်ချက်ကုပ်မိ၏ ။ တရားရပုဂ္ဂိုလ်ကို လှမ်းခေါ်မိလျှင် ငရဲကြီးမလား မကြီးမလားလည်း မောင်မသိ။ သူပုတီးစိပ်နေချိန်မှာ မောင့်ကို မြင်သွားရင် ပုတီးပဲ ဆက်စိပ်နေမလား ့ မောင့်ဆီပဲ ပြေးလာမလား ဘာတွေဖြစ်ကုန် မလဲဆိုတာ မောင် မမှန်းဆနိုင်ချေ။

ခဏကြာတော့ မောင်က အကြံရကာ အနားက ကျောက်စရစ်ခဲလေး တစ်ခဲ ကောက်ယူလိုက်ပြီး သူရှိနေသော် စရန်တာဆီ အားကုန်လွှဲပစ်လိုက်ရာ ကျောက်စရစ်ခဲက သူ့ ရှေ့သို့ ကျသွားသည်။ သူက အရေးလည်းမစိုက်၊ တုန်လည်း မတုန်လှုပ်ဘဲ

၂၁၀ ဗည္ေင်

မျက်လွှာချလို့သာ နေသည်။ မောင်က စိတ်တိုလာကာ ကျော် စရစ်ခဲတွေ လုပ်ခုပ်အပြည့်သွားကြုံးလိုက်ပြီး ဝရန်တာဆီ မြား စဏ လှမ်းပစ်နေမိလေသည်။ ကျောက်ခဲကလေးတွေဟာ သူ့ နားမှာ သွားကျလိုက်၊ သူ့နောက်နားမှ ကျလိုက်၊ ဘေးမှာကျလိုက် သို့သော် သူက မတုန်လှုပ်ချေ။ နောက်ဆုံးတစ်လုံးက သူ့ခေါင် တည့်တည့်ကို မှန်တော့မှပဲ မောင် ရှိနေသော ခြံနားဆီ ချား လှည့်ကြည့်လာသည်။ မောင့်ကိုတွေ့တော့ ညီလေးက ပုတိုး ယောင်ယမ်းလွှတ်ချလိုက်ပြီး ပါးစပ်အဟောင်းသား ပွင့်သွားသည်။ ညီလေးသည် ကုတုန်ကယင်ဖြစ်သွားကာ ပုတိုး

အမြန်ပြန်ကောက်ပြီး လည်ပင်းမှာ ဆွဲကာ အိမ်ထဲပြန်ဝင်လ နောက် မောင့်ဆီ အပြေးအလွှားရောက်ရှိလာလေသည်။ "မောင် ... မောင် ... ကျွန်တော့်ဆီ လာတယ် ... ဝှမ်းသ

> လိုက်တာ၊ ကျေးမှူးတင်လိုက်တာ မောင်ရယ် ... " ခါးထောက်လျက် ခပ်တည်တည်ရပ်နေသော့ မောင်

ရှေ့တွင် ညီလေးသည် ဝမ်းသာစိတ်ဖြင့် တုန်ရင်လှိုက်လှှဲတွေ တတွတ်တွတ်ပြောလျက် ရှိလေသည်။

မောင်သည် ရုတ်တရက် ညီလေးလက်ကို ဖျတ်ခန် ဆွဲခေါ် လာခဲ့ပါသည်။ ညီလေးက မောင့်နောက်သို့ ကို့ရိုးကား လိုက်ပါလာရင်း ... "မောင် ့ မောင် ဘယ်သွားမလိုလဲ ့ " မောင်က မဖြေပေ ့ ့ ။ သူ့လက်ကို မလွှတ်တမ်း

ဆွဲခေါ်ကာ တက္ကဆီတစ်စီး လှမ်းတားလိုက်ပြီး ကားပေါ် တွန်းထည့် သိုက်သည်။

"(... ...) ကျောင်းတိုက်ကို မောင်းပါ"

"ဟင် ့္ မောင် ့္ ဘုန်းကြီးကျောင်းကို ဘာသွားလုပ်မလို့

ð ... "

"ရှင့်ကို သွားပို့မလို့ ..." "ဟင် ... ဘာလုပ်ဖို့လဲ ..."

"ရှင့်ကို ဘုန်းကြီးဝတ်ပေးမလို့လေ ့ ့"

"ဟာ ္ မဝတိပါဘူး"

"ဘာလို့ မဝတ်ရမှာလဲ၊ ရှင်ပဲ ဝတ်ချင်နေတာ မဟုတ်ဘူး လား၊ လည်ပင်းမှာ ပုတီးတောင် ဆွဲထားသေးတယ်"

"ဟာ ့ု ဒါ ့ ဒါက ပူလောင်နေတဲ့ ကျွန်တော့်စိတ်ကို ငြိမ်းအေးသွားအောင် တရားဖက်နေရတာပါ"

"အင်းလေ ့ှ အဲဒီလို တရားဖက်တော့ ငြိမ်းချမ်းတာပဲ

မဟုတ်လား၊ အချစ်ဆိုတာ ပူလောင်တယ်လေ၊ ငြိမ်းချမ်း လက်စနဲ့ ပိုပြီး ငြိမ်းချမ်းသွားအောင် မောင်က အကွောင်း

့**ဆုံး စီစဉ်ပေ**းမလို့ပါ"

"ဒီ ့ ့ ဒီလိုတော့ မလုပ်ပါနဲ့ မောင်ရာ၊ ကျွန်တော် လေ ပန်ပါတယ် မောင်ရယ် ... "

ဝတ်တာက အသင့်တော်ဆုံးပဲ၊ ဦးလေးကြီး ဘုန် ကျောင်းကိုသာ ရောက်အောင်မှောင်းပါ" ညီလေးသည် မောင့်ကိုလည်း ဖွတ်အတင်းမလွန်

ကျလာသည်။ ဘုန်းကြီးကျောင်းရှေ့တွင် ကားရုပ်လိုက်သ**ည် သွားကာ သူ့ကို ထိုအနီးအနားတစ်**ဝိုက်မှာ လှည့်ပတ်ရှာနေ

"မောင် ... လွှတ်ပါ၊ မလိုက်ပါရစေနဲ့ ...

"မရဘူး ့ ့ လိုက်ရမယ်"

"မလိုက်ပါရစေနဲ့ မောင်ရယ်၊ တောင်းပန်ပါတယ်၊ ရှိ🚟

နိုးပါတယ်"

"မောင့်ကို ရှိခိုးစရာ မလိုပါဘူး၊ ကျောင်းပေါ် ရောက်မှာ အားလုံး စီစဉ်ပေးလိုက်မယ် ဟုတ်လား"

"ဟာ ့္ မလုပ်ပါနဲ့ မောင်ရာ ့

ညီလေးက အကြောက်အကန် ရုန်းကန်နေသည်။ ကို မစ္စန့်နိုင်သေးပါဘူး၊ ဒုက္ခပါပဲ ့ ့ဘုန်းကြီးကျောင်း နော်ကလည်း သူ့လက်ကို မလွှတ်တမ်း ဆွဲခေါ် ရင်း ဘုန်းကြီး ရောက်တော့မယ် ထင်တယ်၊ ကားရပ်ခိုင်းလိုက်ပါ၊ **တာ ာင်းရှေ့မှာ** ရုန်းရင်းဆန်ခတ် ဖြစ်နေသည်။ နောက်ဆုံးတွင် ဆွေနစ်နေသော ညီလေးရဲ့လက်က မောင့်လက်ထဲမှ လျှောစနဲ့ "တောင်းပန်မနေနဲ့ ... ရှင့်လို စိတ်ဓာတ်မျိုးနဲ့ ဘုန်းဆော်ထွက်သွားပြီး ညီလေးက ချာစနဲ လှည့်၍ပြေးလေသည်။ "ဟိတ် ... ညီလေး ... မပြေးနဲ့ လေ ... ့

ညီလေးက ဘုန်းကြီးကျောင်းဝန်းထဲမှ ပြေးထွက်သွား မောင်က အပြေးလိုက်လာရပါသည်။ သူက လမ်းတစ်ဖက် ရဲရှာဘဲ ခေါင်းတဂျစ်ဂျစ်ကုပ်ရင်း ဇောချွေးတွေ နစ်နေအောော် ကူသွားတာမို့ မျက်ခြည်ပြတ်သွားလေသည်။ မောင်က မောင်က ညီလေးလက်ကို ဆွဲကာ ကားပေါ်မှ ဆင်းလ<mark>ိုက်သည်။ ၁၅ မိနစ်လောက် လှည့်ပတ်ရှာ</mark>သော်လည်း မတွေ့ … ။ ာ သူဘာတွေ ကမောက်ကမ ဖြစ်နေမလဲဟု စိုတ်ပူလာရ

မောင်သည် သူ့ကို သနားစိတ်ပျက်သော ခံစားမှု ပင် ဘတ်စ်ကားမှတ်တိုင်က ခုံလေးပေါ်မှာ ထိုင်ချလိုက် ည်။ ကားမှတ်တိုင်မှာ လူသုံးလေးယောက်သာ တွေ့ရပြီး ဘုန်းကြီးကို ရှိခိုးရမှာ၊ မောင်က ပစ္စည်းလေးပါး ဒကာဆီးလင်းနေသည်။ ထိုခဏမှာ မောင့်နံဘေးမှာ ရှိနေကြသော ရဲ့ တီးတိုး တီးတိုးစကားသံကို ကြားရလေသည်။

ီဘာဖြစ်လို့လဲ မသိဘူးနော်"

"သူ့ကြည့်ရတာ တစ်ခုခုကို ကြောက်နေသလိုပဲ"

"အေးလေ ့ သိပ်လည်း မပူမအိုက်ဘဲနဲ့ ရွေးတွေ

နှစ်နေတာပဲ"

"တစ်ယောက်ယောက်မြင်မှာစိုးလို့ ပုန်းနေတဲ့ ပုံမျိုးပဲ 🧾

"လည်ပင်းမှာလည်း ပုတီးကြီးနဲ့ ... "

"စိတ်မနဲ့ ရှာဘူးထင်ပါရဲ့ဟယ် ... သနားပါတယ်"

မောင်သည် ကြားရသော စကားများကြောင့် 🐔 ဒိုင်းခနဲ ဆောင့်ခုန်သွားကာ သူတို့ ကွက်ကြည့် ကွက်ကြည့်လွှင်

သော ထိုင်ခုံတွေနောက် Milo ကြော်ငြာဘုတ်ကြီးရဲ့ နောက်**ဘင်** သို့ အသာလှမ်းကြည့်လိုက်သည်။ ကြော်ငြာဘုတ်ကြီးရဲ့ အော

နား လွတ်နေသော နေရာတွင် ကတ္တီပါညှပ်ဖိနပ် အနီရဲရဲက

နှင့် လိုက်ဖက်စွာ ဖြူနုနေသော ခြေထောက်တစ်စုံကို တွေ့ ရတာမို့ မောင်က ဗြုန်းခနဲ မတ်တတ်ရပ်လိုက်မိလေသ

ကြော်ငြာဘုတ်ရဲ့ နောက်ဘက်သို့ မောင် လှစ်ခနဲ ရောက်ဆွာ တွင် ချွေးတရွှဲရွဲဖြင့် တုန်ရင်မောပန်းနေသော ညီလေးကို တွေ့မ

ရလေသည်။

ొబ్టిందు: ... "

မောင်သည် ပထမတော့ တအုံတဩ ခပ်တိုးတို

မိသည်။ နောက်တော့ ထောင်းခနဲ ဒေါသထွက်သွားကာ 🛥

တစ်ကြိမ် အသံကျယ်ဖြင့် ခေါ်လိုက်ရာ ညီလေးက ဆတ်ခနဲ တုန်အောင် လန့်သွားသည်။

"ဒါ ဘာလုပ်နေတာလဲဟင် ့့ မောင်ကတော့ ရှာလိုက်ရ

າ… ຕ

"မောင် ... မောင် ကျွန်တော့်ကို စွတ်အတင်း ဘုန်းကြီး

ဝ<mark>တ်ခိုင်းမှာစိုးလို့ ပုန်းနေ</mark>တာ၊ ကျွန်တော့်ကို အနိုင်မကျင့် ပါနဲ့ မောင်ရာ၊ ကျွန်တော် ဘုန်းကြီးဝတ်လိုက်ရင် မောင်နဲ့

ဘဝခြားသွားမှာပေါ့၊ ကျွန်တော် မောင်နဲ့ မခွဲနိုင်ဘူး၊ မောင်နဲ့ ချစ်သူဖြစ်ရဦးမယ်၊ လက်ထပ်ပြီး ဇနီးမောင်နှံ ဘဝနဲ့

အတူတူ နေရဦးမယ်၊ အတူတူ အဘိုးကြီး အဘွားကြီး

ဖြစ်သွားချင်သေးတယ်"

"ရှင့်မှာ အဲဒီလို ဦးတည်ချက်ရှိရင် အစကတည်းက စိတ်

ဓာတ် ခိုင်ခိုင်မာမာနဲ့ ကြိုးစားပါလား၊ ဘာဖြစ်လို့ တွန့် ဆုတ် တွန့်ဆုတ် လုပ်နေရတာလဲဟင်၊ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် လည်း ပြန်ကြည့်စမ်းပါ၊ ရုပ်က ဖြူဖတ်ဖြူရော် ပိန်ညှော်

ညှော်နဲ့ အရင်ပုံမျိုး ပြန်ဖြစ်တော့မယ်၊ ရှင့်အတွက် မောင် ဘယ်လောက် စိတ်ပူရတယ် မှတ်သလဲ၊ ရှင်ဟာ ယောကျ်ာ

ဖြစ်ပြီး မိန်းမတစ်ယောက်ရဲ့ အရိပ်သုံးပါးကို နားမလည်တဲ့

သူပဲ ့ ၊ရှင် ဘာသိတာရှိသလဲ ့ ၊ မောင် ချစ်နေတွင်

လည်း ရှင်မဲသိ ... မသိ ... အယ် ... ံ

May 10

"ဟာ ့ မောင် ့ ့ကျွန်တော့်ကို ချစ်နေတယ် ့ ့ ချစ်နေ

တယ် ္ ဟုတ်လား"

"မဟုတ်ဘူး ... သဘောပြောတာ ... သဘောပြောတာ"

"ဟာ ... မရဘူး၊ ပြောပြီးစပြီးပဲ၊ မောင်က ကျွန်တော့်ကို

ချစ်နေတယ်။ ဒါကိုပဲ အတည်ယူလိုက်တော့မယ် ...

ທາ: ... ຫາ: ... "

မောင်သည် သူ့ကို က္ခရုဏာဒေါသနှင့် ပြောရင်း

ကပင် အရှိန်လွန်သွားရကာ ဘရိတ်အုပ်သော်လည်း မမီတော့ချေ။ ညီလေးကတော့ မောင့်စကားကြောင့် သေရွာမှ ပြန်လာသော

လူနာပမာ ပျော်မြူးနေတော့သည်။

မောင်သည် အပြစ်ကင်းသော ကလေးတစ်ယောက် အသွင် ရိုးသားသန့် စင်လှသော ညီလေးကို အသာငေးကြည့်နေ

အသွင် ရိုးသားသန့် စင်လှသော ညီလေးကို အသာငေးကြည့်နေ ရင်း သူ့ အပျော်တွေ မောင့်ထံကူးစက်လာသလို ခံ့စားရသည်။

ငြိမ်သက်နေသော မောင့်နှလုံးသားအစုံသည် ပူနွေးစွာ မြန်ဆန်စွာ ခုန်လှုပ်လာသည်။ မောင့်စိတ်သည် ထိုခဏမှာ ထူးဆန်းစွာပင်

နူးညံ့ပျောင်းညွှတ်သွားသည်။ အမြဲ စူးရှတောက်ပနေတတ်သော မောင့်မျက်ဝန်းတွေသည် အရည်ကြည်ကလေး တလဲ့လဲ့ဖြင့် ရီဝေ

စွာ နူးညံ့လာလေသည်။ မောင်က မောင့် ကျောပိုးအိတ်ကလေးထဲမှ တစ်ရှူးစ ကလေးကို ထုတ်ယူကာ ချွေးတွေရွဲနေသော ညီလေးရဲ့ နဖူးကို အသာအယာ တို့သုတ်ပေးလိုက်ရာ ညီလေးက မောင့်လက်ကို ခရဲတရဲ့ ဖွဖွကလေး ဆုပ်ကိုင်လိုက်ပါသည်။

ဒီလိုနဲ့ပဲ ဆန့်ကျင်ဘက်ပမာ ကွဲလွဲကြသော မောင်တို့ နှစ်ယောက် ချစ်သူဖြစ်သွားကြသည်ဟု ဆိုကြပါစို့ ... ။

米米米

WWW DALL

.

မောင်နဲ့ ညီလေးတို့ ချစ်သူဖြစ်သွားကြပြီး မကြာမီ မှာပင် နှစ်ဖက် အစ်ကို အစ်မများက ပြတ်သားစွာ ကြေညာလိုက် ကြလေသည်။ ညီလေးရဲ့ အစ်မတွေက ...

"အဲဒီလို ဗရုတ်သုတ်ခ အစ်ကိုတွေရဲ့ ယောက်ျားမကျ မိန်းမ မက နှမမျိုးကို ငါ့မောင်နဲ့ လုံးဝံသဘောမတူဘူး" ဟု ကြေညာကြပြီး မောင့်အစ်ကိုတွေကလည်း

အားကျမခဲ့ပင် ...

:ကျမခံပင် ... "အဲဒီလို ဇီဇာကြောင်ကြောင် အူကြောင်ကြောင် တောကျကျ အစ်မမျိုးတွေရဲ့ ကျား,လိုလို မ,လိုလို မောင်မျိုးကို ငါတို့ ညီမနဲ့ သဘာမတူနိုင်ဘူးဟေ့ ..." ဟု အသကောင်းဟစ်လိုက်ကြလေသည်။

သို့သော် ့္ မောင်တို့ကတော့ ထိုကန့်ကွွေမှိုများ

ကို လျစ်လျူရှုကာ ချစ်သူဘဝကို ရှေ့ဆက်ကြသည်။

၂၂ဝ ဗည္သခင်

🐔 ညီလေးကို ချစ်သူတော်ထားရသော မောင်သည်

ညီလေးနှင့် တွေ့ဆုံချိန်များလာလေ ညီလေးအပေါ် စိတ်တိုင်း

မကျလေ ညီလေးရဲ့ အားနည်းချက်များကို မြင်လာလေဖြစ်ရသည်။

တစ်ခါတစ်ခါတော့ ညီလေးနဲ့ ချစ်သူဖြစ်ရတာဟာ ကလေးထိန်း

ရသလိုပဲဟု တွေးမိလေသည်။

ညီလေးက မောင့်ကိုတော့ အလွန်အမင်း ချစ်ခင်ရှာ

ဘာကို မောင် ခံစားလို့ရသည်။ သို့သော် မောင့်အပေါ်

အားကိုး ရေ့တန်းတင်တာမျိုးကိုတော့ မောင်က မကြိုက်ပေ။

တစ်နေ့ ... မောင်တို့ နှစ်ယောက်အတူ လမ်းလျှောက် နေဆဲ မလှမ်းမကမ်း လမ်းဆုံမှာ ကားချင်း အရှိန်ပြင်းစွာ ထိုက်

ိုသော အသံကျယ်ကြီးကို ကြားရလေသည်။ ထိုအသံကျယ်ကြီး

ကို ကြားရသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက်တည်း ညီလေးက မောင့်လက်

ကို အလန့်တကြား ဆုပ်ကိုင်ဖျစ်ညှစ်လိုက်ပြီး မောင့်နောက်သို့ ၅တ်ခနဲ ရောက်သွားလေသည်။ မောင်က ရုတ်တရက် စီတ်တို

ယွားကာ သူ ကို ဆွဲခေါ်ပြီး မောင့်ရှေ့သို့ပြန်တွန်းပို့လိုက်ရင်း . . .

"ဒါက ဘာဖြစ်တာဲလဲဟင် ့ ယောက်ျားဖြစ်ပြီး ကားချင်း တိုက်လည်း လန့်၊ ခွေးချင်းကိုက်လည်း လန့်နေရသလား၊

တကယ်ဆို ရှင်က ယောက်ျားလေးပဲ၊ တစ်စုံတစ်ခုဆို

မောင့်ရှေ့ကသာ အကာအကွယ်ပေးရမှာပေါ့၊ ခုတော့ ...

မောင့်ကို အမြဲပဲ ကာဘာယူယူနေတယ်၊ သေစရာရှိရင် မောင်က ရှေ့က အရင်သေဆိုတဲ့ သဘောလား ... "

"အဲဒီလိုတော့ မဟုတ်ပါဘူး မောင်ရယ်၊ ကျွန်တော်က ငယ်ငယ်ကတည်းက ဗြုန်းခနဲ ထိတ်လန့်စရာတစ်ခုခု

ကြားရ ကြုံရရင် အစ်မတွေနောက် ပြေးပြေးကပ်နေကျမို့ အကျင့်ပါသွားတာပါ"

"ညီလေး အစ်မတွေက ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် အားကိုးတတ်

အောင် သင်မပေးဘူးလား", 🌲 🍦 -"သူတို့က ကျွန်တော့်ကို အမြဲကာကွယ်ပေးနေတာပဲ၊ ဘာမဆို ကျွန်တော် ရင်ဆိုင်ဖြေရှင်းဖို့ မလိုဘူး၊ သူတို့ပဲ

"အဲ့ဒါ ့ မှားတာပဲ"

ရင်ဆိုင်ဖြေရှင်းကြတယ်".

မောင်သည် ညီလေးထံတွင် အရိုးစွဲနေသော အကျင့် ကြီးကို ဖယ့်ထုတ်ပစ်ချင်သော်လည်း မအောင်မြင်ချေ။ ညီလေးက ဘယ်တော့မှ ခေါင်းဆောင်နေရာကို မယူဘဲ နောက်လိုက်နေရာမှာ

သာ အေးချမ်းစွာ နေလိုသူဖြစ်သည်။ သူငယ်ချင်းကို ပိုက်ဆံချေး သင့် မချေးသင့် ကိစ္စကိုပင် ညီလေးခင်က ဆုံးဖြတ်ချက် မချွနိုင်

ရှာဖဲ မောင့်ကိုသာ အားကိုးတကြီး တိုင်ပင်တတ်ပါသည်။ "ကျွန်တော် စိတ်ညစ်နေတယ် မောင်၊ ကျွန့်တော် သူငယ်

May bu

ချင်းတစ်ယောက်က ကျွန်တော့်ဆီမှာ ပိုက်ဆငါးသိန်း လာချေးနေတီယ်၊ ကျွန်တော့်လက်ထဲမှာ အဲဒီလောက် မရှိဘူး၊ Bank account ထဲက ထုတ်ပေးရင်တော့ ဖြစ် တယ်၊ ဒါပေမယ့် မမကြီးတို့က အဲဒီလို ချေးတာကို ကြိုက်မှာမဟုတ်ဘူး၊ ပြန်မဆပ်ရင်လည်း ဒုက္ခပဲ၊ ဘာလုပ် ရမှန်းတောင် မသိတော့ဘူး" "အဲ့ဒီ သူငယ်ချင်းက ဘယ်လိုလူမျိုးလဲ ..."

"ဘယ်လိုဆိုးတာလဲ ..." အသုံးအဖြုန်းကြီးတယ်၊ လောင်းကစားလုပ်တယ်၊ သူငယ်

"သူက နည်းနည်းဆိုးတယ်"

ချင်းတွေဆီက ပိုက်ဆံ လှည့်ပတ်ချေးပြီးရင် ပြန်မပေးဘဲ ရောင်နေတုတ်တယ်"

"အဲဒီလို လူမျိုးကို ချေးသင့် မချေးသင့် ညီလေးကိုယ်တိုင် မဆုံးဖြတ်နိုင်ဘူးလား၊ ညီလေး ဒီအရွယ်ရောက်နေပြီ၊ ဒီလောက်တော့ စဉ်းစားဆုံးဖြတ်နိုင်ရမှာပေါ့၊ အဲဒီလို ယောင်ဝါးဝါးလုပ်နေတာ မောင် မကြိုက်ဘူးနော်၊ တစ်ခုခု ကိစ္စကြုံထိုင်း ပါးစပ်က 'ဒုက္စပဲ ... ဒုက္ခပဲ' ညည်းပြီး မပြတ် မသားဖြစ်နေတာတ်တဲ့ သူမျိုးကို မောင်က ဘယ်လို အားကိုးရမှာလဲ ... "

မောင်သည် ညီလေးကို ခဏခဏ ပြောရတာလည်း

အာပေါက်မတတ်ပါပင်။ သို့သော် ညီလေးစိတ်ကတော့ ဘာမှ ထူးခြားပြောင်းလဲမလာခဲ့။

တစ်နေ့တော့ မောင်က ညီလေး<mark>နှင့် ရှေ့ဆ</mark>က်ရမည့် ဘဝခရီးအတွက် တိုင်ပင်မိလေသည်။

"တို့တွေ ရှေ့ရေးအတွက် အခုကတည်းက စဉ်းစားရတော့ မယ် ညီလေး၊ နှစ်ဖက်စလုံးက သဘောမတူကြဘူးဆိုတော့

မောင်တို့နှစ်ယောက်စလုံး ကိုယ့်အားကိုယ်ကိုးပြီး ကိုယ့် ဘဝကိုယ် ထူထောင်ရမှာ၊ အဲ့ဒီအခါ ညီလေး ဘာလုပ် မယ်လို့ စဉ်းစားထားလဲ ..."

ညီလေးသည် ရုတ်တရက် ပျော်ရွှင်တက်ကြွလာပုံ

ဖြင့် ... "မောင့်ကို ပြုစုယုယမှာပေါ့၊ မောင် ကြိုက်တာ ချက်ကျွေး

မယ်၊ မောင့်အနားမှာ အမြဲနေမယ်" "ဪ ့ ့ ဪ ့ ့ အဲဒီလိုပဲ စဉ်းစားထားသလား"

မောင်က ဒေါသကို ထိန်း၍ ပြောရတာမို ေါ့တော့

တော့ လေသံ ပေါက်သွားသော်လည်း သူက ရိပ်မိပုံမရ။ တော် တော် စိတ်ပျက်ရပါသည်။ ချစ်လျက်နှင့် စိတ်ပျက်ရသည့်ခုတ္စက အလွန်ကြီးမားလေသည်။ 11**೬ ಏ**ಕ್ಕಾಂತ್ರ

"စားဝတ်နေရေးအတွက် ပိုက်ဆံကရော ... "

"ကိုယ့်နှBank account ထဲက ထုတ်သုံးမှာပေါ့"

"အဲ့ဒီ ပိုက်ဆံတွေ ကုန်ရင်ကော့..."

"မမကြီးတို့ဆီက ပြန်တောင်းမှာပေါ့၊ သူတို့ ဘယ်လောက်

စိတ်ဆိုးဆိုး ကိုယ့်ကိုတော့ အငတ်မထားပါဘူး"

့ "ရှင် အလုပ်မလုပ်ဘူးလား ... "

"ကိုယ်လား ့ ကိုယ် ဘာ့လုပ်ရင် ကောင်းမလဲ"

"သေလိုက်တာက ကောင်းတယ် ... "

မောင်သည် စိတ်ပျက်လွန်းတာမို့ ဒေါသဖြင့် အော် လိုက်မိလေသည်။ သူကဲ မောင့်ဒေါသကိုပင် နားမလည်ရှာပဲ ...။

"ဟင် ့ မောင် ဘာကိုစိတ်ဆိုးတာလဲ"

ဟု မေးလိုက်သေးသည်။ မောင်သည် အံကြိုတ်**းချက်**

တလိပ်လိပ်တက်လာသော ဒေါသတွေကို ဖြေလျော့ရကာ 🧘

"ညီလေးရယ် ့ ဒီအရွယ်ပဲ ရောက်နေပြီး မိန်းမ တစ် ယောက်ကို ကိုယ့်အစွမ်းအစနဲ့ ကိုယ် ဦးဆောင်ရှာဆွေ

ကျွေးမွေးမယ်ဆိုတဲ့ အသိတရားမျိုး မရှိဘူးလား၊ ဘာလို့

ကလေးအတွေးတွေပဲ ရှိနေရတာလဲ၊ မောင်က ဘယ်လောက်

ယောက်ျားဆန်တဲ့သူမျိုး ဖြစ်နေပစေ ချစ်တဲ့သူကို အားကို

အားထား ပြုချင်တဲ့ စိတ်မျိုးတော့ ရှိတာပဲပေါ့"

යාත්පලේ 11ට

ညီလေးသည် မောင့်စကားကို ငြိမ်နားထောင်နေရင်း

က ခုမှ သဘောပေါက်သွားသလို ခေါင်းတဆတ်ဆတ် ညိတ်နေ သည်။

သို့သော် ့ အဲ့ဒီနောက်ပိုင်းတွင်လည်း ညီလေးက မောင့်ကို ပျာနေအောင် ၈ရုစိုက်ဖို့၊ မောင် ခိုင်းတာကို ဖင်ပေါ့ပေါ့

အပြေးအလွှား လုပ်ပေးဖို့ကလွဲပြီး စိတ်ထဲ ဘာမှမရှိသလိုပင်

ထူးခြားပြောင်းလဲမလာခဲ့ပေ။

နောက် တစ်ပတ်ခန့်အကြာမှာတော့ မောင်က ခဖျားစဖူး ဖျားခဲ့ပါသည်။ မောင့်အဖျားက တစ်ပတ်တိတိ ကြာ

မြင့်ခဲ့သည်။ ထိုတစ်ပတ်အတောအတွင်းမှာပင် အပြောင်းအလဲ စာစ်ခု ဖြစ်ပေါ်ခဲ့ရလေသည်။

မောင် ဖျားနေသော တစ်ပတ်အတွင်း မောင်နှင့် တွေ့ရတာမို့ ညီလေးခင်သည် သတိရစိတ် ပြင်းပြစွာ တမှိုင်မှိုင် ဘတွေတွေ ရှိရလေသည်။ မောင့်ဆီ ဖုန်းဆက်ချင်သော်လည်း ဆာင့် အစ်ကိုတွေ ဖုန်းလာကိုင်မှာနှင့် တည့်တည့်တိုးမှာ စိုးတာ မဆက်ရဲ။ မောင်ကလည်း အစ်မတွေ ဖုန်းကိုင်မှာစိုးတာမို့ ညီလေးဆီ ဆက်မည်မဟုတ်ချေ။

ညီလေးသည် မောင့်အတွက်လည်း စိတ်ပူမိကာ

ခာင်တို့အိမ်ရှေ့မှာ ရစ်သီရစ်သီ သွားလုပ်ကြည့်သေးသော်လည်း

ာင့်အရိပ်ကို မမြင်ရချေ။ နောက်တော့ သူက အရဲကိုးကာ

ာင်တို့အိမ်သို့ ဖုန်းဓေါ်လိုက်ပါသည်။ ဖုန်းလာကိုင်သူက 🐠 🕏

ခ်ကိုဖြစ်နေရာ သူက သူ့အသံကို ခပ်သြဩလုပ်လိုက်ရင်း ...

(്യഉ)

၂၂၈ ဗည္သခင်

"မမေမင်းမောင်နဲ့ ပြောပါရစေ ခင်ဗျာ 🛒 "

"မင်နှာသံဆိုတာ ငါ မှတ်မိပါတယ် ညီလေးခင် 🔔

မြတ်စွာဘုရား ... ။ ညီလေးခင် ဘုရား**တမိ**ဏ

ဖုန်းခွက်ကို ပြန်ချမည်ပြင်ဆဲ 🚃

"ဖုန်းမချနဲ့ဦး ့့ ပြောစရာရှိတယ်"

ညီလေးသည် မောင့်အစ်ကိုရဲ့ ဖျော့တော့**ညင်**

သော အသံကို ထူးဆန်းနေသည်။ ဘယ်တုန်းကမှ ဒီလိုလေ

ိမျိုးနဲ့ ပြောခဲ့ဖူးတာ မဟုတ်ပါ။ မောင် ဘာများဖြစ်လိုပါလီ ညီလေးက ဖုန်းခွက်ကို ချွေးတွေ စေးထန်းလာသော လ**က်**

ဆုပ်ကိုင်ထားမိရင်း ...

"မောင် ဘာများဖြစ်လိုလဲ ခင်ဗျ ... "

သူ့ရင်သည် မောင့်အတွက် စိုးရိမ်စိတ်ဖြင့် တ**ဏီ**

ထိတ် ခုန်လာရပါသည်။ မောင့်အစ်ကိုက သူ့မေးခွန်းကို မြော . "မင်းနဲ့ငါ တွေ့ချင်တယ်၊ Cafe D ကို ညနေ ၅ 🟴

ရောက်အောင်လာခဲ့ပါ"်

"ဟုတ်ကဲ့ ... ဟုတ်ကဲ့ပါ၊ ဆက်ဆက်လာခဲ့ပါ့မယ် ခင်္င္ဆေ

ညီလေးက တုန်ရင်လှိုက်လှဲစွာ ဖြေကြားလိုက်

တစ်ဖက်က ဖုန်းချသံကို စောင့်ပြီးမှ ဖုန်းခွက်ကို ညင်သာ ချလိုက်လေသည်။ သင်္ကာစစ္မွ ၂၂၉

သူ့စိတ်သည် မောင့်အတွက် စိုးရိမ်စိတ်၊ မောင့် အစ်ကိုထံက စကားကို သိချင်စိတ်ဖြင့် ပြင်းထန်ရန်းကြွဆူပွက် လာသည်။ ဖုန်းဆက်သည့် မနက် ၈ နာရီလောက်မှသည် ချိန်း ဆိုသည့် အချိန်သို့ မရောက်မီကာလအတွင်း ထိုင်မရ ထ,မရ

ယောက်ယက်စတ်၍နေသည်။

ညနေ ၃ နာရီလောက်ရောက်တော့ အိမ်မှာ ဘယ်လို မှ ဆက်မနေနိုင်တော့ဘဲ မောင့် အစ်ကိုနှင့် ချိန်းဆိုထားရာ ကော်ဖီဆိုင်သို့ တွက်လာခဲ့လေသည်။

ထိုဆိုင်သို့ရောက်တော့ ၃ နာရီခွဲသာ ရှိသေးသည်။ ၅ နာရီရောက်ဖို့ တစ်နာရီခွဲတောင် အချိန်ဖြုန်းရဦးမည် ဖြစ်သော် လည်း အလွန်စိတ်စောနေသော ညီလေးက ခုပဲ မောင့်အစ်ကို ရောက်လာတော့မလို ဝင်ဝ ထွက်ဝဆီ မမှိတ်မသုန် မျှော်ငေးနေ သည်။

"အစ်ကို ဘာသုံးဆောင်မလဲ ခင်ဗျ ... " '

" ຣຖ໌ . . . ຣຖ . . . "

ညီလေးသည် ရင်ပူလွန်းတာမို့ ရေကိုသာ မှာရ၏ ။ ရေသန့်ဘူး ရောက်လာတော့ ဖန်ခွက်တဲ တရှိန်ထိုး သွန်ထည့် လိုက်ပြီး မော့ချလိုက်သည်။ ရေတစ်ဘူးက ခဏလေးနှင့်ဖွစ် ကုန်သွားသည်။ နောက်တစ်ဘူး ထပ်မှာရ၏။ ဘာမှလွည်း မှာ "ເບາງ

မစားချင်၊ အအေးတွေ ကော်ဖီတွေလည်း မသောက်ချင်၊ ဘာ မမှာဘဲ ဒီအတိုင်း ထိုင်နေရတာကိုလည်း အားနာ၊ ရင်လည်း အမှန်တကယ် ပူလှတာမို့ ရေသန့်ကိုသာ မနားတမ်း သောက် မိရာ အချိန် တစ်နာရီအတွင်း သူ့နံဘေးမှာ ရေသန့် ဘူးခွံအွေ ပုံလာပါသည်။

ညနေ ငါးနာရီ ထိုးပြီး ငါးမိနစ်အကြာမှာ မောင် အစ်ကို ကိုမိုးကို တံခါးဝမှာ တွေ့လိုက်ရတာမို့ သူက ဗြုန်းခဲ ထရပ် ကြိုဆိုလိုက်ရာ လက်တစ်ဖက်က ရေသန့်ဘူးခွဲတွေကို တိုက်မိသွားပါသည်။ ရေသန့်ဘူးခွဲ နှစ်ဘူးက ကိုမိုး လျှောက်လာ နေသော လိမ်းကြောင်းဘက်သို့ လွင့်ကာ လိမ့်သွားသည်။ ကိုနိုး မှာ ရေသန့်ဘူးခွဲကို ခလုတ်တိုက်မတတ် ကိုးရိုးကားယား ဖြစ် သွားသော်လည်း ဒေါသဖြစ်သွားပုံ မပြတာမို့ ညီလေးအတွင်း ထူးဆန်းနေရသည်။

"ထိုင်ပါခင်ဗျ ... ထိုင်ပါ"

ညီလေးက ထိုင်ခုံတစ်လုံး ဆွဲထုတ်ကာ ပျာ**ပုာ** သလဲ ခရီးဦးကြိုဆိုလိုက်တော့ ကိုမိုးက အေးဆေးငြိမ်သ**က်စွာ** ဝင်ထိုင်လိုက်သည်။

ညီလေးသည် ကိုမိုး ဘာပြောမလဲဟု ရင်ခုန်စွာ

စောင့်စားနေရပါသည်။ သူ့ရင်သည် မောင့်ကို တွေ့စက ခုန် သလောက်နီးနီး ခုန်လှုပ်နေခဲ့ရသည်။

ကိုမိုးရဲ့ မျက်နှာသည် နူးညံ့ရုံမျှမက မှိုင်ညို့ဆွေးလျ နေသည်။ ထိုမျက်နှာကိုကြည့်ကာ မျှော်လင့်စိုးရိမ်ရသော ဝေဒနာ ကို ညီလေး မခံစားနိုင်။ ကိုမိုးကလည်း စကားမစဘဲ တိတ်ဆိတ် နေတော့ရာ ညီလေးက ပေါက်ကွဲစွာ ...

"အစ်ကို- ့ ့ ဒီလိုကြီး ငြိမ်မနေပါနဲ့ တော့ဗျာ၊ ကျွန်တော် မခံစားနိုင်တော့လို့ပါ၊ ပြောပါ ့ ့ ပြောစရာရှိတာကိုသာ ပြောပါ"

ကိုမိုးက သက်ပြင်းကြီးတစ်ခုကို မချိမဆန့် ချကာ

"ငမောင် ... ငမောင့်မှာ ... '

ဟု ဗြောပြီး စကားကို ရပ်ပစ်လိုက်သည်။ ညီလေး သည် ရင်ဝမှာ ဒိန်းခနဲ အမြောက်ထုခံရသလို တုန်ဟည်းသွား တာ

..."မောင့်မှာ ဘာဖြစ်သလဲ ... ပြောပါ၊ ပြောပါ အစ်ကို"

ကိုမိုးမှာ ညီလေးကို ခပ်တွေတွေ တစ်ချက်ကြည့်ပြီး ငြိမ်နေတော့ရာ/ညီလေးက ကိုမိုးလက်ကို ကိုင်လှုပ်လိုက်ရင်း ္တွေ့

"မြောလေ ... အစ်ကို၊ ပြောပါဗျာ ... ဒီလိုကြီး မွနေပါနဲ့"

ರಾಗುಂತ್ತ

"မောင့်မှာ သွေးကင်ဆာ ရှိနေပြီ ..."

"౮ర్..."

ညီလေးသည် ထိုနေရာမှာပင် ငုတ်တုတ် သေဆုံး သွားရသလိုပင် ကိုမိုးကို ပြူးကြောင်ကြောင် မျက်ဝန်းများဖြင့်

ဆိုက်ကြည့်နေမိသည်မှာ ဘယ်လောက်တောင် ကြာမြင့်သွားသည်

မသိပါ။်

"အဲဒါကြောင့် မင်း လက်လျှော့လိုက်ပါတော့လို ငါ **ဖြော** ချင်တယ် ညီလေးခင်"

"ဘာ္ ဘာဖြစ်လို့ လက်လျှော့ရမှာလဲ . . ."

ညီလေးက ကယောင်ကတမ်း ပြန်မေးလိ<mark>ုက်သည်။</mark> "ငါ့ညီမလေးက မကြာခင် သေဆုံးတော့မှာလေ၊ **သူ့ ရောဂါ**

က လက်ထပ်လို့လည်း မဖြစ်နိုင်ဘူး၊ မဖြစ်နိုင်တဲ့အတူတူ ခုကတည်းက သဲယောဇဉ်ဖြတ်လိုက်ပါတော့ကွာ၊ ဒီကိစ္စကို သူ့ကိုလည်း အသိပေးမထားဘူး၊ မင်းလည်း တရားနဲ့သာ

ဖြေပါ၊ မင်းက တရားနဲ့ ဖြေတတ်ပါတယ်"

ကိုမိုးက ညီလေးကို နှစ်သိမ့်သလိုတြေပြီး ထိုင်**ရာနှ** ထ,လိုက်သည်။ သူက ယောင်ယမ်းကာ လိုက်ထ,လိုက်တော့ ကိုမိုးက သူ့ပခုံးကို ဖိချကာ့ ပြန်ထိုင်စေလိုက်ပြီး သူ့ပခုံး**ကို** နှစ်ချက်ပုတ်၍ နှစ်သိမ့်ပေးလျက် ထွက်ခွာသွားပါသည်။ "သွေးကင်ဆာ ့ ့ သွေးကင်ဆာ ့ ့ ဘုရား ့ ့ ဘုရား မဟုတ်လောက်ပါဘူး"

ညီလေးသည် စားပွဲကို ငုံ့စိုက်ကြည့်လျက် တတွတ် တွတ် ရေရွတ်ရင်း ကျန်ရစ်ခဲ့လေသည်။

MANIOU

"မောင် ့္နေကောင်းရဲ့လား"

"ကောင်းတာပေါ့၊ ကောင်းသွားပြီလေ ..."

(-JG-)

သွက်လက်စွာ ဖြေလိုက်သော မောင့်ကို ငေးကြည့် ရင်း ညီလေး ရင်ဘတ်တစ်ခုလုံး မွမွကြေသွားသလို ခံစားရလေ

သည်။ မောင်ကတော့ ဘာမှမသိရှာဘူး 🛴 ။

ညီလေးသည် မကြာခင် သေဆုံးရတော့မည်ဆိုသော မောင့်ရဲ့ ကကြမ္မာကို မယုနိုင်စွာပင် မောင့်ကိုကြည့်မဝသော ကြည့်

ခြင်းဖြင့် စိုက်ကြည့်ရင်း မယုံနိုင်စရာ ကောင်းသော သတ္တိတွေသည် သူ့ ရင်ဘတ်ထဲသို့ အင်နှင့်အားနှင့် ဝင်ရောက်လာရလေသည်။

သူ့ရငဘတထသုံ့ အင်နှင့်အားနှင့် ဝင်ရောက်လာရလေသည်။ မောင့်ရေ့က မားမားမတ်မတ် ရပ်တည်လိုခြင်း၊

မောင့်ကို စိတ်ချမ်းသာအောင် ထားလိုခြင်း၊ မောင့်အတွက် ဘာ္ခ မဆို ဖြည့်ဆည်းပေးလိုခြင်းဟူသော ဆန္ဒတွေသည် သူ့ရင်လွှဲသို့

နက်**ရှိုင်းစွာ တစ်စိမ့်စိမ့်** ဝင်ရောက်လာခဲ့ရသည်။

မောင့်ဘဝရဲ့ နောက်ဆုံးအချိန်တွေမှာ အကောင်းဆုံး ချစ်သူကစ်ယောက်ခှူးဖြစ် မောင့်အတွက် စိတ်ချမ်းသာမှုတွေကိုသာ ဖန်ဆင်းပေးအပ်လိုက်ချင်သည်။ ခပ်ညံ့ညံ့ချစ်သူတစ်ယောက်ကို စိတ်တိုင်းမကျခြင်းများဖြင့် မောင့်ရဲ့ နောက်ဆုံးအချိန်တွေကို ကုန်ဆုံးမသွားစေချင်ပေ။

ညီလေးသည် မောင့်ကို ငေးကြည့်ရင်းက ရစ်ဝဲလာ သည့် မျက်ရည်စတွေကို အမြန်ဆုံး မျက်တောင်ခတ်၍ ဖယ်ရှားပစ် လိုက်သည်။ သူက မောင့်လက်တစ်ဖက်ကို သူ့လက်ဖဝါးနှစ်ဖက် ကြားမှာ ဖွဖွဲ့ဆုပ်ကိုင်ကာ သူ့ရင်မှာအပ်လိုက်ရင်း.... "မောင် ... ဒီနေ့ကစပြီး မောင့်ချစ်သူ ညီလေးခင်ဟာ

အသစ်ဖြစ်စေရမယ် ္ ့" မောင်က မယုကြည်နိုင်သော မျက်ဝန်းများ<mark>ဖြင့</mark>်

သူ့ကို စိုက်ကြည့်ရင်း ...

"တယ်ဆိုတဲ့ စာပါလား၊ ဆိုစမ်းပါဦး ့ုဘယ်လို အသ**်**

ဖြစ်မှာလဲဆိုတာ ... "

"မောင် စောင့်ကြည့်နေပေါ့ကွာ ... " ညီလေးခင်သည် မောင့်မျက်လုံးတွေကို စိုက်ကြည့်

ရင်း လှိုက်လှဲစွာ ပြောလိုက်ပါသည်။

ညီလေးသည် မောင့်အစ်ကိုတွေ ဘယ်လောက်တား

(_'၂၇)

တား မောင့်ကို လက်ထပ်ယူမည်ဟု ဆုံးဖြတ်လိုက်လေသည်။ အဲ့ဒါဟာ မောင့်ရဲ့ နောက်ဆုံးအချိန်တွေမှာ မောင့်အနားမှာ ရှိနေခွင့်ရဖို့သက်သက်အတွက်သာ ဖြစ်သည်။ မောင့်အစွာက် စိတ်ချမ်းသာမှုတွေကို သူ့ကိုယ်ပိုင်အစွမ်းအစဖြင့် ဖန်တီးပေးလိုမှု

ကြောင့်သာ ဖြစ်သည်။ သူက ထိုရည်ရွယ်ချက်ဖြင့်ပင် သူ့ အစ်မတွေကို အသိမပေးဘဲ ကုမ္ပဏီတစ်ခုမှာ markting ဝန်ထမ်းအဖြစ် အလုပ်ဝင်

လုပ်လေသည်။ သူနဲ့ မောင့်ဘဝကို ထူထောင်ရာမှာ သူ့ အစွမ်းအစ ဖြင့်သား ဦးဆောင်ထူထောင်လိုပါသည်။ မောင်ကလည်း အဲဒီလို့ အခြေအနေမျိုးကိုပဲ လိုလားခဲ့တာဖြစ်သည်။ သူသည် ခုတော့ (အစ်မ

တွေကို အားကိုးပြီးနေသော ခပ်ညံ့ညံ့ ယောက်ျား မဟုတ်တော့ပြီ။

သူ့ အလုပ်က အလွန်ပင်ပန်းတာတော့ အမှန်ပင်။ ကုန္ပဏီကတင်သွင်းသော ကုန်ပစ္စည်းတွေကို ဈေးကွက်မှာ ရောင်း ရခြနိုင်ဖို့ ဈေးများ၊ စုတိုးဆိုင်များသို့ တစ်နေကုန် သွားကာ စပ်ရ သည်။ ကုန္ပဏီက ကားလည်းမပေးနိုင်၊ တက္ကဆီလည်း ငှားစီး ခွင့် မပေးတာမို့ ဘတ်စကားတစ်တန် ခြေလျင်တစ်တန်ဖြင့် နေပူစပ်ခါး လျှောက်သွားနေရသည်။ သူ့ ရဲ့ဖြူနုကာ ပန်းရောင် ဘက်သို့ သမ်းလုလှ ခြေထောက်တွေပင် အသားမာတက်ကာ ကြမ်းတမ်းလျက် ဖုန်အလိမ်းလိမ်း ထနနေပေပြီ။ သူ စီးနေကျ ကတ္တီပါ ဖိနပ်နီညိုကလေးသည် ဖုန်မှုန့်တို့ဖြင့် မွဲတေဖြူလျော်၍ နေသည်။ အပင်ပန်းမခံနိုင်သော ညီလေး၏ ဖြူသော အသားအရည် သည် နေပူဒဏ်ကြောင့် ရဲရဲနီကာ ချေးတပြိုက်ပြိုက်ဖြင့် မောပန်း

ညီလေးသည် အလုပ်လုပ်ခြင်းကြောင့်ပင် ယောက်ျား ပီသစွာ ရင့်ကျက်လာသည်။

နွမ်းလျနေသည်။ ပင်ပန်းသည့်ဒဏ်ကို တစ်ပတ်လောက်ကာလမှာ

အသားကျအောင် လေ့ကျင့်ရသည်။

သူ အစ်မတွေကတော့ ညီလေးရဲ့ ပြောင်းလဲပုံကို စောင့်ကြည့်ရင်း မရှူနိုင် မကယ်နိုင် ဖြစ်နေကြရပါသည်။ "ဒီ ညီလေးဟာ တစ်နေကုန် ဘယ်တွေလျှောက်လျှောက် သွားနေလဲ မသိပါဘူး၊ ကားလည်း ယူသွေားဘူး၊ သူပြန် လာရင် ချွေးသံတရွှဲရွဲနဲ့ လူရုပ်မပေါ်ဘူး ..." "ညီလေးရယ် ... နင့်ကြည့်ရတာ အရင်လို ကျော့ကျော့ မော့မော့ သန့်သန့်ပြန့်ပြန့် မရှိတော့ဘူး၊ နင် ဘာတွေ လျှောက်လုပ်နေသလဲ ပြောစမ်းပါဟယ် ..."

"ကျွန်တော် မဟုတ်တာတော့ ဘွာတစ်ခုမှ မလုပ်ပါဘူး၊ - မမကြီးတို့ မစိုးရိမ်ကြပါနဲ့ …"

^{*} ညီလေးက ခပ်ပြတ်ပြတ်ဖြေကာ လုပ်စရာရှီတာကို သာ ဆက်လုပ်နေခဲ့သည်။ ညီလေးက ကိုယ်မှန်တယ်ထင်လျှင် ဘာကိုမှ မကြောက်ရွံ့တတ်သော ယောက်ျားတစ်ယောက် ဖြစ် လာခဲ့ပါသည်။

ညီလေးသည် ပထမဦးဆုံး လခထုတ်သောနေ့တွင် မောင့်အတွက် စားစရာများ၊ အင်္ကျီကလေး တစ်ထည်နှင့် ဖိနပ် တစ်ရံ ဝယ်ကာ မောင့်ထံသို့ ဝမ်းသာအားရ အရောက်သွားခဲ့ကာ "မောင် ့့ ဒါ ့ ကိုယ့် တစ်ယောက်တည်းရဲ့ အစွမ်းအစနဲ့ ရတဲ့ ပိုက်ဆံနဲ့ မောင့်အတွက် ဝယ်လာခဲ့တာ ့ ..." မောင်သည် ညီလေးကို တစ်လှည့် ညီလေးလက်ထဲ

က ပစ္စည်းတွေကို တစ်လှည့် စိုက်ကြည့်ရင်း အံ့ဩသွားကာ ... "ဟင် ... ညီလေးက ဘယ်ကပိုက်ဆနဲ့ ဒါတွေ ဝယ်လာ တာလဲ "

ီကိုယ် ဒီနေ့ လခထုတ်တယ်လေ ... ီ

"ဟင် ့္ လခ ထုတ်တယ် ့္ '

"ဟုတ်တဖန် 🚅 ကိုယ်က ကုမ္ပဏီတစ်ခုမှာ အလုပ်ဝင်နေ

တာ တစ်လရှိပြီ"

"თოట్…"

'တကယ်ပေါ့ ္ု့" 'အဲ့ဒါကြောင့် မောင် ရှင့်ကို အံ့ဩနေမိတာ ထင်တယ်၊ ညီလေးက တစ်ပတ်လုံးပျောက်ပျောက်နေပြီး စနေ တနင်္ဂနွေ ကျမှပဲ ပေါ်လာတယ်၊ ပြီးတော့ ညီလေးပုံစံက အရင်လို ကျော့မော့မနေဘဲ နည်းနည်း အကြမ်းထည်ဆန်လာတယ်၊ လက်စသတ်တော့ အလုပ်ဝင်နေလို့ကိုး" "မောင်ကို စောင်ကြည့်နေဖို့ ကိုယ် ပြောသားပဲ၊ ကို**ယ်**

စပြီး ပြောင်းလဲနေပြီလေ၊ အရင်လို ကလေးအတွေးတွေ မရှိတော့ဘူး၊ မောင့်ကို ကိုယ့်အစွမ်းအစနဲ့ကိုယ် ရှာဗွေ ကျွေးမွေးမယ်ဆိုတဲ့ စိတ်မျိုးဝင်လာပြီ၊ သိပ်မကြာခင် မော**င်** အားကိုးအားထားပြုလို့ ရမယ့်သူမျိုး ဖြစ်လာစေရမယ်"

မောင့် မျက်ဝန်းလေးတွင် ပျော်မြူးရိပ်ဖြင့် အရောင့် လက်လာတော့ သူပျော်သွားသည်။ သို့သော် မောင်က စိုးရိမ်စိတ်

တစ်ဝက်ဖြင့် မေးပါသည်။

"ညီလေး အလုပ်က ဘာအလူမွို့မျိုးလဲဟင်"

marketing ထွက်ရတာလေ၊ လွယ်လွယ်ပြောရရင် ပစ္စည်း လိုက်စပ်ရတဲ့ အလုပ်ပေါ့"

"နေ့တိုင်းလျှောက်သွားနေ ရတာလား"

"ဟုတ်တယ် ္ညုိ

"ညီလေးရယ် ... ရှင် ပင်ပန်းနေမှာပဲနော်" "ခုတော့ မပင်ပန်းတော့ပါဘူး၊ အသားကျနေပါပြီ၊ ဒီအလုပ်

က လခ သိပ်မများပေမယ့် ကိုယ့်ခြေထောက်ပေါ် ကိုယ် ရပ်တည်နိုင်တဲ့အတွက် ကိုယ် အရမ်းကျေနပ်တယ်၊ ကိုယ့် ကိုယ်ပိုင်ခွန်အားနဲ့ ရတဲ့ငွေကြေးနဲ့ မောင့်အတွက် လိုအပ်တာ မှန်သမျှ ဖြည့်ဆည်းပေးချင်တယ်၊ ခုကစပြီး အလုပ်လုပ်ထား တော့ တဖြည်းဖြည်း အတွေ့အကြုံ ရင့်ကျက်လာမယ်၊

လုပ်ငန်းသဘောကို နားလည်လာမယ်၊ နောက်ဆို ကိုယ်ပိုင် အလုပ်လုပ်နိုင်တဲ့အထိ တိုးတက်လာမယ်၊ ပြီးတော့ ကိုယ်က

စိန်အကြောင်း နားလည်တော့ ရုံးအလုပ်အပြင် စိန်ပွဲစား လည်း လုပ်လို့ ရသေးတယ်ကွာ၊ ငွေတော်တော်လေး

စုမိရင် ကိုယ်တို့ လက်ထပ်ကြတာပေါ့" "လက်ထပ်မယ်

"အင်းလေ ... အဲ့ဒီ ရည်ရွယ်ချက်ကြောင့် အိမ်ထောင်ဦးစီး

ကောင်း ပီသအောင် ကြိုးစားနေရတာပေါ့ဗျာ္လ

၂၄၂ ဗည္ဆခင်

සම්පෘදු වර්ර

မောင်က ရှက်ရိပ်စွန်းသော အပြုံးကလေးကိုပြုံးလိုက် သောအခါ သူ့ ရင်ထွဲမှာ ကြည်နူးစိတ်တစ်ဝက် နာကျင်စိတ်တစ်ဝက်

ဖြင့် ဆို့နှင်သွားသည်။ သူက မောင့်မျက်နှာလေးကို စိုက်ကြည့်ရင်း

"မောင် ့ နေတောင်းရဲ့လား" "ကောင်းတယ်လေ ့ ညီလေးကလည်း ခုတလော မောင့်

ကို တွေ့တိုင်း နေကောင်းလားပဲ မေးမေးနေတော့တာပဲ၊ တစ်ခါလေးများ ဖျားမိပါတယ်၊ အမြဲ လူမမာ အမေးခံ

နေ ရတယ်"

မောင်ရယ် ... သနားစရာကောင်းလိုက်တဲ့ ချစ်သူ

လေးရယ် ... မင်း မသိရှာဘူးနော် ... ။

"ထပ်ဖျားမှာ စိုးလို့ပါ၊ ခေါင်းတွေဘာတွေရော မူးသလား၊ ထမင်းရော စားဝင်ရဲ့လား၊ ညဘက်ကော အိပ်ပျော်ရဲ့လား၊

အားနည်းပြီး မောတာမျိုး ဖြစ်သလား"

"မဖြစ်ဘူး ့ ညီလေးပြောတာတွေ တစ်ခုမှမဖြစ်ဘူး" "ကန်သဖြစ်သို့ ကိုယ်ကိုင်ပြားနှင့် ကိုကိုပိုကိုပင္သနနဲ့

"တစ်ခုခုဖြစ်ရင် ကိုယ့်ကိုပြောနော် ... ကျိတ်မှိတ်မနေနဲ့

· သိလား"

"ဘာမှ မဖြစ်နိုင်ပါဘူး၊ မောင့်က ဒေါင်ဒေါင်မြည်ပါ၊ ညီလေးသာ နေပူထဲလျှောက်သွားနေရတာ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် သာ ဂရုစိုက်ပါ" ညီလေးသည် မောင့် ခေါင်းကို အသာအယာ ဆွဲ ယူကာ သူ့ရင်ခွင်မှာ အပ်စေလိုက်ရင်း ဝှမ်းနည်းစိတ်ဖြင့် တိတ် ဆီတ်နေခဲ့ပါသည်။

မခွဲပါရစေနဲ့ ဦး မောင်ရယ် ္ ့ ။

米米米

MANIOU

ညီလေးခင်ရဲ့ ပြောင်းလဲမှုက ယုံနိုင်စရာမရှိချေ။ မောင် အထင်တသေးရှိခဲ့သော မောင့်ချစ်သူသည် ခုတော့ဖြင့် မောင့်ကို ပေးဆပ်ခြင်းများစွာဖြင့် အတိုင်းမသိ ချစ် မြတ်နိုး တန်ဖိုးထားခဲ့လေပြီ။ စစ်မှန်လေးနက်သော ချစ်ခြင်းက ယောက်ျားတစ်ယောက်ရဲ့ စိတ်ဓာတ်ကို ပြုပြင်ပြောင်းလဲပေးနိုင် ကြောင်း၊ ထိုယောက်ျားက ချစ်ရသော မိန်းမတစ်ယောက်ကို

နိုင်ကြောင်း မောင် ယုံကြည်ခဲ့ရပြီ။ တနင်္ဂနွေ တစ်ရက်မှာ သူက မောင့်ကို မြောက်ဒဂုံ က အိမ်ကလေးတစ်လုံးဆီ ခေါ်ဆောင်သွားခဲ့လေသည်။ ထိုအိမ် စာလေးမှာ အေးမြတိတ်ဆိတ်သော လမ်းကျဉ်းကလေးရဲ့အဆွဲ့မှာ

ပြီးပြည့်စုံသည့် စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ ခမ်းနားကြွယ်ဝမှုတွေကို ပေးအပ်

ရိပြီး အသင့်အတင့် ကျယ်ဝန်းသော ခြံဝန်းရဲ့ နောက်ဘက်

၂၄၆ တ္တခင်

ကျကျမှာ တည်ဆောက်ထားခဲ့သည်။ သေးငယ်သော်လည်း 🚥 ရပ်သော အိမ္မိကလေးဖြစ်သည်။ ပြတင်းပေါက်တွေ အများ🚭 ပါသော အိမ်မို့ အလင်းရောင်နှင့် လေဝင်လေထွက်ကောင်းသည်။ ခြဲထောင့် စံပယ်ပင်တန်းကလေးဆီက စံပယ်နံ့ကလေးက**လ**ဦး ဟသင်းသင်း မွှေးလျက်ရှိလေသည်။ "ပြီးခဲ့တဲ့ အပတ်က ကိုယ့်ရုံးက သူဌေးကတော်က 🍇 အရည် ကောင်းကောင်း လိုချင်တယ်ဆိုလို့ ကိုယ့် 🛥 တစ်ယောက်မှာလည်း ရောင်းဖို့ရှိတာနဲ့ ကြားထဲက ပွဲစားလုပ်ပေးလိုက်တာ ပွဲခရလိုက်တယ်၊ အဲ့ဒီငွေနဲ့ ဒီအီ ကလေးကို စပေါ် တင်ပြီး ငှားလိုက်တာ၊ ကိုယ့်ရုံးပိတ်🕶 တွေမှာ မောင့်ကို ဒီအိမ်ကလေးကို ခေါ်လာပြီး 🗪 စားဖို့ ချက်ပြုတ်ကျွေးမွေးမယ်၊ ခြဲဘဲမှာ ပန်းပင်ကလေ စိုက်ကြမယ်လို့ စိတ်ကူးထားတာ၊ နောက်တစ်ခါ ပိုင်္ဆေ များများရရင်တော့ မောင်နဲ့ လက်ထပ်ပြီး ဒီမှာနေကြမဆီ

မောင်သည် သူ့ကို အံ့ဩသော မယုနိုင် မျက်ဝန်းများဖြင့် ငေးကြည့်ရင်း ရင်ထဲမှာတော့ ဝမ်းနည်း ဝန် ဆိုနှင့်လှိုက်မောလာသည်။ သူလို အမြဲ နုနုရွရှ အဆင့်မြင့် နေတတ်သူက ဒီလို ဝေးလံတဲ့ နေရာက အိမ်သေးသေးက**ာ**

လာနေဦးမယ်တဲ့။ ပြီးတော့ သူက ပြောသေးသည်။

"မောင့်ကို ဒီလိုအိမ်မျိုးမှာ နေခိုင်းရတာ ကိုယ် တကယ် အားနာပါတယ်၊ နောက်တော့မှ ငွေစုပြီး မောင့်ကို အဆင့် မြင့်မြင့် ထားနိုင်အောင် ကြိုးစားပါ့မယ် ..."

"ညီလေးရယ် မလိုပါဘူး၊ မလိုတော့ပါဘူး၊ ဒီလောက်နဲ့ ပဲ တော်တော် လုံလောက်နေပါပြီး ညီလေးရဲ့ စိတ်ထားက

မောင့်အတွက် တစ်သက်စာ လုံလောက်သွားပါပြီ" မောင်သည် ညီလေးရဲ့ နောက်မှာ ရပ်နေရာက လှိုက်လှဲသော နှလုံးသားအစုံဖြင့် ညီလေးရဲ့ ကျောမှာ အသာဖွဖွ ပါးအပ်ရင်း ှငြိမ်သက်နေမိလေသည်။ သိပ်ချစ်စရာကောင်းတဲ့ ညီလေး . . ။ သူဟာဖြင့် မောင့်အတွက် ပြီးပြည့်စုံသော ချစ်သူ တစ်ယောက်ဖြစ်ပါသည်။

ထိုနေ့က ညီလေးသည် အိမ်နှင့် တော်တော်ဝေးသော ဈေးသို့သွားကာ မီးဖိုချောင်သုံး ပစ္စည်းများ၊ ဟင်းရံများ ဝယ်လာ ကာ ...

"ဒီနေ့ ... မောင်စားဖို့ ကိုယ်ချက်ကျေးမယ်၊ မောင် ကြိုက် တာတွေအားလုံး ဝယ်လာတယ်"

"မောင်လည်း ကူချက်မယ်၊ ဟိဟိ ဒါပေမယ့် ဘာမှတော့ သိပ်မလုပ်တတ်ဘူး"

"နေပါ ့ မောင် အေးအေးဆေးဆေးနေပါ ဟင်းချက်ရင်

ျင္ဂရ ့ ဗု<u>ဆ</u>ၶင်

· ဖြိန်လှသည်။ ညီလေးက သူ့ စာမင်းသူ ဖြောင့်ဖြောင့်မစားနိုင်ဘဲ

ಬಹುಕ್ತಾ

J98

မောင့် ပန်းကန်ထဲသာ ဟင်းတွေ စောင့်ထည့်ကာ မောင်စားတာ

ကိုပဲအရိပ်တကြည့်ကြည့် လုပ်နေသည်။ ထမင်းစားပြီးတော့ ညီလေးက သူဝယ်လာသော

မျိုးစေ့များ၊ အပင်ပေါက်ကလေးများကို ယူကာ မောင်နှင့်အတူ ခြံထဲသို့ ဆင်းလာပြီး သီးပဇ် စားပင် ပန်းပင်ကလေးများကို

စိုက်ပျိုးကြသည်။

"ကိုယ်တို့က ဒီကို နေ့တိုင်းမလာနိုင်တော့ ဒီအပင်လေး

တွေကို ရေလောင်းဖို့ ဟိုဘက်အိမ်က ကလေးတစ်ယောက် ကို မုန့်ဖိုးပေးပြီး အပ်ခဲ့ရမှာ၊ ကိုယ်လာတော့မှာ မြေဩဇာ

ကျွေးသင့်တာကျွေး၊ ပေါင်းနှုတ်တန်တာနှတ် လုပ်ရမှာ ... " ညီလေးက မောင့်ကိုလည်း ရှင်းပြရင်း လက်က

လည်း အဆက်မပြတ် အလုပ်လုပ်နေခဲ့လေသည်။

အပင် သေးသေးလေးတွေနှင့် မျိုးစေ့တချို့ ကြဲချ

စိုက်ပျိုးပြီးသောအခါ ညီလေးက မြေပြင့်ပေါ်မှာ စားတစ်ချောင်း

ဖြင့် အသည်းပုံ နေရာလွတ်တစ်ခု ခြစ်ချရေးဆွဲလိုက်ပါသည်။ ပြီးတော့ ထိုအသည်းပုံ ဆွဲကြောင်းတစ်လျှောက်မှာ အုတ်ခဲတွေကို

ညီညာစွာ တစောင် ပြုလုပ်၍ ပုံဖော်လိုက်သည်။ ပြီးတော့မှုတ်

အသည်းပုံကွက်လပ်ရဲ့ အလယ်ဗဟိုတည့်တည့်မှာ စဏ္ဍားဖြူပင်

မီးကပူ၊ ညှော်ကညှော်နီ ပင်ပန်းပါတယ်၊ ကိုယ်ပဲ ချက်ကျေး ပါ့မယ်"

"အမြဲချက်ကျွေးမှာလား"

"ကျွေးမှာပေါ့၊ ကိုယ်တို့ လက်င်္တီပ်ပြီးရင် ယောက်ျားတာဝန် ရော မိန်းမတာဝန်ရော ကိုယ်တစ်ယောက်တည်းပဲ ယူမယ်၊ အပြင်ရောက်ရင် ယောက်ျားလို ငွေရှာပြီး အိမ်ပြန်ရောက်

ရင် အိမ်ရှင်မကြီးလို ချက်ပြုတ်သိမ်းဆည်း လျှော်ဖွပ် အားလုံးလုပ်မှာ၊ မောင် အငြိမ်းစားသာနေ ..."

ညီလေးက ပုဆိုးတိုတိုဝတ်ကာ မီးဖိုချောင်ထဲမှာ

တကုပ်ကုပ်ဖြင့် ကြော်လှော်ချက်ပြုတ်နေ တော့တာမို့ မောင်က

ကြည်နူးစိတ်ဖြင့် မျက်ရည်ဝဲရသည်။ အိမ်ကလေးရဲ့ ဘုရားစင်အောက်တွင် သံတိုင်များ

ကာထားသော ပြတင်းပေါက်လေးရှိရာ ထိုပြတင်းပေါက်ကို ဖွင့် လိုက်လျှင် ခြံခေါင်းရင်းဘက်ဆီက စံပယ်ပင်တွေကို လှမ်းမြင်

နိုင်ပြီး လေပြေတေ့လာတိုင်း မွှေးရနံ့က တသင်းသင်းပါလာသည်။ မောင်တို့ နှစ်ယောက်သည် ထိုပြတင်းပေါက်နားတွင်

စားပွဲခဲ့ဝိုင်းလေးချကာ ထမင်းစားကြသည်။ ညီလေးရဲ့ လက်ရာ ပဲကြီးနဲ့ ဆူးပုတ်အရည်သောက်ဟင်း၊ ငါးရဲ့ခြောက်ဖုတ်ဆီဆမ်း၊

မန်ကျည်းရွက်သုပ်နှင့် ကြက်သားဆီပြန်ဟင်းကလည်း စားလို့

ါပါဝ တိဘဲခုင္ရ

ကလေးကို ချ၍ စိုက်ပျိုးလိုက်လေသည်။ မောင်က အ**ပင်**ကို

မြေကူဖို့ပေးရင်း ... "ညီလေး ့ ့ ဒီစကားပင်လေးကို ဘာစိတ်ကူးနဲ့ စိုက်တာ

જે ... "

"ဒီအပင်လေးကို မောင့်အတွက် ကိုယ်စားပြုတဲ့အနေနဲ့ စိုက်တာလေ၊ ဒီစကားပင်က မောင်၊ ဒီအသည်းပုံမြေပြင်ထ

ကိုယ်၊ ကိုယ့်နှလုံးသားထဲမှာ မောင်က သက်ရင့်ရှည်ကြာ အမြဲရှင်သန် အသက်ဝင်နေမယ်ဆိုတဲ့ အဓိပ္ပာယ်ဆ

ဒီစကားပင်တွေက သက်တမ်း ရာရီရှင်သန်နိုင်ကြ**တယ်**

€00 ...

ညီလေးသည် အပင်ကို မြေဖို့ရင်းက ခေါင်းငုံ ခု သောအခါ မျက်ရည်စတချို့က အပင်ခြေရင်းသို့ ကျသွားသည်။ မျက်ရည်နဲ့ ပျိုးထောင်စိုက်ပျိုးရတဲ့အပင်ပါ မောင်ရယ်၊ ညီထော သည် ပျက်ယွင်းသော မျက်နှာကို မောင် မမြင်အောင် တစ်ဖွင့်

သို့ အမြန်လှည့်နေလိုက်ရည်။

မောင်ကတော့ ကြည်နူးပျော်ရွှင်စိတ်ဖြင့် ပေါ့ပါး ကာ ညီလေးရဲ့ မျက်ရည်ကို မမြင်ခဲ့မိပါ။ မောင်က ရုတ်တ**ရာ** စိတ်ကူးရကာ ညီလေးလက်ကို ဆွဲလိုက်ပြီး အပင်ရဲ့ခြေရင်းမြေပြီး ကို အတူတူ ဖိချနေလိုက်ရင်း ... "မောင့်အမှတ်တရ အပင်စိုက်တာတော့ ဟုတ်ပါပြီ ညီလေး ရယ်၊ ဒါပေမယ့် ဒီအိမ်က မောင်တို့အိမ်မှ မဟုတ်ဘဲ ... "

"ဒီအိမ်ပိုင်ရှင်က ရောင်းချင်နေတာ မောင်ရဲ့ ... ၊ ဒီအိမ် ကလေးကို ကိုယ် ပြန်ဝယ်ဖို့ ကြိုးစားမယ်၊ ခုငှားနေတဲ့ ၆ လအတွင်းမှာ ကိုယ် ကြိုးစားပြီး ငွေရှာမယ်၊ အိမ်ဝယ်ဖို့

ငွေ အချိန်မီ မရခဲ့ရင် ကိုယ့် Bank account ထဲက ငွေ တချို့ထုက်ပြီး စရန်ပေးထားမယ်၊ Bank account ထဲက ငွေက မမကြီးတို့ တည်ပေးထားတဲ့ ငွေမို့လို့သာ ကိုယ်က

မသုံးချင်တာ၊ ကိုယ်က မောင့်အတွက် ကိုယ်ရှာတဲ့<mark>ငွေကိုပဲ</mark> သံ ချင်စာယ်၊ စရန်ပေးတဲ့အခါ အကာထုတ်သုံးတဲ့ သဘော

ပ ပဲ၊ နောက် တဖြည်းဖြည်းမှ account ထဲ ပြန်ထည့်ပေး

လိုက်မယ်၊ အတတ်နိုင်ဆုံးတော့ ကိုယ်ငွေနဲ့ပဲကိုယ် ဝယ်နိုင် အောင် ကြိုးစားမယ်ကွာ ့ ကိုယ့်ကိုယုံတယ်မဟုတ်လား"

"ယုံပါတယ် ညီလေးရယ် ... '

ထိုနေ့က ခြံထဲ အိမ်ထဲ အားလုံး သပ်ရပ်အောင် ရှင်းလင်းပြီးသောအခါ တစ်ဖတ်အိမ်က ကောင်လေးကို မုန့်ဖိုး ပေး၍ ခြံအပ်ခဲ့ပြီး မောင်တို့ ပြန်လာကြလေသည်။

, ခြံဝကအထွက်မှာ ညီလေးက သူ ခေါင်းကို တစ်ချက် ကိုင်ကာ မျက်နှာနဲ့ မဲ့သွားတာမို့ မောင်က စိတ်ပူသွားကာ ...

NNN S

101 ಹಾಕ್ಕ

ක්වෘ_{දු} 195

"ညီလေး ့ ဘာဖြစ်လိုလဲ၊ ခေါင်းကိုက်လိုလား ့ ့

"အင်း ... ရဲ့ပါတယ်၊ နည်းနည်းပါးပါးပါ"

"ဆေးခန်း သွားပြမလား ္ ့ "

"အဲဒီလောက်ကြီး မလိုပါဘူး၊ နေပူထဲ သွားပါများလို့

ကိုက်တာဖြစ်မှာပါ၊ ခဏနေရင် ပျောက်မှာပါ ... "

"ညီလေးရယ်_{း ကျ}င် - အလုပ်လုပ်တာကိုတော့ မောင်

သဘောကျပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် ရှင် ပင်ပန်းတာကိုတော့ မောင် မကြည့်ရက်ဘူး၊ အပြင်လျှောက်လျှောက်မသွားရတဲ့

အလုပ်မျိုး ပြောင်းလုပ်လို့ မရဘူးလား"

"လောလောဆယ် ဒီအလုပ်က အဆင်ပြေနေတော့ မှေးလုပ်

နေလိုက်ဦးမယ်၊ နောက်မှ အခြေအနေကြည့်ပြီး ပြောင်းသင့

ရင် ပြောင်းမယ်လေ ... "

မျက်မှောင်ကလေးတွန့်ကာ တွေး<mark>တွေးဆဆ ပြန်</mark> ပြောသော ညီလေးမျက်နှာက ပီဘိလူကြီးတစ်ယောက်ကိုပင်

ရင့်ကျက်လှပါသည်။

ညီလေးရဲ့ ပြောင်းလဲမှုများက မောင့်အပေါ် ချစ်သည့် ချစ်ခြင်းကို ပြဆိုသည့်ပမဉ္စ ဖြစ်ခဲ့သည်။ ပြောင်းလဲမှုများလေ

ချစ်ခြင်းပမာဏများလေဟု မောင်က ခံစားမိရလေသည်။

ထိုနေ့ညနေက အပြန်လမ်းတွင် ညီလေးရဲ့ နောက်

ထပ် ပြောင်းလဲမှု တစ်ခုကို မြင်သာစေမည့် အဖြစ်အပျက်တစ်ခု လည်း ဖြစ်ပျက်ခဲ့လေသည်။

မောင်တို့ နှစ်ယောက် လူနေအိမ်ခြေ ကျဲလှသော လမ်းသွယ်ကလေးမှ အေးအေးလူလူ လျှောက်လာဆဲတွင် ရှေ့နား လမ်းကွေ့ဆီက ရုတ်ရုတ်သဲသဲ အော်ဟစ်သံများကို ကြားရလေ သည်။

> "သူခိုးဗျို့ ... သူခိုး ... ၊ ဆွဲကြိုးဖြတ်ပြီး ပြေးသွားပါတယ် ့ "

જાાં. . . . ં

တွင် ရပ်နေဆဲ လူတစ်ယောက်က အိမ်ကြို့အိမ်ကြားမှ ပြေးထွက် လာတာကို မြင်ရလေသည်။ ထိုအချိန်မှာပင် ညီလေးက မောင့်ကို

မောင်တို့က ရုတ်တရက်မို့ အံ့သြသွားကာ ထိုနေရာ

ဆွဲကာ သူ့ နောက်သို့ ပို့လိုက်ပြီး အနားက အုတ်ခဲတစ်လုံးကို ပြေးကောက်ကာ ထိုသူလာရာလမ်းမှ ပြေးကြိုစောင့်နေလိုက်သည်။

အဖြစ်အပျက်က မြန်ဆန်လွန်းလှရာ မောင့်မှာ ကြာကြာအဲ့သြ ရှိန် မရလိုက်။ သူက ထိုသူ့ကို ထိုးကြိတ်ဖမ်းဆီးလိုက်ချိန်တွင်

နောက်ဘက်မှ လူအုပ်ကြီးကလည်း မီလွှာကာ သူ့နှံဘေးမှာ

လူတွေဝိုင်းအုံသွားသည်။ 🔍

"ကျေးစူးတင်လိုက်တာဗျာ္ ဒီလူခိုးက ကျပ် မြိန်းမ

လည်ပင်းက ဆွဲကြိုးကို ဖြတ်ပြေးတာဗျ

ეევ ლამ

"နေ့ခင်းကြောင်တောင်ကြီးဗျာ ့့ တော်း တာ် အတင့်ရဲတဲ့ သူခိုး" •

"ကျုပ် ချွေးနှဲစာကလေနဲ့ ကျုပ်မိန်းမကို ဆင်ထားရတာ၊

ရွှေဆိုလို့ ဒါကလေးပဲရှိတာဗျာ၊ ကံကောင်းလို့ ပြန်ရတယ်။ တကယ့်ကို ကျေးဖူးတင်တယ်၊ ခင်ဗျား တော်တော် သတ္တိ

, ကောင်းတဲ့သူ ... "

သူက မောင့်လက်ကိုဆွဲကာ လူအုပ်ထဲမှ တိုးထွက် လာသည်။ ခပ်လှမ်းလှမ်းရောက်တော့ မောင်က ဝါးခနဲ ထ,အော်

့ ကာ**ုတစ်ချက်နှစ်ချ**က် ခုန်လိုက်ရင်း ့ှ

"ဝါး ... တကယ့်ကို ဟီးရိုးပဲ"

ဟု အော်လိုက်တော့ သူက ရှက်စနိုးဖြူးရင်း "မောင်က အဲ့ဒါမျိုးမှ သဘောကျတယ် မဟုတ်လား"

"သဘောဟော့ ကျပါရဲ့ ... မသေကောင်း မပျောက်ကောင်း ဟိုက ခပ်ချာချာမို့ တော်သေးတယ်၊ မတော်လို့ ဓားနဲ့

ထိုးပြေးသွားရင် အခက်ပဲ"

"ကိုယ်က အဲဒါတွေ မတွေးမိပါဘူး၊ ရုတ်တရက် ဖြစ် လာတဲ့ အခြေအနေပေါ်မှာ တစ်ဖက်ကိုလည်း ကူညီရင်း

ဟဲဟဲ ... ပြီးတော့ ကိုယ် ဒီလိုလုပ်ရင် မောင် သဘောကျ မယ်ထင်လို ... " "မောင့်ရှေ့မှာမို့ ဟီးရိုးလုပ်ပြတယ်ပေါ့လေဲ"

"အဲဒီလိုချည်းပဲ သက်သက်တော့ မဟုတ်ပါဘူး၊ ကိုယ့် စိတ်ကိုက အလိုလို သတ္တိရှိနေတာလည်းပါတယ်၊ မောင့်ရဲ့ တွန်းအားကြောင့်ပဲ ဘာမဆို ရင်ဆိုင်ရဲတဲ့ သတ္တိတွေ ဝင်

ယင်္ကာစစ္ခ

လာတယ်" "ဝါး ့္ ချစ်စရာကောင်းလိုက်တာ"

မောင်က သူ့ ရင်ဘတ်ကို လက်သီးနှင့် နှစ်ချက် ဆင့်ထိုးလိုက်ရင်း ပျော်ရွှင်စွာ အော်ဟစ်လိုက်လေသည်။

米米米

MAN DIL

အဲဒီနေ့က နေ့လယ် ထမင်းစားချိန်လောက်မှာ မောင်က ညီလေးတို့ ရုံးနားသို့ ရောက်သွားလေသည်။ ကိုရိုး ခိုင်းသော ကိစ္စတစ်ခုအတွက် လာရင်း မောင် လာရသည့်နေရာက ညီလေးတို့ ရုံးနားမှာမို့ ညီလေးကို ဖုန်းဆက်ခေါ်ပြီး နေ့ လယ်စာ ထွက်စားဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်ပါသည်။ မောင်က PCO ဖုန်းနားသို့သွားကာ ညီလေးတို့ ရုံးသို့ ဖုန်းခေါ်လိုက်ပါသည်။

ီညီလေးခင် ရုံးမတက်ပါဘူး ခင်ဗျာ"

"နေမကောင်းလိုလို ပြောပါတယ်"

မောင် သိမထားသော ကိစ္စမို့ ဘာများဖြစ်လို့ပါလိမ့်

"ဟင် ့္ ဘာဖြစ်လို့လဲ ့ု "

(·J6·)

ುಲ್ಲಾ ಇತ್ತಿ

ဟု စိတ်ပူသွားသည်။ ညီလေးက မောင့်ကိုလည်း အကြောင်းမကြား ခဲ့။ ဟိုတလောကတော့ ခေါင်းကိုက်နေတယ် ပြောတာပဲ 🚅

မောင်သည် တက္ကဆိုငှားကာ ညီလေးတို့အိမ်ဘက်

သို့ ဦးတည်လိုက်လေသည်။ ဖုန်းဆက်ရင်လည်း ညီလေးရဲ့ ကြီး ပြုလိုက်ရာ မောင်က မျက်လုံးပြူးသွားရလျက်

အစ်မတွေက ခေါ်ပေးမှာမဟုတ်။ ဘာဖြစ်မှန်း မသိဘဲနဲ့လည်း

ညီလေး ဖုန်းဆက်လာမည့် အချိန်ကို ထိုင်မစောင့်နိုင်ပါ။ မောင်က

အလွန်စိတ်စောသူ စိတ်မြန်သူဖြစ်ရာ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ညီလေးတို့ အိမ်ရှေ့ရောက်လျှင်တော့ တစ်ခုခု စုံစမ်းသိရှိရမှာပဲ ထင်ကာ

တက္ကဆီဆရာကို အမြန်မောင်းခိုင်းလိုက်ပါသည်။ ဒီနေ့ကျမှ ကားကို ကိုမိုးယူသွားတာမို့ ကားကလည်း မပါ။ မောင့်ရင်ဏ ဝုန်းခနဲ ပစ်ဝင်ထိုင်လိုက်သည်။ မမကြီးက မိန်းကလေးရယ်လို့

စိုးရိမ်စိတ်ဖြင့် တထိတ်ထိတ်တောင် ခုန်နေခဲ့ပြီ။

မောင်က ကားကို ညီလေးတို့အိမ်ရှေ့ မလှမ်းမကန်း မှာ ရပ်ခိုင်းပြီး အိမ်ဘက်သို့ လှမ်းကြည့်နေဆဲ ကားတစ်စီးက

မောင့်အနားမှာ ရပ်လာသည်။ မောင် လှည့်ကြည့်မိတော့ ညီလေးရဲ့

မမကြီးကို တွေ့ရသည်။

"မောင် ္ ဘယ်ကိုလာတာလဲ ္ ့"

မေးပုံက ဒေါ့သမပါဘဲ ညင်သာလှတာမို့ မောင်ဇာ

အရဲကိုးကာ 👝

"ဟို ့ ညီလေး နေမကောင်းဘူးဆိုလို ့ ့ "

"အင်း္ကုိ"

ညီလေးအစ်မက မျက်နှာမကောင်းလှစွာ အသံရှည်

"ဘာ ့္ ဘာဖြစ်လို့လဲ မမကြီး၊ ညီလေး ဘာဖြစ်လို့လဲ"

"တို့လည်း ဒီကိစ္စအတွက်ပဲ ကြိမ်မီးအုံးနေရပါတယ်ကွယ်၊ ကဲ-့္ ကဲ ့္ ကားပေါ် တက်ပါး တစ်နေ ရာသွားပြီး စကား

ပြောရအောင် ...

မောင်က ကားတံခါးကို အမြန်ဆွဲဖွင့်ကာ ရှေ့ခန်းမှာ

မညင်သာတာကိုလည်း ညိုညင်ပုံမရဘဲ ကားကို မောင်းထွက်လာ

မမကြီး ့ မောင် သိချင်လုပြီ၊ ပြောပါ ့ ညီလေး

ဘာဖြစ်သလဲ ...

ီပြောမှာပါကွယ် 🚃 အဲဒီလိုပြောထွက်ရို့လည်း တို့ တော်

တော် အားမွေးထားရပါတယ်"

မောင့်ရင်သည် ပို၍ လေးလံလာရပါသည်။ မမကြီး ာ ကားကို ကန်တော်ကြီးဘက်သို့ မောင်းလာပြီး အရိပ်ကောင်း

သာ သစ်ပင်အောက်မှာ ရပ်လိုက်သည်။ မောင်က မမကြီးမျက်နှာ ခရိပ်အကဲကို မျက်တောင်မခ**တ်**တမ်း စိုက်ကြည့်ရင်း ကြားရမည့်

ကားကို မျှော်လင့်နေသည်။

၂၆၀ မည္သခင်

များစစိ ၂၆:

"ညီလေးကီ ကမကောင်းရှာဘူးကွယ် ... "

မမ**ြ**ိုးက စကားကို ထိုနေရာမှာပင် ရ**ပ်ပစ်လိုက်**

တာမို့ မောင်က မမကြီးရဲ့ ပခုံးနှစ်ဖက်ကို အားသန်လှသော မောင့်လက်နှစ်ဖက်ဖြင့် မောင့်ဘက်သို့ ဖျတ်ခနဲ ဆွဲလှည့်လိုက်ရာ

"အမလေး ့ ဆေပါပြီဟယ် ့ ဘယ်လိုလုပ်တာလဲ ..." "မမကြီး ့ ့ ပြောလေ၊ ဆက်ပြော ့ "

"ညီလေးမှာ အသက်ရည်ရှည်နေ ရမယ့်က ပါမလာ**ဘူး** ထင်ပါရဲ့၊ အသက်ငယ်ငယ်နဲ့ သူ့ကို ဖူးဖူးမှုတ် ချ**စ်ခင်**

ကြတဲ့ အစ်မနှစ်ယောက်ကို ထားရစ်ခဲ့ရတော့မယ်လေ ...

"မမကြီး ... လိုရင်းကို တည့်တည့်ပြောစမ်းပါ" မောင်က စိတ်မရှည်နိုင်ဘဲ ဒေါသနှင့် အော်<mark>လိုက</mark>်

လောာ်မှ ..

"ဘရိန်းကျူမာတဲ့ကွယ်၊ညီလေးမှာ Brain Tumer(ဦးနောက် အကျိတ်) ဖြစ်နေပြီ၊ နောက်ထပ်နေရမှ တစ်နှစ်ပဲတဲ့၊ သူ့

- အကျတ) ဖြစ်နေပြ၊ နောကထပ်နေ့ရမှ တစ်နှစ်ပတ်၊ **သူ့** - ကိုယ်သူတော့ မသိရှာဘူး၊ ပြောလည်း မပြောရက်ပါ**ဘူ**

ဂုတ်တရက် မောင့် ဝိဘဉ်ပင် လွင့်စင်သွားသ**လို** ခံစားရသည်။ မောင်သည် နေ ရာမှာပင်ကြက်သေသေကာ မမ**ြင်**

မျက်နှာကိုသာ မျက်လုံးအပြူးသား စိုက်ကြည့်နေမိသည်။

"သေခါနီး လူတစ်ယောက်ကို သံယောဇဉ်တွေနဲ့ မနောင်ဖွဲ့ ချင်ပါနဲ့ တော့ မောင်၊ မပေါင်းရမှာလည်း သေချာတဲ့ အတူတူ ခုကတည်းက အဆက်ဖြတ်လိုက်ပါတော့၊ ကဲ ... တို့သွားမယ် ..."

မောင်သည် ဘာတစ်ခွန်းမှ မပြောနိုင်ဘဲ မမကြီး ဘားပေါ်က ဆင်းလာခဲ့ကာ ကန်တော်ကြီးပတ်လမ်းတစ်လျှောက်

အသိစိတ်ကင်းမဲ့စွာ လျှောက်သွားနေသည်။ ထို့နောက် စကားပင် လေး တစ်ပင်ဝယ်ကာ မြောက်ဒင်္ဂက ခြဲကလေးဆီသွားလေသည်။

ရှင်းလင်းတိတ်ဆိတ်ကာ အေးမြနေသော ခြံကလေး ထဲသို့ မောင်က လေးလံသော ခြေလှမ်းများဖြင့် လှမ်းလာခဲ့သည်။

စံပယ်ရနဲ့လေး သင်းပျံ့သော လေကလည်း မောင့်ကိုမပျော်ရွှင်စေ။ မောင်က မောင့်အတွက် အမှတ်တရ စိုက်ပျိုးထား

သော စကားပင်လေးနားသို့ လျှောက်သွားမိလေသည်။ ထို့နောက် ထိုအပင်လေးနှားမှာ ငှတ်တုတ်ကလေး ထိုင်ချလိုက်ပြီး ညီလေး

လိုပဲ အသည်းပုံမြေနေရာတစ်ခု ရေးခြစ်ပြီး အုတ်ခဲများဖြင့် ဝိုင်းရံထားလိုက်သည်။ ညီလေးရဲ့ စကားပင်လေးနှင့် ယှဉ်လျက်

ရှိသော ထိုနေရာလေးရဲ့ အလယ်ဗဟိုမှာ စကားဖြူပင်ကလေးကို ချ၍ စိုက်ပျိုးလိုက်သည်။ မောင့်ရဲ့ လက်တွေက တုန်ရင်နေကာ

မြေဖို့နေရင်း အူလှိုက်သဲလှိုက် ရှိုတ်ငိုလိုက်မိတော့သည်။

www.burmeseclassic.com

ුලු දකුදෙ

"ညီလေးရယ် ... မောင့်ကို ခွဲမသွားပါနဲ့ နော်၊ ညီလေး ..

မောင့်အနားမှာ အချိန်တွေအကြာကြီး နေရဦးမှာနော် ... ုံ

မောင်က သွေးရူးသွေးတန်း ရေရွတ်ငိုကြွေးနေခဲ့မိ

လေသည်။

米米米

(२०) *** * ***

လူတစ်ယောက်ကို တကယ်ချစ်ရိုးမှန်လျှင် ထိုသူ

စိတ်ချမ်းသာဖို့ ဖြည့်ဆည်းပေးခြင်းသည်သာ အဓိပ္ပာယ်ရှိဆုံးအလုပ် ဖြစ်သည်ဟု မောင်က ယူဆသည်။ ကိုယ့်စိတ်အလိုအတိုင်း ရှင်သန်နေထိုင်ခြင်းထက် သို့ စိတ်အလိုအတိုင်း ရှင်သန်နေထိုင် လိုက်ခြင်းသာ အကောင်းဆုံးပေးဆပ်မှု တစ်ခုဖြစ်ပါသည်။ ညီလေးကတော့ ထိုစကားမျိုး ထားနိုင်ခဲ့ကာ အရာရာ မောင့်အလိုကျ ပြုပြင်ပြောင်းလဲနိုင်ခဲ့ပြီး မောင်ကတော့ ဘာဆို တာမှ မပြောင်းလဲဘဲ ကိုယ့်စိတ် ကိုယ့်သဘောအတိုင်းသာ နေထိုင်ရှင်သန်ရင်း ညီလေးရဲ့ အပြောင်းအလဲ များစွာကိုတော့ ကျေနပ်ပီတိဖြင့် စိတ်ချမ်းမြွေနေခဲ့ရသည်။ အဲ့ခံအတွက် မောင်ကွ နောင်တရမိသည်။ မောင်ဟာ တကယ်တော့ တစ်ကိုယ်ကောင်း ဆန်သော သူတစ်ယောက်ဖြစ်ခဲ့ပါသည်။ သူ့အပြစ်သာမြင်ပြီး ကိုယ့်အပြစ်ကို မမြင်ခဲ့သူတစ်ယောက် ဖြစ်ပါသည်။ ၂၆၄ ဗည္တဝင်

იიც ენა

ညီလေး နေပြန်ကောင်းလာဖြီး မောင်နဲ့တွေ့ကြသော အခါ မောင်က ညှိုလေးမျက်နှာကို အရိပ်လိုကြည့်နေမိရင်းက ... "ညီလေးကို မေးစရာတစ်ခုရှိတယ်" **"**ലേ:സെ ___ "ညီလေးက မောင့်ကို ဘယ်လိုပုံစံမျိုးနဲ့ မြင်ချင်သလဲ ...။ မောင် အခုလို မိန်းမ မပီမသ ကြမ်းကြမ်းတမ်းတင်း နေနေတာကို ညီလေး သဘောမကျဘူး မဟုတ်လား "သဘောမကျဘူးရယ်လို့တော့ မဟုတ်ပါဘူး၊ ဒီလို နေရ တာကို မောင် ကျေနပ်ရင် ကိုယ်လည်း စိတ်ချမ်းသာပါတယ် မောင့်ကို အတင်းအကျပ် မပြုပြင်ခိုင်းချင်ပါဘူး၊ အဲဒီလို ပြုပြင်လိုက်ရလို့ မောင် မပျော်ဘူးဆိုရင် ကိုယ်လည်း စိတ်ချမ်းသာမှာ မဟုတ်ဘူး ... "ဒါပေမယ့် ညီလေးစိတ်ထဲမှာ မောင့်ကို မြင်ချ**င်**တွေ ပုံစံမျိုးတော့ ရှိမှာပေါ့၊ အဲဒါကို ပြောပြလေ ... "

"ကိုယ်က မောင် စိတ်ဓာတ်ကြံ့ခိုင်တာကို သဘောထူး

တယ်၊ မောင့်ရဲ့ ရဲရ®့်မှုကိုလည်း အထင်ကြီးပါတင်္

ာါပေမယ့် လူကတော့ ကြမ်းကြမ်းတမ်းတမ်း မ**ဟုတ်**ခေါ်

မိန်းမ ပီသပြီး နူးနူးညံ့ညှံလေးဆိုရင် ပိုပြီး လှလာ

ထင်တာပဲ၊ မောင်က မိန်းမပီပီ ကိုယ့်ကို ထမင်းဟင်း

ပျောင်း ဆက်ဆုံတာမျိုးကိုတော့ တစ်ခါတလေ စိတ်ကူး ယဉ်ကြည့်မိတယ်၊ ဒါပေမယ့် ကိုယ်ကတော့ မောင် ဘယ် လိုပဲ့နေနေ၊ ဘယ်လိုစိတ်မျိုးပဲထားထား ချစ်နေမှာပါ ့့့ " "ညီလေးရယ် 🚃 မောင်က ညီလေးရဲ့ လက်မောင်းကို ဖက်တွယ်ရင်း နဖူးစွန်းနှင့် မှီကပ်ထားလျက် ငိုချင်ပြင်းပြလာသည်။ ညီလေး ခုပဲ မောင်ရှေ့က ပျောက်ပျက်သွားမှာကို စိုးရိမ်သလိုမျိုး စိုးရိမ် လာသည်။ ညီလေးရယ် ... မောင့်အနားက ထွက်မိသွားပါနဲ့ ... ။ "ညီလေး ့ ရှင် ခေါင်းကိုက်သေးလားဟင် ့ ့" "မကိုက်တော့ပါဘူး၊ ကောင်းနေပါပြီး မောင်ကလည်း ကိုယ့်ကို ကလဲ့စားချေတာ ကျနေတာပဲ၊ တစ်ခါလေး ခေါင်းကိုက်လို့ အနားယူမိပါတယ်၊ မေးလို့မဆုံးတော့ဘူး" ညီလေးရယ် ့ ရှင့်ရဲ့ ဝေဒနာအမှန်ကိုတော့ ရှင် မသိရှာဘူး။ မောင်က တိတ်ဆိတ်စွာ မျက်ရည်ကျရင်းကပင် သူ့လက်မောင်းနှင့် မျက်နှာကို ကွယ်ထားကာ ငိုသမပါအောင် ထိန်းရင်း 🗼 "ရှင့်ရဲ့ စိတ်ကူးယဉ်မှုတွေ တကယ် ဖြစ်လာရပါခဲ့စ်မယ်. ညီလေးရယ် ...

ချက်ကျွေးတာ/ . . ၊ ပြုစုယုယတာ . . , ၊ ပျော့ပျော့ပျောင်း

_ქලිල ඉදුලුරේ

ဟု ခပ်တိုးတိုးပြောမိလေသည်။ သူက**တော့ မောင်**

ခေါင်းလေးကို ကြင်နာစွာ ဖွဖွပွတ်သပ်ပေးရင်း ငြိမ်သက်နေပါ

သည်။

စဏကြာတော့ မောင်က မျက်ရည်တွေကို သိမ်း

ဆည်းကာ ညီလေးရဲ့ မျက်နာကို မော့ကြည့်မိသည်။ ညီလေးရဲ့

မျက်လုံးတွေက မှိုင်းညို့လှပါသည်။ ညီလေးဟာ ခုနောက်ပိုင်းမှာ

တစ်စုံတစ်ခုအတွက် ဝမ်းနည်းနေသလိုပဲဟု မောင် ထင်သည်။

ညီလေးရဲ့ အစ်မ ပြောတာကတော့ ဒီကိစ္စကို ညီလေး မသိပါတဲ့။

ဒါဆို ဘာ့အတွက်များ ဝမ်းနည်းညှိုးငယ်နေရပါသလဲ ... ။ မောင်က

ထိုအတွေးကိုတွေးတိုင်း ရင်ထဲ လေးလံလာတတ်လေသည်။

K 242 X42

ဝမ်းနည်းကြေကွဲစိတ်ကွပင် မောင်ရဲ့ သွက်လက်မှု တွေကို နွတ်ယူသွားသလားမသို့ မောင်သည် သိသာစွာပင် နှေးကွေးလေးလံလာသည်။ လမ်းသွားတာကအစ အရင်လို မြေန်

တော့။ စိတ်မပျော်တာမို့ ငြိမ်ငြိမ်ကလေးသာ တွေးရင်း ငေးနေချင်

(20)

သည်။ ထိုအခါ မောင် တကူးတက ကြိုးစားစရာမလိုဘဲ မောင့် အသွင်က နူးညံ့သော မိန်းကလေးအသွင်သို့ ပြောင်းလဲသွားခဲ့လေ

မောင်က ညီလေးကို အသိမပေးတော့ဘဲ မြောက်ဒဂုံ က ခြံကလေးဆီသို့ နေ့တိုင်းသွားသည်။ အပင်တွေကို ကိုယ်တိုင်

က မြက်လေးဆယ့် နေ့တိုင်းသွားသည်။ အဝင်တွေကို ကိုယ်တိုင် ရေလောင်းကာ အတူတကူ ရှင်သန်ဖွံ့ဖြိုးလာသော စကားပင်လွေး နှစ်ပင်ကို အရိပ်တကြည့်ကြည့် ဖြစ်နေမိသည်။

မောင်သည် နေ့စဉ် ထိုခြံကလေးထဲမှုလာ တစ်

သည်။

ယောက်တည်း အချိန်ဖြုန်းနေမိမြှ ဖြစ်သည်။ ထိုအိမ်နဲ့ ခြံကလေး မှာ မောင့်လက်ရှာဖြင့် အစဉ်ရှင်းလင်းသပ်ရပ်နေသည်။ မောင်က အိမ်ကလေးအတွက် လိုအပ်သော ပစ္စည်းများကို တစ်နေ့ နည်းနည်း ဝယ်လာကာ ဖြည့်ထားသည်။ အိမ်ကလေးရဲ့ ပတ်ပတ်လည်တွင် ရောင်စုံမီးပုံးကလေးများ ... အလှဆင်ပန်းကလေးများကို လှပစွာ ချိတ်ဆွဲအလှဆင်ထ္ထားသည်။ ပြတင်းပေါက်တိုင်းတွင် ခန်းဆီးစ ကလေးများကိုလည်း တပ်ထားလိုက်သေးသည်။ အိမ်သေးသေး ကလေးမှာ မောင့်လက်ရာဖြင့် အမြဲလှပနေသည်။ မောင်က ဟင်းချက်နည်း စာအုပ်များကို ဝယ်ကာ ထိုအိမ်ကလေးမှာပင် မာင်းချက်ကျွမ်းကျင်အောင် လေ့ကျင့်မိလေသည်။

မောင်သည် တစ်နေ့တွင် ညီလေးနှင့်အတူ နေရမည် ဟု အားခဲထားသော ထိုအိမ်ကလေးကို ရှင်းလင်းရင်း မျက်ရည် ကျသည့်အခါ ကျသည်။ စကားပင်ကလေးကို ရေလောင်းရင်း ငိုသည့်အခါ ငိုသည်။ တစ်နေ့တော့ မောင်က ထိုအပင်နားမှာ ထိုင်ကာ ငိုနေဆဲ တစ်ဖက်အိမ်က ကောင်လေးက အနားရောက်လာ ကာ...

"ဟင်း ့ အစ်မလည်း ငိုတာမဲလား ့ " မောင်က မျက်ရည်တွေကို သုတ်ပစ်ကာ ထိုကောင်

မောင်က မျက်ရည်တွေကို သုတ်ပစ်ကာ ထိုကေး လေးကို နားမလည်သလို ကြည့်မိသည်။ "ဒီအပင်က ဘာအပင်လို့လဲ၊ တစ်ခါတုန်းကလည်း အစ်မနဲ့ လာဖူးတဲ့ အစ်ကိုက သူတစ်ယောက်တည်းလာပြီး ဟိုဘက် က အပင်လေးကို ရေလောင်းရင်း ငိုနေတယ် ... " ထိုကောင်လေးစကားကြောင့် မောင့်ရင်ထဲ ပူလောင် ရပြန်သည်။ ညီလေးဟာ သူခံစားနေရသည့် ဝေဒနာကို သူသိနေ ရက်နဲ့ မောင် စိတ်ဆင်းရဲမှာ စိုးလို့သာ မသိချင်ယောင်ဆောင်နေ ရတာ ထင်ပါရဲ့။ ဖြစ်ရလေ ... ညီလေးရယ် ... ။ ထိုနေ့က မောင့်မှာ မျက်ရှည်မဆည်နိုင် ... ။ နောက် တစ်နေ့မှာတော့ မောင်က ညီလေးဆီ ဖုန်းဆက်ကာ အိမ်ကလေး

သို့ လာရန် ချိန်းဆိုလိုက်ပါသည်။

米米米

MAN DUE

*** ***

ညီလေးသည် မောင့်ရဲ့ ပြောင်းလဲမှုတွေကို တွေ့မြင် ရသောအခါ ရင်ထဲတွင် နင့်၍သွားလေသည်။ မောင်ဟာ သူ့ရောဂါ သူသိပြီး သူမရဲ့ နောက်ဆုံးအချိန်တွေမှာ ညီလေးရဲ့ စိတ်ချမ်းသာမှ

ကို ဖန်တီးပေးခဲ့ချင်သော ဆန္ဒဖြင့်သာ ရှင်သန်နေသည်ဟု သူ ထင်ပါသည်။

ဖုန်တစ်စက်မှ မရှိဘဲ ပြောင်လက်နေသည်။ ခြံထဲတွင် အမှိုက် တစ်စမှ မရှိဘဲ သစ်ပင်ပန်းပင်မှန်သမျှ စိုပြေစိမ်းလန်းနေသည်။

စံပယ်ပန်းတွေက ပိုပြီး မွှေးလာကာ လေပြည်က ပိုပြီး အေးလာ

သူမ ရှင်းလင်းအလှဆင်ထားသော အိမ်ကလေးသည်

သည်ဟုပင် ထင်ရသည်။

မောင်က မလိမ်းစဖူး သနပ်ခါးတွေ ဖွေးနေအောင် လိမ်းထားကာ ပန်းဖျော့ရောင် ဗမာအင်္ကျီနှင့် လုံချည်ပျော့ကွလေး

ဝတ်ထားတာမို့ မောင့်ပုံစံက မိန်းမပီသစွာ သိမ်မွေ့သေည်။

MANIPL

မောင်က သူ့**ကို** ပြုံး၍ကြိုရင်း . . .

်ခု ... ညီလေး မြှင်ချင်တဲ့ ပုံအတိုင်း မြင်ရပြီမဟုတ်လား၊

ဟောဒီအိမ်လေးကို မောင်တစ်ယောက်တည်း နေ့တိုင်းလာ ပြီး ရှင်းလင်းနေတာ၊ ခုဆို မောင်က အိမ်မှုကိစ္စလည်း

နိုင်နင်းနေပြီ၊ ထမင်းလည်းချက်တတ်နေပြီ၊ ဒီနေ့ ညီလေး

ကို မောင် ချက်ကျွေးမယ်၊ ညီလေး ကြိုက်တတ်တာတွေ အားလုံး ဝယ်ထားတယ်၊ ညီလေး ကူချက်ဖို့ မလိုဘူးနော်၊

ယောက်ျားပီပီ အိမ်ဦးခန်းမှာ အမြိန့်သားလေး ထိုင်နေ၊

မောင် ချက်ပြီးလို့ ခူးစပ်ပြီးရင် ခေါ်လိုက်မယ် ... " မောင်က ပြုံးရွှင်ကြည်လင်စွာပြောတော့ သူပိုပြီး

ခံစားရပါသည်။ အပူရုပ်ကိုများ ဟန်လုပ်နေသလား မောင်ရယ်။

မောင်က တစ်ယောက်တည်းပင် ဟင်းလျာမျိုးစုံကို လက်စွမ်းပြချက်ပြုတ်ကာ ညီလေးကို ကျွေးမွေးခဲ့သည်။ ညီလေး

သည် မျိုမကျနိုင်သော်လည်း မောင် ကျေနပ်အောင် <mark>ကြိတ်မှိတ်</mark> မျိုချရသည်။ မောင်က ငါး၊ ကြက်သားတို့ကို ကိုယ်တိုင် အ<mark>ရို</mark>း

နွှင်ကာ သူ့ပန်းကန်ထဲ ထည့်ထည့်ပေးနေခဲ့သည်။ သူက မောင့် အတွက် ရင်လေးလာကာ

"မောင် ့ အပင်ပန်းမခံပါနဲ့ ကွား ဒီအလုပ်တွေကို ကိုယ်ဝဲ လုပ်ပါ့မယ်၊ မောင် နားနားနေနေပဲ နေပါ၊ ကျန်းမာရေး ကို ဂရုစိုက်ပါ" "မောင်က လူမမာမှမဟုတ်ဘဲ ညီလေးရဲ့..."

🏄 မောင်ရယ် ့ မင်း ဟန်ဆောင်နေတာ ကိုယ်သိ

3H 1

"ဒါတွေကို ညီလေး လုပ်တတ်မှန်းသိပေမယ့် မောင်က

မိန်းမပဲ၊ မိန်းမအလုပ်ကို မိန်းမလုပ်၊ ယောက်ျားအလုပ်ကို ယောက်ျားလုပ်တာက ပိုပြီး သဘာဝမကျဘူးလား၊ ပြီးတော့ မောင်က ညီလေးအတွက် အိမ်ရှင်မကောင်းတစ်ယောက်

ဖြစ်ဖို့ ကြိုးစားချင်နေတာ၊ ညီလေးကို မောင်ကိုယ်တိုင် ပြုစုချင်တာ ... "

တကယ်ဆို ့္ ကိုယ်က မင်းကို အစွမ်းကုန် ပြုစု ယုယသင့်တာပါ မောင် ့္ ။

မောင့်ရဲ့ စကားလုံးတိုင်းက ညီလေး နှလုံးသားကို နာကျင်စေသည်။

ထမင်းစားပြီးသောအခါ နှစ်ယောက်အတူ ခြံထဲသို့ ဆင်းလာခဲ့ကြသည်။ ညီလေး စိုက်ပျိုးထားသော စကားပင်ကလေး

နံဘေးမှာ နောက်ထပ် စကားပင်တစ်ပင်ကို တွေ့တော့ ညီလေးက

"ဟင် ့ ့ ဒီအပင်က ့ ့ ့

အံ့ဩသွားကာ 🕠

"မောင် စိုက်ထားတာလေ၊ ညီလေးအတွက်•္

nny

)**೧**೬ ಯಾಕ್ಡ್

/ ကိုယ့်အတွက် ဒီစကားပင်လေးတစ်ပင် အမှတ်တရ

ချန်ထားခဲ့ချင်တာ္ခလား မောင် ... ။

ညီလေးနှင့် မောင်တို့နှစ်ယောက်မှာ တစ်ဦးကိုတစ်ဦး

အဓိပ္ပာယ်ရှိစွာ စိုက်ကြည့်နေမိကြသည်။ တစ်ချိန်တည်းမှာပင်

တစ်ဦးအတွက် တစ်ဦးက ဖြေဆည်မရစွာ ... ။

"ဟို ... မောင် ... ခဏနော်၊ ကိုယ် နောက်ဘက် ခဏသွား

လိုက်ဦးမယ်"

ညီလေးက မခံမရပ်နိုင်သည့်အဆုံးမှာ မောင့်ရှေ့မှ အကြောင်းပြ၍ ထွက်လာခဲ့ပြီး ခြံနောက်ဘက် စံပယ်ရုံအကွယ်မှာ

အကြောငးဖြ၍ ထွကလာခဲ့ပြး ခြနောကဘက စပယရအကွ ငှတ်တုတ်ထိုင်ချ၍ ငိုကြွေးသည်။

Conclouded life controls

မောင်ကတော့ ခြံရဲ့ရှေ့ဘက်သို့ အမြန်ထွက်လာခဲ့ ရကာ အသမထွက်ဘဲ ကြိတ်မှိတ်ငိုကြွေးခဲ့လေသည်။

J70

ဤသို့ဖြင့် ...

ညီလေးခင်နှင့် မေမင်းမောင်တို့ ချစ်သူနှစ်ဦးသည် တစ်ဦးအတွက် တစ်ဦးက ရင်နှင့်စွာခံစားရင်း တစ်ဦးရဲ့ ဝေဒနာ

အခြေအနေကို တစ်ဦးက စိုးရိမ်ပူပန်ခြင်း ကြီးစွာစောင့်ကြည့်ရင်း သူတို ရင်မဆိုင်ရဲသော ရောဂါလက္ခဏာဆိုးဝါးစွာ ပြလာမည့်

အချိန်ကို မြန်မြန်ဆန်ဆန် ရောက်မလာပါစေနဲ့ဟု ဆုတောင်းရင်း အချိန်များကို ဖြတ်သန်းကုန်ဆုံးနေခဲ့ရသည်။

သို့သော် ...

တစ်နေ့တွင် ...

ထိုတစ်နေ့တွင် ... ညီလေး ရင်မဆိုင်ရဲသော ထိုတစ်နေ့သည် မြန်မြန် ဆန်ဆန်ပဲ ရောက်ရှိလာခဲ့လေသည်။

(25)

ထိုနေ့က ဆုံနေကျနေရာသို့ မောင် ရောက်မလာခဲ့ တာမို့ ညီလေးက ငယ်ထိပ်မြွေပေါက်ခံရသလို ခံစားလိုက်ရပါ သည်။ ချိန်းဆိုတိုင်း ဘယ်တော့မှပျက်ကွက်လေ့မရှိသော မောင့် ဘက်က ပျက်ကွက်ပြီဆိုလျှင် 'တစ်ခုခုတော့ ဖြစ်နေပြီ' ဟု ညီလေးက အလိုလိုသဘောပေါက်လေသည်။

ညီလေးသည် မောင် ဆက်သွယ်လာမည့်အချိန်ကို မစောင့်နိုင်တော့ဘဲ မောင်တို့အိမ်ဘက်သို့ ထွက်လာခဲ့ပါသည်။ ထူးဆန်းစွာပင် မောင်တို့ခြံတခါးရော အိမ်တံခွါပါ

အပြင်ဘက်က သော့ခတ်၍ပိတ်ထားတာ တွေ့ ရသည်။ ညီလေးက

MANION

၂၇၈ ဗည္ဆခင္ခ်

ကြံရာမရစ္မွာဖြင့် မောင်တို့ခြံရှေ့မှာ ခေါက်တုံ့ခေါက်ပြန် လျှောက်နေ ဆဲ တစ်ဖက်ခြံက္ခ အဒေါ်ကြီးတစ်ယောက် ထွက်လာတာကိုလှမ်း

မြင်လိုက်ရသည်။ ညီလေးက အဒေါ်ကြီးထံ အပြေးသွားမိကာ ... "အန်တီ ... ဒီဘက်ခြံက မောင်နှမတွေ ဘယ်သွားကြလဲ

မသိဘူး ခင်ဗျ"

"မေမင်းမောင် ဆေးရုံတက်နေတယ်လေ ္ႏ သူ့အစ်ကို

တွေလည်း ဆေးရုံမှာပဲ ရှိမှာပေါ့"

ညီလေးသည် ရတ်တရက် ထူပူတုန်ရင်သွားကာ ... "ဘယ် ... ဘယ်ဆေးရုံမှာလဲ ခင်ဗျ ... "

"SSC မှာလေ ... "

ညီလေးသည် အန်တီကြီးကိုတောင် ကျေး**ဇူးတင်** စကား မပြောနိုင်တော့ဘဲ ကားပေါ် အမြန်တက်ကာ မောင်းထွ**က်** လာခဲ့လေသည်။

သူ ရှေ့မှာဆို ဘာမှ မခံစားရသယောင် ဟန်ဆောင် နေခဲ့ကာ မျက်ဝန်းလေးတွေသာ မှိန်ဖျော့နေတတ်သော မောင်ဟာ ဆိုးရွားတဲ့ ရောဂါအခြေအနေကို ရင်ဆိုင်ရလို့သာ ဆေးရုံတ**င်္** ရတာပဲပေါ့ ... ။

ကျေးစူးပြုပြီး ဒီလောက် အချိန်တိုကလေးနဲ့ ကို**ဖ**ွံ့ ကို ခွဲမသွားနဲ့ဦး မောင်ရယ် ့ှု ။ ညီလေးက အနည်းငယ် တုန်ရင်နေသော လက်များ

ဖြင့် ကားစတီရာရင်ကို ဆုပ်ကိုင်ထားရင်း မျက်ဝန်းတွေ မှုန်ဝါး ဝေသီလာသည်။

MAN SU

မောင်က ဆေးရုံခုတင်ပေါ်တွင် သက်သောင့်သက် သာ လှဲလျောင်းနေချိန်တွင် ညီလေးက သွေးရူးသွေးတန်း ပုံစံ မျိုးဖြင့် အခန်းဝမှာ ဘွားခနဲ ပေါ်လာလေသည်။ "မောင် ..."

"బీంు: . . . "

ညီလေးရဲ့ အသံက ကွဲအက်တုန်ခိုက်လွန်းတာမို့ မောင့်က ညီလေးကို စိုးရိမ်တကြီး လှမ်းခေါ်မိသည်။ ညီလေးရဲ့ တစ်ကိုယ်လုံး ချွေးတွေနစ်ကာ တုန်ယင်နေသည်။ ညီလေးက မောင့်ထံ ခြေလှမ်းကျဲများဖြင့် လှမ်းလာ

ပြီး မောင့်ရဲ့လက်တွေကို ဆုပ်ကိုင်လိုက်သည်။ ညီလေးရဲ့ လက် တွေက အေးစက်လှပါသည်။ ညီလေးရဲ့ မျက်ဝန်းတွေထွဲနှာ မျက်ရည်တွေ ပြည့်လာတာတွေ့တာမို့ မောင်လည်း ငို့ချင်လာ

သည်။

ညီလေးရယ် ... မောင့်အတွက် ဒီလောက်တောင်ပဲ စိုးရိမ်ရသလား၊ မောင့်က ဘာမှမဖြစ်လောက်ပါဘူး၊ ညီလေးကသာ ညီလေးမှာသာ ...

မောင်နှင့် ညီလေးမှာ ငိုချင်စိတ်ကို ထိန်းချုပ်ကာ တစ်ယောက်လက်ကို တစ်ယောက် ဆုပ်ကိုင်ရင်း တစ်ယောက်ကို တစ်ယောက် ဆို့ဆို့နှင့်နှင့် စိုက်ကြည့်နေမိကြပါသည်။

မောင့် အခြေအနေက ဘာမှ စိုးရိမ်စရာလည်း မရှိ တာမို့ အခန်းထဲမှာ နာ့စ်တောင် ခေါ်မထားခဲ့။ မောင့် အစ်ကို နှစ်ယောက်ကလည်း အောက်ထပ်မှာ ဆင်းပြီး ထမင်းစားနေကြတာ မို့ ဟိုတယ်ခန်းပမာ သက်သောင့်သက်သာ ရှိလှသော ဆေးရုံခန်း ထဲမှာ မောင်တစ်ယောက်တည်း ရှိနေခဲ့တာပင်။

> "မောင် ... မောင် ဘယ်လိုခံစားနေရလဲဟင်၊ သက်သာရဲ့ လား၊ ကိုယ့်ရှေ့မှာမို့လို့ ဟန်ဆောင်မနေပါနဲ့ကွာ၊ ကိုယ် အခြေအနေမှန်ကို သိပါရစေ ..."

> "သက် ့ သက်သာပါတယ်၊ ကောင်းသွားပါပြီ၊ ဘာမှ မဖြစ်ပါဘူး"

> "မောင် ... မောင် ဟန်ဆောင်နေတာ ကိုယ်သိတယ်၊ မောင် အဲဒီလို ဟန်ဆောင်နေတာ မြင်ရတိုင်း ကိုယ်

ဘယ်လောက်ခံစားရတယ်မှတ်သလဲ ... '

"မောင် ဟန်မဆောင်ပါဘူး၊ ဋ္ဌကာင်းလို့ ကောင်းတယ် ပြောတာပါ"

မောင်က ကိုယ့်ရောဂါကို အမှန်အတိုင်း ထုတ်ပြောရ မှာလည်း ရှက်လှပါသည်။ သူ့ ကိုမို့လို့ ပိုရှက်သည်။ မောင့် ဘယ်ဘက် ရင်ဘတ်က အကျိတ်ကိုင်လွှားတစ်ခုကို တက်ခွဲတာမို့ ဘာမှစိုးရိမ်စရာလည်း မရှိ၊ ထိုအကျိတ်ဟာ ကင်ဆာကျိတ်လည်း မဟုတ်။ သို့သော် ဒါကို ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ပြောရမှာကိုတော့ မောင်က ရှက်လှပါသည်။ သူ စိုးရိမ်ပူပန်နေတာကို နှစ်သိမ့် ပေးချင်သော်လည်း မောင် မပြောပြရဲ။

"ညီလေးရယ် ... မောင့်အတွက် ဒီလောက် မစိုးရိမ်ပါနဲ့ နော်၊ ကြည့်စမ်း ... တုန်တုန်ယင်ယင်ကို ဖြစ်နေတော့တာပဲ၊ ညီလေး ခေါင်းပြန်ကိုက်နေပါဦးမယ်၊ ဒီလောက် စိတ်မလှုပ် ရှားပါနဲ့ ... "

"ကိုယ့်ချစ်သူတစ်ယောက်လုံး ဝေဒနာ ခံစားနေရတာကို ကိုယ်က မစိုးရိမ်ဘဲ နေနိုင်မလား။ မောင့်ရောဂါကို ကိုယ် ယူလို့ရရင် ယူလိုက်ချင်တယ်"

မြတ်စွာဘုရား ... ဒါကတော့ ဘယ်ယူလို့ရပါမလဲ။ "မောင် ... မင်းကို ကိုယ် အဆုံးရှုံးမခံနိုင်ဘူး၊ မင်း ... ကိုယ့်နှို အချိန်တွေ အကြာကြီး အတူရှိနေရဦးမယ်၊ အဲ့ဒါကို စိတ် ထဲမှာ စွဲထားပြီး အားတင်းထား ... "

www.burmeseclassic.com

၂၈၄

"ညီလေးရယ် 🚅 ရှင်လည်း အားတင်းထားပါနော် 🚅 "

မောဇ်သည် ညီလေးရဲ့ စိုးရိမ်ပူပန်မှု၊ ဝမ်းနည်း

ကြေကွဲမှုတွေကို ခံယူရရှိရင်းကပင် သူ အတွက် ဝမ်းနည်းစိတ်ဖြင့်

ငိုကြွေးလိုက်ချင်သည်။ မသိချင်ယောင်ဆောင်ပေးနေရသော အခြေ

အနေ တစ်ခုကို ပြောင်းလဲပစ်ပြီး ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း နှစ်သိမ့်လိုက်

ချင်သည်။

ညီလေးသည်လည်း သူ့ အတွက် တစ်ပြန် မူပန်ပေး

နေသော မောင့်ရဲ့မေတ္တာကို ခံယူရင်း မောင့်ကို ပွင့်တင်းစွာ

ကြင်နာစွာ နှစ်သိမ့်ပေးချင်လေသည်။

'ညီလေးရယ် ... ရှင် ဒီလောက် ... မောင့်အတွက် မပူပါနဲ့၊ ရှင့်မှာသာ ... ရှင့်မှာသာ ... အဟင့် ... ဟီး ... "

"မောင်ရယ် ့ ကိုယ့်အတွက် ဘာပူစရာရှိလို့လဲ ့ ၊ မောင့် မှာသာ ့့မောင့်မှာ ့

နှစ်ဦးသားမှာ ရင်ထဲမြုံမနေနိုင်တော့သည့်အဆုံး

တွင် တစ်ဦးကိုတစ်ဦး ဖက်ကာ ကျူကျူပါအောင် ငိုကြွေးလိုက် ကြပါသည်။

"ဟဲ့ ့ု ဟိုအခန်းက ငိုသံတွေ ကြားပါလား၊ ဘာများ ဖြစ်လို့လဲ ... "

မောင့်အခန်းနှင့် ကပ်ရက်အခန်းမှာ တက်နေသော သူငယ်ချင်းတစ်ယောက် ကလေးမီးဖွားတာကို လာမေးနေကြသည့်

ညီလေးရဲ့ အစ်မနှစ်ယောက်မှာ တစ်ဖက်ခန်းက ငိုသံတွေကြောင့် စပ်စုချင်စိတ်ကလေးက ခေါင်းထောင်လာပါသည်။

ီဘာမှတော့ မဖြစ်နိုင်ပါဘူး၊ ခပ်ငယ်ငယ် ကောင်မလေး တစ်ယောက်ပဲ၊ ရိုးရိုးအကျိတ်လေးကို လာခွဲတာ၊ မနေ့ကပဲ

ပြီးသွားတာ၊ ပြန်တောင်ဆင်းရတော့မှာ"

"ဒါဆို ဘာလို့ ဒီလောက် ငိုနေရတာလဲ၊ ကူညီစရာရှိရင် ကူညီရအောင် သွားတော့ကြည့်လိုက်ပါဦးမယ်"

အမှန်တော့ ကူညီချင်တာက နည်းနည်း၊ စွစ်စုချင်

တာက များများပင်။

ුමෙ කෙරෙ

ညီအစ်မနှစ်ယောက်လုံးက တစ်ဖက်ခန်းသို့ လျှောက်

သွားကာ ခပ်ဟဟပ္ပိုင့်နေသော တံခါးမှတစ်ဆင့် အခန်းတွင်းသို့

ကဲကြည့်လိုက်စဉ် ...

"ဟဲ ့ ့ ဘဲ ့ ့ ဒုက္ခပါပဲ၊ ကြည့်စမ်း မျက်ခြယ် ့ ကြည့်စမ်း

ဟိုမှာဖက် ငိုနေကြတာ၊ ညီလေးနဲ့ မေမင်းမောင် မဟုတ်

"တယ် ့္ ဟုတ်ပါရဲ့၊ ဘာများဖြစ်သလဲ ့့ ့"

နှစ်ယောက်သားမှာ အခန်းဝမှာ ရပ်ကာ အခန်းထဲ ဝင်ရ

မလို မသိချင်ယောင်ဆောင်ပြီး ပြန်ထွက်သွားရတော့မလို ကယောင်ရောက်ချား ဖြစ်သွားဆဲ ...ထမင်းစားပြီး ပြန်

လာကြသော ကိုမိုးတို့က တံခါးဝမှာ ရပ်ကာ ချောင်းကြည့် နေသော အပျိုကြီး နှစ်ယောက်ကို တွေ့လိုက်ရပါသည်။

"ဟ ့္ ဟိုမှာ ခေါ် ဂွစာတို့ မဟုတ်လား ့္ မောင့်အစန်း

ထဲကို ချောင်းနေတာ"

"ဘာတွေ ကြံစည်မလိုလဲ မသိဘူးကွ ..."

ကိုမိုးတို့ နှစ်ယောက်က ညီလေးအစ်မတွေနောက် သို့ အသာကပ်သွားကာ ...

"ဟိတ် ့္ ဘာရောင်းနေတာလဲ ့ ့ "

"ర్గి ... ర్గి ... "

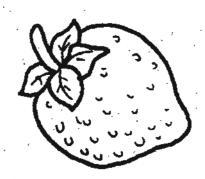
အစ်မနှစ်ယောက်မှာ ရုတ်တရက် လန့်ဖျပ်တုန်ရင် သွားကာ အခန်းထဲသို့ ကယောင်ကတမ်း လက်ညှိုး ထိုးပြလိုက်

107

လေသည်။

₩₩

MANN DU

ါစ်ပ

ညီလေးနှင့် မောင်တို့နှစ်ဦးမှာ ငိုရင်းကပင် စကား

တွေ ပလုံးပတွေး ပြောကြသေးရာ "ညီလေးရယ် ့ အားတင်းထား သိလား၊ ဘရိန်းကျူမာ

ဆိုပေမယ့် ညီလေး မသေနိုင်သွေးပါဘူး၊ ဦးနောက်ထဲက အကျိတ်ကို ဂန်မာရောင်ခြည်နဲ့ ခြေလို့ရတယ်လို့ မောင်

ကြားဖူးတယ်

"မော့င် အားမငယ်နဲ့ နော်၊ ကင်ဆာဆိုတိုင်းလည်း အသက်

အတွက်-မစိုးရိမိရပါဘူး၊ ဆေးပညာတွေ ဒီလောက် တိုး တက်နေတာက္မွာ . . "

နှစ်ယောက်သားမှာ ပြိုင်တူငိုရင်း ပလုံးပထွေး ပြော လိုက်ကြပြီးမှ ဗြုန်းခနဲ အငိုတတ်လျက် လှချင်းခွာလိုက်ရင်း ္တ

"ဟမ် ့ ဘယ်သူ မှာ ရှိတာလဲ၊ ဘရိန်းကျူမာကုန^{္တ}

www.burmeseclassic.com

၂၉၀ ဗည္တခင်

"ကင်ဆာ ဟုတ်လား၊ ကင်ဆာက ဘယ်သူ့မှာ ဖြစ်နေ လိုလဲ "

ઌ૾ૺઌ૽…",

"ညီလေးရိယ် ့ ရှင် ဖုံးကွယ်မနေပါနဲ့ တော့၊ မောင် သိပြီးပါပြီ ့ "

"ဟာ ့ မဟုတ်တာကွာ၊ ကိုယ့်မှာ ဘာ ဘရိန်းကျုံမှာမှ မရှိဘူး၊ ဟိုတလောက ခေါင်းကိုက်တာပဲ ရှိတယ်၊ ဒါလည်း

နေ့ပူထဲ သွားလို့ဖြစ်တာ၊ တစ်ရက်ပဲ ပျောက်သွားတာပဲ"

"မောင့်မှာလည်း ဘာကင်ဆာမှ မရှိဘူး၊ ဟိုတလောက များတာက တိုက်ဖွိုက်ဖြစ်တာ ..."

"ဒါဆို အခု ဆေးရုံတက်ရတာက ..." .

"ခါက ဟို ့့ အဲ ့့ အကျိတ် ့ ့ ခြေထောက်က အကျိတ်

ကို လာခွဲတာ၊ မောင့်မှာ ကင်ဆာရှိတယ်လို့ ရှင့်ကို

ဘယ်သူပြောလဲ" "မောင့် အစ်ကိုတွေပဲ ပြောတာ၊ ကိုယ့်မှာ ဘရိန်းကျူမာ

ရှိတယ်ဆိုတာရော ဘယ်သူပြောလဲ"

"ရှင့် အစ်မတွေပြောတာ ္ု"

"ကိုယ်ကတော့ အကောင်းကြီးပဲ"

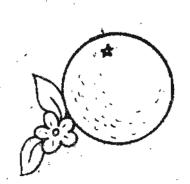
"မောင်လည်း အကောင်းကြီးပဲ၊ ဘာမှမဖြစ်ဘူး ... "

တဗူသစစိ ၂၉၁

မောင်တို့နှစ်ယောက်မှာ ဧဝေဝေါဖြင့် တစ်ယောက် ကို တစ်ယောက် စိုက်ကြည့်နေမိကြဆဲ အခန်းဝဆီမှ ချောင်းဟန့်

သံကို ကြားရလေသည်။

whith little sec

"အဟမ်း ့ အဟမ်း ့ ့ ဟမ်း ့ ့ " "ဟယ် ့ ကိုမိုးတို့ လာဖြံ ့ "

"ဟာ ... မမကြီး ... " မောင်တို့နှစ်ယောက်သည် အခန်းတံခါးဝဆီမှ

လေးယောက်သားကို တစ်စုတစ်စည်းတည်း တွေ့လိုက်ရတာမို့ ကူကယ်ရာရသလို ခံစားမှုဖြင့် အခန်းဝသို့ လှစ်ခနဲ ရောက်လာ

ကြသည်။ ညီလေးက မောင့် အစ်ကိုတွေရှေ့၊ မောင်က ညီလေး အစ်မတွေရှေ့မှာ သွားရပ်မိကာ

"မမကြီး ့ု ညီလေးမှာ ဘရိန်းကျူမာ ရှိတယ်ဆိုတာ တကယ်လား ့ ့"

"အစ်ကို ... မောင့်မှာ ကင်ဆာရှိတယ်ဆိုတာ တကုလ်လား "အဟမ်း ... ဒါက ..."

တရာစုစီ

16డి మాల్ల

လေးယောက်သားမှာ ချက်ချင်းအဖြေမပေး**နိုင်**ဘဲ

ဟိုလိုလို ဒီလိုလိုလုပ်ရင်း အကြံထုတ်နေကြပါသည်။

ညီလေးရဲ့ အစ်မတွေမှာ ညီလေးကို မောင်ဘက်က

လ**က်လျှော့လို**က်ရန် ရည်ရွယ်ချက်ဖြင့် ပြောခဲ့တာဖြစ်ပြီး မောင့်

အစ်ကိုတွေကလည်း ထိုအကြံမျိုးဖြင့်ပင်။ နှစ်ဖက်က အကြံတူနေ

ခဲ့**ပြီး ထို့အ**ကြက မထိရောက်သည့်အပြင် မောင်တို့နှစ်ယောက်ရဲ့

သံယောစဉ်ကို ပိုလို့သာ ခိုင်မြဲလေးနက်စေတာကို မျက်ဝါးထင်

ထင် တွေ့ကြရပြီ။

နှစ်ယောက်**သား တိုစ်ယော**က်ကိုတစ်ယောက် ဖက်

တွယ်ရင်း ကျူကျူပါအောင် ငိုကြွေးနေသော မြင်ကွင်းက သူတို့

ရင်ကို ထိခိုက်စေသောအခါ လက်လျှောလိုက်ကြဖို့ ဆုံးဖြတ်ပြီးကြ

ပါပြီ။ သို့သော် ့ ဘယ်သူက စ,ပြီး အလျော့ပေး ကြည်ဖြူကြ

မလဲဆိုတာကို စောင့်ဆိုင်းနေကြပါသည်။ "အစ်ကို ပြောပါ ့ ့ ကျွန်တော်တို့ကို ဒီလောက် မနှိပ်စက်

ကို မောဂၤ ... ကျွန်တော်တို့ကို ဒလောက် မန်ပစ် _______

ပါနဲ့ ဗျာ ... " "မမကြီး ... မမလေး ့ဲ့ မောင်တို့ကို အမှန်အ<mark>တိုင်း ပြော</mark>

"မရှိဘူးတေ့ ့ မရှိဘူး၊ ဘာရောဂါမှ မရှိဘူး ့ ့"

"မရှိဘူးကွာ ့ ့ ဘာမှမရှိဘူး ့ ့ "

"ເທະ . . . "

မောင်တို့နှစ်ယောက်က ပျော်ရွှင်စွာ အော်ဟစ်လိုက်

ကြပါသည်။

ညီလေးရဲ့ မမကြီးမှာ ညီလေး စိတ်ချမ်းသာတာကို သာ မြင်လိုတာမို့ ကိုမိုးကို စပ်တင်းတင်းလှမ်းမေးလိုက်ပါသည်။

"ဟေ့ ့ ဒီမှာ ် ုကတော့ ကြည်ဖြူတယ်၊ မင်းတို့က ရော ့ "

"ကျုပ်တို့ကလား ... နမရှင်ပဲဗျာ၊ မကြည်ဖြူရင် စောစော

ကတည်းက ကျုပ်နှမကို ဖက်ငိုနေတဲ့ ခင်ဗျားတို့ မောင်ကို လက်သီးနဲ့ သမလိုက်တာပေါ့"

"(g:000)..."

္မီဟဲ-္ု့ဟဲ မောင်ကတော့ စွဲသွားပြီ၊ အစ်မတွေပဲ. ကျန်တော့တယ်"

"_{ဘာ…}"

"ဪ္ ဘာမှမဟုတ်ပါဘူး" "ရုပ်တွေကိုက အချိုးကို မပြေဘူး"

"ဪ... ဒါနဲ့ ကျေးဇူးပြပြီး မေးခွန်းလေးတစ်ခုတော့

ုမေးပါရစေ ့္

່ဘາလဲ ຼຸຸ" .

www.burmeseclassic.com

"ဒေါသကြီးလို့ အမျိုကြီးဖြစ်တာလား၊ အပျိုကြီးဖြစ်လို့ ဒေါသကြီးတာလွှားဆိုတာလေး 🚃 "

"ငါလေ ့္ ငါ ္ႏ မျက်ခြယ် လာ ့္ လာ ့္ သွားမယ်။

္လ**ေင်းတို့မျက်န**ာ ကြာကြာမကြည့်ချင်ဘူး"

အစ်မနှစ်ယောက်က လှည့်ထွက်သွားကြပြီး ကိုမိုး

တို့ရဲ့ ရယ်သကို ကြားရသည်။ မောင်တို့ နှစ်ယောက်ကတော့ ခံစားခဲ့ရသမျှ သောက

တွေကို လွှင့်ပစ်ကာ တစ်ဦးကိုတစ်ဦး သေရွာက ပြန်လာသောသူ

ကို ကြည့်သည့် ကြည့်မဝနိုင်သော အကြည့်မျိုးဖြင့် စိုက်ကြည့်နေ ခဲ့ကြသည်။

ထိုအကြည့်တွေက ကဗျာမမီ ့ ့ ။ ထိုအပြုံးတွေက

ကဗျာမမီ ... ။ ချစ်ခြင်းကြောင့် လှပစွာ ပြောင်းလဲခဲ့ကြသော

ဘဝနှစ်ခုရဲ့ လှပခြင်းက ကဗျာရေးဖွဲ့လိုပင် မမီ ... ။

25.12.2004 3:40 AM